ஸ்ரீ:

பதினெண்கீழ்க்கணக்கிலொன்றாகிய

பழமொழி மூலமும்

பழைய உரையும்.

[முதற்பகுதி, முதனூறுபாட்டு]

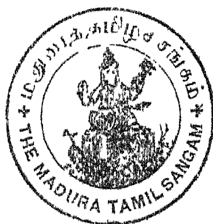
இவை

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துச் "செந்தமிழ்"ப் பத்திராதிபர்

திரு. நாராயணையங்காரால்

பரிசோதிக்கப்பெற்று

அவரெழுதிய குறிப்புரையுடன் பதிப்பிக்கப்பட்டன.



செந்தமிழ்ப் பிரசுரம்—௩௪.

தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலை

மதுரை.

1918

விலை ரூபா 1—0—0.

சென்னை, வியாசர்பாடி, க. சிவ. மடம்.
சு. அ. இராமசுவாமிக்கு.
சிவசம்புநாத ஐயர்அவ
ஸ்ரீ: கள், அளித்தது

பதினெண்கீழ்க்கணக்கிலொன்றாகிய

பழமொழி மூலமும்

பழைய உரையும்.

[முதற்பகுதி, முதனூறுபாட்டு]

இவை

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துச "செந்தமிழ்"ப் பத்திராதிபர்

திரு. நாராயணையங்காரால்

பரிசோதிக்கப்பெற்று

அவரெழுதிய குறிப்புரையுடன் பதிப்பிக்கப்பட்டன.



செந்தமிழ்ப் பிரசுரம்—௫௯.

தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலை

மதுரை.

1918.

விலை ரூபா 1—0—0.

க. அ. இராமசாமிப்புலவர்,
கருப்பக்கிளர். (அஞ்சல்)
கோட்டூர் வழி, தஞ்சை மாவட்டம்.

ஸ்ரீ:

முன்றுறையர்செய்த

பழமொழி

மூலமும் உரையும்.

1.

அரிதவித் தாசின் றுணர்ந்தவன் பாதம்
விரிகடல் சூழ்ந்த வியன்கண்மா ஞாலத்
துரியதனிற் கண்டுணர்ந்தா ரோக்கமே போலப்
…. பெரியக வை பெரிது.

என்பது, உலகததின்கட் கெடுததற்குரியகுற்றததைககெடுத்துச சிறிதுமொழியாமன முழுதுமுணாநதவனபாததததைத தமசகுரிமைப பட வாராய்நதுணாந்தவாக கோககமே யுளதாவது: பேருடமபினை யுடையதாதலிற் பெரிதாயதுபோனறு என்றவாறு.

(குறிப்பு) உலகம-காமபூமி. குறறம-காயம் வெகுளி மயககஙகளாம்; இதனைக "காமம வெகுளி"† எனனுங குறளுரையானு மறிக. முழுதுமுணாநதவன்-எல்லாமுணாநத இறைவன். அவன்பாததஹைத தமககுரிமைப்பட ஆராய்ந துணர்தலாவது, அவனை உரியோனெனவும, தாம அவனடிததொழுமபுககுரிய உரிமையெனவும் ஆததுமவிசாரம்செய்து தெளிதல கெடுத்து, ஆராயந்தவாக கெனககூட்டுக ஒககம்-உயாவு; மேற்கெதியுமாம ஏகாரம தேற்றத்தின்கண வநதது. ஒன்றறகு உடமபினவளாச்சியாற பெரியதென உயர்வுணடாவதுபோல, முற்றுமுணாந்தவனபாதத்தையுணர்நதவாககு ஞானவளர்ச்சியால் உயாவுண்டா மென உவமையொடுபொருத்தியுரைத்துககொளக ஆராயந்துணாநதவாக குயா வுண்டெனறு ராயினும், அவரேயுயாவுடையோா; அவர் வணஙகறபாலாரெனபதும கருத்தாதலால் அடியார்வணககமுங கடவுளவணககமு மொருங்குகூறியவா றாயிற்று. பெருந்ததுபெரிது என உலகவழககாயவநத பழமொழி இங்குக் கொள ளப்பட்டது.

---

*முதற்பாட்டுக் கிடைத்திலது. கிடைத்தால எழுதிககொள்ளும்படி இடம விடப்பட்டது.

† திருக்குறள் ௬௯-ம அதி. மெய்யுணர்தல் ௧௦.

2. கல்லாதான் கண்ட கழிநுட்பங் கற்றார்முற்
சொல்லுங்காற் சோர்வு படுதலா—னல்லாய
வினாமுந் துறாத வுரையில்லை யில்லைக்
கனாமுந் துறாத வினை.

எ-து, கற்றுவல்லாதா னாராய்ந்துகண்ட மிக்கநுண்மை கற்றார் முன்பு தான்சொல்லுங்காற் சோர்வுபடுதலால் நல்லாய்! வினாமுற்படாத செப்புமில்லை, கனாமுற்படாதவினையுமில்லை; ஆதலா லவைபோலக் கல்வி முந்துறாத நுண்மையுணர்வுமில்லை எ-று.

(குறிப்பு) கல்லாதான், கற்றார் என்பவற்றிற்கேற்ற செயப்படுபொருளாகிய, நீதிநூல்களை யென்னு மெச்சச்சொல்வருவித்துக் கூட்டியுரைத்துக் கொள்க. நுண்மை-நுண்ணுணர்வாலாராய்ந்த சூழ்ச்சிமுடிவு. சோர்வுபடுதல்-தவறுமொழிதல். நல்லாயென்பது மகடூஉமுன்னிலை. இது, சுவைநயந்தோன்றக்கூறுவதொருமரபுபற்றிவரு மிவ்வழக்கு. இந்நூலுட் பின்னும் பலபடியாய் வரும் முன்னிலைகளும் இன்ன. சோர்வுபடுதலால் என்னும் மூன்றனுருபை, கல்விமுந்துறாத நுண்ணுணர்வுமில்லை என்பதனுள், இல்லையென்னும் எச்சச் சொல்லொடுகூட்டிமுடிக்க. வினாமுந்துறாதவுரையில்லை, கனாமுந்துறாதவினை யில்லை என்பன இரண்டும் இணைந்து ஒருபழமொழியானமையா லவையிரண்டுந் திருட்டாந்தமாயின. இவற்றுள் வினாமுந்துறாதவுரையில்லையென்றது கடாவின்றி யுரைநிகழாதென்பார்மதம்பற்றிய கலைவழக்கு. இதனை, இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின் என வினவிக்கொண்டுவரையும் உரைநடைகளானும் அறிக. வினையென்றது வினைப்பயனாகவரும் நன்மைதீமைகளாம் அவற்றை யுணர்தற்குக் கனவை நிமித்தமாகக்கொள்ளுதல் மரபாதலால் அவற்றிற்குக் கனா முந்துறுதல் நியமமாயிற்று. இதுவும் கலைவழக்கு. இதனை, "வாரணமாயிரம்"* என்னும் நாச்சியார்திருமொழிப்பாசுரங்களாலும், கனாநூன்முதலியவற்றாலும் அறிக. எடுத்துக்காட்டுக்கியையக் கல்விமுந்துறாத நுண்ணுணர்வுமில்லையெனப் பொருள்வருவித்துரைக்கப்பட்டது. இதனால் ஒருவனுக்கு இயற்கையானுண்டாகிய நுண்ணுணர்வுக்கு அவன் முற்பிறப்பிற்கற்றகல்வியே காரணமாமென்பதும், அந்நுண்ணுணர்வுநிலைபெறுதற்குப் பின்னுங் கல்வியுணர்வே வேண்டுமென்பதும் பெறப்படும். பெறவே, நுண்ணுணர்வுடையோனேயாயினும் அது சோர்வடையாமைப்பொருட்டு நீதிநூல்கற்கவேண்டுமென்பது கருத்தாய்த் தெய்வ வணக்கத்தையடுத்துச் செயப்படுபொருளாகிய நீதிநூலின்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று. இப்பாட்டிற்காட்டியபழமொழி காவியவழக்காய் முந்தையோர்செய்யுளிற் பயின்றதுபோலும். இவ்வாறே பின்னும் "இழுக்கத்தின்மிக்கவிழிவில்லை யில்லை, யொழுக்கத்தின்மிக்கவுயர்வு"† எனவருதலும் காண்க.

---

*நாலாயிரப்பிரபந்தம் நாச்சியார்திருமொழி, 6-ம்பத்து.
† இது இந்நூலின் அறுபத்துநான்காம் செய்யுள்.

3. கலவியா ளுய கழிநுட்பங் கலலார்முற்
சொலலிய நலலவுந தீயவா—மெலலா
மிவாவரை நாட தமரையில லாாகரு
நகரமுங காடுபோன் றூஙகு.

எ-து, கலவியாளுய மிக்கநுண்மையறிவா லொருவன் கல்லாதார் முன்புசொலலிய நலலபொருள்களுந தீயவாம; எலலாபபொருள்களா லுமவிருமபபபடாநின்றவரைநாடனே! தமரையிலலாதாாகரு நகரமுங் காடுபோன்றாற்போல எ-று.

(குறிப்பு) நுட்பம்-நுண்ணுணாவு. நுட்பத்தால், எல்லாவற்றானும் என மூன்றனுருபுவிரிததுரைககப்பட்டது. கலலாரால், தீயனபோறகருதப்படுமென்பார் தீயவாம எனறா. தமா-தமமொடுபயினறா ஒருவர்ககுத தமமொடுபயின்றாரிலலையாயின, பயிலாதநலலோாபலரிருககுமநகரமும் ஆள்வழககற்றகாடுபோல மனங்கொளளாதாகுமாறே, கற்றுவல்லா நுணுகிககண்ட நல்லனவாயபொருள்களைக கலலாதாாக்குசசொல்லின அவ ரவை பயிலாமையால் மனங்கொள்ளாது விடுவரென உவமையொடுபொருததியுரைத்துககொள்க. கல்வியினுண்ணறிவாற் கண்ட செவ்வியபொருள்களைக கலவியறிவிலலாதமூழமக்களிடத்துச் சொல்லலாகாதென்பது கருதது கற்றோனிடததேசொல்லவேணடுமெனபது குறிப்பு. உற்றாரையில்லாத வூநம் ஊரோ? என்பது உலகவழககான பழமொழி. இதனால நூற்பொருளகேட்டற கதிகாரமில்லாதாரிவரெனபது சொல்லப்பட்டது.

4. கேடபாரை நாடிக் கிளததப படுமபொருடகண்
வேடகை யறிநதுரைபபா விததகர்—வேட்கையால
வணடு வழிபடருமா வாட்கண்ணாய் தோற்பது
கொணடு புகாஅ ரவை.

எ-து, தாமுரைககின்றபொருளைக கேடகவலலாரைநாடித தாஞ சொல்லப்படுமபொருட்க ணவர்விருமபுவாரென்பதனையறிநது சொல்லுவர் தெள்ளியாா, தங காதலாலே வண்டுகள் பூவென்றுபின்செலலாநின்ற வொளியினையுடையகண்ணாய்! தோற்பனகொண் டவைபின்கட் புகாராதலா லதுபோல எ-று.

(குறிப்பு) கேட்பாா-நூலகேட்டற்குரிய கல்வியறிவுடையார். கல்வியிலராயி னவரிடைச்சொலலில அவரறிந்துகொள்ளமாட்டாமையாற் பயன்படாதென்பாா கேட்பாரைநாடி யெனறும, கல்வியுடையராயினும் சொல்லுமபொருட்கண் அவாக்கு விருப்பமிலலையாயிற சொல்லுவதாறபயனிலலையெனபாா கிளத்தப்படுமபொருட்கண் வேட்கையறிந்து என்றும் கூறினா. பூவெனறு என்றது

வண்டுகேள்வழிபடர்தற்குக காரணம்விரிததுரைததவாறு. இங்கு, தோற்பது-தோலவியுறுமசொறகள. தோற்பதுகொண்டுபுகாஅரவை என னுமபழமொழிப் பொருள் இங்கு வெதிரேகத்ருஷடாநதமாகக் காட்டப்பட்டமையால் அவையிற் புகுவாா வெலவதற்கேற்ற செலலுஞசொறகொண்டுசெலவா என னு முடன பாடாகிய பொதுப்பொருளால, சொல்லுவனசெலலுமாறு, கேட்பாரைநாடிக . ... துரைப்பாவிததகர் என்னும சிறப்புப்பொருள் துணியபபட்டது. இதனுற் கேட்போராகிய அதிகாரியையறிந்து சோாவுபடாது நூற்பொருள்சொலலவேண்டுமெனச சொலலுமாறும, கலவியறிவுடைமையாகிய ஆறறலும் விருபபமுமுடையாரே நூற்பொருள்கேட்டறகுரிய அதிகாரியென பதும் சொலலப்பட்டன.

5. புலமிக கவரைப புலமை தெரிதல
புலமிக கவாக்கே புலனு—நலமிகக
பூமபுன லூர பொதுமககட் காகாதே
பாமபறியும பாமபின் கால்.

எ-து, அறிவுமிககவரை யமமிககவறிவினை யாராய்நதறிதல அறிவு மிக்கவாககே யுளவாம; நன்மைமிகக புனலூரனே! சிறபபில்லாதமக் கட்குத தெரிதலரிது; பாமபினுடையகாலகளைத தமககினமாகிய பாமபுக ளறியுமாதலா னதுபோல எ-று.

(குறிப்பு) புலமென்றது புலந்தொகுததோன்,புலநெறிவழக்கு,புலவா, என நூலொடியைநதேஅறிவுககானமையால் உரையினுள அறிவென்றது நூலறிவை யெனககொண்டு, நூலகறறநுண்ணறிவானமிக்காரியறறிய நூலின்கண்ணுளள ஆழ்நதகருத்துககளை யாராய்நதறிதல் நூலறிவானமிக்காாக்கே யு ள வா ம், எனப் பொருளை விரிததுரைத்துககொளக. இதனை, "விஜ்ஞாநேவவிஜாநாதி விஜ்ஜநவாநிரு)ஜ0" என வடமொழிவாணரும வழங்குவர். புலமிக்கவரைப புலமைதெரிதல என்றது, பசுவைப் பாலைககறத்தல் என்பதுபோன்று ஈருரு பிணைந்துநின்றது. அது புலமிககவரதுபுலமைதெரிதலென்றபடி. புலபபடுவது உள்ளதேயாமாதலால், புலனுமென்றதற்கு உளவாமெனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. தெரியு மாறு பலவாதலாலும், தெரியும பொருட்பன்மையாலும் தெரிதல் பலவாதலால் உளவாமெனருா. புலமிககவராகிய நூலாசிரியரது நுணுகியகருத்துககளைப புலவரேதெரிவராதலால அவர்பாறசெனறே நூற்பொருளகேட்க வேண்டும் எனபது குறிபபு புலமிககவாக்கேபுலனு மென்றமையானே பொது மக்கட்காகாதென்பது பெறப்பட்டிருககவும, மறிததும் பொதுமககட்காகாதென்றது, இறைவனுல் மயாவுறமதிநலமருளப்பெற்ற சிறப்புடையாா கல்லாதுமுணர் வர் என்ப துணாததற்கெனக. பாமபறியுமபாமபினகாலஎனறது பாம்பின்கால் பாம்பறியும் எனனும் பழமொழியாம். அது இங்குச் செயயுள்நோககி முன்

பின்னாக மாற்றி ஆறனுருபு விரித்துரைக்கப்பட்டது. இப்பழமொழி, "பாம்பறியம் பாம்பின் காலெனமொழியும் பழமொழியும் பார்க்கிலீரோ"* எனத் தமிழ்ப் புலவராலும், "அஹிரேவ ஹ்யஹே:" என வடமொழிவாணராலும் காவியங்களில் எடுத்தாளப்பட்டது. கால் என்னுஞ்சொல், வழக்குவலியால் நடக்குமுறுப்பையுணர்த்துவதாயிருப்பினும், அவ்வுறுப்புப் பாம்புக்கில்லாமையா லிங்கு அதனையொழித்துப் பொருளுக்கியைய இடவிசேடமே பொருளெனக்கொள்ளத் தக்கதாயிற்று. கால் என்பது இடவிசேடத்தையுணர்த்துஞ்சொல்லாகுமென்பதைக் "கண்கால்புறமகம்"† என்னுஞ் சூத்திரவுரையுட் சேனாவரையர் கூறியவாற்றானும், கால்‡, கால்வாய், வாய்க்கால் என்றற்றொடக்கத்து உலகவழக்கால் ஒடுங்கியும், முடங்கியும், வளைந்தும், நிமிர்ந்தும், நீண்டும் இருக்கும் இடவிசேடங்களையுணர்த்துதலானு மறிக. பாம்புறையும் இடங்களும் அதனுடற்கிடக்கைக் கேற்றவாறே அத்தன்மைகளையுடையவாயிருக்கவேண்டுமாதலா லவை பாம்பின் காலெனப்படும். நண்டு, கறையான் இவை உறையுமிடத்தை நண்டுவளை, கறையான்புற்று எனவழங்கும் மரபுபோலப் பாம்புறையுமிடத்தைப் பாம்பின்கால் என வழங்குவது பண்டையோர்மரபாதலால் மூலத்துள்ளும் உரையுள்ளும் பாம்பின் கால் என்பதற்குப் பாம்புறையுமிடங்களை எனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. மிகவும் கோப்பியமாகப் பாம்புறையுமிடங்களை அவற்றோடொத்த பிறபாம்புகளறிவதல்லது பிறரறியாதவாறுபோல நூலறிவுடையோரது கோப்பியமானகருத்துக்களை, அவரோடொத்த நூலறிவுடையோரேயன்றிப் பிறர் அறியாரெனப் பொருளொடுபொருத்தி யுரைத்துக்கொள்க. இது, கோப்ய ரக்ஷக ப்ராப்யத்தன்மைகளை ஒப்புமையாகக்கொண்ட எடுத்துக்காட்டு. இப்பழமொழியின்கருத்திதுவேயென்பதற்கு இப்பழமொழியின் எச்சப்பொருளாகிய பிறரறியாரென்பதனை, "இன்னபுற்றிற்பாம்பிருக்குமென யாரறிவார்" என வழங்கும் உலகவழக்கும், "அஹிரேவ ஹ்யஹே:" என்னும் வடமொழித்தொடருள்ள அஹே: பாதாநி என்பதற்குப் பாம்புறையுமிடங்களை என்னும் பொருளுடைமையும் சான்றாம். இங்ஙனமன்றி, இப்பழமொழி, "ஸ்வஜம் ஸர்வஜாநீதே ஸ்வஜாம ஸ்வரணம்ஸவெ" எனக் குவலயானந்தத்துள் வல்லோநவிற்சியணிக் குதாரணமாகக் காட்டப்பட்டுளது. இதில் ச(வ)ரணம் என்றது நடக்குமுறுப்பாகிய கால்களையேயுணர்த்துவதாம் இதற்கு "கஞ்ஞீம ஞ்சவாசுக்ஷ ஸ்ரீவா காகொதர: மெண்ணீ" என்னும் நாமலிங்கானுசாஸனமும், "கருவரிக்காலகாலும், மயிரெனக், கட்செவியாய்ப்பிறர் காணரிதாய், நாலாறுகாலுமுண்டாம்" என்னும்

---

*கம்பராமாயணம், ஆரணியகாண்டம், சூர்ப்பநகைப்படலம், செய்-கங்அ.

†தொல். சொல். வேற்றுமையியல். சூத்திரம்—உக.

‡உயிர்மெய்யெழுத்தின் ஆகாரக்குறி. நடக்குமுறுப்புமாம்.

சித்திராரூடமும், பல்லி பாம்பரணை யிவற்றின்பரம்பரையே நாளடைவிற் பாம்பாகப்பரிணமித்ததென்னு மொருசாராங்கிலநூல்* வல்லார்கொள்கையும்† சான்றுவனபோலும். இப்பாட்டிற் புலமையென்றது நூலிலுள்ள நுண்ணிய கருத்துக்களையாதலால், புலவரா லறியத்தக்க நுண்ணிய கருத்துக்களையுடையதே நூலாம் என நூலினிலக்கணமும், அத்தகைய நுண்ணிய கருத்துக்களையறிந்துசொல்லற் குரியோன் நூல்வல்லோனாயிருக்கவேண்டுமென ஆசிரியனிலக்கணமும் ஒருங்கு கூறியவாறாயிற்று. இவையைந்துபாட்டும் நெறியுணர்த்துதல்பற்றி நூலாகவும், வணக்க மதிகாரமுதலியவுணர்த்துதல்பற்றிப் பாயிரமாகவும் ஒருங்கேகொள்ளுமாறுகூறியதொரு தந்திரவுத்தி. இவையே அவையடக்கியலுமாமா றோராய்ந்தறிந்துகொள்க. இனி, இந்நூலாசிரியர், மாணாக்கர்க்கறிவுறுத்தற்குரிய அறமுதற்பொருள்களைக் கூறுவான்றொடங்கி, அவற்றை அதிகாரப்படவைப்பின், செய்யுள்களின்பொருள்கள் அதிகாரத்தளவா யடங்கியொடுங்குமெனநினைந்து, அவ்வாறுகூறாது, விரோதமின்றிவிளங்கும்பொருள்களையெல்லாம், வேண்டியவாறே வெகுமுகமாய் விரித்துரைத்துக்கொள்ளுதற்கேற்ற முத்தகச்செய்யுட்களானேகூறுப.

---

*Encyclopædia Britannica Vol 22 p. p 189--190.

†இக்கொள்கை யுண்மையுடையதாயின் அப் பல்லிவகையின்கால்கள் நாளடைவிற் குறுகிக்கொண்டுவந்து பிறகுத்தோன்றாதுமறையுந்தருணமாகிய முன்னையவூழிக்காலங்களி லிப்பழமொழி பிறந்திருக்கலாமெனக்கொள்ளுதல் பொருந்துமாயினும், அக்காலங்களையறித லநுபயோகமாயப் பொருளொடுபொருந்தாமையாலும், சித்திராரூடத்துட்கண்டது -கரும்பு மூங்கில்முதலியவற்றினுள்ள வட்டவடிவானவரையைக் கண்ணென்னுமிடப்பெயரால்வழங்குதலும் துலாக்கோலின்மேற்புறத்துள்ள நிறையறிகுறியான வெண்ணிறவரையை வெள்ளிக் கால் என வழங்குதலும்போலப் பாம்பினடிப்புறத்துக் குறுக்காய்நீண்டவடிவுள்ள வரைகளையே காலென்னு மிடப்பெயரால்வழங்கியதாகக் காணப்படுதலால் அவையும் வல்லோர்விற்சிக்கேற்ற பொருட்குறிப்புக் கிடனாகாமையாலும், நாமலிங்கானுசாஸனத்திற்கண்ட [illegible] (மறைந்தகால்களையுடையது) என்னும் பெயரானது:-கூடசப்தம அபாவலக்ஷகமாக, "அருங்கேடன்" (குறள் 210) என்பது போன்று இன்மையின்முன்மையில் இல்லதை யுள்ளதுபோலவைத்துக்கூறுவதொருவழக்குவகையாற் காலில்லாதது என்றபொருளையுணர்த்தி விரோதிக்கையாலும், அவை சான்றாகாமையால், குவலயானந்தத்திற்கண்ட ச(ஶ)ரணம் என்ற சொல்லானது கிருஹ ரக்ஷகவாசகமாய அடையுமிடத்தையுணர்த்தும் ச(ஸ)ரணம் என்ற சொல்லாயிருக்கவேண்டுமென்றும், அதன் வியாக்கியானத்தில், "[illegible]" என்றிருப்பது [illegible] என்றிருக்கவேண்டுமென்றுந் தோன்றுகின்றது.

6. ஈனுலகத் தாயி னிசைபெறூஉ மஃதிறந்
தேனுலகத் தாயி னினிதாகும்—தானொருவ
னுள்வாயு நல்லறஞ் செய்வாற் கிரண்டுலகும்
வேள்வாய் கவட்டை நெறி.

எ-து, இவ்வுலகின்றிறத்த தாராய்வேமாயிற் புகழைப்பெறும், புகழைத்தவிர மறுமையுலகின்றிறத்த தாராய்வேமாகில் மறுமையுலகமு மினிதாம், ஆகலால் நாடோறு நல்லறஞ்செய்யுமொருவற் கிரண்டுலகமுங் கவட்டைநெறியின்கணுள்ளவாகிய கலயாணங்கள்போலும் எ-று.

(குறிப்பு) ஈனுலகத்து-இவ்வுலகின்றிறத்ததாகியநன்மை. ஏனுலகத்து-மறுமையுலகின்றிறத்ததாகிய நன்மை. இசைபெறூஉம் என்பதற்கு நல்லறஞ் செய்வான் என்பதனையும், இனிதாகும் என்பதற்கு நல்லறஞ்செய்வாற்கு என் பதனையும் வாக்கியசேடங்களாகவருவித்துக் கூட்டியுரைத்துக்கொள்க. ஏனுல கத் தாயி னினித்தூஉம், வேள்வாய்க் கவட்டை நெறி என்பன பிரதிபேதம். வேள்வாய்-வேட்குமிடம்; கலயாணவீடென்றபடி. கவட்டைநெறிக்கண் என ஏழனுருபைவிரித்துக் கவட்டைநெறிக்கட் கலயாணமென்க. யாத்திரைசெய்யு மொருவன் தான்கருதியவூர்க்குச்செல்லுங் கவட்டைவழியிலுள்ளவூர்களிரண் டிற் கலயாணமுள்வாயின் அவன் எந்நெறியாற்செலினும் விருந்துண்டு கண்டு களித் தின்புறுமாறுபோல, அறநெறியொழுகுமொருவன், இகலோக பரலோக மிரண்டினுள் யாங்குவாழினும் முறையே புகழ்புண்ணியங்களை நுகர்ந் தின்புறுவ னெனக் கருத்துநோக்கி உவமையொடுபொருத்தி யுரைத்துக்கொள்க. ஈனுலக மெனச் சுட்டிடைச்சொல்நீண்டவழித்தோன்றியமெய் திரிந்துநின்றது. ஏனை யென்பதனிறுதி விகாரத்தாற்றொக்கது. வேள்வாய்க்கவட்டைநெறியெனக் ககரவொற்றுமிக்க பிரதிபேதமும் பாடமாயின் ஒருகலயாணத்துக்கு இருதலை யானுஞ்செல்லுதற்குரிய கவட்டைநெறிபோலுமெனப் பொருளுரைத்துக் கொள்க. இங்குக் கவட்டைநெறியாவது ஒருகல்யாணத் துபயசம்பந்திகளுக்குந் தொடர்புடையனாதல். இத்தொடர்புடையான் எங்கள்வழியினன் எங்கள் வழியினன் என உபயசம்பந்திகளாலும் உபசரிக்கப்பெற் றிருநெறியானும் இன் புறுதல்போல அறஞ்செய்வானும இகபரமென்னும் இருதலையானும் இன்புறுவ னென உவமையொடுபொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. இவ் விருதலைத்தொடர் புடையானை இரட்டைச்சம்பந்தியென்பது மணமனைவழக்கு. கவட்டைவழி என்பது ஒரு சொலவடையாய்வழங்கும் வழக்கு. இது கவையடி என்றும் வழங்குவதுண்டு. இதனை, இரண்டுகாரியத்துக்கு ஒருபாயம்செய்திருக்குமவ னைக் கவையடிக்காரன் என வழங்குதலா லறிக. இப்பாட்டால் இம்மைப்பய னொன்றேயுடைய பொருளின்பங்களினின்றும் இருமைப்பயனுமுடைமையால் அறம் சிறந்ததென அறத்தின்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. அறஞ்செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து.

7. ஆஅ மெனக்கெளி தென்றுலக மாண்டவன
மேஎந் துணையறியான் மிக்குநீர் பெய்திழந்தான்
றேஎ முடைய தொடங்குவாராக கில்லையே
தாஅந் தரவாரா நோய்.

எ-து, மூவடிநிலங்கொடுப்ப தெனக் கெளிதாமென்றுசொல்லிப பண்டொருநா ளுலகமுழுதாண்டமாவலியுந தன் மந்திரிசொல்லை விரும்புமளவறியானுய்ச் செருக்கினனமிக்கு நீர்தத்தானமாக நீர்வார்த்து லகமெல்லாமிழந்தானுதலாற குற்றமுடையகாரியங்களைச் செய்யத் தொடங்குவாரக்குத் தமக்குத் தாந்தரவாராதநோய்களில்லை எ-று.

(குறிப்பு) உலகமாண்டவன எனக்கெளிதாமென்று மேஎந்துணையறியான்மிக்கு நீர்பெய்திழந்தான் எனக் கூட்டுக. உலகமாண்டவன நீர்பெய்திழந்தான் என்னுங்குறிப்பால எளிதெனபதற்கேற்ற மூவடிநிலங்கொடுப்ப தெனக்கு என்னும எச்சச்சொறகளும், மேவும என்னும் வினைக்கேற்பத தன் மந்திரி சொல்லை எனனுஞ் செயப்படுபொருளும, பிறவற்றிற்கேற்ற பிறவும வருவித் துரைக்கப்பட்டன. மேவும எனனும்பெயரெச்சம ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டுத் தொடைநோக்கி யளபெடுக்கப்பட்டது. தாந்தரவாராநோயில்லை எனறது தாந்தர வரும நோயே உண்டு எனறபடி. இது ஸ்வயம்கிருதாநர்த்தம் என வட மொழியால்வழங்குஞ்சொலவடையினகருததுடையது. திருட்டாந்தத்தில மேவுந்துணையறியாதுமிகுதல தோமாகக்கொள்க. மாவலிசெயலாகிய சிறப்பால் தோமுடையதொடங்குவாரக்குத் தாந்தரவருநோயுண்டெனப் பொதுப்பொருள் துணியப்பட்டது. அரசன எத்துணை சிறப்புடையோனுயினும நீதிநூல்வல்ல அமைச்சர்சொலவழிநடக்கவேண்டுமென்பது கருத்து

8. எந்நெறி யானு மிறைவன்றன் மக்களைச்
செந்நெறிமே னிற்பச் செயலவேண்டு—மந்நெறி
மான்சேர்ந்த நோக்கினு யாங்க வணங்காகுந்
தான்செய்த பாவை தனக்கு.

எ-து, எல்லாவாற்றானுந் தந்தை தன்புதல்வனைச் செவ்வியநெறிமே னிற்கும்வகை யறிவுண்டாகச்செய்யவேண்டும; அச்செய்தநெறி, மான் சேர்ந்தநோக்கினுய்! தாதைக்கேதெய்வமாகுந தான்செய்த பாவை யதுபோலும, அத்தந்தைதனக்கு எ-று.

(குறிப்பு) எல்லாவாற்றானுமென்றது அறம்பொருளின்பங்களையடைதற் குரிய பலவழிகளிலும என்றபடி. மக்கள் எனப் பின்வருதல்நோக்கி, அதற் கியைய இறைவன என்பதற்குத் தந்தையெனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. மக் கள் சாதிப்பன்மையாதலாற் பாலபிரித்துப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. செந்நெறி-

பழிக்கப்படாதநெறி. நெறி என்றதுணையானே அதனகண் நிகழ்தற்குரியது ஒழுக்கமாகியநடையென்பது தானேபெறப்படுதலால் நெறிமேல்நடக்கவென ஞது நிற்கவெனருா ஈண்டு நிற்றல விலகாமையையுணாததிக கொடுநெறிக கட்செல்லுதலைவிலக்கிநின்றது இக்கருத்தடக்கம்பற்றியே, நெறிசென்ருரென் ஞது “நெறிநின்றார்நீடுவாழ்வார்”* என்றும, “கற்றபின், னிற்கவதற்குத்தக”† என் றும, “சக்கரநெறிநில்” என்றும யாணடும வழஙகுதல்காண்க அறிவுண்டாயி னல்லது, அங்ஙனம நிற்றலகூடாமையின் அறிவுணடாகவெனக காரணம விரித் துரைக்கப்பட்டது. அநநெறி-அங்ஙனமசெய்த செந்நெறி மா ன சே ா ந் த நோக்கிஞய் என்றது மகடூஉ முன்னிலை; மானவிழிபோன்ற இணைந்தவிழியினை யுடையாய எனபதுபொருள. ஆங்க என்பது உவமசசொல. தாதை-பிதாவைப போலவே சாதகருமமுதல உபநயனமீருகியசடங்குகளை விதிப்படிசெய்து தெய்வ பிமபத்தைப பிரதிஷ்டைசெய்யுமவன; இது, ஐயா, ப ட் ட ா, போ ற் றி என வழஙகுவதுபோன்றதொரு பூஜயவாசகமாகவுமாம். செய்தபாவை தனக்கு அணங்காகும என்னுங்குறிப்பால, அச்செயலின்வினைமுதலாகிய தான என்பது இங்குத் தெய்வப்பிரதிஷ்டைசெய்பவனை யுணர்த்திற்று செய்தவென்பதற்கு, நெறிநிறகச்செய்த எனப் பொருளடை கூட்டி, நூன்முறை பிரதிஷ்டைசெய்த எனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க ஒருதாதையால நெறிமுறைநிறுவப்பெற்ற தெய்வபிமபமானது அத்தாதையாலும போற்றததகக பாதுகாப்பாயினறே அத்தாதைக்கும, உலகுக்கும இம்மைமறுமைநலங்களை அ ளி த் து த வு வ து போல அரசன் தன்மகனை நெறிமுறைநிறுத்தும செந்நெறியானது, அவ்வரச னுமபோற்றததகக பாதுகாப்பாய்நின்றே அவனுக்கும, உலகுக்கும இம்மை மறுமைநலங்களையளித்துதவும என உவமையொடுபொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. இங்கு, “பிறர்திருவாராதனத்தின தீர்த்தமே ஸவீகாரயமாய்த தான ஏறி யருளப்பண்ணின விக்ரஹத்தினதீர்த்தம ஸ்வீகாரயமாகாதோ”‡ என்று ஆண் டாள் அருளிச்செய்தவார்த்தையும, “கணபுரங்கைதொழும, பிள்ளையைப்பிள்ளை யெனறெண்ணப்பெறுவரே”§ என்ற திவ்யசூக்தியும ஸ ம ரி க க த த கு ம. இனி, இப்பாட்டு, புதலவரைப்பெறுதல என்னுமநெறியொன்றே யதிகரிக்கப் படாத முத்தகமாதலாலும், “இறைவன தனமைந்தனை”யெனக கருதியபொருள் இனிதுவிளங்கககூருது, “இறைவன றனமக்களை” என்ப பிறிதுபொருளும கொள்ளுமாறே கூறப்படடமையானும வேறுபொருளும கொள்ளததகும. அதாவது — அரசன தன்பிரஜைகளாகியகுடிகளை எல்லாநெறிகளிலும ஒழுங் காயநடக்கு மறிவுடையராகச்செய்யவேணடும, அங்ஙனம்செய்யுநெறியானது அப் பிரதிஷ்டாபகன நாட்டியதெய்வமபோலத தனக்கும உலகிற்கும பாதுகாப பாகி இம்மைமறுமைநலங்களையளித்துதவுமெனபதாம. இருவகைப்பொருளிலும நெறி அணங்காதல மக்களவாயிலாயென வுணாக.

---

*திருக்குறள, கடவுள்வாழ்த்து-சு † திருக்குறள, ௪0-ம அதி. கலவி-க.

‡இவை, குருபரமபராப்பிரபாவம ஆருயிரப்படியுள, பட்டாவைபவத்திற பதினெட்டாம்பத்தியிலுள்ளவை

§ பெரியதிருமொழி, 8-மபத்து, 2-ம திருமொழி, ஒனபதாமபாசுரம.

9. திருநதாய்நீ யார்வத்தைத தீமை யுடையார்
வருநதினு ரென்றே வயபபடுவ துணடோ
வரிந்தரிகால பெய்தமையக கூட்டியக கணணும
பொருநதாமண் ணுகா சுவா.

எ-து, அவாமே லார்வததைவிட்டுத திருநதாய் நீ, நெஞசமே! நமமேற றீயமனதுடையா ரிவாவருநதினுரெனறு நமககு வயமாவ துண்டோ; வரிதாளையரிநதுபெயது சேரககூட்டியவிடததுஞ் சுவரொடுக கின்றபொழுதேபொருநதாதமண் பினனைப பொருநதிச சுவராகாதது போ லவரும பொருநதா எ-று.

(குறிப்பு) தீமையுடையாா எனப் பினவருதலால அவாமேல எனச சுட்டு வருவிததுரைககப்பட்டது. ஆர்வததை-அபிமானததை. விட்டு என னும எசசசொல் வருவிததுரைககபபட்டது. திருநதாய-திருந துவாயாக. தீமை யுடையார்-தீங்குபுரியுமியல்புடையாா. வருநதினுரெனறு எனறது, நம்மேல ஆவமுடையராய் நம்மை வயமாககவருந்தினுரென்றுநினைநது என்றவாறு வய மாவதுண்டோ என்றது வயமாகார் என்றவாறு. வரிந்தரிகாலபெயது என்பதனை வரிகால அரிந்துபெய்து என விகுதிபிரிததுககூட்டி, வரிதாளை அரிந்துபெய்து எனப் பொருளுரைககபபட்டது. வரிகால-கிட்டிக்கொம்பு; அது விட்டிருககு மிரணடினைக கிட்டுமாறுநெருக்கும் வரிகொம்பு. அரிந்துபெய்து-செதுக்கி வைததது. சுவரொடுக்கின்றபொழுதேபொருந்தாதமண் - ஒட்டுச்சுவர் சுவரொடு பொருநதாத ஒட்டுசசுவா விரிந்து வேறுபடுவதுகண்டு கிட்டிவைததுககட்டி வலிந்துகூட்டியவிடததும் ஒட்டி ஒருசுவராகாதவாறுபோலத தம்பகுதியொடு பொருநதாது தமமைவிட்டுவிலகுமவரை ஆர்வததால் வலிந்துகூட்டியவிடத்தும அவர் ஒட்டி ஒருங்கிளையாகாா என உவமையொடுபொருததி யுரைததுககொளக. **கிட்டிவச்சுக்கட்டினுலும் விட்டசுவரோட்டாது** எனபது பழமொழி. இது **கிராம்யவழக்கு; ஓட்டுச்சுவரும் சுவரோ ஓர்ப்படிபிள்ளையும் பிள்ளையோ** எனப் பாாப்பனமகளிர்குழுவுளளும் ஒருபழமொழி வழங்குவதுண்டு.

10. பெரியநட டாாககும பகைவாககுஞ் செனறு
திரிவின்றித தீர்நதாாபோற சொலவி யவரு
ளொருவரோ டொன்றி யொருபபடா தாரே
யிருதலைக கொள்ளியென பாா.

எ-து, மிகத தமமை நடபாகசசோநது நடபுககொண்டார்ககும பகைவர்க்குஞ் செனறு, மனததா லொருவேறுபாடின்றி மிக நட் பாயினாாபோலே இருதிறததாரையுமவேறுபடுககுஞ் சிலசொற்களைச

சொல்லி மற்றவரு ளொருவரோடுபொருந்தி யொருப்பட்டுறுதியாயின செய்யாதார், இரண்டுதலையானுஞ்சுடுகொள்ளியோடொப்பர் எ-று.

(குறிப்பு) பெரியநட்டாராகும் பகைவராகும் திரிவின்றித் தீர்ந்தார்போற் சென்றுசொல்லி எனக் கூட்டுக. திரிவின்றித்தீர்ந்தார்-ஐயமின்றித்தெளியப் பட்டவர். இன்றித்தீர்தல், இன்றியொழிதல் என்பதுபோன்று ஒருசொல்லாயிற்று. தீர்ந்தார்போல என்றதனால் உண்மையில், தீராதவைத்து என்பது குறிப்பாம். இக்குறிப்பானே இருதிறத்தாரையும் வேறுபடுக்குஞ் சிலசொற்களை என, சொல்லி என்பதற்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. இருதலையானுஞ்சுடுகொள்ளியோடொப்பர் என்றது இருதலையானுஞ்சுடுங் கொள்ளி, தன்னுடனியைந்த இரண்டு காய்ந்ததுறுகளை ஏககாலத்தில் வேமாறு சுட்டுத் தானும்விரைவிற்கெடுவதுபோல் இவரும் அவ்விருதிறத்தாரையுங்கெடுத்துத் தாமும் விரைவிற்கெடுவர் என்றவாறு. இருவர் தம்முள் மாறுகொண்ட விடத்து நட்பாயினார்போன்றுஇருதிறத்துமூடாடிவேறுபடுப்பார்க்கிடங்கொடுக்கலாகாதென அரசநீதியும், நட்டார்மாட்டு ஒருதிறத்தானறிந்திறப்பவனை தூதனாவா னெனக் குறிப்பாற் றூதனிலக்கணமுங் கூறியவாறு. இருதிறத்தாரைவேறுபடுக்குமொருவனை **இருதலைக்கொள்ளி** எனவும், **இருதலைமணியன்** எனவும் வழங்குவதுண்டு. இருதலைமணியன் என்பது இரண்டுபுறமும் தலையுடையதாயூர்ந்துசெல்லவல்ல விடப்பாம்பு.

11. மிக்குப் பெருகி மிகுபுனல் பாய்ந்தாலு
முப்பொழிதல் செல்லா வொலிகடல்போன்—மிக்க
வினநல நன்குடைய வாயினு மென்று
மனநல மாகாவாங் கீழ்.

எ-து, மிகப்பெருகி யாறுகளின்மிகுநீர் புகப்பாய்ந்தாலும் ஒலிகடல் உவர்ப்புநீங்காதவாறுபோல, மிக்க இனத்தினன்மை மிகவுண்டாயினும் எஞ்ஞான்றும் மனத்தால் நல்லவாகமாட்டார் கீழ்மக்கள் எ-று.

(குறிப்பு) ஒழிதல்செல்லா என்றது ஒருசொல்லாய் ஒழியாத என்னும் பொருளுணர்நின்றது. உப்பொழிதலில்லா என்பது பிரதிபேதம். யாறுகள், மேல்நிலத்தவாதலாலும், நன்னீர்மையுடைமையாலும் நல்லினத்துக்குவமையாயின. கடல்கள், கீழ்நிலத்தவாதலாலும், நன்னீர்மையின்மையாலும் கீழ்மக்கட்குவமையாயின. குலத்தாலும் நலத்தாலும் கடையாய கீழ்மக்கள் அவரோடு சேர்ந்த இனத்தாலும் திருந்தாராதலால் அவரைத் திருத்தமுயறல் பயனின்றாமென்பது கருத்து. இங்கு உவமையால், இனமென்றது தம்மைவிரும்பாதிருக்குங் கீழ்களைத் தாமாகவேசென்றுசேர்ந்த நல்லினமாதலும், "மனந்தூய்மை . . இனந்தூய்மைதூவாவரும்"* என்பதிற்சொல்லிய இனம் மனந்தூய்மையடையுமவன் றனைவிரும்பிச்சென்றுசேர்ந்த நல்லினமாதலுமாகிய வேறுபாடுடைமையால் அக்குறளொடு மாறுபடாமையுணர்க. "தெருண்ட மேலவர் சிறியவர்ச்

* திருக்குறள், 46-ம் அதி. சிற்றினஞ்சேராமை-5.

சேரினு மவர்தம, மருண்ட தனமையை மாற்றுவ ரெனுமிது வழககே"* என பது அதிசயோகதிடடியாகவநத அதிசஙகையாதலால அதுவு மிதனெடுமொறு படா திதனையே வலியுறுததியதெனவறிக அலலது, அதிசயோகதியடியாகக கலைமலைவுகாடடுங கவிசாதுரியமாகியகாவியவாக்கியமாகக்கொள்க கொள்ளவே யதிற் பிராமாணயமின்மையாலும மாறுபாடினறென வுணாக. 'ஆகாவாஙகீழ்' என இழிததற்கண அஃறிணையாயிறறு. ஆறெல்லாம்வெள்ளமடுத்துமடுத்தாலும் நீர்நல்லதாமோகடல் எனபது பழமொழி.

12 விழுமிழை நலலாா வெருள்பிணைபோ னேக்கங்
கொழுமிய நாணை மறைககுந—தொழுனையுண
மாலையு மாலை மயககுறததா ளஃதன்றோ
சாலபிணச சாலபறுககு மாறு.

எ-து, விழுமிய அணியிழையுடையநலலாா வெருண்டமானபிணை போனறநோககஙகள, ஆடவாமாடடுச்செறிநதநாணினைக கெடுக்கும; யமுனையென்கிற ஆறறின்கண, யாரையுமயககவலலமாயவனையும் மயககததின்கணணேவீழப் பினனையென்பாள் தன் அழகினுன் மயக குறததினுள்; மிகுதியை யதனினுமிககதொன்று கெடுக்குநெறி யது வன்றோ எ-று.

(குறிப்பு) நாண்-நிறை அது, கெழுமியநாணெனசசிறப்பிக்கப்பட்டமை யால ஆடவர்மாட்டுச்செறிநதநாண் எனப் பொருளுரைககப்பட்டது. ஆடவா மாட்டு நாண்செறிநததென்பதை, 'கருமததா னுணுத னுணுத திருநுத, னலலவர் நாணுப் பிற'† என்பதனுலறிக மால் எனற விதவாதசொல்லாற்றலானும பொரு ளாற்றலானும் யாரையுமமயககவல்லமாயவன எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. யாரையுமென்றது பின்னைப்பிராட்டியுமகப்பட எல்லாரையுமென்றபடி. மாலை-பின்னைப்பிராட்டி, மயககுறததலாவது-வியாமோகிப்பிததல அதாவது, பின னைப்பிராட்டி கண்ணபிரானிடதது உழுவலைபுடையளாதலின் இவளுக் கவ னிடததுளள அளவிறநதபிரேமமானது அவனது அளவிறநதநிறையைமறைக்க, அவனுக்கு இவளிடததுளள அளவிறநதபிரேமம, இவளது அளவிறந்தநிறையை மறைகக இருவரு மொருவரையொருவா கலந தினபுற்றுா எனபதாம இதனை, சிலப்பதிகாரதது ஆய்ச்சியர்குரவையுள, "வஞசஞ் செயதான றொழுனைப் புனலு, ணெஞசங் கவாநதா ணிறையென் கோயாம, நெஞ்சங் கவாநதா ணிறை யும வளையும, வஞசஞ் செய்தான் வடிவென் கோயாம" எனவும, "தையல கலை யும் வளையு மிழநதே, கையி லொளிததாண் முகமென கோயாம, கையி லொளித் தாண் முகங்கண் டழுங்கி, மைய லுழந்தான வடிவென கோயாம" எனவும்,

* கமபராமாயணம், வரைககாட்சிப்படலம, செயயுள-8.

† திருககுறள க0உ-ஆம அதி. நாணுடைமை-க.

"வைய மளந்தான்றன் மாபிற் றிருநோககாப், பெய்வளைக கையாணம பின்னை தா ஞமென்றே, ஐயென்ற ளாயா மகள்" எனவும் இளங்கோவடிகள்காட்டியவாற் றானுமுணாக. "தொழுனையுண, மாலையுமாலைமயககுறுததாள" எனறது எடுததுக கொண்டபொருளுககேறறதோ ரிதிகாசங்கூறியவாறு அன்றேவெனறது ஆச சரியககுறிபபு. இனி, இபபடியும அந்யோநயாசரயமா யொருஸமபவமுணடோ வென்னும ஆசஙகையை, நியாயஸிததமான திருஷடாநதததாற் பரிஹரிககிறா, சால்பினையெனறுதொடஙகி சாலபு-வியாபகதவவாசகம; அது இஙகு வியாபகத் துககு ஆகுபெயராயிற்று. சாலபினைசசாலபறுககுமாறெனறது எலலாவற்றையுந தனனுளடககித தானொனறுளடங்காது சாவவியாபகமாயிருபபதொனறைப் பிறி தொருசாவவியாபகம வியாபிததாறபோலும், எனறவாறு அதாவது சாவவியாபக மான ஆகாசததைப பிறிதொருசாவவியாபகமான இடம் வியாபிககுமதுபோலு மென்பதாம இப்பாட்டால, இரணடுவியாபகப்பொருள ஒனறினையொன்று வியா பிககவே அவறறுள இது சிறிது, இது பெரிது எனறு சொலலவொணணுதபடி இரணடும அளவிறநதுசெலவதுபோல உழுவலனபுடைய, காதலனுங காதலியுங கூடுஙகூடடததது அவ்விருவாககுமுளதாமபிரேமமு மளவிறந்துசெலலுமெனக காமபுருஷாாததமாகிய இனபததினசிறப்புக கூறபபடடது. அறுததல, வரைதல், அவசசேதம எனனுமசொறகளை வியாபிததறபொருளிலவழங்குதல் நியாய நூலாமரபு. **சால்பினைச்சால்பறுக்கும்** எனனு மிபபழமொழி நியாயநூல வழககுப்பறறிவநததெனககொளக இப்பாட்டினைப புணாசசிவிழையாமையின் பாறபடுததார் புறததிரட்டுடையார். இது புணாசசிவிழையாமையைத துணி வுறுததாமையாலும, மேலோாகொளகையொடுமாறுபடுதலாலும, உவமையொடு பொருநதாமையாலும அது பொருளனறெனவுணாக.

13. பாமபுக் கொடியாறகுப பான்மேனி யானபோலத
தாக்கி யமருட் டலைபபெய்யா—போககி
வழியராய் நட்டாாககு மாதவஞ்செய் வாரே
கழிவிழாத் தோளேறறு வாா.

எ-து, பாம்புககொடியையுடைய குருகுலவேநதறகுப் போரின் கண் உதவிசெயதற்குத தொடர்புடையனாகிய பாலவண்ணன்போல, நட்டார்தாககியபோரின்கட டலைப்பெய்யாதே தமமுடையநட்டாா பட்டதற்பின் அவர்ககு நன்றுகவென்று பெருநதவஞசெய்வாா, விழாக கழிநதவூரிற புதலவரை விழாககாண்டறபொருட்டுத தோண்மே லேறறுவாரோடொபபா எ-று.

(குறிப்பு) பாப்புககொடியான-அரவககொடியுடையதுரியோதனன். பான் மேனியான் - பால்போலவெணணிறமுளள திருமேனியையுடைய பலராமன தாக்கிய எனபது தாககி எனக் கடைககுறையாயிற்று. தலைப்பெய்யா-தலைப் பெய்யாது என முற்றெசசப்பொருளுணாததிற்று. தலைபபெயதல-புகுதல. வழியராய்நட்டாாககுத தாககியமருட்டலைப்பெய்யாதுபோககி மாதவஞ்செயவார் எனககூட்டி, தாம தொடாபுடையராயிருந்துவைததுத் தமமைநட்டார்ககுப்

போர்நேர்ந்துழி அப்போரிற்புகுந்து தாக்கி அந்நட்டார்க்கு உதவிசெய்யாது தீர்த்த யாத்திரைமுதலிய விரதமேற்கொண்டுசெல்பவர் எனப் பொருளுரைத்துக் கொள்க. "கழிவிழாத்தோளேற்றுவார்" என்றசொல்வடை சமயத்திலுதவாதவர் என்னும் குறிப்புடையது. கழிவிழாத்தேரேற்றுவார் என்பது பிரதிபேதம் இது திருநாட்கழித்துத்தேரிழுக்கவந்தார் என்னும் சொல்வடையாம் வேண்டுங் காலத்துதவாதவர்நட்பாற் பயனில்லையென்பது கருத்து.

14. தாநட் டொழுகுதற்குத் தக்கா ரெனவேண்டா
யார்நட்ப தாயினு நட்புக் கொளல்வேண்டுங்
கானட்டு நாறுங் கதுப்பினாய் தீற்றாதோ
நாய்நட்டா னல்ல முயல்.

எ-து, தாம் பிறரொடுநட்புக்கொண்டொழுகுதற்குத் தகுவார், தக்காரென்று ஆராயவேண்டுவதில்லை; யாவர்நட்பேயாயினும் நட்பைக் கொள்ளவேண்டும்; எல்லாப்பூக்களையுமுடையகாட்டினைவென்றுநாறு கின்ற மயிரினையுடையாய்! தம்மைத் தீற்றாதோ! நாயொடுநட்டால் அந்நாய் நல்லமுயலினை எ-று.

(குறிப்பு) தாம் நட்டொழுகுதற்கு என்றது தம் காரியமாகப் பிறரொடு நட்புக்கொண்டு ஒழுகுதற்கண் என்றவாறு. தக்காரெனவேண்டா என்றது அப்பிறர் தக்காராயிருக்கவேண்டுமென்னும் நியமமில்லை என்றவாறு. யார்நட்பே யாயினும் என்றது தக்கார்நட்பேயாயினுமாக, தகாதார்நட்பேயாயினுமாக என்ற வாறு. பின் நட்பு என்றது அது என்றவாறு. கான்-காடு. அடல்-வெல்லுதல். கதுப்பு-கூந்தல். கானட்டுநாறுங்கதுப்பினாய் என்றது நறுநாற்றப்பூக்கண்மலிந்த காட்டிலும்மிகுப் பரிமளிக்குங்கூந்தலையுடையாய் என்றவாறு. தீற்றல்-ஊட்டல். முயல்-முயற்கறி. நாயோடுசேர்ந்தாலும்நல்லமுயல்கிடைக்கும் என்பது பழமொழி. தமக்கு உதவிசெய்தற்குரியார் இழிதகையராயினும் அவர் நட்புக் கொள்ளற்பாலதென்பது கருத்து. பிறர் ஸ்வயகாரியமாக நட்புக்கொள்ள வரின் அவரைத் தக்கார், தக்கிலரென்பதை யாராய்ந்து, தக்காராயின் நட்புக் கொள்ளவும், தகாதாராயின் தள்ளாதொழியவும்வேண்டுமென்பது குறிப்பு.

15. அங்கண் விசும்பி னகனிலாப் பாரிக்குந்
திங்களுந் தீங்குறுதல் காண்டுமால்—பொங்கி
யறைப்பா யருவி யணிமலை நாட
வுறற்பால யார்க்கு முறும்.

எ-து, அங்கண்விசும்பினின்று மிக்கநிலாவைப்பரப்பும் மதியமும் பாம்பினாற்றீங்குறுதல்காணுநின்றேமாதலால், கற்பாறையின்கண்மிக்கு வந்துபாயாநின்றவருவியையுடைய மலைநாடனே! தமக்குறக்கடவதுன் பங்கள் யாவர்க்கும்வந்துறும் எ-று.

(குறிப்பு) அங்கண்விசும்பு என்றது, திங்களைக் கோள்பற்றுங்காலத்தில், தப்பியோடிப்பிழைக்கத் தட்டுத்தடையில்லாத வெட்டவெளியானஇடத்தின் அளவிறந்தசௌகரியமதிசயங்கூறியவாறு. அகனிலாப்பாரிக்குமென்றது இருள

வடிவான ராகுகேதுககளென்னும சாயாககிரகங்கள தன்னிடமணுகுவதற்கே யோக்கியமில்லாத தனது ஸவபாவசகதியினவலிமைகூறியவாறு. திங்களும் என்றது தனனைப்பற்றவருமசாயாககிரகங்கள பதினெட்டாண்டுசென்றுகடக்கு மொருராசிமண்டலததைப் பரிதி ஓராண்டளவிற்கடப்பதாயிருக்கவும், தான் ஒரு மாததததுககுளளேகடநதுசெல்லும மிககவேகமாகிய தப்புதற்குரிய சாதனநி சயங்கூறியவாறு. இககருததுப்பற்றியே அஙகண்விசும்பிலவிரொளிபாரிக்குஞ் செஙகதிருநதீஙகுறுதல்காணடிமே எனறது "திஙகளுநதீங்குறுதல்காண்டும்" எனச சிறப்பும்மையாற் செஙகதிருமகப்படககூறிஞரெனவுணாக. இடமபொரு ளாறறலான் மாற்றுமியலபுடையாா எனினும், எய்தியநியதிதவறுதாகையால் ஊழால்வருஙகேட்டிற்கு வருந்தலாகாதென்பது கருதது. வருவதுவந்தேதீரும என்னும உலகவழககான பழமொழிபபொருளே இஙகுப் பொருளாககொள்ளப் பட்டதுபோலும். 'வருகுவதுதானேவரும்' என்னு மபியுகதர்வாககும, இக்கருத துடையதாயிருப்பதுகாணக. அம்புலியையு மரவுவிழுங்கும் என்பது மொரு பழமொழியாம்.

16. நண்பொன்றித் தமமாலே நாட்டப்பட் டார்களைக்
கண்கண்ட குறற முளவெனினுங் காய்நதிலார்
பண்கொண்ட தீஞ்சொற பணைததோளா யாருளரோ
தங்கன்று சாககறப பாா.

எ-து, நண்புசெய்து தமமாலே நாட்டபபடடாாகளைத தங் கண் காண அவர்களசெய்தகுறறமுளவாயினும வெகுளார்; பண்கொண்ட தீஞ்சொற்பணைததோளாய்! தஙகன்றிற்குப பாலகொடாதே யதுசாம வகை பசுவினைககறப்பாா யாவருளா எ-று.

(குறிப்பு) காயநதிலாா என்னும பயனிலைககேற்ப மேலோர் என்னும் எழுவாய வருவிததுரைததுககொள்க இதனல நூலநெறிவழககினும ஆன்றோ ரது ஒழுககநெறிவழககுச் சிறந்ததெனபது குறிககப்பட்டது. காய்நதியாா என் பது பிரதிபேதம். அதற்குக் காயாதுதவுவரென்பது கருததாகக்கொள்க. பணை-மூங்கில். சாவககறபபாா என்பது சாக்கறப்பாா என விகாரமாயிற்று. "களையு நர் கைகொலலும்"* எனபுழிப்போல ஈஙகுச் சாதல் வருநதலுணாத்திநின்றது. கன்றுசாகப் பால்கறப்பாா எனபது உலகவழக்கான பழமொழி தம்மால் வளாககப்படுமெகனறு கட்டியகயிறறுததுசசென்று பாலுண்ணககண்டாராயினும பினனரும் அதற்குரியபால்விடாது அது வருநதும்வகை பாலை முற்றக்கறபபா ரில்லை; அதுபோல நண்பொன்றிப போற்றப்பட்டார் உரிமையால் நியதி கடந்து தமககு வேண்டியதொருபொருளைத தாமே கேளாதுகொள்ளினும் அது

*திருககுறள் அஅ-ம் அதி. பகைத்திறந்தெரிதல்—க.

காரணமாக அவர்க் கொன்றும் உதவார் தொழிக்கற்பாலரல்லர் எனத் திட்டாந்தத்தொடு பொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. இப்பாட்டால் நட்பிற் பிழை பொறுக்கவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. "விஷவ்ருக்ஷோபி ஸம்வர்த்ய ஸ்வயம் சேத்து மஸாம்ப்ரதம்" என்னும் வடமொழிவாக்கியமும், "தாம் வளர்த்ததோர், நச்சுமாமரமாயினுங்கொலார்"* என்னுந் திருவாசகமும் இக்கருத்துடையன.

17. உள்ள தொருவ ரொருவர்கை வைத்தக்காற்
கொள்ளும் பொழுதே கொடுக்கதாங்—கொள்ளார்
நிலைப்பொரு ளென்றதனை நீட்டித்தல் வேண்டா
புலைப்பொரு டங்கா வெளி.

எ-து, தமக்குள்ளதொருபொருளை யொருவர் தங் கையின்கண் வைத்தக்கால் அப்பொருளை வைத்தவர்கள்வேண்டியபோதே வைக்கப்பட்டார் தாங் கொள்ளாதே கொடுக்க; தமக்கு நிலைமையுடையபொருளென்றுகருதி, அவர்க்குக்கொடாதே நீட்டித்தல்வேண்டா; புலையர் மாட்டுள்ளபொருள் அடங்காவாய வெளியாம், ஆதலான் அடைக்கலப் பொருளை மறைக்கவியலா எ-று.

(குறிப்பு) புலைப்பொருள்-புலையரடுபுலால். அவர் அதை மறையச்செய்யினும் அது மறையாது நாற்றத்தால் வெளிப்படும்; அதுபோல அடைக்கலப் பொருளைப் பிறரறியாதடக்கினும் அஃதடங்காதுவெளிப்பட்டுப் பழிப்புக்கிடமா மெனப் பொருளொடுபொருத்தி யுரைத்துக்கொள்க. இதனை, "மறைவழிப் பட்ட பழிமொழி தெய்வம், பறையறைந்தாங் கோடிப் பறக்கும்-கழிமுடைப், புன்புலால் நாற்றம் புறம்பொதிந்து மூடினும், சென்றுதைக்குஞ் சேயார் முகத்து"†என்றா பிறரும். மறைந்துசெய்பவன்றவறு வெளியாகுமென்று வழங்கவேண்டுமிடத்து, நாற்றம்வெளியாகுமென்பது சாதாரணவழக்கு. அதனையே "புலைப்பொருடங்கா வெளி" என இட்டகரட்டகாயக்கூறினரெனக்கொள்க. இதனை இன்னும் அசப்பியபாஷணமாகப் பாமரர்வழங்கும் பழமொழியு மொன்றுண்டு. இன்னோரன்னபழமொழிகளு மிடக்கரடக்கி யிந்நூலுட்கூறப்படுமென்பதனைப் பின் "இழித்தக்ககாணிற்கனு"‡ என்பதனுலுமறிக.

---

*திருவாசகம், ஆநந்தாதீதம் செய் —கூ.

†நீதிநெறிவிளக்கம், செய்-கூடு

‡ இந்நூலின் 182-ஆம் செய்யுள்.

18. தக்காரோ டொன்றித தமரா யொழுகினார்
மிக்காரா லென்று சிறியாரைத தாநதேறார்
கொககார் வளவய லூர தினலாமோ
வககாரகு சேர்நத மணல.

எ-து, தக்காரோடுபொருநதி மற றவர்க குறவாயொழுகினாராதலா லவர்மிக்கருணததையுடையா ரிவரெனறுகருதிச சிறியகுணததை யுடையாரைத தாந தேறலாகாது, மாகுசோலையானிறையப்பட்ட வளவயலூரனே! அக்காரமாகியபாகினோடுசோநதமணலைத தின்ன லாமோ! ஆதலான் எ-று.

(குறிப்பு) தககார்-வினையாட்சிககுரியரெனததெளியததகக குடிப்பிறப்பு, கல்வி, அறிவு, அனபு முதலியன வுடையார. சிறியார-சிறறினம இது, "நல லதனலனும் தீயதனறீமையும இலலென்போரும, விடரும், தூரததரும, நடரும், உளளிட்டகுழு"*. தேறார என்பதற்குக கருததுநோககித தேறலாகாதெனப் பொருளுரைககபபட்டது. கொககு-மாமரம மணல சாககரைபபாகினைசசாாநது கிடந்தாலும, அதற்குத தன்னியலபே உளதாவதனறிச சாககரைககுரிய இனி மையும் மெனமையும நன்மையும எய்தாமையால் அது தின்னலாகாதவாறு போல, சிறியார் தககாரினததைச்சாாநதாராயினும அவாககுத தமமியல்பே உள தாவதன்றித் தககார்ககுரிய இனிமையுமெனமையு நன்மையுமெயதாமையா லவரை வினையாட்சியிற் றெளியலாகாதென விரிததுரைததுககொளக. "தாநட் டொழுகுதறகுததககாரெனவேண்டா"† எனறதனுற் சிறியார் தககாராற் கொள் ளப்படினு மவர் சிறுமையினீங்கி அநுபாவ்யராகத தெளியபபடுதற்குத தகுதி யுடையராகாரெனபதும, அச சிறியாரினீங்கிய தககாரே அநுபாவ்யராவரென்ப தும் கருததாககொள்க. "பாலைகத்துநம்பு" என வழங்கும் சொலவடையின் கருத்தும் இது. "மிககுப்பெருகி" என்னும பதினோராம பாட்டிக்குக கீழ்மகக ளைத திருததலாகாதெனபது கருததாகலானும, இப்பாட்டிற்குச சிறியாரைக் கைககொளளலாகாது எனபது கருததாகலானும் இது கூறியதுகூறலாகாதென வுணர்க.

19. கறுததாற்றித தமமைக் கடியசெய் தாரைப்
பொறுததாற்றிச சேறல் புகழா—லொறுத்தாற்றின்
வானோங்கு மால்வரை வெற்ப பயமின்றே
தானோன் றிடவருஞ் சாலபு.

*திருககுறள் 46-ம் அதிகாரவிவரணம்.

† இந்நூலின் பதினொன்காஞ்செய்யுள.

எ-து, கோபத்தின்கண்ணேமிக்குத் தமக்குக்கொடியவாயிருப்பன செய்தாரையும் பொறுத்துச்செலுத்துவது புகழாவது; ஒறுப்பின் கண்ணே மிகக்கொழுகின, வாளோங்கு மால்வரைவெற்பனே! அதனான் ஒருபயனில்லை; தான் பிறரைப்பொறுக்கும் பொறையான்வருவது சால்பாவது எ-று.

(குறிப்பு) தம்மை உருபுமயக்கம். செய்தாரையும் என்னும் சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. பொறுத்து - அவர்செய்யுங் கடியனவற்றைச்சகித்து. ஆற்றி-அவர்க்குள்ள மனவெப்பத்தை ஆற்றி. சேறல்-அவரை நல்வழியிற் செலுத்துதல்; ஈண்டுச் சேறல் பிறவினைப்பொருளுணர்த்திற்று. சேறல்புகழெனக் காரணம் காரியமாயுபசரிக்கப்பட்டது. பொறுத்தாற்றிச்சேறல் என்பது பொறுத்தாற்றிக்கொள்ளல் எனவும், மால்வரைவெற்பவென்பது மால்வரைநாட எனவும் பிரதிபேதங்களிலுள்ளன. வரைவெற்பவென்பதற்கு மூங்கில்களை யுடையமலைநாடனே எனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. ஒறுத்தல்-தண்டித்தல், ஆற்றல்-மிகுதல். ஒறுத்தாற்றலால் உட்பகைகொள்வாராதலாலும், புகழும் சால்பு மெய்தாமையாலும் அதனாற் பயனில்லை என்றார். நோன்றல்-பொறுத்தல்; இதனை, "உற்றநோய்நோன்றல்"* என்பதனா லுணர்க. தானேகெடவருஞ் சால்பெனப் பிரதிபேதமிருப்பினும், அது உரையொடுபொருந்தாமையாலும் வேறு பொருட்பொருத்த மின்மையாலும் விலக்கத்தக்கது. சால்பு-பெருமை. **பொறுத்தவர் பெரியவர்** என்பது உலகவழக்காயவழங்கும் பழமொழி. இப் பாட்டால், தமக்குத் தீங்கிழைப்பாரை யொறுத்தலினும் பொறுத்தலே சிறந்த தென்பது கூறப்பட்டது. இது "ஒறுத்தாற்றின்" என்னுங்குறிப்பால் ஒறுத்தற் குரியராகிய எளியார் பிழைத்தன பொறுத்தலை அறநெறிநோக்கி விதித்தலால், ஒத்தார் மிக்காராய பகைவர்பிழைத்தனபற்றி, "பொறையெனப் படுவ தாடவர் தமக்குப் பூணெனப் புகலினும் பொருந்தார், முறையறப் புரிந்தா லக்கணத் தவர்த முடித்தலை துணிப்பதே முழுப்பூண்"† என்னும் அரசநீதியொடு மாறுபடாதென வுணர்க.

20. காவலனை யாக வழிபட்டார் மற்றவ
னேவல் வினைசெய் திருந்தார்க் குதவடுத்த
லாவனைய நின்றதன் கன்று முலையிருப்பத்
தாயண றான்சுவைத்த தற்று.

---

*திருக்குறள் உஎ-வது அதி. தவம். க.

†வில்லிபாரதம் கீசகன்வதைச்சருக்கம். செய்—சக.

எ-து, அரசனைத் தமக்குநட்பாம்வகை வழிபட்டொழுகினுர், மற்றவ்வரசனுலேவப்பட்டவினைசெய்திருந்தபிறாக்குஉதவியையடுத்துமற்றவராற் காரியங்கோடல், தன்னையணையநின்ற ஆவினை யதன்கன்று முலையைத்தவிரத் தாயணலைச்சுவைத்தாறம்போல்வதொன்று எ-று.

(குறிப்பு) உதவடுத்தல்-உதவுதலைப்பினபற்றிக் காரியங்கோடல்; அதாவது ஏவல்வினைசெய்திருந்தார்க்கு ஒன்றுதவுதலைச்செய்து அதற்குப்பிரதியாகத தாங்கருதியகாரியங்கொளளமுயறல் எனறபடி. ஆவணையநின்றதன்கன்று என்றதற்கு, தன்னையணையநின்றஆவினை யதனகன்று எனப் போநதபொருளுரைக்கப்பட்டது. அணல்-பசுவினமுன்னஙகால்களினிடையே புடைத்திருப்பதோர் உறுப்புவிசேடம. அது, தாடியினடியாம ஒரு பசுக்கனறுனது, தன்னிடத்தன் புள்ள தாயின்மடியிற் பாலசுரநதிருக்கும்போதே யதனவழி தனக்குவேண்டும் பாலைநுகராது, தாயின் தாடியைச்சுவைப்பதாற பயனுறுதலாறுபோல, ஒருவன் தனக்கு அரசன் அன்புடையனுயும, வேணடிற்றுதவும விழைவுடையனுயும இருக்கும்போதே அவனிடம் கொள்ளுதற்குரிய காரியஙகொளளாது அவனே வியவேலைகளைசசெய்யுமவருக்கு ஒன்றுதவிக காரியங்கொள்ளுமுயற்சி பயனின்றும் என உவமையொடுபொருத்தி யுரைத்துககொளக முயற்சி பயனிலதாதற்குக் காரணம், அரசனிடத் தறிபரிசயமுடையராயிருந்தும், இக்காரியம் அவனிடத தெளிதிற்கொள்ளாமையால அவனுக்கு இதுசெயய விருப்பமில்லையோ எனற ஐயுறவாலும், இவர்க்கு இதுசெயயின இவ்வாறே பிறர்க்குஞ்செய்யுமியல் பினனென இவா தெரிநதுவைத்துப் பின்பொருகாலததுஅரசனுக்கு அறிவிக்கக் கூடுமென்னு மச்சததாலும அவ ரதுசெய்யாமையென்க. அரசனை வழிபட்டாா அவனுலடைதறகுரியபயனை எய்துமவாயிலறிநதுபெறுதல் எளிதென்பது இதனுற் கூறப்பட்டது. **தாய்முலை சுவைக்கப்பால்வருமோ? தாடியைச்சுவைக்கப்பால்வருமோ?** என்பது பழமொழி.

21\. உரைமுடிவு காணு னிளமையோ னென்ற
நரைமுது மக்க ளுவப்ப—நரைமுடித்துச
சொலலான் முறைசெய்தான் சோழன் குலவிச்சை
கல்லாமற் பாகம படும்.

எ-து, தம்முண் மறுதலையாயினுரிருவர் தமக்குமுறைமைசெய்ய வேண்டிவந்து சிலசொன்னு லசசொலலின்முடிவுகண்டே யாராய்ந்து முறைசெய்ய வறிவுநிரமபாத விளமைப்பருவததானென் றிகழ்ந்த நரைமுதுமக்களுவக்குமவகை நரைமுடித்துவநது முறைவேண்டிவநத விருதிறததாருஞுசொலலியசொற்கொண்டே யாராய்நதறிந்து முறைசெய்தான, கரிகாற்பெருவளத்தானென்னுஞுசோழன்; ஆதலாற் றததங் குலததுக்குததககவிசசைகள் கற்பதறகுமுன்னே செமபாகமுளவாம எ-று.

(குறிப்பு) 'தமமுண்மறுதலையாயினிருவா தமககுமுறைமைசெய்யவேண்டி வநது சிலசொனனல' எனபதும, 'முறைவேணடிவந்த இருதிறததாருஞ்சொல் லிய' என்பதும இசையெச்சம காணு என்றதனல, கண்டு முறைசெயவதற் கேற்ற அறிவுநிரம்பாமையாகிய காரணம உபசரிககபபடடது. 'ஆராய்ந்தறிந்து' என்றது முறைசெயதற்குரிய சாதனம்விரிததுரைததவாறு. குலவிச்சை கல் லாமற்பாகம்படுமெனறது பழமொழி. இது 'குலவிததை கலலாமறபாதிவரும்' எனவும, "குலவிததை கலலாமலேவரும்" எனவும வழஙகபபடுகிறது இப் பழ மொழிபபொருளே இபபாட்டினுள எடுததுககொண்டபொருளாக நாட்டப்பட் டமையால "உரைமுடிவு சோழன" என றது அப்பொருளைநிரூபித்தற்கு ஒரைதிகங்கூறியவாறு இவ் வைதிகம, மணிமேகலையுள்ளும "இளமைநாணி முதுமையெயதி-உரைமுடிவுகாடடியவுரவோன"* எனக குறிக்கபபட்டுளளது அதாவது —முனபொருகாலததுச சோழநாட்டி லரசுரிமைககுரியாரில்லையாக, அதற்குரியானைததெரிநதெடுககுமாறு அநநாட்டார பட்டததுயானையின்கையிற் பூமாலைகொடுததுவிடுததவிடததது, அது கருவூரசென்று, அஙகுக கடிதிளையனுகி விளையாடிககொணடிருநத கரிகால்வளவன்கழுததிலே அம் மலர்மாலைசாதத, அது கொணடு, அவனே யவ் வரசுரிமையுடையானென முடிசூட்டப்பெற்று, இளைய ஞயிருநது முறைசெயதுவருஙகால, முறைசெயவதற்கேற்ற அறிவுநிரமபாத இளையோனுதலால் இவன்செயயும் உரைமுடிவு நெறிப்படுமோ வெறஙனம என முறைவேணடிநிற்கும முதியோ ரையுறுமாற்றையறிநது, அவ ரஙஙன மையுறு வணணம், பின்பு பிறிதொருமுதியோரைவைதது முறைசெய்வான்போன்று, நரைமுடிதரிதது முதியோர்வேடம்பூண்டு தானேயிருந்து முறைசெய்துவந்தான் என்பதாம். இசசரித்திரததைப் பின்னர்க "கழுமலததியாததகளிறு"† எனனும பாடடுரைகூட்டி யுணாக. இதனல, குலவிததை இயலபானேவருமாதலால் ஒருவனுககுப் பிறதொழிற்பயிற்சி சோர்வுபடுவதுபோலக் குலததொழிற்பயிற்சி சோர்வுபடாதெென அதனசிறப்புககூறப்பட்டது. குலததொழிலைக கைவிடலாகா தென்பது கருத்து. [இககருததுப்பற்றியே முனனேராற் பலவகைத்தொழில்க ளும இநநாட்டிற் குலாசாரமாக நியமிககப்பட்டன.]

22. உரைததாரை மீதூரா மீக்கூற்றம பலவி
நெரிதத சினைபோனு நீளிரும புன்னைப்
பொரிபபூ விதழுறைககும் பொங்குநீர்ச சேர்ப்ப
நரிககூஉக கடற்கெயதா வாறு.

எ-று, தம்மே லடாததுசசொல்லப்படடாரைச செயலாலடர்க்க மாட்டாது வாயாலடர்ததுசசொலலுஞ சொலவு, பலவியினுடைய

*காதை-4 அடி-107-108.
† இந்நூலின் 62-ஆம் செய்யுள்.

முட்டையைநெரித்தாற்போலமலர்ந்த நீளிருமபுன்னையினுடைய பொரி நிறம்போன்ற பூககளினுடையவிதழ்கள்பெய்யாநின்ற பொங்குநீர்ச சேர்ப்பனே! நரியின்கூப்பீடு கடலின்னோசையைத் தாழ்ப்படுக்கமாட்டாத வாறுபோலும எ-று.

(குறிப்பு) 'உரைத்தாரை'யென்பதற்கு, பின்வரு 'மீதூராமீக்கூற்றம்' என்னுங்குறிப்பால், 'தம்மே லடாததுசசொல்லப்பட்டாரை' எனப் பொருளுரைககப் பட்டது. தம்மே லடாததுசசொல்லப்பட்டாரை யெனறது, தம்மை யடர்ததுப் பேசி வாய்ககலகம்விளைபபாரை யெனறபடி. சொலலப்படுதல் ஈண்டுச செய் வினையளவாய்நின்றது. அடாததல-அடககி மேற்சேறல. மீதூர்தல என்பதனுள ஊர்தல் செயலாதலால் அது செயலாலடாததலாயிற்று. அது இஙகு ஊாதல என்னுங் குறிபபான மெலலெனமேற்சேறலாகிய நெறிப்பாடுடைய முறை செயலென அறிக. இதனால எதிர்த்துத்தாககுஞ் செயலாலடர்த்தல் விலக்கப் பட்டது மீதூராமீககூற்றம-பெயரெசசதெொடர் அதற்கு, 'செயலாலடர்கக மாட்டாது வாயாலடாததுசசொலலுஞ்சொலவு' எனத தெளிவுபற்றி வினை யெசசவாய்பாட்டாற் போந்தபொரு ளுரைககப்பட்டது. அலலது ஊராதென் னும வினையெசசததிறுதி விகாரததாற்றொக்கதெனக கொளக. நெரிதத எனபது உருபுகொளளுமபெயரிடைவநத செயப்பாட்டுவினைப்பெயரெசசம, செய்ததுபோற்கூறப்பட்டது. உறைததல-துளிததல்; அது பெயலொபபு மையால உதிாதலுணாநினறது. சேர்ப்பன்-கடற்கரையுடையான். கூ- முதனிலைததொழிற்பெயர். கடல் எனபதற்குப் பொருளொடுபொருந்தக கட லோசையெனப் பொருளுரைததிருப்பது உபசாரவழககு. எயதாவாறு இதில் எய்தாமை-பொருநதாமை; அது ஒவ்வாமைக்குறிபபானமையால, 'தாழ்படுகக மாட்டாதவாறுபோலும்' என உவமவுருபுவிரிததுப் பொருளுரைககப்பட்டது. தாழ்படுததல்-தாழச்செயதல; அடககுதலெனறபடி. நரிககூப்பீடு கடலொலி யைத தாழ்படுககமாட்டாதவாறுபோலச சொல்லாலடர்ததுவருவா ராரவாரததை எதிர்ப்பாரது சொலலாரவாரம தாழ்படுக்கமாட்டாதென்பது உவமையாறபோந்த பொருளாம். ஆகவே, சொலலாலடர்ப்பாரை யடர்ககப்படுவார் தாமும அவ்வா றடாககாது ஒறுககுமுறையானே யடககுகவெனபது கருததாககொளக. **நரிக் கூக்கற்கடன்முற்றும்?** எனபது பழமொழி. இஙகு முற்றும்? எனறது காகு வாதலால முற்றாதென்பதே பொருளாம். இது, கடற்கரைககாட்டிலுள்ள நரிகள கரையருகுவரும் நண்டுகளைததின்ன, அதுகண்டு கடல் தம்மையோட்டக கருதி ஆரவாரிததுவருகின்றதெனறுநினைநது,அககடலையோட்டக்கருதியவைதிரண்டு கூவிளி யெடுக்கின்றனபோலும் என நரிக ளிரவி லூளையிடுதலைவருணிக்கும் கற் பனையடியாகவநதநாட்டுவழககு. நரிககூவிளிககடங்காதகடல் இராமபிரானனைக கடங்கியவாறுபோல, மீக்கூற்றுக்கடங்காது ஆரவாரித்துக கலாம்விளைப்பார் அரச

ணைக்கு அடங்குவார் என்பது குறிப்பு. இராமபிரானாணையாற் கடலடங்கிய தென்பதனை "வென்வேற் கவுரியர் தொன்முது கோடி-முழங்கிரும் பௌவ மிரங்கு முன்றுறை-வெல்போ ரிராம னருமறைக் கவித்த-பல்வீ ழாலம் போல-வொலியவிந் தன்றில் வழுங்க லூரே* என்னும் அகப்பாட்டடிகளா னறிக.

23. அருமை யுடைய பொருளுடையார் தங்கட்
கரும முடையாரை நாடா—ரெருமைமே
னாரை துயில்வதியு மூர குளந்தொட்டுத்
தேரை வழிச்சென்றா ரில.

எ-து, பெறுதற்கரியபொருள் யாதானுமொன்றனையுடையார், தம்மாட்டுக்கொள்ளுங்கருமமுடையாரை யாராயவேண்டுவதில்லை; எருமைமே னாரைதுயில்வதியுமூரனே! குளத்தைத்தோண்டி அதன்க ணுறைவதற்குத் தேரையுள்ளவிடந்தேடிச்செல்வா ரில்லை எ-று.

(குறிப்பு) 'தங்கட்கருமமுடையாரை' என்னுங் குறிப்பால் இங்குப் பொருள் என்றது பொருள்வருவாய்க்கிடனான தொழிற்றுறையையென வுணர்க. அத் துறைவகை பலவாதலால் அவற்றுட் டமக்கேற்றதொன்றனை எனபார், யாதானு மொன்றனை யென்றார். அவை, பொன்மணிமுதலியபொருள்கொளுந்துறைக ளும, பொறிபலசமைக்குங் கம்மியத்துறைகளும, இயற்கைப்பொருளாய்ந்தெடுக் குந் துறைகளும, செயற்கைப்பொருள்பலசெய்யுந்துறைகளும, மரக்கலமுதலிய வியக்குறுதுறைகளும பிறவுமாம் அத்துறைகட்கருமையாவது செயயக்கட்வ வினைகளை இடம்,பொருள்,கருவிமுதலியவற்றினமைதியால எளிதின்முடிக்குமா றமைத்தல். 'தம்மாட்டுக்கொள்ளுங் கருமமுடையாரை யாராயவேண்டுவதில்லை' என்றது அங்ஙனம செவ்விதினமைக்கப்பெற்ற தொழிற்றுறைக்குரிய வினைகளை நடாத்தற்குரியார் அத் தொழிற்றுறைமுதலவனுல ஆராய்ந்துதேடவேண்டாது அவர்தாமே தேடிவிரும்பிவருவா என்றவாறு. 'எருமைமே னாரைதுயில்வதியு' மென்றது நீர்ப்பரப்பில்லாத வெற்றிடமில்லாமையும், அந்நீர்ப்பரப்பின்கண், இடர்கள்போற் றிரண்டுதொகக எருமையின் றொகுதியும், அவற்றின் மடியின் மிகுதியும் குறிப்பாலுணர்த்தி மருதநிலவளஞ் சுவையுறக்கூறி முன்னிலையை விசேடித்தவாறு. நாரை துயில்வதியுமென்றது-அது துயில்வதியுமாறு இரை தேர்தற்கேற்ற மீனினங்களின்மிகுதிகுறித்துநின்றது. ஊரன்-மருதநிலத்தலை வன். 'தேரையுள்ளவிடந் தேடிச்செல்வாரில்லை' என்றது தவளைகள் தாமே வந்தடையு மென்றவாறு. தவளைகள் தாம ஜீவித்தற்குரிய வாய்ப்பானகுளத் துறைகளைத் தாமே விரும்பிவந்தடைவதுபோல, வினையாளரும், தாம் ஜீவித் தற்குரிய வாய்ப்பான தொழிற்றுறைகளைத் தாமே விரும்பிவந்தடைவர் எனக

*அகநானூறு, செய்யுள்-70.

கருததுநோக்கி எடுத்துககாட்டொடு பொருதத்தியுரைததுககொள்க. தொழிற்றுறைகளை நாட்டற்குரிய பெருஞ்செல்வமுடையாா வினையாளரிலலையென்று மடிநதிராது அவா தாமேதேடிவருமபடி இடம் பொருள் கருவிமுதலியவற்றால வாய்ப்புடையவாய் அமைககவேண்டுமென்பது கருததாககொளக. இதன பழமொழி, **துளம்வெட்டத் தவளை தானேவரும்** என வழங்கப்படுகிறது.

24. இசைவ கொடுப்பதூஉ மிலலென் பதூஉம
வசையன்று வையத தியற்கையஃ தன்றிப்
பசைகொண டவனிற்கப் பாததுண்ணு னாயி
னசைகொன்றான செலலுலக மில.

எ-து, தனக்கியன்றன கொடுததலு மியலாதன விலலையென்றலு மொருவறகுக குறறமன்று; உலகததாரசெயலே; அவவகையன்றி, இவனெனககுப் பசைப்படுவனென்று தன்மனததிற்கொண்டவொருவ னிற்பக்கணடு மவனுக்குப பகுததுணணுதலைததவிாக; நசையுடையாரைததுன்பமுறுததினானுக்குச செலலு மறுமையுலகததின்கண் ணினபமிலலையாதலாற் பசைகொண்டவற்குப் பகுததுண்க எ-று.

(குறிப்பு) இசைவகொடுப்பது எனறது இரப்போனவிருப்பததினளவு கொடாது இரககப்படுவான தனககியனற சிறிதளவுகொடுப்பதென்றவாறு. இல்லையென்றல் இங்குக கொடுதரலின் மறுதலைகுறிததமையால் அதன் மறுதலைசெயப்படுபொருளான 'இயலாதன' என்பது கூட்டியுரைககப்பட்டது. 'இயலாதனவிலலையென்ற'லாவது இரப்போன்விரும்புமவை கொடுககவியலாதனவாயின் உடனே அவை யில்லையென்றுசொல்லி வறிதேபோக்குதலாம. 'அவ்வகையன்றி' எனறது அவ்விரண்டனுள் ஒன்றுஞ்செய்யாதென்றவாறு. பசை-பற்று. இதனைப் "பசைந்தாரிற், றீர்தலிற்றீப்புகுதனனறு"* என்பதனானறிக. பசைகொண்டவன் என்பதில், கொள்ளுதல கொள்கையாகியமனத்தொழிலாதலால, 'பசைப்படுவனென்று தன் மனததிற்கொண்டவொருவன்' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. அங்ஙனம அவன் கொள்ளுதற்கு முன்சொல்லிய இரண்டனுள் ஒன்றுஞ்செய்யாமையேகாரணமென்பது கருததாகக்கொள்க. பாத்துண்ணுயின் என வினையெச்சமாகக்கொள்ளாது, பாததுண்ணுயில் எனப் பதச்சேதஞ்செயது, பாததுண்ணுயிருத்தலென்பதன் எதிாமறையாகக் கொண்டு, நசைகொன்றானசெல்லுலகமில எனப் பின்வருமேதுவுக்குப் பிரதிஜ்ஞாவாசகமாக்கி, "பாத்துண்ணுதலைத்தவிர்க" எனப் போந்தபொருள் உரைக்கப்பட்டது. பகுத்துண்ணல்—"வருவாயுட்கால்வழங்கிவாழ்தல்."† நசை-

---

* நான்மணிக்கடிகை, செய்யுள்-கரு.

† திரிகடுகம், செய்யுள்-உக.

பால்பகா அஃறிணைச்சொல்; அது இங்கு நசையுடையாருக் காகுபெயராய் அவரது எளிமையும் உடனுணர்த்திநின்றது. கொல்லுதல்-ஈண்டு வருத்துதலாயிற்று. நசைகொன்றாற்கென்னும் நான்கனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. செல்லுலகம்-மறுமையுலகத்தின்பத்துக்கானமையா லாகுபெயர். 'பசைகொண்ட வறகுப்பகுத்துண்க' என்றது எதுவையெடுத்து முடிந்தது முடித்தல் என்னும் நிகமனங்கூறியவாறு. "இயன்றாற்கொடுப்பர் இயலாவிட்டா லில்லையென்பர்" எனச் செம்பொருள்பட வழங்கும் உலகவழக்கான தொடர்மொழிப்பொருளே பழமொழிப்பொருளாகவும், அதன்குறிப்புப்பொருளே எடுத்துக்கொண்டபொருளாகவும் இப்பாட்டின்கண் நாட்டப்பட்டுள்ளன. இரப்பவர்க்கு நசையுண்டாகுமாறு அவரைத் தாழ்க்கவைத்து வருத்தலாகாதென்பது கருத்தாகக்கொள்க.

25. உரிமைதனிற் றம்மோ டுழந்தமை கண்டு
பிரிவின்றிப் போற்றப் படுவார்—திரிவின்றித்
தாம்பெற் றதனை உவவார் பெரிதகழிற்
பாம்புகாண் பாரு முடைத்து.

இ-து, உரிமையாற் றம்மொடு பிரிவின்றிப் பயின்றுபழகினமை கண்டு பாதுகாக்கப்படுவார், மனத்தினக் கொருவேறுபாடின்றிப் பாதுகாப்பாராற் றாம்பெற்றபொருளினை உவவாது, பின்பு மாசைப்படாநிற்பார், பெரிதகழ்ந்தாற் பாம்புகாண்பாரையு முலகமுடைத்தாதலாற் பெற்றதனை உவக்க எ-று.

(குறிப்பு) உரிமை என்றது உழந்தமை என்னுங்குறிப்பால் இங்கு வினையாட்சியாற் றொடர்புடையராந்தன்மையை யுணர்த்துவதாயிற்று. தம்மொடுபிரிவின்றி யுழந்தமைகண் டெனக்கூட்டுக. தம்மொடு என்றது பாதுகாப்பாராகிய தலைவரோ டென்றவாறு. 'பயின்றுபழகினமைகண் டென்றது' காரியஞ்செய்து பழகினமை கண்டென்றவாறு. போற்றப்படுவார் என்றது பாதுகாப்பாராற்போற்றப்படுவா ரென்றவாறு. திரிவின்றி என்னும் வினையெச்சம் உவவார் என்பதன் முதனிலைவினைகொண்டுமுடிந்தது. இதனால், திரிவின்மை உவத்தற்கும், திரிவு உவவாமைக்கும் காரணமாமென்பது காட்டியவாறாயிற்று. திரிவு-உண்மைக்கு மறுதலையாய வுணர்வு. உவவார் என்றது உவவாதார் சிலர் என்றபடி. இது போற்றப்படுவார் என்ற எழுவாய்க்குப் பயனிலையாயும், பின் உவக்க என வருவித்துமுடிக்கும் பயனிலைக்கு எழுவாயாயும்நின்றது. 'தாம்பெற்றதனையுவவார்' என்னும் பொருளடையை மத்திமதீபமாகவைத்தமையால், 'பெரிதகழிற் பாம்பு காண்பாருமுடைத்து' என்னுந் திட்டாந்தத்தொடுங்கூட்டுக. பெரிதகழினென்னுங்குறிப்பால் உவவார் என்பதற்கு, ஆசைப்பட்டாநிற்பார் எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. பாம்புகாண்பாருமுடைத்து என்னுங் குறிப்பால், பெரிதகழின்

என்றதில், பெருமை அகழும் புழைகளின் எண்ணின்மிகுதியுணர்த்திநின்றது. பெரிதகழிற் பாம்புகாண்பாரு முடைத்து என்றது தாமபெற்றதனாலுவவாது பேராசைப்படுவோர்க் கேதமுண்டாமெனபதை எடுத்துககாட்டுதற்கேறறதோ ரைதிகமடியாகப்பிறநத பழமொழி கூறியவாறு. அப்பழமொழி, பேராசையால முயலுமொருவனுககு அமமுயற்சியே விபரீதமாகும என்று சொல்லவேண்டு மிடத்து, எலிச்செலவென்றுதோண்டப் பாம்புபுறப்பட்டாற்போலும் எனக கிராம்யவழககாக வழஙகப்படுகிறது. இதன் ஐதிகமாவது—ஒருவேடன் உணவின்பொருட்டுக காட்டெலிபிடிக்கசசென்று எலியுணடென்றுதெளிந்த சில எலிப்புழைகளைககணடுதோண்ட அவறறில எலிகளிருந் தகப்பட்டதுகணடு அவ்வளவினமையாது, அவாமிககுடையனாய், மேலும தெளியப்படாத பலபுழை களைக்கண்டு தோண்டித் தருவுமபோது ஒருபுழையிற் பாம்பிருந்து சீறிப்புறப் பட்டுவரவே தான முன்பிடித்திருநத எலிகளையுமபோகட்டு ஓடி உயிாபிழைத் துப் பின் எலிபிடிககுந்தொழிலையொழிந்தான் என்பதாம. எலிபிடித்தவேடன எலியுணடென்று தெளியப்பட்ட சில புழைகளி னியலபானே கிடைத்தவை கொண் டுவவாது, இனனுந் தோண்டுமபுழைகள்தோறும் எலி கிடைக்கு மென்னும பேராசையுடையனாய்ப் பாமபில்லையெனறுதெளியபபடாத புழை களையுநதோண்டி அவன ஜீவனோபாயமாயிருநத எலிபிடித்தற்றொழிலை யிழந்ததுபோல, வினையாளாவிரும்பியசிலவற்றைப் போற்றுவார் உதவுதலகண்டு அமையாது பினனும் தாம விருமபியவையெலலாங்கொடுப்பா என்னும திரி வுணர்வால்வந்த பேராசைகொண்டு அவரைப் பின்னுஞ் சில கேட்டுவருததுவா ராயின் ஜீவனோபாயமா யவரிடமபெற்றிருநத வினையாட்சியையும அவா சீற்றததா விழப்பராதலாற பெறறதுகொண்டு உவககவேண்டுமெனத் திட்டாந ததொடு பொருததியுரைத்துக்கொளக. என்னை? பாம்புகாண்பாருமுடைத்து என்பதில் உம்மை ஐயவும்மையாதலாற் பெரிதகழ்தலிற் பாமபுகாண்டல் நியத மில்லையென்பது பெறப்படும்; பெறவே, பாம்புகாணவிடததுப் பயனுணடாத லுங் கூடுமாதலால, பயனுணடோ? இலலையோ? என்னும ஐயப்பாடுளள கடன் கோடன் முதலியகாரியத்தின்கண்ணும் முயறசி நிகழ்தல் காண்டலாலும, அது பழிக்கப்படாமையாலும் விலககப்படாததாயிருகக, இங்கு அததகைய மேன் முயற்சியைப் பெற்றதுகொண்டுவககவென விலககியவாறெனனையெனில, கடன்கோடனமுதலியனபோல நன்மைவிளைதன்மாததிரததின் ஐயபபாடுடைய காரியத்திற்செல்லுமுயற்சி பழிக்கப்படாதேயலலது, தீமைவிளைவின் ஐயப் பாடுடையகாரியததிற் செல்லும முயற்சி பழிககப்படுவதேயாம இதனை, ஒரு நீர்ப்பெருககைக கடந்துசெல்லவேண்டும நீத்தறியாதாறொருவன், இது நீத்து நீரோ? நிலைநீரோ? என ஐயுறவுள்ளதுணையும் அதி லிறங்காமையாலும், நிலை நீரென்று தெளிந்தபின்னர் இறங்கிச்செல்லுதலாலும் அறிக. பாம்புகாண்பாரு முடைத்து எனத் தீமைவிளைவின ஐயப்பாடுதோன்றுவதுகொண்டு, இத்தகைய சூதாட்டுமுதலியவற்றின் அம்முயற்சி விலககபபட்டதுபோலவே இங்கும் விலக கப்பட்டதென்க.

26. விடலரிய துப்புடைய வேட்கையை நீக்கிப்
படாவரிய நன்னெறிக்க ணின்றா—ரிடருடைத்தாப்
பெற்ற விடக்கு நுகாதல் கடனீந்திக்
கற்றடியு ளாழ்ந்து விடல்.

எ-து, விடுதற்கரிய நுகர்வினைவிரும்பும்வேட்கையைநீக்கி யொழுகு தற்கரியநன்னெறியாகிய தவத்தின்கணின்றார், மெய்ப்பிணியாற் றமக் கிடர்வந்தகாலத்தின்க ணழிந்து, தாங்கொண்டசீலத்துக்குக் குற்றமாம் படிபெற்றதொரு விடக்கைத்தினறுய்தல், கடலைநீந்தியேறிக் கன்றி னுள்ளடியினீரிலே யழுந்தியதனோடொக்கும் எ-று.

(குறிப்பு) இப்பாட்டால், உணணுவாருண்ணுமுணவெல்லாம் உயிருடம்பா யிருத்தலால், துறந்தார்க்குப் பிறரிடுமுண்டியிற்பெற்ற ஊனுணணல் பசியால் வருந்தியவழிக் குற்றமாகாதென்பார்* கூதார்க்கவாதத்தைத் தாக்கமெனனும் விதண்டையால் நிகரஹிக்கிறார். 'விடுதற்கரிய நுகர்'வாவது —இம்மைப்பய னெனக் கண்கூடாகக்கண்டு இயலபானே ஐம்புலன்களானு மாரத்துய்க்கும் இன்பமாகிய காமநுகர்வு. 'ஒழுகுதற்கரியநன்னெறி'யாவது:-உற்றநோய்நோன் றுணடிசுருக்கன்முதலிய விரதவொழுக்கங்களையும், செயற்கரியசெயலாகிய இயமநியமாதி யட்டாங்கயோகமுயற்சியையுங் கைக்கொண்டொழுகுதல். இட ருடைத்தாக என்னுஞ் செயவெனெச்சத்திறுதி விகாரத்தாற்றொக்கது. அந்நெறி யென்னும் எழுவாய் வருவித்து, அந்நெறியிடருடைத்தாகப் பெற்றவிடக்கு எனக் கூட்டுக. அந்நெறியிடருடைத்தாதலாவது அத்தவவொழுக்கமாகிய சீலத் துக்குக் கேடுண்டாதல். 'மெய்ப்பிணியாற் றமக்கிடர்வந்தகாலத்தின்கணழிந்து' என்றது இசையெச்சத்தால் விடக்குநுகர்தற்குக் காரணங்கூறியவாறு. மெய்ப் பிணி-பசிப்பிணிமுதலாயின 'தாங்கொண்டசீலத்துக்குக்குற்றமாமபடி' என்றது அந்நெறியிடருடைத்தாக என்பதன் போந்தபொருள் கூறியவாறு. 'குற்றமாம் படிபெற்ற' என்றது குணமாகப்பெறும் யாகசேடத்தை விலக்கியவாறு. பெற்ற

---

* இங்ஙனங்கூறுவார், புத்தமதத்தினர் முதலாயினோர். இதனைப் பிரபோத சந்திரோதயம், புத்தவதைச்சருக்கம் (செய்யுள் 29-30) "ஒருகாலுங் கொலையாகா தூன்வேண்டிற் கொன்றதுகொண் டுண்ணலாகுந், தரைமீது மாண்டதெல்லாம் மண்ணினுக்கு நிகரென்பர் தககோரன்றே" எனவும், "சீதநீர் வைத்தவருக் கற மதனை யுண்டவர்க்குச் செறியா தவ்வா, றேதினா னுண்டவர்க்குப் பாவமின்று கொன்றவருக் குறுவ தாகு, மாதலா லூனருந்த வாசையுண்டேற் செத்ததுண்ண லாகு மிந்த, நீதியார் மறுத்துரைப்பா ருனுக்கூ னூட்டாதார் நினைவி லாரே" என வும் கூறியவாற்றானும், பிறரு மொழுகுதலானு முணர்க.

விடக்கு என்றதனால், பிறரிடம்சென்று இரந்துகொண்டதென்னும் இழிவுணர்த்தியவாறு. 'ஒருவிடக்கு' என்றது விடக்கின் எண்மைதோன்றக்கூறியவாறு, விடக்கு-ஊனுடம்பு. கடனீந்திக் கற்றடியுளாழ்ந்துவிடல் என்றது, உடற்பொறையாகிய உயிர்ப்பிணிநீக்கக்கருதித் துறவுபூண்டு தவவொழுக்கத்திலுள்ளோன், உடற்பிணிக்குடைந்து புலாலுண்டுய்வானாயின் அவன் ஒழுகும் பிற தவவொழுக்கங்களும் அவனது கூடாவொழுக்கத்தை மறைக்கக்கொண்டவேடங்களேயாம் எனப்படுத்த தர்க்கம் என்னும் விதண்டையால் நிரூபித்தபடி. அதாவது கடனீந்திக் கடக்குமாற்றல்போலு மாற்றலுடையராய, உற்றநோய்நோன்றல் முதலிய விரதவொழுக்கங்களால் மனவொருக்கமெய்தினா, கடனீரினளவினின்றும் நொய்மையிற் கன்றினடிச்சுவட்டிற்றங்கிய நீருக்குள்ள வாசிபோலுமவாசியுள்ள மெய்ப்பிணிவாதைக்குட்பட்டுப் புலாலுணவுய்தல், கடலைநீந்திக்கடந்த வாற்றலுடையான் கன்றினடிநீர்கடக்கமாட்டாது அதனுள்வீழ்ந்து மூழ்கியழிதல்போலு மூணமையுடையதெனப்படுதாம. இதனால்,கடனீந்து மாற்றலுடையான கன்றினடி நீரில் ஆழானாயின், தவவொழுக்கமுடையோனும் மெய்ப்பிணிக்காற்றாது புலாலுண்ணான் எனத் தவவொழுக்கத்தி னாற்றல்மிகுதியும், கன்றினடிநீரைக் கடக்கமாட்டாதவன் கடனீந்துமாற்றலிலனென்பது ஒருதலையாவதுபோல, மெய்ப்பிணிவாதைபொறுத்து புலாலுண்பானும் உற்றநோய்நோன்றல் உண்டிசுருக்கல் முதலிய தவவொழுக்கமும் மனவொருக்கமு மெய்துதற்கேற்ற வாற்றலிலனென்பது ஒருதலையாமென அவன் படிற்றொழுக்கினதுருகுதியும் ஒருங்குணர்த்தப்பட்டன. ஆழ்தலெனவே அமைவதாக ஆழ்ந்துவிடல் என்றது ஈண்டு விதண்டைக்கேற்றதொரு தேற்றப்பொருள் தோற்றக்கூறியவாறு. இப்பழமொழி "ஸமுத்ரதரணம் க்ருத்வா கோஷ்பதே இவ நிமஜ்ஜதி" என அபூத கற்பனைக்கேற்ற ஈற்றடிகொடுத்துக் கவித்திறமையறியுங் கவிஞர்குழுவழக்காய்த் தோன்றி, இயலாநிகழ்ச்சியை யுருவகவாய்பாட்டா னுணர்த்துவதாயிற்று. "ஸாகரம் தீர்த்வா விபுலம் கோஷ்பதே மக்ந:" என வான்மீகத்தும் வழங்கப்பட்டது.

27. தேர்ந்துகண் ணோடாது தீவினையு மஞ்சலராய்ச்
சேர்ந்தாரை யெல்லாஞ் சிறிதுரைத்துத்—தீர்ந்த
விரகர்கட் கெல்லாம் வெறுப்பனவே செய்யு
நரகர்கட் கில்லையோ நஞ்சு.

எ-து, ஆராய்ந்தொருவாமாட்டுங்கண்ணோடாது, தீவினைகளுமஞ்சாது, சேர்ந்துதம்மையடைந்தாரையெல்லாஞ் சிறுமைப்படவுரைத்து, தமக்குக் கிளையான்மிக்கசுற்றத்தார்க்கெல்லாம் வெறுப்பனவேசெய்யாநிற்கும் நரகர்கட்குச் சாவக்கொல்லவல்லதொரு நஞ்சில்லையோ எ-று.

(குறிப்பு) இப்பாட்டில வெருவந்தசெய்தொழுகு
மரசரை எல்லாருமவெறுக்கும வெறுப்பினதளவு இததுணை என்பதனை அவரது
உயிர்வாழ்க்கையில அதிசங்கைபண்ணிக் காட்டுகின்றா 'ஆராயந்து ஒருவாமாட்டுங
கண்ணோடாது' என்றது இவர் கண்ணோடுதற்குரியார்; இவா அதற்குரியாரல்லா
ரென அறிந்துவைத்தும கண்ணோடுதற்குரியராயினுமொருவர்மாட்டுங்கண்ணோடா
தென்றவாறு கண்ணோடுதற்குரியார் தம்மொடுபயின்ற நட்பாளரும குற்றஞ்
செய்யாது குறையிரந்துநிறபாரும முதலாயினா. தீவினை-பாவமும பழியுமாயின
செயலும, கடுமொழியும கடுந்தண்டமு முதலாயின; இவை குடிகளஞ்சுவன.
சோந்து தம்மையடைந்தார்-அமைச்சா புரோகிதா சேனாபதியா அணுக்கத்தொண
டா முதலாயினா. 'கிளையானமிக்கசுற்றத்தார்'-நெருங்கிய வுறவினரும மிக்க
சுற்றத்தாரையுடைய சுற்றத்தாரும. அவாக்கு வெறுப்பனசெய்தலாவது-அவரை
வரிசையாணுக்காது பொதுநோக்குநோக்குதலும, அவா விரும்பியனசெய்யாமை
யும முதலியன. நரகா-பாபிகள இங்கு ஈரரைக்கதறச்செய்பவரெனினுமாம்.
'நரகாகட்குச சாவக்கொல்லவல்லதொருநஞ்சில்லையோ' என்றது அவாசாக்காட்
டை எல்லாரும்விரும்புதலால நஞ்சிருந்தால அவாஉடனேவிருந்தாணிலிடுவர்;
அதுதாமேயுணாந்து விருந்துண்ணாராயினும, மிக்ககிளையாயினார்க்கெல்லாம்
வெறுப்பனசெய்தலால அறுசுவையுண்டி யமாந்தூட்டு மில்லாளு மிடுவள்; அது
வுந தாமேயறிந்து பரிசோதித்துண்பராயினும், நட்டாரும, நாட்டாரும், சோந்தா
ரும, கிளையான்மிக்க உறவினரும கைவிடுதலாற் பகைக்கெளியராயப் பின் பகைவ
ராலவரக்கடவ பரிபவங்களாகிய மானத்துக்கஞ்சித் தாமேயு நஞ்சுண்ணக்கடவரா
யிருக்கச்செய்தே உணணுதிருப்பதெனனே? தோந்துகண்ணோடித் தீவினையஞ்சி
நலவினைபுரிந்து சோந்தாரையெல்லாம பெருமைப்படவுரைத்து, தீாந்தவிரகாகட்
கெல்லாம விரும்புவனசெய்வாா அந நலவினைகாரணமாகத் தேவராய்ச்சென்று
அமுதபானம் பண்ணுவதுபோல, அவாக்கெதிரான விவரும தீவினைகாரணமாக
நரகராயநின்று விஷபானம்பண்ணவேண்டாவோ? அவ்வாற்றானும அவ ரதுபண
ணாமைக்குக்காரணம எனனே? நஞ்சினுங்கொடியவிவரைக் கொல்லவல்லதொரு
நஞ்சு படைக்கப்பட்டிலதுபோலும என்றவாறு. இதனால வெருவந்தசெய்யுமரசா
தாமடங்க எல்லாரானும சாமாறுவெறுக்கத்தக்கா என அச்செயலின கொடுமை
கூறப்பட்டது. இதனபழமொழி, பச்சைநாவிவச்சாலேன்ன எனவும், தீயை
வை எனவும், வெறுப்புக்குறிப்பில வழங்கப்படும

28\. தாமாற்ற கில்லாதார் தாஞ்சாரப் பட்டாரைத்
தீமாற்றத் தாலே பகைப்படுத்திட—டேமாப்ப
முன்னோட்டுக் கொண்டு முரணஞ்சிப் போவாரே
யுண்ணோட் டகலுடைப் பார்.

எ-து, தாந் தமமையாறறமாட்டாதார் தாஞசாரப்பட்டவர்களைத் தீயசொலவுகளாற் பகையாக்கித தமககுச சேமமாக வவாக்குமுன் னேட்டுககொண்டு பகைகோடலையஞ்சிப்போவார, தாமுண்கின்ற வோடடகலை யுடைககினறாரோடொப்பா எ-று.

(குறிப்பு) 'தாந் தமமையாறறமாட்டாதார்' எனறது தாமே தம்மைப் பாது காததுககொள்ளுந திறமில்லாதார, அதாவது பராபேக்ஷையால் ஜீவிககிறவர் எனறவாறு. 'தாஞ்சாரப்படடவாகளை' என்றது தமககுச்சாாபாயிருநதவர்களை யென்றவாறு. 'தீயசொலவுகள' பொய், குறளை, கடுஞ்சொற்கள். 'சேமமாக'- பாதுகாப்பாகுமபடி. 'அவாககுமுனனேட்டுககொண்டு' எனறது அவர் தமமைச் சார்பறுததோட்டுவதற்குமுன் னமே தாமா யவரைவிட் டோடுதலை மேற்கொண்டு எனறவாறு. 'பகைகோடலையஞ்சிப்போவார்' எனறது சாாபாயினாவிரோதம வநதுவிட்டதெனறு அஞ்சிப்போவாா எனறபடி. 'உணகின்றவோட்டகலை யுடைக்கின்றாரோடொப்பர்' என்றது தாமுண்ணுமபாததிரமாகிய சட்டியை யுடைததெறியுமவரோடொப்பர் எனபதாம. ஓட்டகல-ஓடாகிய அகல். அகல- அகனறவாயையுடைய மண்சட்டி. தானுண்டு உயிர்வாழ்தற்காதரவான சட்டியை யுடைததுப் பின புணணுதற் கொனறுமினறிவருநது மறிவிலிபோலத தானுண்டு சீவிபபதற் குதவியாயிருந்தாரைவிரோதிததுச சீவனததொழிலையிழநதுவருநது பவனும அறிவிலியாமென உவமையொடுபொருததியுரைததுககொள்க. தனககு ஆதரவாயிருப்பதொனறை யொழிககும் அறிவிலியைக குடிக்கிறவோட்டை யுடைக்கிறவன் எனபது கிராமயவழககு. இததொடர்மொழிபபொருளே இப் பாட்டிற்கொண்ட பழமொழிப்பொருளாயிற்று. இதனுல ஒருவரைசசாாநது பிழைப்பவர், பொய் குறளை கடுஞ்சொல் முதலிய தீமாற்றங்களையொழிததுஅவ ருககு உணமையுரைப்பவராயிருககவேண்டுமென்பது உணாததப்பட்டது.

29. முழுதுடன் முன்னே வகுததவ னென்று
தொழுதிருந்தக் கண்ணே யொழியுமோ வலல
விழுகினு னோகாபப திலலையே முன்ன
மெழுதினு னோலை பழுது.

எ-து, முழுதுடலததையு முன்னேபடைததவன், நாமுறுகின்ற வலலலையு நமககுப்படைத்தா னென்றுகருதி, அவனே யவவலலலைத தீாப்பானுக வவனைததொழு தொருகாரியததைமுயலாதிருநதாற் றம மல்ல லொழியுமோ? அவ்வலலலைததப்ப நினைக்கவே தன்னை யவவலலல் வந்து பிணிககமாட்டாது; முறபடவெழுதினவோலை பழுதுபடடால, அப்பழுதுதீரப் பின்னையு மெழுதுவாராதலான் முன்செய் தீவினைப பயனை யிப்பொழுது செய்யுமுயறசியானேநீங்கலாம எ-று.

(குறிப்பு) இப்பாட்டால், மடியுடையராகி அன்றெழுதிவைத்தா னழித்தெழுதப்போவதில்லை, எழுதினவோலை பழுதாகாது என்னும் ஊழ்வலியுறுத்தும் பழமொழிகளைச்சொல்லிக்கொண்டு, உயிர்களுடையும் நன்மைதீமைகளெல்லாம் ஊழ்வயமாயேயுள்ளனவென்றும், முயற்சியால் ஒருபயனுமில்லையென்றும் பேசுவார்க்குத்தாக்கவாத்தத்தை அவர்சொல்லும் பழமொழிப்பொருள்கொண்டே நிராகரித்து முயற்சிசெய்யற்பாற்றென நிரூபிக்கிறார்.

இப்பாட்டு அப்பழமொழிபற்றிப்பிறந்தமையா லப்பழமொழிப்பொருளு மிங்கு ஆராயத்தக்கதாம் அது பின்வருமாறு காண்க. அப்பழமொழிக்குரிய எழுத்து ஓலை என்னுஞ் சொற்கள் முறையே பழவினைப்பயனாட்டும் பிராரப்தத்தையும் அது தங்கிய உடலையும் உணர்த்துவனவாம். இதனைப் "பொறியின்மையார்க்கும் பழியன்று"* என்னுந் திருக்குறளில் எழுத்தின்பெயராகிய பொறியென்னுஞ் சொல்லாற் பிராரப்தம் வழங்கப்பட்டமையாலும், "ஏடு நிலத்தி லிடுவதன் முன்னம்"† என்னுந் திருப்பல்லாண்டில் ஓலையின்பெயராகிய ஏடு என்னுஞ் சொல்லாற் சரீரம் வழங்கப்பட்டமையாலு மறிக. இங்ஙனம்வழங்கும்வழக்குத் தொன்றுதொட்டேயுள்ள பெருவழக்கென்பதை, "யத்தேந வேதாநிஹிதவ்யநேஹ ஹஸ்தேவஸ்யவஷேஹித:" என்றும், "லலாடலிகிதாரேகா பரிமார்ஷ்டும் நஶக்யதே" என்றும் பிராரப்தத்தைச் சித்ரலேகனமாகவும், அது பதிந்தவுடலைச் சித்ரலேகனபத்ரமாகவும் வடமொழிவாணருங் கூறுதலா லறிக.

இனி இவ்வுருவகவகையான் அப்பழமொழிப்பொருள்களை யாராயின, "அன்றெழுதிவைத்தா னழித்தெழுதப்போவதில்லை" என்பதற்கு, உடலெடுக்குமன்று பிராரப்தமென்னும் பொறிகளை உடலின்கட்பதியவைத்த தெய்வம், (ஊழ்வினைத்தொகுதி; அதாவது சஞ்சிதம் என்றபடி.) மறித்தும் அவற்றைமாற்றிப் பிறிதுறப்பதிப்பதில்லை; எனப் பொருள்படுவதாகும். இதனுள் எழுதிவைத்தான என்றது உலகியற்றுங்கடவுளையெனக்கொள்ளுதல் கூடாதோவெனிற் கூடாது; ஏனெனில், இப்பழமொழிக்கு ஊழ்வலியுறுத்தலே கருத்தாதலால் எல்லாரு மவ்வூழின்வயப்படுவர் என அது தன் வயத்ததாகுஞ்சிறப்புத்தோன்றக் கூறுவதே முறையாதலானும், இறைவன்வயத்ததாகக்கூறுதலினடைக்கு ஏலாமையானும், "ஹரிணாபி ஹரேணாபி ப்ரஹ்மணாபி ஸுரைரபி। லலாடலிகிதாரேகா பரிமார்ஷ்டும் நஶக்யதே॥" என்றும், "விதியால்வருவதல்

*திருக்குறள், 62-ஆம் அதி. ஆள்வினையுடைமை—8.

†பெரியாழ்வார்திருமொழி, க. திருப்பல்லாண்டு நான்காம்பாசுரம்.

லான்மேதக்கோாதஙகண், மதியி ஞல்வாழ்வதொன் றுண்டோ-பதிதொறுஞ், சங கரனுமையமேற்றுண்டான் றடங்கடலசூழ், மஙகையுடன்காடுறைநதான்மால"* என்றும் அக்கடவுளரையும இதற்கு வயமாககிககூறினமையானு மெனக. ஊழாகிய அஃறிணைப்பொருளை எழுதிவைததான் என உயர்திணைசசொலலாற் கூறியிருப் பது குற்றமாகாதெனபதும, இபபாட்டில வகுததவன் என்ற சொறபொருளா ராய்ச்சியிற்காட்டுவதுகொண் டறியததக்கது. இப்பழமொழி ஒலிவேறுபாட்டால் அநிஷ்டககுறிப்புணரக கிடத்தலாலும, வழககுவலியுடைமையாலும் தீயூழைப் பறறியதெனை விளஙகும. இதனுனே ஏனையது நல்லூழைப்பற்றியதென அறிக.

இனி, "எழுதினவோலை பழுதாகாது" என்ற ஏனைப் பழமொழிப்பொருளை ஆராயின் அநுகூல ப்ராரப்தங்களாற் பதியப்பெற்ற சரீரததால் அவற்றின்பய னனுபவிததல் தவருதென்பதாம். ஆகவே இபபழமொழிககு நல்லூழின அநு பவம தவருதென்பதும, அன்றெழுதிவைததான எனனும் பழமொழிககு, தீயூ ழின்பதிவை அத்தெயவம திருததாதெனபதுமே வாககியார்ததங்களாம

இவற்றுள், தீயூழினபதிவை அததெய்வம் திருததாதெனனும வாககியாாத தத்தை அவலமபிதது ககொணடு ஊழ்வலியுறப்பாாசொல்லுந் தர்க்கவாததைத யெலலாஞ் சஙகிரகித்து ஒரேதொடர்மொழியா லநுவதிககிருர்; 'முழுதுடன முன்னேவகுததவனென்று' என்று. இதனுள் எனறு எனனும இடைச சொல் இவ்விதமாகச்சொலலி என்னும பொருளுடையதாயத் தனனையேற்ற தொடாமொழியைசசுட்டினமையால அது அநுவாதக்குறிப்பாயிற்று. ஆகவே அதனுற்சுட்டப்பட்ட முழுதுடன முனனேவகுததவன் எனபது தாக்கஞ்செய் யும் வாதிகூற்றெனவுணாக. இககூறறினுள் வகுததவன் எனறது, ஒருயிர் செய்த வினையின்பயன் பிறிதோருயிரின்கட் செல்லாமல் அவ்வுயிர்ககேவகுககும விதி, தெயவம், இயற்கை எனற பெயர்களால் வழங்கப்படும் பழவினைததொகுதி யாகிய சஞ்சிதமென அறிக. அஃ தஃறிணைப்பொருளேயாயினும் "இசைததலு முரிய வேறிடத தான"† என்பதனுல் வகுத்தவன் என உயர்திணைசசொல்லால வழங்கப்பட்டது. இதனை "வகுத்தானவகுத்தவகையல்லால்"‡ எனனுங் குற ளுரையானும் அறிக. அச்சொல் தன் பகுதிக்கேற்ற அடைகளானடுக்கபபெற்று முழுதுடன்முன்னேவகுத்தவன் எனப் பழவினைககு ஒரு பெயராயிற்று. இத னுள் முழுதுடல் என்றது, யாவஜ்ஜீவஸாவியான பிராரப்தங்களை யாவஜ்ஜீ வ என வழங்குவதுபோல உடலுள்ளகாலமுழுதும் உறக்கடவவான பிராரப்தங் களுக்குப்பெயராய்வழங்கப்பட்டதென வறிக.

---

* இது நீலகேசி ஐந்தாம்பாட்டுரையுதாரணம.

† தொல். சொல். கிளவியாக்கம். சூத்திரம்—௬௦.

‡ திருககுறள் 38-ஆம் அதி. ஊழ்—7.

முன்னேயென்றது உடலெடுக்கும்பொழுதே என்றபடி. இவ்வாற்றான் முழுதுடன்முன்னேவகுத்தவன் என்ற தொடர்மொழியானது, ஒருபெயராய்நிற்கும் நிலையில், வேலன என்றபெயா முருகன என்னுமபொருளுணர்த்துவதுபோல ஊழ் என்னுமபொருளேயுணாததிக்கொண்டு, அவ்வேலனென்னும்பெயரே அவயவப்பொருளுணாத்தும்நிலையில வேலுடையான என்னும பொருளும உணர்த்தி முருகன் வேலுடையான் என எழுவாயும பயனிலையுமாகிய வாக்கியாரத்தவாசகமாவதுபோல, அவயவப்பொருளுணர்த்துமநிலையில் உடலுள்ளகாலமுழுதும உறக்கடவபிராரப்தங்களேவகுத்தவன் என்னும்பொருளுமுணாத்தி, ஊழ் உடலுள்ளகாலமுழுதுமுறக்கடவபிராரப்தங்களே வகுத்தது என எழுவாயும பயனிலையுமாகிய வாக்கியார்த்தவாசகமாயிற்று.

ஆகவே, ஊழ் என்னும எழுவாயானது, வாதி தர்க்கிக்கும அநுமானத்துக்குப் பக்கமாகவும, உடலுள்ளகாலமுழுதும நுகரக்கடவ பிராரபதங்களேயெல்லாம் வகுத்தது என்னும் பயனிலை ஏதுவாகவும கூறியவாறுயிற்று. ஆகவே, அது வகுத்த பிராரபதங்களினடியாக நாமுறுகின்ற அல்லல்களேயும் நமக்குப்படைத்தது என்னுந துணிபொருளும் பொருளாற்றலாற்பெறப்பட்டது.

இனி இரட்டுறமொழிதலால், முழுதுடன்முன்னேவகுத்தவன் என்பதற்குச சரீரத்தை அதனுறுப்பாகிய இந்திரியங்களகப்பட முழுதும்முன்னேவகுத்தவன் என்னும்பொருளுந்தோன்றுதல்பற்றிச சரீரமும இந்திரியங்களும் ஊழ்மயமாம் என்பதும பெறப்பட்டது. பெறவே, அவ்வூழால நாமுறுகின்ற அல்லலைத் தீர்க்க நமக்குவிரகிலலே; அவ்வூழேதீர்க்கவேண்டும என்னு முடிவுரையும குறிப்பாற் பெறப்பட்டது. இங்ஙனம பெறப்பட்டபொருள்களேயெல்லாந்திரட்டியே, 'முழுதுடன்முன்னேவகுத்தவனென்று' என்பதற்கு 'முழுதுடலத்தையும் முன்னேபடைத்தவன் நாமுறுகின்ற வல்லலையும் நமக்குப் படைத்தானென்று கருதி அவனே யவ்வல்லலைத்தீர்ப்பானுக' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. தீர்ப்பானுக என்றதில் ஆக என்றது, என்று என்னும் இடைச்சொற்பொருளுரைத்தவாறு; இதனை, வந்தானென்றுசொன்னுன் என வழங்கவேண்டுமிடத்து வந்தானுகச் சொன்னுன் என வழங்குதலா லறிக. இடையில 'என்றுகருதி' என்றது வாதியின் அநுமானவாக்கியங்களே யநுவதித்துக்கொண்டே மேலும் அவன்கூற்றை அநுவதிப்பார் இடையே அநுமானவாக்கியங்கள் முடிந்தபடிகாட்டிய தம் கூற்றென உணர்க. என்றுகருதி என்றது என்று அநுமானித்து என்றபடி. கருதல்- அநுமானித்தல்.

இங்கே தொழுதென்னுங்குறிப்பால், வகுத்தவன் என்றது தொழுதற்குரிய படைப்புக்கடவுளே யெனக்கொள்ளிற் படும் இழுக்கென்னையெனில், ஊழ்வலியுறுப்பானுக்கு அது கருத்தாகாமையாலும், கருத்தாயின், அக்கடவுள்சிறப்

புணாததியதாவதன்றி ஊழ்வலியுறுத்தியதாகாமையாலும, கடவுளரைததொழு தல அல்லலொழிககு முயற்சியாதலால அது முயறசியுடையாராற் பழிககபபடா தாகையாலும, இங்குசசொலலப்படுவது செயறகையாகிய முயற்சியாதலால் அதற் கெதிராயிருப்பது இயற்கையாகிய ஊழெனககொளவதே பொருததமு டையதா கையாலும படைபபுககடவுளேயெனப பொருளகொள்ளுதல பொருந்தா தெனக.

'தொழுதிருநதககண்ணேயொழியுமோவல்லல' எனறது, மருததுவஞ்செய தற்கிணஙகாதுவருந்தும புண்ணுடையாரொருவனை நோககி, அப்புண் ணுககு மருததுவஞ்செய்துதீரககவேணடுமெனனுங கருததுடையாரொருவன, "நீ இப்புண்ணைவைததுப் பூசைபணணிககொண்டிருநதால வாசியாமோ" என் பதுபோலக குறிப்புபபொருளுணர்ததுமாறு,'அவனைததொழு தொருகாரியததை முயலாதிருந்தால் தம்மலலல ஒழியுமோ' எனப் பொருளுரைககப்பட்டது இங்கு 'அவனைததொழுது' எனறது அபபழவினையாகிய இயற்கைககுவயப்பட்டு என்ற படி. ஒழியுமோ என்றது ஒழியமாட்டாது, வளருமஎன்றபடி; அதாவது.-மன முதலிய இந்திரியங்களகப்பட உடலமுழுதும பழவினையின்மயமாதலால அவ் வுடலையே யானெனமயஙகிய உனனை யீடேறறுவார் ஒருவரும இல்லாமையா லும, இயறகையினவயப்பட்ட வுனககு அவ்வியற்கையினவாதனையே பின்னுந் தோனறுமாதலாலும அப்பழவினை வளருமென்றவாறு இனனும, தொழுதிருந தககண்ணேயொழியுமோ என்ற குறிபபானே 'அவ்வல்லலைததபபறினைககவே தனனை யவ்வலலலவந்து பிணிககமாட்டாது' எனனுந் தனறுணிபு முரைககப்பட் டது. இங்குத் தப்பறினைத்தலாவது —அவ்வல்லலைநீங்கநினைதலும, முன தான் நினைததிருந்தநினைவுக்கு மாறுகநினைதலுமாம. மாறுகநினைதலாவது.—இயற் கையினவயமாகிய உடலை யானென எண்ணாது அதனின்வேறுய ஆன்மாவை யானென எணணலும், ஊழினவயமாயடங்கியநினைவாகிய தொழுதறகுமாறுக அதனைத் தன்வயமாயடககநினைதலும்,"இனபமவிழையானிடும்பையியலபென"* றெண்ணுதலும, "இன்னாமையினப"†மெனககொளளுதலு முதலாயின. இந நினைவுகளால அல்லலொழிவும வாஸனக்ஷயமு முண்டாவதுடன், தததுவ ஞானததால் அவ்வல்லலுக்கெலலாம காரணமாகிய சஞ்சிதநாசமுமுணடாகு மென்பதுபற்றிக் காரியசித்தியினெணமையும, சாதனததின் வன்மையுநதோன் றத 'தப்பநினைககவே அவ்வல்லலவந்துபிணிககமாட்டா'தெனமுா. எனவே, முயற்சிசெய்வாாககு அவ்வல்லல ஒழியுமென்பது சொல்லவேணடாதாயிற்று.

---

* இது திருககுறள் 63-ஆம் அதிகாரததின 8-ஆங்குறளின்கருத்து.

† திருக்குறள் 63-ம அதி. இடுககணழியாமை—10.

என்னை? நினைத்தற்குரிய மனமும் முழுதுடலத்துளொன்றாய் ஊழ்வயமாயிருத்தலின் றப்பநினைக்குமா றெங்ஙனங்கூடுமெனின், ஊழின்வயத்ததாயினும் அது அல்லலுறுத்துங்கால் உயிர் அம்மனத்தைக் கருவியாகக்கொண்டே அவ்வல்லலை நுகரவேண்டுமாகையாலும், அங்ஙனங் கொள்ளப்படாதாயின் அல்லலுணர்ச்சியுண்டாகாதாகையாலும் அம்மனம் உயிருக்கும் வயமாயிருக்கவேண்டுமாகையால் அந்நிலையில் அதுகொண்டே, அவ்வல்லல் அநிஷ்டமாயிருப்பதுகண்டு அதனைத் தப்பநினைத்தல் கூடுமென்க. தப்பநினைத்தலால் அல்லலொழிந்தமை ஆணிமாண்டவ்யோபாக்கியானத்தாலும், முயற்சியால் அல்லலொழிந்தமை மார்க்கண்டேயோபாக்கியானத்தாலும் அறிக.

அங்ஙனமாயின், "அன்றெழுதிவைத்தானழித்தெழுதப்போவதில்லை" என்னும் கலைஞர்குழுவழக்கால்வந்த பழமொழிக்கு விரோதமாகாதோ என்னும் வாதியைநோக்கி அப்பழமொழியின் குறிப்புப்பொருளால் விரோதமில்லையென்று பரிஹரிக்கிறார் பின்னிரண்டடிகளாலும். அவ்வடிகளை, முன்னமெழுதினானோலை இழுகினானே பழுதுகாப்பதில்லையே என்று கூட்டுக. அப்பழமொழியில் அழித்தெழுதப்போவதில்லையென்றகுறிப்பால் அவ்வெழுத்து அழித்தற்குரிய தூரியவெழுத்துப்போலவதென்பது பெறப்படுமாகையால் அவ்வெழுத்தெழுதினானை இழுகினான் என்றார். இஃதிழித்தற்குறிப்புமாம். இழுகுதல் மட்டெழுதுவது போல வண்ணநீரால் எழுதுதல். 'முன்னமெழுதினானோலை' என்றது அன்றெழுதிவைத்தானென்று சொல்லுகிறாயே அவனெழுதியவோலையென்றபடி; இதுவு மிழித்தற்குறிப்பு. இதனால் எழுதினவோலை பழுதாகாதென்னும் நல்லூழோலை விலக்கப்பட்டது. இழுகினானேகாப்பதில்லையே என்றது அவ்வோலையிற்றன்னா லிழுகப்படுமவற்றைத் தான் ஒருநாளுமழிப்பதில்லை என்பதொன்றேயன்றி எவ்வாற்றானும் அஃதழியாதவாறு அவனாற் காக்கப்படுமென்பது பெறப்படவில்லையே என்றவாறு. காப்புடைமை பெறப்படாமையால் அழியுமென்பது தானே பெறப்படும். பெறவே அழிந்தவிடத்துத் தானிருந்ததனைத் திரும்ப எழுதுவதின்மையாற் பிறர் அது பாழாயிருப்பதுகண்டு, அப்பழுதுதீரப் பின்னையும் திருத்தி எழுதிவைத்துக்கொள்ளக்கூடும் என்று பொருள்படுதலால், இதனை எடுத்துக்கொண்டபொருளொடுபொருத்திப் பின்னடி யிரண்டிற்கும், 'முற்படவெழுதினவோலை பழுதுபட்டால், அப்பழுதுதீரப் பின்னையு மெழுதுவாராதலான் முன்செய் தீவினைப்பயனை யிப்பொழுதுசெய்யு முயற்சியானே நீங்கலாம்' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. பழுதுதீரப் பின்னையுமெழுதலாவது ஒரு சித்ரபடத்தில், வேண்டாதவண்ணத்தையும் வடிவத்தையுமொழித்து விரும்பிய வண்ணமும் வடிவமுமமைய வெழுதுவதுபோலத் தீயூழையழித்து ஆங்கு நல்லூழைநாட்டிக்கொள்ளுதல். 'எழுதினவோலை பழுதுபடாது' என்னும் நல்லூழோலை இங்கு விலக்கப்பட்டதென்னையெனின் எழுதினா னழியானாகையாலும், உறவோ ரின்புறுமாறு விழைபயனளித்தலால் அவ னதனைத் தப்பநினையானாகையாலும் அது பழுதுபடாதாகையால் அது விலக்கப்பட்டதென அறிக.

ஆயின், "அங்கண்விசும்பினகனிலாப்பாரிக்கும்"* என்னும் பாட்டில் 'உறற் பாலயார்க்குமுறும' என்று கூறியவர்தாமே இங்கு இங்ஙனங்கூறுதல் மாறுபாடாகாதோவெனின், அங்கு ஊழ்வலியுறுததினராதலின் அது தோல்வியுறுஞ் செய்தி சொல்லவொணணுதாதலால அதனைவிடுதது வென்றியடைந்தசெய்தியையே மேற்கொண்டோதினர்; இங்கு முயறசியைவலியுறுத்தினராதலின் இது தோலவியுற்றசெய்தி சொலலவொணணுதாதலால் வென்றசெய்தியொன்றே மேற்கொண்டோதினர் ஆதலின் மாறுபாடின்றெனவுணாக. மாறுபாடில்லையாயினும் இரணடையுங்கூட்டியுணாவார்க்கு முயற்சியான் ஊழைவெலலலொருதலையென்னும தெளிவுபெறப்படாமை முயறசிக்குத தடையாகாதோவெனின் ஆகாது; ஏனெனில முயறசிக்குத தடையாயுளளன தீமைவினையின் ஐயப்பாடும் அதன் றெளிவுமேயல்லது, நன்மைவினைவினையப்பாடு தடையின்றி உழவுபோலும் முயற்சியைப்பிறப்பிக்குமாகையால அது தடையாகாதெனவறிக. இககருததுப்பற்றியே, "யத்நே க்ருதே யதி ந ஸித்யதி கோத்ர தோஷ:" என்றார் பிறரும.

30. நிறையான் மிகுகிலலா நேரிழை யாரைச
சிறையா னகபபடுதத லாகா—வறையோ
வருந்த வலிதினின் யாப்பினு நாய்வா
றிருந்துத லென்றுமோ வில.

எ-து, ஐமபொறிகளையுநிறுதது நிறையான்மிகமாட்டாநேரிழையாரைக் காவலானகப்படுக்கவியலா; அகப்படுககலாமென்பார்க கறைகூவுகின்றேன்; வருந்த வலிபெறககட்டினும நாயின்வால செவ்வேநின்று திருநதுத லென்றுமில வதுபோல எ-று.

(குறிப்பு) 'ஐம்பொறிகளையுநிறுதது' மென்றது நிறை என்னுஞ் சொலலின் பகுதிபபொருளை விரிததுரைததவாறு 'நிறுததுநிறை' என்றதனை நிறுத்துதலாகியநிறையென விரித்துரைததுககொளக. ஐமபொறிகளையு நிறுததலாவது அவற்றை நெறியினபுறஞ்செலலவிடாது செவ்வியநெறியி னொழுகசசெய்தலாம. நிறை என்பதற்கு "நெஞ்சைக கற்புநெறியில்நிறுத்தல்"† எனப் பொருள கூறுவர் பரிமேலழகா; அங்குக கற்புநிமிததமும் இங்குக கற்பழிதனிமிததமுமாகிய விடயபேதமுடைமையால் விரோதமின்றென அறிக. நிறையான் மிகுதல்-நிறையான மேமபாடுடையராதல. கில்லா-கிற்குமென்னும பெயரெசசத தெதிர்மறை. கிற்றல்-வல்லுநராதல். 'மாட்டாநேரிழையார்' என்றது

---

* இந்நூலின் பதினைந்தாஞ் செய்யுள்.

† திருககுறள் 6-வது அதிகாரம் (வாழ்க்கைத்துணைநலம்) 7-ஆங்குறளுரை பார்க்க.

சாமாத்தியமின்றி இந்திரியபரவசராய் நெறியினீங்கிய பரத்தமையுடையமகளிர் என்பதாம். சிறை-தடுத்துக்காத்தல், அகப்படுத்தல்-நெறியினடங்கி யொழுகச் செய்தல். அறையோ என்பது வெல்லும்வேட்கையுடையோன் கூறுங்கூற்றாதலால் 'அகப்படுக்கலாமென்பாராக'வென அக்கூற்றுநிகழ்தற்கேற்றநிமித்தம் விரித்துரைக்கப்பட்டது. 'அறைகூவுகின்றேன்' என்றது அறையோ வென்றதனுடம் பொடுபுணர்த்தலாற்பெறப்பட்ட தன்மையிடமும் கூவுதற்றொழிலும் விரித்துரைத்தவாறு. 'வருந்தவலிபெறக்கட்டினும்' என்றது நாயவாலை நிமிர்த்துத் திருத்தக்கருதிக் கீழும் மேலும் செவ்வியசட்டங்களைக் கட்டியாகவைத்து இறுகக்கட்டினு மென்றபடி. திருந்துதல்-கோடுதலின்றிச் செவ்விதாதல். என்றும் என்றது, "மன்னுப்பொருளும் மன்னவியற்றே"* என்றதனால் உம்மையும் இடமும் ஒருங்குகூறியவாறு. ஓகாரம் தெரிநிலைப்பொருள்குறித்துநின்றது. இயல்பானேகோடிய நாய்வாலை யாப்பினாற்றிருத்தவியலாததுபோல, இயல்பானே நிறையழிமகளிரது காமசாரவொழுக்கத்தைக் காப்பினாற்றிருத்தல் இயலாதெனக் கருத்துநோக்கிப் பொருளொடுபொருத்தி யுரைத்துக்கொள்க. ஒருவாற்றானுந் திருந்தாரென ஒருவரை யுரைக்கவேண்டுமிடத்து, **நாய்வாலைநிமிர்க்க யாரா லேமுடியும்** எனச் சாதாரணவழக்காய்வழங்கும் பழமொழி இப்பாட்டிற் கொள்ளப்பட்டது. இதனை "ஆலைப் பலாவாக்க லாமோ வருஞ்சுணங்கன், வாலைநிமிர்க்க வசமாமோ"† என்ப பிறரும் எடுத்தாளுவாராயினர். இப்பாட்டாற் கற்பில்லாத மகளிரைக் காவல்செய்தடக்குதல் கூடாதென்பது கூறப்பட்டது. இதனானே அபலைகளானமகளிர்க்குப் பொதுமையினெய்திய காவல், கற்பழிமகளிர்க்கே விலக்கப்பட்டமையால், கற்புடைமகளிர்க்கது துணையாமென்பது மிகந்துபடா தாயிற்று. கற்புக்குக் காவல் வேலியாயப்பாதுகாக்குமென்பதை, "அரசவேலியல் லதியாவதும், புரைதீர்வேலியில்லெனமொழிந்து, மன்றத்திருத்திச்சென்றீரவ் வழி, யின்றவ்வேலிகாவாதோ" என்ற சிலப்பதிகாரத்தானு‡ மறிக.

31\. எமரிது செய்க வெமக்கென்று வேந்தன்
றமரைத் தலைவைத்த காலைத்—தமரவற்கு
வேலின்வா யாயினும் வீழார் மறுத்துரைப்பி
னாலென்னிற் பூலென்னு மாறு.

எ-து, நீரெமராகலானெமக்கிக்காரியத்தைச் செய்துதரவேண்டு மென்று வேந்தன் றமரைத் தலைவைத்த தக்காரியத்தினிடத்தேயேவிய

* தொல் சொல் கிளவியாக்கம் சூத்திரம் 34
† இது தனிப்பாடற்றிரட்டில் ஒளவைவாக்காகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.
‡ 23-வது கட்டுரைகாதை. 44-47 அடிகள்.

காலை, அவ்வேவப்பட்டதமர்க ளவ்வேந்தற்காக வேலின்வாயின்கணு யினு மிறவா தெமக்கியலாதென்று மறுத்துரைப்பி னொருவ னால மரத்தை யாலமரமென்றுசொலலின் மற்றொருவன் பூலாமரமென் றதனோ டொக்கும். எ-று.

(குறிப்பு) எமரிதுசெயக வெமக் கென்றது வேந்தன் தமரைநோக்கி கூறுங்கூற்றாகலான அதற்கேற்ற நீர என்னும எழுவாய வருவித்துரைக்கப்பட் டது. எமா என்றது, முதனிலைவகையால் ஒருமைக்கும் பன்மைக்கும பொது வாய்ப் பிரிப்பப்பிரியாக் கிளைநுதற்பெய*ராதலால் என்னின்வேறலலாதவர், எனக்குஅங்கமாயத் தாங்குபவர்,என்னுணையைநாட்டுமவா,என்னையேபற்றியிருப் பவர் என்னுங் கருத்துக்களையுடையதாய் என காரியத்தைத் தஙகாரியமாகச் செயயககடமைபபட்டவரென்றபடி. இககருத்துப்பற்றியே 'இக காரியததைச செய்துதரவேணடும்' என்பதற்கு ஏதுவாககி, 'எமராகலான' எனப் பொரு ளுரைககப்பட்டது. இது, படைததலைவரை யொருகாரியததிலேவுமரசன் கூறும் இனமொழியிருக்கும்படி காட்டியவாறு. இதனை, "எனககுயிரெனனப் பட்டானென்னலாற்பிறரையில்லான, முனைததிறமுருககிமுனனேமொயயமர் பலவும்வென்றான, றனக்கியானசெயவசெய்தேன றானசெய்வசெயக"† எனச சச்சந்தன்கூறியவாற்றானு மறிக எமக்கு எனறது நானும் நீருமாகிய நமககு என உளப்பாட்டுததனமைப்பன்மையாற்கூறினமையா லரசன், தனகாரியம்போ லவர்காரியமாகியகடமையையும தனககாகசசெயதுதரவேண்டுமெனறுவேண்டிய வாறாயிற்று. தமர்-இதுவு மேறகூறியவாறே யொருமைககும் பனமைககும பொது வாகிய கிளைநுதற்பெயராதலால், வேந்தனுகியதனக் குரிமைபூண்டொழுகுமவர் எனப பொருளுரைததுககொள்க. தலைவைததல என்றது, இது செயகவென்று அரசன் தானே நேர்நின்றுகூறுங் குறிப்பால, சாவாதிகாரமும்பெற்ற படைத் தலைவராய்வைத் தேவுதலாயிற்று. பின்னுந் தமரென்றது, தலைவைததேவப்பட் டாரும் அவர்கீழுளளாருமெனபது தோன்றத 'தமர்கள்' எனப் பொருளுரைக்கப் பட்டது. 'அவ்வேந்தற்காக' என்றது என்னின்வேறில்லாதீங்கள் என்காரி யததை நுங்காரியமாகச்செய்யககடவீரென்று முழுதுரிமையுமளித்தவேந்த னுக்கு எனத தலைவைககப்பட்டார் நெஞ்சில்நினைக்கும் நன்றியறிவுதோனறும படி கூறியவாறு. 'வேலின்வாயாயினுமிறவா' தெனறது தலைவைததேவிய வுடனே அககாரியத்தைச செய்துகொடுகக வேண்டும்; அதற்குப் பகைவர் தடை செய்வராயின அப்பகைவரையுமவென்று காரியததைமுடிககவேண்டும; பகைவ ரதுபடைவலிமிகுதியாற் றம்படை அழிவுறறதாயின், தலைவைககப்பட்டார

* தொல். சொல். எச்சவியலில் 'தாநு' எனனும 14-ஆம சூததிரம சேனு வரையருரை பாரகக.

† சிந்தாமணி நாமகளிலம்பகம் செய்யுள்—176.

தாமே நேரிற்சென்று பகைவரைத் தாக்கிக் கொல்லுதல், அல்லது அவர் கைவேல் பாயச் சாதலவேண்டும்; அதுவுஞ்செய்யாதே யென்றவாறு. அரசனுரைத்த வின்சொல்லுக்கு அவ ரத்துணைசெய்வதுஞ் சிறிதேயாமெனபாா வேலின்வா யாயினுமவீழாா என இழிவுசிறப்புமமைகொடுததுககூறினார். 'எமக்கியலா' தென்றது தலைவைககபபட்டாா கூற்று இதில் வேநதனையகப்படுத்திய உளப்பாட்டுத் தன்மைப்பனமையால் எமககென்றும, காரியமுடிவுபோகாதெனனுந்துணிவால இயலாதென்றுங் கூறியவாறு மறுததுரைததல்-ஈண் டியலுஙகாரிய மின்னதே யாமெனப் பிறிதொன்று துணிநதுரைததல் ஆலென்னிறபூலெனனுமா றென றது அங்ஙன மறுததுரைத்தல் இததனமைததெனக கூறுதற்கேறறதோ ரைதிக மடியாகபபிறந்த பழமொழிகூறிமுடிததபடி அபபழமொழியுரையுள், 'ஒருவன் ஆலமரததை ஆலமரமென்றுசொல்வின' எனறது வினைகொள்வோனொருவன், தன் வினைசெய்வானை நோககிச சேய்மைககணணிருநததோ ராலமரததைசசுட்டி அதோ ஆலமரமிருககிறது பாா எனறுசொலவின எனறபடி. 'மற்றொருவன பூலாமரமெனறதனேடொககும்' எனறது, அவ்வினைசெய்வோன் வினைகொள் வோனைநோககி, அண்மைககணின்றதொரு பூலாமரததைச்சுட்டி, இதோ பூலா மரமிருககிறது என்றதனே டொககு மென்றவாறு. அப்பழமொழியின் ஐதிக மாவது —பொருளீட்டவிரும்பிய முதியோனொருவன், ஓரூரைச் சென்று, இரவிற் றுயின்று, காலையிலெழுநது, ஊாப்புறததேசெனறு, பொருட்பயனெய்தும விழைவுடன், ஆலம்வீழ்தாற் பலவிளககககருதித தன வினைசெய்வானைநோககி, ஆலம்வீழ்தறுததுவாவென்னுங்கருததாற் சேயமைககணின்றதோ ராலமரத் தைச்சுட்டி, அதோ ஆலமரமிருககிறது எனறுசொலல,அதுகேட்டு இளையனுகிய வினைசெய்வான், போகப்பயனுறுதறகுரிய பூலாவளாராற டல்விளககல் நலம அவ் வளாாகொண்டுவருவேன் என்னுங கருததால் வினைகொளவோனைநோக்கி, அண்மைககணணிருநத பூலாமரததைசசுட்டி இதோ பூலாமரமிருககிறது எனறு சொன்னுக, அதுபற்றி அவன, ஆலென்றுற் பூலெனபான் எனவழஙகப்பட் டமையால அவ்வாறு, வினைகொள்வோாசொலலியபடிசெயயாது வினைசெய் வோர்மறுததுரைககுமுரைக்கெலலாம ஆலெனனிற்பூலென்னல என ஒரு வாய்பாடாக வழங்கப்பட்டதென்பதாம். ஆல்விழுதாலும் பூல்வளாராலும் பல் விளககுவோர் முறையே பொருளும் போகமும் எயதுவர் எனபதை, "வேலுக் குப் பல்லிறுகும் வேம்புககுப பறறுலஙகும, பூலுககுப் போகம பொழியுஙகாண்- ஆலுக்குத், தணடா மரையாளுஞ் சாருவளே நாயுருவி, கணடால் வசீகரமாங் காண்."* என்பதனைறிக. இபபாட்டால அரசனுலேவப்பட்ட படைததலைவா முதலாயினா, ஏவியகாரியததின் நனமைதீமையாராயாது, எதிர்மாற்றமுமுரை யாது,தமக்கிறுதியுறுவதும பாராது,அரசனசொற்படி தவறுதுசெய்துதீரவேண்டு மென்பது கூறப்பட்டது.

* பதார்ததகுணசிந்தாமணி 1394-ஆமசெய்யுள்.

32. தெருளா தொழுகுந் திறனிலா தாரைப்
பொருளா லறுததல பொருளே—பொருளகொடுப்பிற
பாணிதது நிறநிறபார யாவருளர் வேற்குததிற
காணியின குத்தே வலிது.

எ-து, த ன் னை த தேறுதொழுகுந திறனிலலாதபகைவரைப் பொருளாலேகோறல காரியமாவது, அப்பகைவரைக்கோறற்குசசிலாக் குப் பொருள்கொடுததால அவரைகொலலாது நீட்டிததுநிறபார் யாவருளா, வேற்குததிற்கு ஆணியின்குதமேவலிதாகும எ-று.

(குறிப்பு) தனனைத தேறுதொழுகுதலாவது.—தான் நிரபராதியாயிருக்க அதனை உளளவாறுணராது அபராதியெனப பிறழவுணர்ந்து, எதிரதொறுககுந திறனின்மையால வஞசனையாற தீங்கிழைததுவருதல அதாவது இலலெரியூட் டல் நஞசிடலமுதலாகிய தீததொழிலகளைப்புரிதலாம. பொருளாலறுததல பொருள் எனக் காரணம காரியமாய் உபசரிககப்பட்டது. 'நீட்டிததுநிற பார்யாவருளா' 'எனறது எலலோருமே விரைநதுசெயவார எனறபடி. 'வேற்குத் திறகு ஆணியினகுததேவலிதாகு'மெனறது தாமே நேர்நினறு முனைந்துகோற லினும மறைநது பிறிதோருபாயததாற்கோறல தப்பாது எனறபடி. நேர்நின்று கோறலை யவரறிநது பிறவுபாயததாற றவிாக்கலாமாகையாலும், மறைநது பிற ருபாயததாறகோறலைத தவிர்ககப் பிறிதோருபாயமிலலாமையாலும் பிறவுபாயத தாற்கோறலே தப்பாதாயிற்று இப்பாட்டிற்கொள்ளப்பட்டபழமொழி, "வேற் புணவிரைந்தாறும், ஆணிப்புண்ணுறாது" என்றும், "குத்துககாயததைவிடக் கோர்வைககாயம்பெரிசு" என்றும நாட்டுவழக்காக வழங்கப்படுகிறது. இதில், குத துககாயம் என்றது வேற்குத்துககாயமும, கோாவைக்காயமெனறது கழுமரத்திற் கோககும் ஆணிக்காயமுமென்று கொள்க.

33. வெஞ்சின மன்னவன் வேண்டாத வேசெயினு
நெஞசததுட் கொள்ப சிறிதுஞ செயல்வேண்டா
வென்செய் தகப்படாக் கண்ணு மெழுப்புபவோ
துஞசு புலியைத துயில்.

எ-து, வெய்யசினததையுடைய அரசன் தன்கீழ்வாழ்வாரைத் தகாதனசெய்தானாயினும், அவன் மனததிற் கறுவுகொள்ளத்தக்கன சிறிதும் அவன்கீழ்வாழ்வார்கருச் செய்யலாகாது; எலலாததுன்பங்களை யுந் தமக்குசசெய் தகப்படாக்கண்ணும் எழுப்புவரோ உறங்குகின்ற புலியைத் துயில் எ-று.

(குறிப்பு) சினம் அரசர்க்கு முற்றக்கடியுங் குற்றமன்மையால் அளவிறந்த சினமே கடியற்பாலதாதலால் வெஞ்சினமென்றார் வேண்டாதன செய்தல் என்பதில் எதிர்மறைக்கு மறுதலைப்பொருளுண்மையால் அது வெறுப்பன செய்தலாயிற்று; அதாவது கொடுங்கோலபுரிதலாம் 'அவன் மனத்திற் கறுவுகொள்ளத் தக்கன' என்றது அவனாணையைவெறுத்தலும், வேறோரரசனை நாட்டநினைத்தலுமாகிய மனத்தொழில்களாம்; ஏனை வாக்குக் காயங்களாலாகிய வேண்டாதசெயலை அவனுனே கடிதின் ஒறுத்தடக்குவானென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. 'அவன்கீழ்வாழ்வார்க்குச் செய்யலாகாது' என்றது அவன்கீழ்வாழ்வார் செய்யலாகாதென்றவாறு. என்செய்தென்பது என்னுஞ்செய்து என்னும் முற்றுமமை தொக்க வினைத்தொடராதலால் 'எல்லாத்துன்பங்களையுந் தமக்குச்செய்' தெனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. அகப்படாக்கணணுமென்றது அது தமவயப்படாதிருக்கவும் என்றபடி. உம்மை, உயர்வுசிறப்பாய், அகப்பட்டக்கண்ணும் அதுசெய்தலாகாதென்பதுகுறித்தது. எழுப்புவரோ என்றது ஒருவரும் எழுப்பாரென்பதாம். துஞ்சுபுலியைத் துயிலெழுப்புமவன் அதனாற் கொல்லப்படுவதுபோலவே வெஞ்சினமன்னவன் நெஞ்சத்துட் கறுவுகொள்ளுஞ்செய்கைகளைச்செய்வாரும் அவனால் இறுதியடைவார் எனத் திட்டாந்தத்தொடு பொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. இதன் பழமொழிப்பொருள், "துஞ்சுபுலியிடறியசிதடன்போல, வுய்ந்தனன் பெயாதலோவரிதே" எனப் புறநானூற்றுளும்,* "வயப்புலியைவாலுருவிவிடுகின்றீரே"† எனப் பாரதத்துளும் வழங்கப்பட்டது "உறங்குகிறபுலியையெழுப்ப அது அதனாளங்கேட்டதாம்" எனவும், துஷ்டனொருவனை யொருவன் கோபமூட்டினுன் என்று சொல்லவேண்டுமிடத்துத் "தூங்கும்புலியைச் சீண்டிவிட்டுக்கெடுத்தினுன" எனவும் நாட்டுவழக்காக வழங்கப்படுதலு முண்டு.

34. பரந்த திறலாரைப் பாசிமே லிட்டுக்
கரந்து மறைக்கலு மாமோ—நிரந்தெழுந்த
வேயிற் றிரண்டதோள் வேற்கண்ணாய் விண்ணியங்கும்
ஞாயிற்றைக் கைம்மறைப்பா ரில்.

எ-து, எங்கும் பரந்து வெளிப்பட்டதிறலினையுடையாரைப் பாசிபோலேயிருக்குஞ் சிலசொற்களையுஞ் செய்கைகளையுமிட்டுக் கரந்து மறைக்கலாமோ, நிரந்தெழுந்த வேயிற்றிரண்டதோள் வேற்கண்ணாய்! விண்ணின்கட் செல்லாநின்ற ஞாயிற்றைத் தங் கையான்மறைப்பாரில்லையாதலான் எ-று.

---

* 73-ஆம் செய்யுள், 7—8 அடிகள்.

† வில்லிபாரதம் சூதுபோர்ச்சருக்கம் செய்யுள்—265.

(குறிப்பு) திறல்-வெற்றி; இது, போரும கல்வியும் கொடையும் முதலிய ஆண்மைக்குணம்பற்றிவருவதாம். அது பரததலாவது உலகெங்குமறியப்பிரசிதது பெறுதல். பாசி-உவமையாகுபெயர். பாசிபோலிருக்குஞ்சொற்களுஞ் செய்கை களுமாவன.—நீரிலுள்ளபாசி பிறாக் கொருநீங்குமிலலதாய நன்னீரகொளபவரா லொதுக்கப்படுவதுபோல அவரது நனனீர்மைகொள்வாரால ஒதுககறபாலன. கரந்துமறைததல்-வஞசிததுமறைததல்; அதாவது அவர் நன்னீரமையுடைய ரெனத் தானறிந்துவைததே பிறா அதனை யறியாவண்ணம அவரது மெல்லிய குறறங்களால் மறைத்துப்பேசுதல். 'கையான்மறைப்பாரில்லை' என்றது தாம பாராது மறைததுக்கொளவதல்லது உலகததார்ககுததெரியாவண்ணம கையான மறைககவல்லாரிலலை என்றவாறு. மிககபுகழுடையானொருவனை யொருவன் புகழழியப்பேசுமிடதது, அது பொருதா அவனைநோககிச் சூரியனைக் கையால் மறைப்பவன் நீதானோ என்னும சாதாரணவழககே இப்பாட்டில எடுததுக் கொண்ட பழமொழிபோலும். இப்பாட்டால், குணமே யொருங்குடையாருந குற்றமே யொருங்குடையாரு முலகததினமையால், உலகப்பிரசிததிபெற்ற பெருந்தகையாளரிடத்துளள மெல்லிய சில குற்றங்களையே பொறுமைக்குண முடையாரகூறுவாராயினும் அவை கொள்ளததககனவல்லவென்பதும்,அவற்றை யொதுக்கிக் குணங்களையேபாராட்டவேண்டுமென்பதும ஒருங்கு கூறப்பட்டன.

35. தமனென் றிருநாழி யீத்தவ னல்லா
னமனென்று காயினுந தான்காயான் மன்னே
யவனிவ னென்றுரைத் தெள்ளிமற் றியாரே
நமநெய்யை நக்கு பவர்.

எ-து, தன்னையுறவென்று தனக் கிருநாழியாயினுமுதவினவன் தன்னைக்காயினுங் காயுமத்துணையல்லது, நமசுற்றததானென்றிகழ்நது தனக்குதவியவன்றன்னை அவனிவனென் றிகழ்நதுரைததுத் தான் காய லாகாது; தெய்வததையூட்டிய நெய்யைக் கூசாதேநக்குவார் யாவரு மில்லையாதலால் எ-று.

(குறிப்பு) தமனென் றிருநாழியீந்தவனகாயினும் (காயும்) அல்லால் நம னென்றெள்ளி அவனிவனென்றுரைத்துத் தான்காயான் எனக் கூட்டுக.'தன்னை யுறவென்று தனக் கிருநாழியாயினுமுதவினவன்' என்றது வற்போன் தொடர் புடையான் என அபிமானித்து ஏதேனுஞ் சிறிதுதவினவன் என்றவாறு. இரு நாழி-நெற்களவேள்வியி லாதுலர்க்கிடுவதொரு சிறிய அளவு. 'தன்னைக்காயினும் காயுமததுணையல்லது' என்றது அவனும் காயான், ஒரோவழிக் காய்வானாயினும்

6

ஈயப்பெற்ேறானுககுப் பழியும பாவமு முண்டாகாதிருக்கவேண்டி, அக்காய்தலௗ வின ஒழியுமாறு பொறுததிருப்பதே நலமாயிருப்பவும அது செய்யாதெனற வாறு. ஈண்டுக காயினென்றது "தொடிற்சுடின்"* என்புழிப்போலத் தன் வினைப்பெயரெஞ்சகின றமையா லது காயுமென விரிததுரைக்கப்பட்டது. 'நம் சுற்றததானென் றிகழ்ந்' தெனறது ஈயபபெற்றே னெதிர்ததுககாய நெஞ்சு துணிதற்குள்ளதோரேதுவை விரிததுரைததவாறு. இதனுல், தொடர்பிலலாதாா காயின் எதிர்த்துக்காயதலாகாதெனபது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. 'தனக்குத வியவனறன்னை' எனறது காயதலாகாதெனபதனை வலியுறுததும்பொருட்டு ஈந் தோன நன்றிபாராட்டற்குரியான என்பதை நினைப்பூட்டியவாறு. நமநெய்-மநதிரமுடிவில் நம (எனதிலலை) என்றுசொல்லித தேவரையூட்டுதற்கு வேள் விககண்வைதத நெய உரையில ஊட்டியநெய்யை யெனறது ஊட்டியவைதத நெய்யை யென ஒருசொற பெயதுரைக்கற்பாற்று கூசுதற்கேது ஒழுக்ககேடும காரியககேடும உண்டாமென்னும நினைவாதலால, கூசாதென்றது அந்நினை வின்றி ஈனறபடி. விரலிற நீசசுட்டால உடனே நாவாலநககிப்போக்கல கொல லுலைமுதலியவறறில ஆதுராவழக்கானமையால அவ்வழககுப்பற்றி, வேணடிற் றதவும வேள்விககுரிய நமநெய்காயசசுளுசடஙகில் அந்நெய விரலைச்சுடினும ந(ம்)மநெய்தானேயென் றிகழ்ந்து நக்குதலைசசெயயாதவாறுபோல, ஏற்போனை இடுவோன் ஏதேனும ஒருசமயம காயுமாயினும அவனை எமனெனறிகழ்நது, அவ்வேற்போன காயதலாகாதெனப் பொருளொடுபொருததியுரைததுககொளக. இதனபழமொழி, தீக்கிடுநேய்யில் நாக்கிடலாமா என்பது இது வைதிகவழக காகிய ஒழுக்கநெறிபற்றிவந்த பழமொழி இப்பாட்டாற் செய்ந்நன்றி மறகக லாகாதெனபது கூறப்பட்டது

36. மிககுடைய ராகி மிகமதிககப் பட்டாரை
யொற்கப் படமுயறு மென்ற விழுககாகுமு
நற்கெளி தாகி விடினு நளிர்வரைமேற்
கற்கிள்ளிக கையுய்நதா ரில.

எ-து, முதனமையாய மிககபொருளுடையராகிப் பிறரான்மதிக் கப்பட்டாரை வறியராமபடிமுயல்வேமென்றுநினைததல, தமககிழுககா கும; மிகவுஞ் சிறிதா யெளிதாயிற்றாயினும, பெரியவரைமேலுள்ளகல லைக்கிள்ளிக் கைவருந்துதலைத்தப்பினாரிலலையாதலால எ-று.

(குறிப்பு) பிறரான்மதிக்கப்படுதலாவது அறததாறீட்டித தக்குழியீதல்பற்றிப் பிறரால் நன்குமதிககப்படுதல். 'வறியராம்படிமுயல்வேமென்றுநினைத்தல்' என் பதற்கு அவரது ஆக்கங்காணபபொறுதார்நினைததல் என எழுவாய் வருவித்

* திருககுறள் 116-ம அதிகாரம் (பிரிவாறறுமை) குறள—9.

துரைத்துக்கொள்க. 'வறியராம்படி முயல்வேமென்று' என்றது அவரது ஆகத்தை யழிக்கமுயல்வேமென்று என்றவாறு 'நினைத்தல் தமக் கிழுக்காகு'மென்றதனால், சொல்லலும் முயறலும் இழுக்காமென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. இழுக்கு-ஈண்டு முயற்சியும் பயன்படாது தாமும் நலிவெய்தல்பற்றிப் பிறரால் இகழப்படுதல் இங்ஙனம் இழுக்காகுமென்றதனை, ஸ்தாலீபுலாகந்யாயம்பற்றிய திருஷ்டாந்தமுகத்தால் நிரூபிக்கிறார், நற்கெளிதாகி என்று தொடங்கி. நற்கெளிதாகிவிடினும் என்பதை மத்திமதீபமாகக்கொண்டு ஈரிடத்துங் கூட்டியுரைத்துக் கொள்க. 'மிகவுஞ்சிறிதாய்'என்றது அழிக்கக்கருதும்பொருள்போற் பெரிய மலையினின்றுமெடுத்துக்கொள்ளும் பொருளின்சிறுமைகூறியவாறு. 'எளிதாயிற்றாயினு'மென்றது அழிக்கும்முயற்சிக்குப் பிற தடையொன்றுமின்றியிருந்தாலும் என்றபடி. கிள்ளுதல்-விரலிடைவைத்து நமட்டல். இப்பாட்டால், மலைபோலும் மிக்கசெல்வமுடையாரதுபொருளைக் கெடுக்கமுயலும் பொறாமையுடையார்முயற்சி பயன்படாதுபோவதுமன்றி, அவர் தாமும் துன்புறுவர் என்பதுபற்றிப் பொறாமையொழிக்கவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. இதன் பழமொழிப் பொருள் "கற்கிள்ளிக் கையிழந் தற்று"என நாலடியுள்ளும்* எடுத்தாளப்பட்டது.

37. வைத்ததனை வைப்பென் றுணரற்க தாமதனைத்
துய்த்து வழங்கி யிருபாலு மத்தகத்
தக்குழி நோக்கி யறஞ்செய்க வஃதன்றோ
வெய்ப்பினில் வைப்பென் பது.

எ-து, தாம் தேடிச் சேமித்துவைத்தபொருளைத் தமக்குதவும் வைப்பென்றுகருதற்க, தாம் அப்பொருளை நுகர்ந்தொழுகி யிருமைக்கு மழகிதாகத் தகுதியுள்ளவிடம்பார்த்து அறத்தைச்செய்க; அவ்வறஞ் செய்கையன்றோ தாம் தளர்ந்தகாலத்துத் தமக்குதவும் வைப்பென்று சொல்லப்படுவது எ-று.

(குறிப்பு) வைப்பு-கேடுற்றவிடத்து உதவுமாறுவைக்கும் சேமநிதி. 'தமக்குதவும் வைப்பென்றுகருதற்க' என்றது வைத்தவர்க்குக் கேடுநேராதவழி அது அவர்க்கு உதவுதலின்மையாலும், மிக்ககேடுநேரும் ஒரோவழி அதுவும் அழியுமியல்புடையதாகையாலும் அது தம்மதென்று கருதத்தக்கதன்றென்றவாறு. பின்னர், 'தக்குழிநோக்கியறஞ்செய்க' என்பதனுள், கொடையும் அடங்கினமையால், 'துய்த்துவழங்கி' என்பதிலுள்ள வழங்குதலை ஒழுகுதலாகக்கொண்டு 'நுகர்ந்தொழுகி' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. ஒழுகல் இடையீடின்றிநிகழ்த

* 34-ம் அதிகாரம் (பேதைமை) செய்—6.

லாதலால் 'நுகர்ந்தொழுகி' என்பதற்கு நுகராநின்றுகொண்டேயென்பது கருத்தாககொளக. 'இருமைககும்' என்றது இம்மை மறுமை யென்னும் இருவகை வாழ்வுககு மெனறவாறு அதந்க வலித்தலவிகாரம இருவகைவாழ்வுக்கும் அழகாவது இன்பமுடைமையும், அறனுடைமையும். 'அழகிதாக என்றது அழகுடையதாக என்றவாறு. இமமைவாழ்வுக்கு அழகுடைமை நுகாந்தொழுகுதலும், மறுமைவாழவுககு அழகுடைமை தககுழிநோககி அறஞசெய்தலால்வரும புண்ணியமு மாம. இருவகைவாழ்வுககும இவை இன்பமாகிய அழகையுண்டாககும உரிமையுடையவாதல்பற்றி அவற்றிற்கு அழகுடையவாயின தகுதியுள்ளவிடம் பாாதது அறததைசசெய்தலாவது காலதேசபாத்திரங்களையறிந்து, அவர் தளாவு தீரவேணடியநன்மைகளைச செய்யத்தக்க அறசசாலைகளை நிறுவுதல. இங்ஙனம் அறசசாலைகளைநிறுவுமவர் வறுமையுறறஞான்று தாமும அதனுன் ஆதரிக்கத் தக்கோராய்ப் பாதுகாககபபெறுதலால் இம்மைககணணும், உடல்நீங்கியவழிப் புணணியபபேற்றால, தேவராயசசென்று இனபுறுதலின் மறுமைககண்ணும நன்மையடைதலால், அது "தாம தளாநதகாலததுத தமககுதவும் வைப்பென்று சொலலப்படுவ"தாயிற்று. எயப்பினிலவைப்பெனபது, ஆபத்திலுதவுதற்குவைககும் நிதிபோல்வதொனறை ஆபததநம் என்னும் வடமொழிசசொலவடையான் வழங்கும பழமொழி. இது, "ஈசனையிலங்குஞ்சுடர்ச்சோதியையெந்தையை யெனககெய்ப்பினில்வைப்பினை" எனப் பெரியதிருமொழியுள்ளும்* வழங்கப்பட்டது. இப்பாட்டாற் பெருஞ்செல்வமுடையா ரறஞ்செய்யுமாறும், அதன் பயனும ஒருங்கு கூறப்பட்டன

38. உற்றா னுறாஅ னெனலவேண்டா வொண்பொருளைக்
கற்றானை நோககியே கைவிடுக்க—கற்றான்
கிழவ னுரைகேட்குங் கேளா னெனினு
மிழவன் றெருதுண்ட துப்பு.

எ-து, தனககுச் சுற்றத்தான் அலலன் என்று ஆராயவேண்டுவ தில்லை; தனது ஒள்ளியபொருளைக் கறறறிந்தோனைநோக்கியே யவன் மாட்டேகைவிடுக்க; கற்றவன், தன்னையாககிய தலைவன்சொல்லைக்கேட்டுச்செய்யும்; செய்யானுயினும, எருதுண்ட துபபு ஒருவற் கிழவன்று; ஆதலால அவன் கொணடபொருளும் கடைககாற் றனக்கே யுதவும எ-று.

(குறிப்பு) இப்பாட்டு, தலையாயவினையாளனைத தலைவன் வைத்தாளுமாறு கூறுகின்றது. 'கறறா'னென்றது 'கிழவனுரைகேட்கும்' என்னுங் குறிப்பால், கிழவனுரைகேட்டுச செய்தற்குரிய தொழிற்றுறைக்கல்விகற்றோன் எனப் பொருள்படு

* 7-மபதது, 10-ம்திருமொழி. 4-மபாசுரம்.

தலால, அதற்கேற்ப 'ஒணபொருள' என்றது புகழொடுபொருந்திய பொருள்வருவாயககுரிய தொழிற்றுறையையெனக கொள்க. 'தனககுச் சுற்றததான் அல்லன் என்று ஆராயவேண்டுவதில்லை'என்றது மிககபொருள்படைததானொருவன, அப்பொருளைப் பாதுகாதது மேலுமவளர்ததற்குரிய வினையாளனைத தெரிந்தெடுககுமிடத்து, பொதுவாக இவன் நம்சுற்றத்தானாதலால் நம பொருளைப பாதுகாககுந தொழிற்றுறைவினைககு உரியன, இவன நம் சுற்றததா னல்ல னாதலால் அவ்வினைககு உரியனல்லன என ஆராய்ந்து சுற்றததானாயிருப்பவனையே அவ்வினைககுரியனாய்த தெரிந்தெடுப்பது சாதாரணவழககாயிருப்பினும, ஆராயப்படுவோன் அததொழிற்றுறைவினையிற்பயின்று தேர்சசிபெற்றனாயிருப்பானாயின் அச்சிறப்புப்பற்றி அங்ஙன மாராயவேணடுவதில்லையென்றவாறு.'ஒள்ளியபொருளை' என்றது புகழொடுகூடிய பொருள்வருதற்குரிய தொழிற்றுறையை யென்றபடி. இதுவே தொழிற்றுறைககலவிகற்றானைநோககிக் கைவிடுதற்குரிய செயப்படுபொருளாயிற்று எனபதை, வினைக கைப்பொருளை, பின்னர் "மறநதானுந தாமுடைய தாமபோற்றி னலலாற், சிறநதார தமரென்று தேற்றார்கை வையார்"*எனத தமராயிருப்பினும் தெளியப்படாதாரிடம கைவிடுதலகூடாதென விலககப்பட்டமையானும அறிக. 'கற்றறிந்தோனைநோக்கி' என்றது, இவன் பொருளசெயயும் தொழிற்றுறைநெறி கற்றறிந்தோனா? அல்லனா? என றாராய்நது கற்றறிந்தானெனத தெளிநது அவன் அது கற்றறிந்தமையேநிமிததமாகக்கொண்டு என்றவாறு. இதனால வினைககுரிமைநாடுமாறு கூறப்பட்டது. 'கைவிடுகக'என்றது தன்வயமாய் வையாது அவனவயமேயாககுக என்றவாறு. கைவிடாது தன்வயமாயும் வைததிருக்குமாயின் அதன் ஆககககேடுகள அவன்பொறுப்பாகாமையாலும், ஒருவினைக் கிருமைப்பு உதவாதாகலானும, அது நனகுசெல்லாதென்பது கருததாககொள்க. இதனால வினைக்குரிமைநாடியபின்றை அவனை அதற்குரியனாக்க வேண்டுமெனபது கூறப்பட்டது. கைவிடுததவழி அவ்வினைககளததில் அவன சொல்லே செலலவேண்டுமாகையால், தலைவன், தனககநுகூலமாகுமவற்றைத தானேசொல்லவும, அது செல்லவும இடமில்லாதகுறையுளதெனக கொளளலாகாதென்பார, 'கற்றானை கிழவனுரைகேட்கு' மென்றார். 'கற்றவன தன்னையாகியதலைவன்சொலலைக் கேட்டுசசெய்யும்' என்றது. பொருள்செயயும்நெறியறிந்த வினையாளன் தன்னை வினைக்குரியனாக்கியதலைவன, தனக கநுகூலமாகச சொல்லுமவற்றைககேட்டு அவனுக்காக்கமுண்டாகுமாறு தவறாதுசெய்வன் என்றபடி. 'கேளானெனினும்' என்றது தலைவன் உலோபகுணததாற் செலவுசுருககச சொல்லுவது ஒரோவழி நூலொடும் நுணுகியஉணர்வொடும பொருந்தாதவிடதது அதனைக்கேளாதே பிறிதுறச்செய்வானாயினும் என்றபடி. 'எருதுண்டதுப்பு ஒருவற் கிழவன்று'என்றது அவ்வினைக்களததினூட்டத்தி லவன் கேளாதுசெய்யும்

---

* இந்நூலின 43-ம் செய்யுள்.

பொருள்விரயமானது, தலைவனதுகருத்தைக்கடந்து உழவனூட்டும் எருத்தி னுணவுபோல நட்டமாகாதென்பதாம். அதாவது அவ்வுணவுமிகுதியாலுண்டாம பொருட்செலவினின்றும எருததின் உடல்வளாசசியாலுண்டாம விலைமதிப பேற்றமும, உழைபபுமிகுதியாலுண்டாம விளைபயனேற்றமும் ஆகிய பொருள் வரவுமிகுவதுபோலககிழவனைககேளாதுவினைககளத்தையூட்டும்பொருட்செலவி னின்றும் அவ்வினைக்களததின உடலவளாசசியினவிலைமதிப்பேற்றமும வருவாய மிகுதியுமாகிய பொருளவரவு மிககிருககுமெனறவாறு. 'ஆதலால அவன்கொணட பொருளும்கடைக்காறறனககேயுதவும்' எனறது அததொழிற்றுறையூட்டததின் பொருட்டுக் கறறோன்கொண்டபொருளும வருவாய்மிகுதியால முடிவிற் பொரு ளுடையானுக குதவுமெனக கற்றோனைவைததாளுதலாலுணடாகும் நனமை கூறியவாறு. 'எருதுண்டவுப்பு' என்ற பாடததில, 'உபபிட்டவரையுளளளவுநினை' என்பதிற்போல உபபெனபதும ஈணடு உணவை யுணாததியதெனவுணாக காளைதின்றது பாழாகாது எனவும, எருதினட்டம் உழுதாற்றீரும் எனவும உழவர்குழுவழககால்வநத பழமொழிபபொருள இபபாட்டிற காட்டப்பட்டது. காளைதின்றதென்றது காளைககுக கிழவனுரைகேளாது வேண்டுமெளவு உழவ னூட்டும பருததிவிதைததொககு முதலியன.

39. நாடிக் கொளபபடடார நன்மை யிலராயிற
காடிக் களை து மெனவேணடா—வோடி
யிடமபட்ட கணணு யிறக்குமை யாட்டை
யுடமபட்டு வெளவுண்டா ரில.

எ-து, தமமாலே யாககிககொளளபபடடார தாமேவப்பபடட காரி யததின்கணின்று தமமைமேவினாககு நனமையாவதைசசெய்கிலரா யின் அசசெய்யாமையைப பிறாககறிவிததுக காரியததின்கணிறுத தலைக களைவேமெனறு கருதாதே, குழைககளையோட்டியிடமுண்டாகவே யகன்ற கண்ணினையுடையாய! சாவககடவமையாடடை யுடமபினை யட்டுக் குருதிகொண்டவரிலலை எ-று.

(குறிப்பு) இபபாட்டு, இடையாயவினையாளரும தலைவரும இவ்வாறொ ழுகற்பாலரென்பது கூறுகினறது. 'தமமாலே யாககிக்கொளளபபட்டார' என் றது தலைவராற் றமவினைககுரியராக்கிககொள்ளபபட்டார எனறபடி. 'தா மேவப் பட்டகாரியததினகணின்று' என்றது தலைவா வினையாளராகிய தம்மை யேவிய காரியத்தில தாம் தலைமையுடையராய்நினறு எனறவாறு. நனமையாவதைச செய்தலாவது அக்காரியம பொருள்வருவாயான(முனனையநிலையின்)மிககிருககு மாறுசெய்தல. 'அசசெய்யாமையைப் பிறாககறிவிதது' என்றது அங்ஙனம் பொருள்வருவாய்மிக்கிருககசசெயயாமையே தவறெனத தாம் கருதியது அத

தொழிற்றுறையிலுள்ள பிறருமறிந்து அவரும அததவறுசெய்யாதிருக்க அறிவுறுத்துதல், பொருளொனறேநோககிய தலைவரதியல்பென்பது கூறியவாறு. காரியததின்கணிறுததலைக் களைதலாவது விணைக்குரியராகநாட்டியிருததலை யொழிததல 'களைதும்' எனறது கருதுவார் நெஞ்சினையகப்படுததிநினைகரும் உளப்பாட்டுததனமைப்பன்மையாதலால, 'களைவேமென்றுகருதாதே' என முன்னிலையொருமையோடுகூட்டி முரணினறிப் பொருளுரைககப்பட்டது. அது அவரை யறியாதுநாட்டிய தம குற்றமுணராது அவரை அஙஙனங் களைவேமெனறுகருதல் ஆண்மைததனமையனறு எனபதுதோனற மகடூஉமுனனிலையாகவே பயனிலைப்பொருள் கூறப்பட்டது 'குழைகளை' எனறது ஒட்டுதற்குரிய செயப்படுபொருள் விரிததுரைததவாறு 'குழைகளை . கண்ணாய் எனறது மகடூஉமுன்னிலை. 'இறககுமையாட்டை, யுடம்பட்டுவௌவுண் டாரில' என்றது எடுததுககொண்டபொருளுக கேற்றதொரு திட்டாந்தங் காட்டியவாறு. 'மையாடு'-இருபெயரொட்டு; வெள்ளாட்டுக்கடாய் எனபது பொருள இஙகுக காட்டபபட்ட திட்டாந்தததாற் சாவககிடககும் மையாடு அதனையுடையானுக்கு ஒருகேடும் பயவாதிருககச்செயதே அது கிடையாடுகளைச சினைப்படுத்தி ஆட்டைப் பலுகச்செயயாதிருப்பதே ஒருகுறறமாகக்கருதி அதனைக கொல்லலாகாதவாறுபோல, ஒருவினையாளனைநாட்டிய தொழிற்றுறையில் அவனால நட்டமொன்றுமில்லாதிருக்கசசெய்தே மிககலாபம் இலலையென்பது காரணமாகத் தலைவன் அவனை அவ்வினையினின்று நீககுதல கூடாதென்பதும், அவ் ஆடு, உடையான் மருத்துவமுஞ்செய்யாது கொல்லவுங்கொல்லாது உபேக்ஷித்திருக்குமளவில், தானே இறந்துபடுமதுபோல, முன்னைய நிலையினினறு மிக்கலாபங் காட்டமாட்டாத தொழிற்றுறைவினையாளன், தலைவன தனனை உபேக்ஷித்திருப்பதுகண்டு தானாய் விரைவில அவ்வினையாட்சியினினறும் விலகிவிடுவனென்பதும் ஒருங்குபெறப்பட்டன. **சாகக்கிடக்கும்வெள்ளாட்டை யேறிமிதித்துக் கோல்வானேன்** என இடையர்குழூவழக்கால்வந்த பழமொழிப்பொருள் இப்பாட்டிற் காட்டப்பட்டது. முட்டுககடாயை வெட்டிப்பலியிடுவர் என்பது இதன் குறிப்பாதலால், நட்டங்காட்டும் கடையாயவினையாளனை அவ்வினையாட்சியினினறும் காட்டிக் களைவரென்பது குறிப்பாற்போந்த குறிப்பாயிற்று.

40. பயனோக்கா தாற்றவும பாததறிவொன் றின்றி
யிசைநோக்கி யீகின்ற நீகை—வயமாப்போ
லாலித்துப் பாயு மலைகடற் றண்சேர்ப்ப
கூலிக்குச செய்துண் ணு மாறு.

எ-து, அருளினுற பிறர்க் கொன்றைக்கொடுததாற றமக்கு மறுமைக்கண பயக்கும் பயனை ஆராயாதே, மிகவும பகுததறியுமறிவொன்றின்றிப் புகழின்பொருட்டு ஈகின்றாரீகை, புலிபோல ஆலித்துப்பாயா நின்ற அலைகளையுடைய கடற்சேர்ப்பனே! கூலிக்குத தொழில்செய்துண் ணுநெறியோடொககும் எ-று

(குறிப்பு) இப்பாட்டு ஈகையினறிறம் உணர்த்துகின்றது அருளினுற் பிறர்கொன்றைககொடுததலாவது அருள்பிறததற்குரியராய் ஓதியுணர்ந்தொழுகும் வறுமையுடைய சற்பாத்திரங்களும், பிறதொழிலாற் பொருள்தேடுதற்குரியரல்லாத களைகணற்றவருமாகிய இரவலர்க்கு அவர் இடர்தீர விருமபுவதொனறைக் கொடுததல். இதுவே இசையின்வேறாகிய மறுமைப்பயன்பயககுமாதலாற் 'பயனேக்கா'தென்றதன்குறிப்பால் விரிததுரைக்கப்பட்டது. 'ஆற்றவும்' என்பது பாததறிவினது இன்மைககுவிசேடணமானமையால் அம்மிகுதி அதன் எதிரமறையின்சிறுமையாற் குறிககவேணடுமாகையால் 'மிகவுமபகுததறிவொனறின்றி' என்றதறகுப் பகுததறிவு சிறிதுமின்றி எனபதே கருத்தாகக்கொள்க. இதனுற பகுததறிவு சிறிதுவிரவினும அறபயனளிககுமெனபது குறிப்பாயிற்று. பகுததறிவாவது இவர் எளியர், இவர் வலியா, இவர் ஒழுககமுடையோர், இவா ஒழுககமிலலோர், இவர் ஓதினர், இவர் ஓதாதாா, இவர் களைகணில்லார், இவர் களைகணுள்ளாா எனப் பகுத்து, ஓதி யுணர்ந்தொழுகும் வறிஞர்களும், பிறவழியாற் பொருளீட்டுந் தகுதியில்லாத களைகணற்றாரும் அறககொடைக்குரியரென உணர்தல். இவ்வுணர்வின்றித் தமமைப்புகழ்வாரையேநோக்கிக் கொடுககும் கொடைக்கு அப்புகழொன்றே பயனுயொழிதலால அதனை 'இசைநோக்கியீகின்றாரீகை' என்றார். இவ்வீகை உயர்ந்தோர்க்குரியதன்றென்பார் 'இசைநோக்கியீகின்றாரீகை' என அவர்கதே யுரியதாக்கிக்கூறினர். ஈண்டு ஈகையென்று ஒழிந்தாராயினும் உவமையான் அவ்வீகையின்பயனாகிய இன்பநுகர்சசியென்பதே கருததாகக் கொள்க. ஆலித்து-ஆரவாரித்து. கடல்சேர்ப்புக்கும், தட்பம்சோப்பனுக்கும் தனித தனி விசேடணமாதலால இயைபான் ஒருதொடராகக கூறுதல்பற்றிக் கடற்சேர்ப்பனேயெனப் பொருள்கூறிவிடுத்தாா. தட்பம்-தண்ணளி, 'கூலிக்குத்தொழில் செய்துண் ணுநெறியோடொக்கு' மென்றது, அற்றைக்கூலிவேலைசெய்து அதன் பயனை அவ்வப்பொழுதோடு உண்டுகழிக்கும் இன்பநுகர்ச்சியோடொக்குமென்றவாறு. பாத்தறிவின்றி இசைநோக்கியீகின்றாரீகையின் இன்பநுகர்ச்சி இங்ஙனம் தொழுதுண்சுவைநுகர்வோடொககுமென்றமையால் இதனின்வேறாய் மறுமைப்பயனேக்கிப் பாத்தறிந்தீயுமீகையின் இன்பநுகர்ச்சி உழுதுண்சுவையோடொக்குமென்பது குறிப்பாயிற்று. ஆகவே எப்பொழுதெல்லாம் அற்றைக் கூலிக்குழைத்து அண்மையிற்கிடைக்கும் சிறுகூழைநுகர்ந் தின்புறுதலைக்காட்டிலும் நன்னிலங்களிலே பருவத்தில்விதைத்தவை பலவாய்ப் பின்விளையும்

பெருங்கூழைத்தொகுத்து அதனைநுகர்ந் இன்புறுதல் சிறந்ததாவதுபோலப் புகழ் நோக்கிக்கொடுப்பதால இம்மையின் அண்மையினுகரும் இசைநுகர்ச்சியைக் காட்டிலும், சற்பாத்திரங்களிற் காலமறிந்துகொடுக்கும் புண்ணியநுகர்ச்சி சேய மைக்கண்ணதாயினும் பெரிதாதலால் அது சிறந்ததெனக் கருத்துநோக்கிப் பொருளொடுபொருந்தியுரைத்துக்கொள்க. இதனால் இசைநோக்கியீயுமீகையி னின்றும் அறனோக்கியீயும் ஈகை சிறந்ததென்பது பெறப்பட்டது. ஆயின், "அறவிலை வாணிக னாஅ யல்லன்"* என அறநோக்கியீயுமீகை பழிக்கப்பட்ட தன்றோவெனின், அன்று. அறப்பயனிற்கு மதனையே பயனாகக்கொண்டுபுரிவான் என்பதுபற்றி ஈவோனைச் சிறப்பித்தவத்துணையல்லது பாத்திரமறிந்தீயுமதனைப் பழித்ததன்றெனவும், அறவிலைவாணிகனாகாதான இசைவிலைவாணிகனுமாகா னாகையால் அவனது ஈகை இசைநோக்கிய ஈகையன்றெனவும் உணர்க. சான் றோர்க்குரிய கொடைமடமு மிசைநோக்கியதன்றாதலால அதன்சிறப்பும் இத னின் வேறுபடத் தனியேகூறுப. தொழுதூண்சுவையி னுழுதூணினிது என் னும் பழமொழிப்பொருள் இப்பாட்டிற் கூற்றாலுங் குறிப்பாலும் காட்டப்பட் டது. ஒருவரது குறைவுடையவாழ்க்கையைக் கூறுமிடத்து "என்ன? அற்றைக் கூலிப்பிழைப்பு"என நாட்டுவழக்காயவழங்கும் குறிப்புமொழியே இப்பாட்டிற்கு எடுத்துக்கொண்ட பழமொழி எனினும் அமையும்.

41. வெள்ளம் வருங்காலை யீரம்பட் டஃதேபோற்
கள்ள முடையாரைக் கண்டே யறியலா
மொள்ளமர்க் கண்ணா யொளிப்பினு முள்ளம்
படர்ந்ததே கூறு முகம்.

எ-து, † ... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ... எ-று.

* புறநானூறு, செய்—134.

† இப்பாட்டுரை கிடைத்திலது. கிடைத்தால் எழுதிக்கொள்ளும்படி இடம் விடப்பட்டது.

(குறிப்பு) கண்டு அறியல என்பவற்றை உவமைக்கண்ணுங் கூட்டுக. 'வெள்ளம்வருங்காலே யீரம்பட்டது கண்டறியாபோல்' என்றது நீர்வேட்கையுடையானொருவன், நீரறவறண்டதாயத் தோணடியவழி நீரூறக்கடவதாயிருப்பதொரு நீர்க்காலாகிய ஓடையைத் தோணடுழி யீரம்பட்டதுகண்டு, அதன்கண் உண்ணீருண்டென்று அநுகூலததையறிதலபோல என்றவாறு. 'கள்ளமுடையாரைக கணடேயறியலாம்' என்றது தமமுள்ளக்கிடக்கையை வெளியிற்காட்டாத மனக்கள்ளமுடையோரை அவரோடு உரையாடுங்காலத்துநிகழும் அவரது முககுறியாகிய கருவிகொண்டே அவரது மனததிற்கிடககும செற்றமாகிய பிரதிகூலததை அறியலாம எனறவாறு. இஃதொருவகை ஒப்பலொபபு. 'ஒள்ளமாககணணுய' என்றது மகடூஉ முன்னிலை. 'ஒளிப்பினுமுள்ளம, படர்ந்ததேகூறு முகம்' என்றது தம் மனககிடக்கையைப் பிறரறியாவாறு அவ ரொளிக்குங்கருததுடையராயினும அவா மனததிடைமிககதனையே முகஙகூறுமாதலால என்றவாறு. இது மனகளளமுடையாரைக்கண்டறிதற்கு ஒரு கருவிகூறியபடி. பட்டஃதேபோல என்றதில் ஆயதம் விரிததல்விகாரம ஏகாரம்-இசைநிறை. இதனலை அககள்ளமுடையாரைக் குறிகளானே அறிந்து விலக்கவேண்டுமெனபது கூறப்பட்டது. அகத்திலுள்ளது முகத்திலேதோன்றும் எனனும் பழமொழிப்பொருள் இப்பாட்டிற காட்டப்பட்டதுபோலும். இவ்வாறு, "முகத்தின் முதுககுறைந்த துண்டோ வுவப்பினுங், காயினுந தானமுந் துறும்","அடுததது காட்டும் பளிஙகுபோ னெஞ்சங், கடுததது காட்டு முகம"* எனவும், "அகம் பொதிநத தீமை முகமுரைககு முனன, முகம்போல முன்னுரைப்ப தில்" "ஒருவன, முகனுரைககு முன்னின்ற வேட்கை"† எனவும் பிறரும் கூறுவா.

42. விளிந்தாரே போலப் பிறராகி நிற்கு
முளிந்தாரைத் தஞ்ச மொழியலோ வேண்டா
வளிந்தார்க ணாயினு மாராயா னாகித்
தெளிநதான் விளிநது விடும்.

எ-து, எப்பொழுதும் வெகுண்டாரேபோலப் பிறராகிநிற்கும் ஈரமற்றாரைத தேறவேண்டாவென் றெளிதாகமொழிந்து கற்பிக்க வேண்டுவதில்லை; தமக கன்புடையார் ஈரமுடையார்மாட்டும ஆராயாதுதெளிந்தான் கெடும எ-று.

(குறிப்பு) 'ஈரமற்றாரை' யென்றது அன்பும் அளியுமில்லாத வன்கண்ணரை யென்றவாறு. 'தேறவேண்டா' எனறது மொழியலுறுதற் கெடுத்துக்கொண்ட ஈரமற்றாரையென்னுஞ் செயப்படுபொருளுக கவாய்நிலையான்வந்த

---

* திருக்குறள் 71-ம அதிகாரம் (குறிப்பறிதல்) குறள்—7. 6.
† நான்மணிககடிகை-செய்—46 69

பயனிலைகொடுத்து முடித்துக்காட்டியவாறு. தஞ்சம்-எளிதென்னும் பொரு ளுணர்த்துவதோ ரிடைச்சொல்; இதனை, "தஞ்சக் கிளவி யெண்மைப் பொருட் டே"* எனபதனு லறிக. எளிதாகமொழிதலாவது விளிந்தாரேபோலப் பிறராகி நிற்கு முளிந்தாரை யாரும் இயல்பானே ஈரமற்றுரெனபது தாமேயறிந்து தேறு ராதலால், சொற்கள் அறிவுறுத்துமாற்ற விலவாமாறு தேறவேணடாவென மொழிதல் 'மொழியலோவேண்டா' வென்றது மேறசொல்வதன் கைமுதிக நியாயசித்தமாமென்றவாறு. ஓகாரம தெரிநிலைப்பொருள்குறித்துநின்றது. அளிதல் மென்மைக்குறிப்பானமையால அக்குறிப்புடைய அனபும் ஈரமும் அதன் பொருளாயின. ஈரம்-அளி. ஒருவன் அரசன்மாட்டு அன்பும் ஈரமுமுடையானே யாயினும் அவனை உபதைகளான் ஆராயாது தெளிந்து அரசன தன்காரியத்தை மேற்கொளளவைப்பின, பின பவன் அனபும் அளியும, அறம் பொருளின்ப முயி ரச்சமென்னு நிமித்தங்களாற் போகக்கப்பட்டுழிக் கீழறுத்துக்கெடுப்பானுகையால அவனை உபதைகளானுந் தெளியவேண்டுமெனபார, 'அளிந்தாக ணுயினு மாரா யா ருகித், தெளிந்தான் விளிந்து விடு' மென்றுர. அறவுபதைமுதலியவற்றுற் றெளியுமாற்றை, "அறமபொருளின்ப முயிரச்ச"† மென்னுங் குறளுரையா னறிக. அளிந்தார்கணுயினுமெனனும் உம்மை உயர்வுசிறப்புணர்த்தினமை யான் 'முளிந்தாரைத்தஞ்சமொழியலோவேண்டா' என்றது கைமுதிகநியாய சித்தமென்பது பெறப்பட்டது விளிந்துவிடுமெனறது தேற்றகுறிப்பு. ஆரா யாதுசெய்வது சீராகாது எனபது இதன பழமொழி. இப்பாட்டு, "ஆய்ந் தாய்ந்துகொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை, தான்சாந் துயரந் தரும்"‡ என்னுங் குறட்கருத்தைத் தழுவியது.

43. மறந்தானுந் தாமுடைய தாமபோற்றி னலலாற்
சிறந்தார் தமரென்று தேறுராகை வையாா
கறங்குநீா காலலைக்குங் கானலஞ சேர்ப்ப
விறந்தது போத்தறிவா ரில.

எ-து, தாமுடையபொருளைத் தாம பாதுகாத்தலல்லது நமககுச சிறந்தா ரிவரென்றுந்தெறித் தேறப்படாாகையின்கண் மறந்தானும வைக்கலாகாது; கறங்குநீா காலலைக்குங் கானலஞசோபபனே! தம கையினின்றும போயபொருளை மீட்டறிவாரிலலை யாதலால எ-று.

* தொல், சொல். இடைசசொல்லியல. சூத்திரம்—18.
† திருக்குறள் 51-ம அதிகாரம் (தெரிந்துதெளிதல) குறள்—1.
‡ திருக்குறள் 80-ம் அதிகாரம் (நட்பாராய்தல) குறள 2.

(குறிப்பு) 'தாமுடையபொருளை' என்றது தமவயமாகவேயிருத்தற்குரிய கைப்பொருளை என்றபடி. 'நமக்குச்சிறந்தாரிவரென்றுதேறி' என்றது நமக்குச் சிறந்தவுறவினராதலால் இவர் நம் கைப்பொருளைப் பாதுகாத்துதவுவா ரெனத் துணிந்து என்றவாறு. 'தேறப்படாரகையினகண்' என்றது உபவைகளாற் றேறப்படாதாரவயமாக என்றவாறு. 'மறந்தானும்வைக்கலாகா'தென்றது வைக்கலாகாதென்பதை மறவாதொழுகவேண்டும் என்றபடி. 'கையினின்றும்போன பொருளை மீட்டறிவாரில்லை' என்றது எடுத்துக்கொண்டபொருளுக்கேற்ற தொரு பழமொழிப்பொருள்கூறியவாறு. அப்பொருளாவது ஒருவன்கையினின் றும் பிறனொருவன் கொண்டபொருளை அவன்கொடாது திரும்பக்கொள்ளு மாறு அறிவார் ஒருவருமில்லை எனபதாம். இது எது, ஆதலால் தேறாரகைவைக்க லாகாதென முடிக்க. இதன் பழமொழி போனதுபோனதுதான் என வழங்கும் உலகவழக்கெனவுணர்க. இது "வித்தம்வாரஹ்ருதம் ஹ்ருதம் ।" என வட மொழியுளும் "பூண்டவிகுணனைவிட்டுப் போனதுபோன தின்றே" எனத் திருவாலவாயுடையார்திருவிளையாடற்புராணத்துள்ளும்* வழங்கப்பட்டது.

44\. கையார வுண்டமையாற் காயவார் பொருட்டாகப்
பொய்யாகத் தம்மைப் பொருளல்ல கூறுபவேல்
மையார வுண்டகண் மாணிழா யென்பரிவ
செய்யாத வெய்தா வெனில்.

எ-து, தம்மைக்காய்வார் கைப்பொருளை யவர்கொடுக்க நிறையக் கொண்டு சிலருண்டமையால் அக்காயவார்க்காக உண்மையன்றிப் பொருளல்லாதகுற்றங்களைச் சொல்லுவராயின், மையாரவுண்டகண் மாணிழாய்! அதற்கு என்காரணத்தாற் பரிவதாம்; செய்யாதகுற்றங் கள் தமக்குக் குற்றமாகாவாயின் எ-று.

(குறிப்பு) கை-கைப்பொருள் பின்வருதல்நோக்கி அப்பொருட்குரியரா கிய காய்வார் என்னும் அடை கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. 'அவர்கொடுக்க' என்றது அவரறியாது தாமே கவாந்துண்ணினும் அது சொல்லார் என்றவாறு. 'நிறையக்கொண்டு' என்றது சிறிதுகொண்டாரும் அது சொல்லார் என்றவாறு. 'சிலருண்டமையால, ... கூறுபவேல்' என்றது பலரும் இங்ஙனம் கொண் டுண்டு கூறுர் என்றவாறு. 'அக்காய்வார்க்காக' என்றது அங்ஙனங் கொடுத் துதவி யேவிய பகைவர்பொருட்டாக என்றவாறு. தம்பொருட்டில்லாமையால் அவர் குற்றங்கூறுஞ் சொற்களை உறுதியுறச்சொல்லாரென்பது குறிப்பு. 'பொரு ளல்ல' என்றது பொருளாகக்கொள்ளத்தகாதனவென்னும் பொருளுடையதாய

* 48-வது வரகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டியதிருவிளையாடல், செய்—21.

இங்குக் குற்றங்களை யுணர்த்தினமையால், பொருளல்லாதகுற்றங்களை எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. தம்மைச்சொல்லுவாராயின் எனக் கூட்டுக. 'சொல்லு வாராயின' என்றது ஒரோவழிச் சொல்லுதல இயலபென்றவாறு. 'என்கார ணத்தாற்பரிவதாம' என்றது தாம் அக்குற்றத்தைச செய்யாமையானும், அவர் அது சொல்லுதற்குக்காரணம் பிறிதுண்மையானும், பரிதற்கு ஒருகாரணமும் இல்லாமையாற் பரியவேண்டா வென்றவாறு. 'செய்யாதகுற்றங்கள்' என்றது குற்றங்களைசசெய்யாமை என்றபடி. எய்தாவெனின் என்றதற்குக் குற்றங்க ளாக எய்தாவெனின் என்பது கருத்தாதலால் அக்கருத்துநோக்கித 'தமக்குக் குற்றமாகாவாயின்' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. 'எய்தாவெனின' என்றது எய்துமெனிற் பரியவேண்டுமென்னுஞ் செயினென்வினையெச்சத் தெதிர்மறை யானமையால் எய்தாமையின் ஐயப்பாடின்றெனவும், எய்தாதென்பதே துணி வெனவும கொள்க. செய்யாதகாரியம் செய்ததாகமுடியாதென்பதே இதன பொருளென அறிக. இதனால் தமமிடத்துக குற்றம்வாராமற் பாதுகாக்கவேண்டு மெனபதும், அங்ஙனம் பாதுகாத்திருப்பாரைப் பிறகாரணமபற்றிப் பிறர்கூறும் பொய்க்குற்றம நிலைபெறாதாதலால் அதற்கு அவர் பரியவேண்டாவென்பதும் கூறப்பட்டன. "செய்யாதகாரியம் பொய்யாது" எனபது இதன் பழமொழி. இதில், பொய்யாதென்றது செய்ததாகமுடியாதென்றவாறு.

45. நோவ வுரைத்தாரைத் தாமபொறுக்க லாகாதார்
நாவி னொருவரை வைதால வயவுரை
பூவிற் பொலிந்தகன்ற கண்ணா யதுவன்றோ
தீயில்லை யூட்டுந் திறம்.

எ-து, தமமைத் துன்புறுமபடி வெகுண்டுவைதாரைத் தாம பொறுக்கமாட்டாதார தம்முடையநாவினாற் றம பிறரொருவரை வெகுண்டுவைதா லவ் வைத வயவுரை, பூவிற்பொலிந்தகன்றகண்ணாய்! தமயில்லைத் தாமே தீக் குணவாகவூட்டியதிறத்தோடொக்கும் எ-று.

(குறிப்பு) இது, தம்குற்றங்கண்டு ஒறுக்கும் மேலாயார் தம்மைச் சீறின் அது பொறுத்திருப்பதல்லது அதற்கேதுவாய்நிற்பாரைச் சீறுதல்கூடாதென் கின்றது. 'நோவவுரைத்தாரை' என்றது தாம்செய்தகுற்றங்கண்டு பின்னும் அது செய்யாமைப்பொருட்டு ஒறுக்குமியல்புடையார தம்மைத் துன்புறும்படி வெகுண்டுரைத்தவுரையை என்றவாறு. 'தாம் பொறுக்கலாகாதார்' என்றது அவர் நோவவுரைக்கத்தக்காரும், தாம் அது பொறுக்கத்தக்காருமாகிய தொடர் புடையராயிருந்தும் அது செய்யாதார் என்றவாறு. அத்தொடர்பாவது வினை கொள்வோனும்-வினைசெய்வோனும், ஆசிரியனும்-மாணாக்கனும், தந்தையும்-

மைந்தனும், கணவனும்-மனையாளும், மாமியும்-மருகியும முதலாயினோா தமக்குள அடக்கற்பாலரும அடங்கற்பாலருமாதற்கேதுவாகிய தொடாபு. 'பிறரொருவரை' என்றது தாமசெய்தகுற்றததைககண்டு ஒறுபபாராக கறிவுறுததி அவர் கோவவுரைததற்கு ஏதுவாயிருநத பிறரொருவரை என்றவாறு. 'தம்முடைய நாவினல் வைதால்' என்றது குற்றம தமமீதாகவும கோவவுரைததார் தலைவராகவுமிருக்கப் பிறரைநோதற்கு நாவேழாதிருக்கவே அது தன்னை முயன்றெழுப்பி அவரை வெகுண்டுவைதால் எனறவாறு. 'தம்மிலலைத தாமே தீக்குஉணவாகவூட்டியதிறத்தோ டொக்கும்' என்றது ஒருவா தமமிலலைப பழுதுபாராதகுற்றததாற் கூரைமுகடு பிரிநதவாறே அதன்வழியிறங்கித தமமைத துனபுறுக்கும பனிவாடைககாற்றுது, அப்பனிவாடைவநது துன்புறுததற்கு வாயிலாய் நின்று, பழுதுபாராத தங்குற்றததைக காட்டிககொடுத்த பிரிகூரையைசசீறி அதனை யெரியூட்டியதோடொக்கும எனறவாறு எனவே பிரிகூரைவீட்டிற் பனியாலவருந்துமவா தாம் அதனைப பழுதுபாராதகுற்றம்தீர அககூரையை வேய்ந்து அவவருததம தீர்வதுபோல், தலைவராற் கடியப்பட்டுவருந்துவாரும், தாமசெய்யவேண்டிய வினைகளைக் குறைவறசசெயது தம குற்றததைப்போககி வருததந்தீரவேணடுமென்பது கருததாககொள்க. **கூதலுக்காற்றதகீதாரி குடிலைக்கொளுத்தியெரித்தானும்** என்பது இதன் பழமொழி; இது கிராமய வழக்கு. கூதல் - குளிாவாடை. கீதாரி - ஆடுமேய்ப்பாருள தலைவன். குடில- ஆட்டுககிடையிற் குட்டிகளை அடைததுவைககும ஓலைககூடு. ஒருகிடையில் இரவிற் குட்டியடைததற்குதவாது பழுதுபட்டிருந்ததொரு கூட்டில் ஒரு கீதாரி குளிாவாடைக்கொதுஙகஅது குளிர்தடுககுமாற்றலின்மைகண்டு, அதனைப் பழுதுபார்ததுக்கொள்ளும அறிவின்றித தீயிட்டெரிததான் எனபது இதன் ஐதிகம. "மூட்டைககடிககாற்றுதான் வீட்டைததீயிட்டெரிததானும்" எனவும ஒரு பழமொழி வழங்குவதுணடு. இதற்கும் பொருந்துமாறு பொருளைப் பொருததியுரைப்பினும அமையும்.

46. முகம்புறத்துக் கணடாற் பொறுககலா தாரை
யகம்புகுது மென்றிரகரு மாசை—பிருஙகடததுத
தகக நெறியிடைப பின்னுரு செலபபெறா
ரொக்கலை வேண்டி யழல்.

எ-து, தம்முகத்தைப் புறததுக்கண்டாலும பொறுக்கிலாதாரை எம்மனையின்கண்ணேபுகுதுமென்று அவரை யிரநதுரைககுமாசை, பெரியசுரததின்கட பின்செலல, எளிதாமவழியின்கட் டமபின்செலலபபெறாத புதலவர், அவருடைய மருங்கிலேயேறிப் போகவேண்டி யழுதலோடொககும் எ-று.

(குறிப்பு) இது, தம்மேல் வெறுப்புடையாருடன்கூடி ஒரு குடிவாழ்க்கை செய்தல் இயலாதென்பது கூறுகின்றது. 'தம்முகத்தைப் புறத்துக்கண்டாலும் பொறுக்கிலாதாரை' என்றது தம்மிடத்து மிக்கவெறுப்புடையராய்த் தம்வீட்டை விட்டு விலகிப்போயிருக்குமவரை என்றபடி. 'எம் மனையினகண்ணேபுகுதும் என்று' என்றது நம்வீட்டுக்குப்போவோமெனறுசொலலி என்றவாறு. இதனுல் இங்கு வெறுப்புடையோரெனறது அகமபுககமுயல்வாரொடு ஒருவீட்டிலுறை தற்குரிய கிட்டியசுற்றத்தார் என்பதும், அவர் தம்வீட்டைவிட்டுவிலகி வேறிட மிருப்பார் என்பதும பெறபபடும. 'அவரை யிரந்துரைக்குமாசை' என்றது வெறுப்புடையாரை வெறுக்கப்பட்டார் நாம் ஒன்ருயிருப்போமெனறு பிரார்த் தித்துரைக்கும் ஆசைபபாடு எனறவாறு. 'பெரியசுரத்தின்கட்பின்செல்ல' என் றது நெடிய காடடுவழியில உடனசெல்லவிருமபி எனறவாறு. 'எளிதாம் வழி யினகட் டம்பின்செல்லபபெருதபுதலவர்' என்றது பின்ருெடர்ந்துநடந்துசெல லத்தகுதியுள்ள எளியவழியினகண்ணும, தாமுடன்கொண்டுசெலலற்குரியரல் லாத பிறருடையமககள எனறவாறு. 'அவருடையமருங்கிலே ஏறிப்போகவேண்டி அழுதலோடொக்கும்' எனறது பெருஞ்சுரஞ்செல்லும் பிறர்மருங்கிலேயேறி யுடன்போகவேண்டியழும்பிள்ளையின்ஆசைப்பாடுபோலப் பயனற்றதாய்முடியும என்றவாறு இதனுல் ஒருகுடிப்பிறந்தார் தமக்குள் வெறுப்புண்டாயப் பிரிவா ராயின், பின்பு அவா ஒனருயுறைதல இயலாதாதலால் அவர்க்குரியதாயபாக முதலியபெற்றுப் பிரிந்திருப்பதே நலமாமென்பது குறிப்பாயிற்று. இதன் பழமொழி ஊருக்குடன்வாவோண்ணுதேனப்பிள்ளை யோக்கலேயேறவழுகிற தாம் என வழங்கப்படும்.

47. ஆயிரவ ரானு மறிவில்லார் தொக்கக்கால்
மாயிரு ஞாலத்து மாண்பொருவன் போல்கலார்
பாயிரு ணீக்கு மதியம்போற் பன்மீனுங்
காய்கலா வாகு நிலா.

எ-து, அறிவில்லாதார் ஆயிரவர்திரண்டாராயினும் மாயிருஞா லத்து அறிவான்மாட்சிமைப்பட்டவொருவன்போல விளங்கமாட்டார்; பரந்த இருளைநீக்கும் திங்களைப்போல நிலாவை யெரிக்கமாட்டா, பல மீனும் ஒருமுகமாய்த்திரண்டாலும்; அதுபோல எ-று.

(குறிப்பு) இது, அறிவுடைமையின் சிறப்புகூறுகின்றது. 'அறிவில்லா தார்' என்றதில் இன்மைச்சொல் ஈஷதர்த்தவாசகமாதலால் சிறிதறிவுடையார் என்பதே பொருளாகக்கொள்க. 'ஆயிரவர்' என்றதில் ஆயிரம் என்பது அள வின்மையின் உபலக்ஷணமாதலால் எண்ணிறந்தவர் என்பது கருத்தாகக்கொளக.

'திரண்டாராயினும்' என்றது பொருள்களுக்கு வியக்திபாஹுள்யததால், குணு திக்கந்தோன்றுவ தியல்பாயிருககவும் எனறபடி. அதாவது அவற்றினளவு முதலியகுணமிருதல் இயலபேயாகவும அறிவிற்சிறியார் பலர்திரண்டுழி அறிவு திரண்டு பெரிதாகா தெனபதாம. உமமை திரளாதவழியும் தனித்தனி ஒவ்வாமையாகிய எச்சப்பொருளுணர்த்திநின்றது. 'மாயிருஞாலதது' என்றது ஒவ்வுதல ஓரிடததுமில்லையெனனுந் தெளிவுணாததியவாறு மாண்பு-இங்குப் புகழ் பொருள் அறிவாதலால அறிவாலாகிய மாண்பெனககொள்க. மாணபொருவன்-பண்புததொகை; மாண்புடையொருவன் என்றபடி. 'விளங்கமாட்டார்'என்றது விளஙகுமாற்றலுடையராகார என்றவாறு. அளவிற்சிறிய புன்மணி பலதொக குழி அவை அளவான் ஒருநென்மணிககொப்பாவ தியல்பாயிருக்கச் சிற்றறிவுடையார் பலாதொககவழி அறிவான் அவா பேரறிவுடையோரொருவனுக்கு ஒப்பாதல்கூடாததென் என்னும ஆசஙகையைத திட்டாந்தத்தாற் பரிஹரிககிறுா 'பாயிருணீக்கும்'என்று தொடஙகி மதி-பூர்ணசந்திரன் இதனை "நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப், பின்னீர பேதையார நட்பு"* என்னுங் குறளுரையான் அறிக. தொககக்கால என்னும் பொருளடையை உவமைககண்ணுங்கூட்டி 'ஒருமுகமாய்த்திரண்டாலும்' எனப் பொருளுரைககப்பட்டது. அளவு ஆற்றல் முதலியவறறுற் பலர் ஒருங்குகூடி ஒருவற்கு இணையாகலாமாயினும் அறிவால் அங்ஙனம கூடாமையாற் பேரறிவுடையோரொருவனுக்குச் சிற்றறிவுடையோரெல்லோரும் ஒருஙகு அடங்குவரென்பது கருத்தாகக்கொள்க. இதன் பழமொழியும் பொருளும்"வரஒகோ மூணீ வு ஒ த்ரா ந வ ஓ-ஹு வ-ஶு ஶ தா ந்வு ஷி, வக ஷூ ஐ ஸுஓோ ஹ ஷி ந வ தா ரா ம ணொ வி வு ॥" என வடமொழியுள்ளும், "கல்லார் பலர்கூடிக் காதலித்து வாழினுநூல், வல்லா னொருவனையே மானுவரோ-அல்லாரும், எண்ணிலா வான்மீ னிலகிடினும் வானகத்தோா,வெண்ணிலா வாமோ விளம்பு" என நீதிவெண்பாவுள்ளும்,† வழங்கப்பட்டுள்ளன.

48\. நிரைதொடி தாங்கிய நீடோண்மாற் கேனு
முரையொழியா வாகு முயர்ந்தோர்கட் குற்ற
மரையாகன் றாட்டு மலைநாட மாயா
நரையான் புறத்திட்ட சூடு.

எ-து, நிரைத்த கடகத்தைத்தாங்கிய நீண்டதோளையுடைய மால் குற்றத்தைச்செய்தானுயினும அமமாலுக்குக் குற்றஞ்செய்தானென்னுமுறை யொருநாளும் ஒழியாவாகுமாதலால், நரையான்புறத திட்டசூடுபோல் உயர்ந்தோர்மாட்டுள்ளகுற்றம் ஒருநாளும் மாயா; மரையாகன்றாட்டும் மலைநாடனே! எ-று.

* திருக்குறள் 79-ம் அதிகாரம் (நட்பு) குறள்—2.
† செய்—98.

(குறிப்பு) 'நிரைதொடிதாங்கிய' என்றது வெற்றிமிகுதி கூறியவாறு. 'நீள்தோள்' என்றது வலிமிகுதி கூறியவாறு. 'மால்' என்றது ஈண்டுப் பெருமைப்பொருளுடைமையானே சாவாதிகனென்பது உணர்த்திநின்றது. குற்றம் மாயா என்னுங்குறிப்பால 'மால குற்றத்தைச செய்தானாயினும்' என்னும இசை எச்சம்விரிக்கப்பட்டது. 'மால குற்றத்தைசசெயதானாயினும்' என்றது அவன் அது செய்யாமை உணர்த்தியவாறு. 'அமமாலுககு' என்றது புகழ்பொருளை வலியுறுததவேணடிச சுடடுப்பொருளை வெளிபபடையாக்கிக்கூறியவாறு. 'உரை' என்றது ஈண்டுக் குற்றமெனனும பொருட்குறிப்பாற் பழியுரையை யுணர்த்தினமையால், 'குற்றஞ்செய்தானென்னும் உரை' எனப் பொருள்விரித் துரைககப்பட்டது 'ஒருநாளும்' என்றது ஒழியாமையின் நிலைபேறுகூறியவாறு. 'நரையான்புறத்திட்டசூடு' என்றது நரையெருதின உடற்புறத்திட்டசூட்டுத் தழும்பு என்றபடி. உயாநதோர்-குடிப்பிறப்பு, கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கம் முதலியவற்று னுயர்ந்தோர் 'மறையா' என்றது இருபெயரொட்டாய ஒருவகைமானுககுப் பெயராயிற்று. நரையெருதின்சூடு மறையாது என்பது இதன் பழமொழி. நரையெருது-வெண்மையுங் கருமையும விரவியநிறமுடைய எருது. இது எருதுவகையில் உயர்ந்தது; மயிலையெனனும்பெயரால வழஙகப்படுவது. இப் பழமொழி, "பெருவரை நாட பெரியாரகட் டீமை, கருநரைமேற் சூடேபோறறோன்றும்"* என நாலடியுளளும வழஙகப்பட்டது. குற்றம்வாராமற் பாதுகாப்பதில உயர்ந்தோர் மிகவும கருததுடையராயிருக்கவேண்டுமென்பது குறிப்பு.

49. வீங்குதோட் செம்பியன் சீற்றம விறல்விசும்பிற்
றூங்கு மெயிலுந் தொலைத்தலா—லாங்கு
முடியுந் திறத்தான் முயலவார்க் கூரம்
படியிழுப்பி னில்லை யரண்.

எ-து, உயர்ந்ததோளையுடைய செமபியன்சீற்றம், மிக்க விசும்பின்கண் இயங்கியொழுகும் அசுரருடையவூரினையும் தேவர்கட்காகவென்று தொலைவித்தலான், எப்பொழுதும் ஒருகருமத்தை முடியுந்திறத்தாலெண்ணி யரிதென்றுதுமுயல அமையும்; கூரியஅம்பை அடியமைய இழுத்துத் தொடுக்கப்பெறினது பட்டுருவமாட்டாத கவசமில்லை எ-று.

(குறிப்பு) 'உயர்ந்ததோளையுடைய' என்றது செம்பியனது பராக்கிரம மிகுதிதோன்றக் கூறியவாறு. செம்பியன்-சோழன். இது சிபிமரபிற்பிறந்தோன் என்னும் பொருளுடைய சைப்பிய என்னும் வடமொழிச்சிதைவாய் வழஙகுவதொருபெய ரென்பாரும் உளர். 'சீற்றம்' என்றது சீற்றங்கொண்ட

* நாலடியார் 19-ம் அதிகாரம் (பெருமை) செய்—6.

செயலென்றவாறு. அது இன்னதுசெய்தானென்றுதோன்றாத கோப்பியச் செயலென்பார 'சீற்றம்' என்றதுணையேகூறி யொழிந்தார். 'மிக்கவிசும்'பென்றது-பகைவர் தாம்மேல்நின்றுகொண்டு கீழ்நின்றெதிர்ப்பாரை யெறிதற்குவிறன் மிக்கவிசும்பென்றவாறு இது எயிலின இடவலிமிகுதி கூறியபடி. தூங்கல்-இயற்கையான வீழ்ச்சிக்கும எழுச்சிக்கும் வயமாகாதியலுதலாதலால் அவ்வினை நிகழ்ச்சியை 'இயங்கியொழுகல' என்றார் இதனால அவ்வெயிலின் செயற்கை வலிமிகுதி கூறியவாறு. 'அசுரருடையவூர்' என்றது தீயவருடையகுடியிருப்புப்போன்ற வூரிதியென்றபடி இது இசையெச்சத்தால அதன் துணைவலி கூறியவாறு. 'எயிலும்' என்ற வும்மை தொலைக்கரிய என்னும் உயர்வுகுறித்தமையா லுயர்வுசிறப்பாயிற்று. இது அவ் வெயிலின் றனவலிகூறியவாறு. தொலைத்தல-முற்றக்கெடுத்தல. இச்சரித்திரம, "ஒன்னா ருட்குந் துன்னருங் கடுந்திறற், றூங்கெயி லெறிந்தநின னூ ங்கணோ நினைப்பின"எனப் புறநானூற்றுள்ளும்,* "வீங்குநீர் வேலி யுலகாண்டு விண்ணவர்கோன, ஓங்கரணங் காத்த வுறவோன்யா ரம்மானை, ஓங்கரணங் காத்த வுறவோ னுயர்விசும்பிற், றூங்கெயில் மூன்றெறிந்த சோழன்கா ணம்மானை"எனச் சிலப்பதிகாரத்தும,† "ஒன்னார், ஓங்கெயிற் கதவ முருமுச்சுவல் சொறியுந், தூங்கெயி லெறிந்த தொடிவிளங்கு தடக்கை"‡ எனச் சிறுபாணாற்றுப்படையினும், இன்னும் மணிமேகலை, கலிங்கத்துப்பரணிமுதலிய நூல்களிலுங் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. 'ஆங்கு' என்பதற்கு அவ்வாறாகவே எனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க; அதாவது பராக்கிரமசக்தியுடையராய்ப் பகைவரையழிக்கவிரும்பியவர் என்றபடி. இவ்வாறன்றித் தனிச்சொல்லை யாங்கும் எனப் பாடமோதிக் காலத்தையிடமாகப்பற்றி, எப்பொழுதும் எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. 'எப்பொழுதும்' என்றது முயற்சிசெய்தற்குரிய காலங்களிலெல்லாம் என்றவாறு. 'ஒருகருமத்தை' என்றது அவாய்நிலையான் வந்தது. முடியுந்திறத்தான் முயலலாவது இவ்வாறுசெய்யின் இது தப்பாது முடியும் என ஆராய்ந் தவ்வாறுமுயறல். 'அறிதென்றுமுயல' என்றது அத்தெளிவான், அது எளிதின்முடியுமென்றெண்ணிமுயல என்றவாறு. 'அமையும்' என்றது அக்கருமங் குறையின்றிமுடியுமென்றவாறு, 'கூரம் படியிழுப்பினில்லை யரண்' என்றது முடியுந்திறத்தான் முயலுமாற்றை ஒரு பழமொழிப்பொருள் காட்டிவிளக்கியவாறு இழுத்துவிட்டாற் கழுத்துருவப்பாயும் என்பது இதன் பழமொழி. இது வீரவாதம்பேசிவிளையாடுஞ் சிறார்குழூவழக்காயுள்ளது. இதன் பொருள்.—இழுத்து-ஒருகூரிய அம்பினடியை விரற்சரட்டில்வைத்து ஆகன்னமாக இழுத்து. விட்டால-விசையூட்டிவிட்டால். கழுத்துருவப்பாயும்-எதிர்நிற்கும் பகைவரது கழுத்திலணிந்த கவசத்தையும் கழுத்தையும் பொற றப்புறங்

* புறநானூறு செய்—39 அடி-5, 6.

† சிலப்பதிகாரம் 29-வது வாழ்த்துக்காதை, அம்மானைவரி, செய் 1.

‡ பத்துப்பாட்டு, சிறுபாணாற்றுப்படை அடி 79—81.

கழன்றேடுமாறு பாயும் என்பதாம். "மன்னவர்நெஞ்சினில்வேடர்விடுஞ்சரம் வாயாவோ"* என்பதும் இப்பழமொழிபற்றியகூற்றெனவுணர்க. இதனால், கோப்பியமான வுபாயங்களைக்கொண்டு ஒடுங்கியிருந்து காலமவாய்த்துழித தப் பாது முயல எககருமமும் தவறாதுமுடியும் என்பது கூறப்பட்டது.

50. கற்றதொன் றின்றி விடினுங் குடிப்பிறந்தார்
மற்றொன் றறிவாரின் மாண மிகநல்லர்
பொற்ப வுரைப்பான் புகவேண்டா கொற்சேரித
துன்னூசி விற்பவ ரில்.

எ-து, நற்குடிப்பிறந்தார கற்றதொன்றில்லையாயினும, குடிப்பிற வாதகற்றாரின் மாட்சிமைபபட மிகநல்லர்; மாடசிமைப்பட உரை சொலலவேண்டுவதில்லை; கொறசேரிககண்ணே துன்னூசியைவிற்பார் ஒருவருமில்லை அதுபோல எ-று

(குறிப்பு) 'நறகுடிபபிறந்தார' என்றது கலவி, அறிவு, ஒழுககங்களுள்ள ஒருகுடியிற்பிறந்தாரொருவா என்றவாறு. 'கற்றதொன்றில்லையாயினும்' என்றது அந்நற்குடிக்குரியகுணங்களில் மற்றவையெல்லாமிருக்கத தாம கல்லாதிருக் கும் குறையொன்றுமே யுளதாயின் என்றவாறு. ஈண்டு நற்குடிக்குரிய கல்வி யாவது வேதாகமபுராணாதிகளும் ஸமிருதிநூலகளும் ஓதியுணர்தலாம். 'குடிப் பிறவாதகற்றாரின்' என்றது கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கமில்லாத குடியிற்பிறந்து தாம் வேதாகமாதி யோதியுணர்ந்த கல்வியுடையராயிருப்பாரைக்காட்டிலும் என்றபடி. பயிற்சிமிகுதியாலுள்ளதாகிய வாசனையாற் குடிப்பிறப்புடையா ரொழுக்கம் ஒருசிறிதும் வழுவாதாகையாலும், குடிப்பிறப்பில்லாத கற்றோ ரொழுககம் பயிற்சியினமையால் வழுவுறுமாகையாலும் அக்கல்வியறிவுடைமை யாகிய நன்மையினும் அநுபவமுடைமையாகிய நன்மை மிகச்சிறந்ததென்ற வாறு. 'உரைப்பான புகவேண்டா' என்றது அநநூல்களிற்கூறிய ஒழுக்கங்களை உரைககும்பொருட்டு நற்குடிப்பிறவாத கற்றாண, குடிப்பிறப்புடையாரிடத்துத தாமோபதேசபரனாய்ப் புகவேண்டா என்றவாறு. 'கொற்சேரித் துன்னூசி விற்பவரில்' என்றது அங்ஙனம்புகுதல் பயனின்முயற்சியென்பதை உணர்த்துவ தற் கோா பழமொழிகூறியவாறு. கொற்சேரி-கொல்லர்தெரு. துனனூசி- இழைநுழையூசி. 'ஒருவருமில்லை' என்றது ஒருவரும்புகார் எனபதை வலியுறுத் தியவாறு. கொலலர்குலமக்களல்லாதார் தொழிற்சாலையிற்சென்று கொல்லுத தொழில்கற்றாராயினும் அதுகலலாத கொலலர்குலமககளுக்கு அவர் துன்னூசி செய்துகொடுக்கவேணடாது தாமேசெய்துகொள்ளுமாறுபோலக குடிப்

* கம்பராமாயணம், அயோத்தியாகாண்டம, குகப்படலம, செய்—16 முன னவனென்று.

பிறப்பிலலாத கல்வியுடையோன கூறவேண்டாது குடிப்பிறப்புடையோர் தாமே யுணர்ந்தொழுகுவர் என்பதாம். ஆகவே தாமோபதேசம் செய்தற்குரி யோா, குடிப்பிறப்பு, கல்வி, அறிவு, ஒழுககம் இவையெல்லாமுடையராயிருகக வேண்டுமென்பது குறிப்பாறரேன்றிய குறிபபாயிறறு. இப்பாட்டால், குடிப்பிறப்பின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. இக்கருத்து, க்ஷேத்ரவித்ய காஹோத்ராக்ஷவிஸேத்ர வித்யகொஸேத்ரேத்ரவிஸே ஷ: । என வடமொழியுளளும வழங்கப்படும். இதன்பழமொழி, ஒருவன் ஒருவனை நோககித தனறிறமைகூற, அதுகேட்ட மற்றொருவன், உன்வலலமை இங்குச செல்லாது, எனச சொலலவேண்டுமிடததுக் கொல்லர்தெருவில் ஊசி விலையாகாது எனப் பிறிதுமொழிதலாக வழஙகுவதாம். இப்பழமொழி,"கொண்டுழிப்பண்டமலைலையொரீஇகொற்சேரி, நுணடுளைதுன்னூசிவிற்பாரின்"என ஐந்திணையைமபதிலும்,*'வைகொண்டவூசிகொற்சேரியின்விற்றெம்மிலவண்ணவண்ணப்,பொய்கொண்டுஙிறகலுறரேபுலையாததின்னிபோந்ததுவே'எனததிருச் சிற்றம்பலக்கோவையினும,† "இருப்புக் கமமியற் கிழைநுழை யூசியொன்றியற்றி, விருப்பிற் கோடியால விலைகெனும பதடியின் விட்டான்" என இராமாயணத் துளளும்‡ வழங்கப்பட்டது.

51. இயற்பகை வெஃகுறுவா னேமாப்ப முன்னே
யயற்பகை தூணடி விடுததோர்—நயத்தாற்
கறுவழுங்கிக கைககெளிதாய்ச செய்க வதுவே
சிறுகுரங்கின் கையாற் றுழா.

எ - து, தனக்கு இயற்பகையாகியபகையை வெல்லுதலுறறொருவன், முன்னே தனககரணுகத தன்பகைக்கு வேறேயொருபகை வளர்த்துவிட்டு ஒருநெறியாற் கறுவினுலொழுகித தன்கைக்கெளிதாகத தன்பகையைநெருககுக; அப்பெற்றிசெய்தல, முதுகுரங்கு சிறுகுரங்கின்கையாலே வேவுறுகூழைத் துழாவியசெயலையொககும எ-று.

(குறிப்பு) இயற்பகையாகியபகை என்றது தான்முடிககககருதியகாரியதுக்கு ஸ்வபாவசித்தமாயுளள விரோதியாகியபகை என்றவாறு. வெலகுறுவான-வெலலத்தொடங்கும் ஒருவன். 'தன்பகைககு' என்றது தனகாரியத்துக்கு விரோதியாயுளள பகைவாககு எனறவாறு. 'வேறேயொருபகை வளர்த்துவிட்டு' எனறது அப்பகைவாககு விரோதியாய்த தமககு இனமா

* ஐந்திணையைமபது செய்யுள—21.
† திருச்சிறறமபலக்கோவை செய்—386.
‡ இராமாயணம, இராவணன்வதைப்படலம். செய்யுள்—121.

யிருக்கும் பிறரை அவர்மேற்செல்லுமாறு தூண்டிவிட்டு அப்பகைவரது வலி யின் அளவறிந்துகொண்டு என்றவாறு. 'ஒருநெறியால்' என்றது பகைவலி மிக்கிருக்குமாயின் அது குறைவுற்றுக் கைக்கெளிதாமளவும் காலம்பார்த்து அடங்கியிருக்கவேண்டுமென்னும் விதிவிசேடத்தைமேற்கொண்டு என்றவாறு. 'கறுவினுமொழுகி' என்றது உட்பகையாகவொழுகி என்றவாறு. 'தன்கைக் கெளிதாக' என்றது தன் கைக்கு எளிதாகுமளவில் என்றவாறு. 'தன்பகையை நெருக்குக' என்றது விரோதியையடாதத்துக் கருதியகாரியத்தைக் கைக்கொள்க என்றவாறு 'அப்பெற்றிசெய்தல்' என்றது அங்ஙனம்செய்தல் என்றவாறு. 'முதுகுரங்கு சிறுகுரங்கின்கையாலே வேவுறுகூழைத்துழாவியசெயலையொக் கும்' என்றது எடுத்துக்கொண்டபொருளுக்கேற்றதொரு திட்டாந்தமாகக்காட் டப்பட்ட பழமொழிப்பொருளை விரித்துரைத்தவாறு. இப்பழமொழி கூழ்சுடு மென்றுநினைந்தகுரங்குதன்குட்டியின்கையாற்றுழாவிற்றும் எனவும், குரங்கு குட்டியைவிட்டாழம்பார்த்ததுபோலும் எனவும், வழங்கப்படும். இது இயல்பு பற்றிவந்தவழக்கு. சிறுகுரங்கினகை ஏதுவானமையால் அதற்கேற்ற முதுகுரங்கு வேவுறுகூழ் என்னும் வினைமுதலும் செயப்படுபொருளும் விரித்துரைக்கப் பட்டன. வேவுறுகூழ்-சுடுசோறு. 'துழாவியசெயலையொக்கும்' என்றது துழாவி வேவுறுகூழின் சூட்டின்கடுமை யறிந்து, அது குறைந்திருந்தால் உடனேகொள்வதும், மிக்கிருந்தால் அது தணியும்வரை தாழ்த்திருந்துகொள்வது மாகிய செயலையொக்கும் என்றவாறு. இதனுள், கூழுணவு காரியசித்திக்கும், சூடு அக்காரியசித்திக்கு விரோதியான இயற்பகைக்கும், முதுகுரங்கு காரியத் தின முயல்வோனுக்கும், சிறுகுரங்கின்கை இயற்பகைமேற்செல்லவிடும் அயற் பகைக்கும் உவமங்களாம். இதனாற் பகைவலியறியாதான அதனை யறிந்துசெய்யு மாறு கூறப்பட்டது.

52. பாரதத் துள்ளும் பணயந்தந் தாயமா
யீரைம் பதின்மரும் போரெதிர்ந் தைவரோ
டேதில ராகி யிடைவிண்டா ராதலாற்
காதலரோ டாடார் கவறு.

எ-து, பாரதத்துள்ளும் தமமுடையதாயமே பணயமாகக்கொடுத்து ஈரைம்பதின்மரும் சூதுபோரையெதிர்ந்து மற்றையைவரோடும் பகை வராகி வேறுபட்டுநீங்கினார்களாதலால், உற்றாரோடு கவறாடார் எ-று.

(குறிப்பு) இப்பாட்டுச் சூதாடலகூடாதெனபது கூறுகின்றது. 'பாரதத் துளளுமென்றது வேதத்துல்யப்பிரமாணமாகக் கருதப்படும் இதிகாசமாகிய மஹா பாரதத்துள்ளும் என்றவாறு. உம்மை உயர்வுசிறப்புணர்கின்றது. அது இதலும் பொருளுக்குப் பிரமாணவலி கூறியவாறு. தாம் என்றது ஈரைம்பதின்மராகிய

தார்த்தராட்டிரர் என்றவாறு. 'தாயமேபணையமாககொடுத்து' என்றது உரி யோரக்கன்றி ஒருவாற்ருனும் தாம் பிறர்க்குக்கொடுக்கத்தகாத தாயபாகததையும் பணையமாகவைத தென றவாறு. இதனுல் ஸ்வயாஜிதஙகளைவைத்தல் சொல்ல வேண்டாதாயிற்று. இது சூதினமயக்கமிருககுமபடிகூறியவாறு. 'ஈரைம்பதின் மரும்' என்றது ஓரைவராகிய பாணடவரோடு அவரின இருபதிற்றளவான்மிக்க இனவலியுடையவருமென்றவாறு. இதனுல் வலிமிக்குடையோருங் கெடுவரென் பது குறிப்பாயிற்று. போர் என்றதற்கு, கவறு எனனுங்குறிப்பால் 'சூதுபோரை' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. 'மற்றையைவரோடும் பகைவராகி' என்றது இருபதிற்ருரைவ்ராய் ஒன்றுபட்டிருககககடவராகியதாம ஓரைவரோடுற வொழிந்து குறைந்ததுமேயனறி அவருக்குப் பகைவருமாகி எனறவாறு. இடை விண்டாராதலால் என்பது ஞாபகவேதுவாதலால் அதன் உரையாகிய 'வேறு பட்டுநீங்கினுாகளாதலால்' என்பதற்கு, வேறுபட்டுநீங்கினுாகளென்று அறியப் படுதலான்என்பது கருததாககொள்க 'வேறுபட்டுநீங்கினுர்'எனறது கிருஷ்ண தௌத்யததாலும உடன்பட்டு ஒன்ருகாது பொருது உயிர்நீங்கினுர் என்றபடி. உற்ருரோடுகவருடா எனருராயினும் விகாரததாற்ருெக்க சிறப்புமமையை விரிதது, அறிவுடையோர் எனனும் எழுவாயைவருவிதது, உற்ருரோடும கவ ருடார் அறிவுடையோர் எனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. இதனுல நொது மலரோடும எதிலரோடும கவருடல் மிக்கதீங்குபயக்கும என்பது சொல்லவேண் டாதாயிற்று. ஈரைமபதினமரும போரெதிரந் தைவரோடேதிலராகி யிடைவிண் டார் என்ற குறிபபால், தமமின்மிக்க வலியுடையாரொடு கவருடலும் மிக்க தீங்குபயககுமென்பது தானேபெறப்பட்டது. காதலோடாடார்கவறு என்பது பாடமாயின், காதல் காதலாககாகுபெயராகக்கொள்க. காதலரோடுங் கவறுடலா காது எனபது இதன்பழமொழி. இப்பழமொழிப்பொருளே இப்பாட்டில எடுத துககொண்டபொருளாகவும, திட்டாநதம இதிஹாஸப்பொருளாகவும் காட் டப்பட்டுள்ளன.

53. அலல லொருவர்க கடைநதக்கான் மற்றவர்க்கு
நலல கிளைக ளெனப்படுவார்—நலல
வினைமரபின் மறறதனை நீகக வதுவே
மனைமர மாய மருந்து.

எ-து, ஒருவர்க்குத துன்பமவநதககால அவர்க்கு மிக்க கிளைக ளென்று சொலலபபடுகின்றவாகள், நலலசெயலகைமரபினுலே அததுன் பததைநீக்குக; அநநீக்கியசெயகை, மனையின்கண்நின்ற மருநதாய மரத்தோடொக்கும எ-று.

(குறிப்பு) அல்லல் என்பது ஊழ், பகை, நோய், வறுமைமுதலியவற்றா லுண்டாகும் துன்பம். மிக்ககிளைகளாவார்—உடன்பிறந்தார்முதலாயினார். 'நல்லசெய்கைமரபினாலே' என்றது அத்துன்பந்தீருமாறு செய்துபோந்த அடிப்பட்டசெயல்களாலே என்றவாறு. 'மனையின்கணின்றமருந்தாயமரத்தோடொக்கும்' என்றது நோயுற்றானொருவனுக்கு அந்நோயை உடனேதீர்க்கவல்ல மருந்தாகி அவன் மனையின்கணேயுள்ளதொரு பச்சிலைமரம்போலும் என்றவாறு. இதனுள், துன்பத்துக்கு நோயும், நல்லகிளைகளினுதவிக்கு மனைமரத்தினுதவியும் உவமங்களாம். நல்ல வினைமரபின்மற்றதனை நீக்கவென்றது கிளைகளைநோக்கிய கூற்றானமையால் ஒருவர்க்கு ஆபத்துவந்தகாலத்தில் அவருடைய நெருங்கிய கிளைகளாவார் உடன்சென்றுதவவேண்டுமென்னும் பொருளும், அங்ஙனம் உதவுவார் 'மனைமரமாயமருந்து' என்றது அல்லலுற்றாரைநோக்கிய கூற்றாகலால் அங்ஙனம் உதவுமவரைக் கைவிடலாகாதெனனுங்குறிப்பும் பெறப்பட்டன. மனைமரமாயமருந்து என்றது பழமொழிக்கூற்று. இது 'புழைக்கடைப்பச்சிலை' என வழங்கத்தகுவதாம். அது, இக்காலத்து அல்லலுற்றா அவ் அல்லல் தீருமாறு தம் நல்லகிளைகள் சொல்லும் சொற்கேளாதவிடத்து, அக்கிளையாயினாரைப் பிறர் நீவிர் இவர்க்கு இத்துன்பந்துடைக்கவொண்ணாதோவென வினாவியக்கால் அவர் குறிப்பாகப் 'புழைக்கடைப்பச்சிலைமருந்துக்குதவுமா' என விடையிறுப்பதுண்டு. இது, மாமலையிலுள்ள மருந்தேபோலப் பிணிதீர்க்கவல்லார் அயலாராய பிறரிருக்கப் புழைக்கடைப்பச்சிலையோடொத்த உற்றாராகிய எம்மனோர்செயல் பயன்படாதுபோலும் என்னும் குறிப்புடையதாகும். இதனால் மாமலையிலுள்ள மருந்தேபோற் சேய்மைக்கண்நின்று நல்லகிளையல்லார் அல்லற்கு உதவுதலினும் நல்லகிளையாயினார் புழைக்கடைப்பச்சிலைபோல் அண்மைக்கண்ணின்றுதவுதல் சிறந்ததென்று கூறப்பட்டமையால், அல்லற்குதவாத நல்லகிளையை, "உடன்பிறந்தார்சுற்றத்தாரென்றிருக்கவேண்டா*"வென விலக்கியதோடு விரோதமின்றெனவுணர்க. இதன் பழமொழிப்பொருள் "மருந்தாகித்தப்பாமரத்தற்றால்" எனத் திருக்குறளுள்ளு† மெடுத்தாளப்பட்டது.

54. தெள்ளி யுணருந் திறனுடையார் தம்பகைக்
குள்வாழ் பகையைப் பெறுத லுறுதியே
கள்ளினாற் கள்ள றுத்தல காண்டு மதுவன்றோ
முள்ளினான் முட்களையு மாறு.

எ-து, ஆராய்ந்துணருந்திறத்தையுடையார் தம்பகைவர்க்குள்ளே வாழும் உட்பகையைப்பெறுதல் தமக்குறுதியே; தாம் முன்புகுடித்த தொருகள்ளை மற்றொருகள்ளைப் பின்குடித்து அறுத்தல்காணாநின்றோம்

* மூதுரை, செய்—20.
† திருக்குறள், 22-ம் அதி. ஒப்புரவறிதல். 7.

அதுவன்றே மற்றொருமுள்ளினாலே தன்காலிற்பாய்ந்தமுள்ளைக் களையுமாறு எ-று.

(குறிப்பு) தெள்ளுதல்-கோதுநீக்குதலொப்புமையால் ஆராய்தலாயிற்று. 'தம்பகைவர்க்குள்ளேவாழு முட்பகையை' என்றது தம் பகைவருக்கத்துள் அவருக்குட்பகையாயிருப்பாரை யென்றவாறு. பெறுதல் என்றது அப்பகையை வெல்லுந்துணையுந் தற்கால நட்பாகப்பெற்று அவரைக்கொண்டுகளைதல் என்றவாறு.* உறுதி-ப்ராப்யம் இது காரியவாகுபெயராய உபாயத்தையுணர்த்திற்று. கள்ளினாற் களளறுத்தல்காண்டும் என்றது திட்டாந்தம். 'முன்புகுடித்ததொரு கள்ளை, மற்றொருகள்ளைப் பின்குடித்து அறுத்தல் காணாநின்றேம்' என்றது ஒருவகைக் கள்ளுண்டுகளித்தானொருவன் அக்கள்ளின் மாறுபட்டவீரியமுடையபிறிதொரு கள்ளையுண்ண முன்னிருந்த களிப்பொழிதல் அநுபவசித்தமென்றபடி. அதாவது: பிறிதோருபாயத்தாற் போக்கலாகாத கட்களியை அக்கள்ளின் மாறுபட்ட கட்களியாற்போக்குதல் கூடுமென்பதாம். இதனைத் "தானசெய் நோய்க்குத் தான்மருந் தாகிய, தேனிமிர் நறவின் றேறல் போல*" என்பதனானு மறிக. அது என்றது அங்ஙனம் பகைகளைதலென்றவாறு. முள்ளினான் முட்களையுமாறு என்றது பழமொழி. இது, "கண்டகேநைவ கண்டகம்" என வடமொழியுள்ளும், "மோதிமுள்ளொடுமுட்பகைகணடடல்" எனச் சீவகசிந்தாமணியுள்ளும்† வழங்கப்பட்டது. இப்பாட்டால், பகைவரைவெல்லுந் தெளிவுந் திறனுமுடையார் அப்பகைவர்க்குட்பகையா யுள்ளாரை யுறவுகொண்டுவெல்லல் எளிதென்பது கூறப்பட்டது.

55. ஆற்றவுங் கற்றா ரறிவுடையா ரஃதுடையார்
நாற்றிசையுஞ் செல்லாத நாடில்லை யந்நாடு
வேற்றுநா டாகா தமவேயா மாயினா
லாற்றுணா வேண்டுவ தில்.

எ-து, அறிவுடையாராவார் மிகவுங் கற்றார்; அக்கல்வியாலாய அறிவினையுடையார்க்கு நான்குதிசையின்கண்ணுஞ் சொற்செல்லாத நாடில்லை; சென்றநாடுகள் வேற்றுநாடாகா, தம்முடையநாடுகளேயாம்; ஆயினால் அவ்வழிக்கு உணாக்கொண்டுபோகவேண்டியதில்லை அவர்கட்கு எ-று.

---

* இலக்கணவிளக்கம், அகத்திணையியல் 123-ம் சூத்திரவுரை யுதாரணம்.

† சீவகசிந்தாமணி, விமலையாரிலம்பகம், செய்—32.

(குறிப்பு) இது கற்றவர்கு எல்லாககாரியமும் சுலபசாத்தியமாகுமென்று கலவியின் நனமை கூறுகின்றது 'ஆறறவுங்கற்முரறிவுடையார்' என்றது கலவியானது அறிவுடையராற் கைக்கொளளததககது எனக கலவியின்சிறப்புத் தோனறக் கற்ருேரைக்கொண்டாடுங்கூற்ருயிருத்தலால் அதறகு, "தவஞ்செய் வார்தங்கருமஞ்செய்வார"* எனபுழிபபோல, 'அறிவுடையாராவார் மிகவுங்கற் ருர்' எனக் கிடககைமுறைமாற்றிப் பொருளுரைககப்பட்டது. இதற்குப் "பூ வெனபபடுவது பொறிவாழ்பூவே" எனபுழிப்போலச சிறநத அறிவுடையோ ராவார மிகவுங்கற்ருா என்பது கருததாககொளக 'அஃ'தென்றது கற்ரு ரென்றதன் முதனிலைப்பொருளாகிய கல்வியைசசுட்டினமையால அஃதுடை யார என்றதற்குச் செய்யுளவிகாரததாறருகக நான்கனுருபுவிரிதது உபசார வழககாக்கி 'அககல்வியாலாயவறிவினையுடையாாக்கு' எனப் பொருளுரைககப் பட்டது. 'நாற்றிசையுஞ்செலலாதநாடில்லை' எனறதறகு, செலலுதற்கேறற அவாயநிலையானவநத சொல் எனனு மெழுவாய்கூட்டி, 'நானகுதிசையின்கண் ணும் சொற்செல்லாதநாடிலலை' யெனப் பொருளுரைககப்பட்டது 'சென்ற நாடுகள்' எனறது, அஙஙனம அவா சொற்சென்றநாடுகள என்றவாறு. நாட்டில் அவாசொற் செல்லலாவது-நாட்டாா அவாசொலவழிநிற்றல. 'வேற்றுநாடாகா' எனறது தமக்கு ஒருரிமையுமில்லாத பிறநாடாயிருப்பினும தம சொற்செல்லுத லால் அவை வேற்றுநாடெனறு கருதபபடாவென்றவாறு. 'தமவேயா'மென் றது வேறறுநாடாகாத பாரிசேடிகததாலும, தம சொலவழிநிற்றலபற்றியும தமகேயுரியவாம எனறவாறு இதனுல நாட்டுக்கு உடையோரினும தமக்குரிமை மிககிருககுமென்பது குறிப்பாயிறறு. 'ஆயினுல' எனறது ஆகவே என்பதன் திரிபாய ஆதலால என்னும் பொருளுணர்ததினறது. 'ஆற்றுணாவேண்டுவ தில்' எனறது பழமொழிக்கூற்று. இது, ஏதேனு மொரு கருதியபொருளைச சுட்டி அது எளிதிறகிடைக்குமெனவுரைககவேண்டுமிடத்து, 'அதற்குக் கட்டிச் சோறுகட்டிப்போகவேண்டாம்'என்னும் அடிப்பட்டநாட்டுவழக்கின் றுடா மொழிபபொருளையுடையது. 'வழிக்குணா' வென்றது, ஆற்றுணாவென்றதன் கண்ணழிபபில் அலுக்காய்த்தொடர்ந்தவொருசொல்லாய்க கருதியபொருள்கிட் டும்படியொழுகும்பெருமுயற்சிகருத் துணையாய்க்கைக்கொள்ளப்படும் சாத னததையுணாத்துங் குறிப்புமொழியாயிற்று. இப்பழமொழி, "கூற்றநகொண் டோடத் தமியே கொடுநெறிக்கட் செல்லும்போழ்தி, ஞற்றுணக் கொளளீ ரழ கலா லறிவொன்று மிலிரேபோலும்" எனச சீவகசிந்தாமணியுள்ளும்,† பொதி சோறு என்னும் பரியாயப்பெயரான் அதன் உரையுள்ளும், தோட்கோப்பு என்னும் பரியாயப்பெயரால் "ஆட்பார்த துழலு மருளில்கூற் றுண்மையாற்,

* திருக்குறள், 27-ம் அதிகாரம் (தவம்) குறள்-6.

† சீவகசிந்தாமணி 6-வது கேமசரியாரிலம்பகம் செய். 139.

றேட்கோப்புக் காலததாற கொண்டெய்மமின்" என நாலடியுள்ளும்* வழங்கப் பட்டது. 'கொண்டுபோகவேணடியதில்லை' யென்றது, கொண்டொழுக வேண்டியதில்லையென றவாறு கற்றோர்க்குத் தாம்கருதியவெல்லாம் யாங்கும் சுலபசாததியமாய்முடியுமென்பது கருத்து. இதனை, "வித்வான்ஸர்வத்ரபூஜ்ய தே"எனவும,"யாதானு நாடாமா லூராமா"†லெனவும்"கற்றேற்குச,சென்றவிட மெல்லாஞ் சிறப்பு"‡எனவும் பிறருங் கூறுதலா னறிக

56. எமககுத துணையாவாா வேண்டுமென் றெண்ணித
தமககுத துணையாவாாத தாந்தோதல் வேண்டா
பிறர்க்குப பிறாசெயவ துண்டோமற றில்லைத
தமக்கு மருந்தாவா தாம.

இ-ள், எமக்கு ஓரிடாவந்தாற் றுணையாவார் வேணடுமென்றுகரு தித தமக்குததுணையாவாரைத தாம தேடல்வேண்டா ; பிறர்க்குப் பிறர்செய்வதொன்றுண்டோ? ஆதலான மற்றுத துணையாவாரைக் கண்டிலேம; தமக்கு மருநதாவார் தாமேயாதலான் எ-று.

(குறிப்பு) இது, தனையங்கருதியிருப்பார்நட்புக்கொள்ளற்கவென்கின்றது. 'தமககுததுணையாவாரை' என றது தமநட்பினர்கருததுணையாகாது ஸ்வயகார்ய நிரதராயிருப்பாரை யென றவாறு. இவரைத **தன்காரியக்குட்டி** எனவும், **ஸ்வய காரியப்புலி** எனவும் வழஙகுவா நாட்டாா 'தாமதேடல்வேண்டா'என்றது எமக் குததுணைவேண்டுமென்பார் தாம்‖முயன்றுதேடவேண்டா என்பதாம். அதாவது, அவர் ஸ்வயகார்யசித்திபின்பொருட்டுப் பிறரைத் தாமே தேடியடைந்து அவர்க் குத் துணையாவார்போன்று வஞ்சித்தொழுகுவராதலா லவரைத் தேடியுங்கொள் ளல்வேண்டா வென்றவாறு. 'பிறர்க்குப்பிறர்செய்வதொன்றுண்டோ' வென் றது எமக்குத்துணையாவார்வேண்டுமென்பாரும், தமக்குத்துணையாவாருமாகிய விருவருங்கூடித் தம்மு ளொருவர்நன்மையைநாடாது தத்தம்நன்மையையே நாடுவராதலால் அவ்விருவரும் ஒருவருக்கொருவர் தாமாகாது பிறராவர்; ஆகவே பிறர்க்குப் பிறர்செய்யுமுதவி யொன்றுமில்லை என்றவாறு. **இது ஒருவருக்கொரு வர் செய்கிறதென்ன?** என் றடிப்படவழங்கிவரு முலகவழக்கினை, எடுத்துக் கொண்டபொருட்டுணிவிற் கேதுவாககாட்டியவாறு. இதனால் "இனைய ரிவ ரெமக் கின்னம்யா மென்று, புனையினும புல்லென்னு நட்பு"§ என்றபடி யொரு

* நாலடியார், 2-ம் அதிகாரம் (இளமைநிலையாமை) செய்-10.
† திருக்குறள், 40-ம் அதிகாரம (கல்வி) குறள்-7.
‡ மூதுரை, செய்—26.
§ திருக்குறள், 79-ம் அதிகாரம் (நட்பு) குறள்-10.

வரையொருவர் தாமாகவேபாவிக்குமிருவரு மொருவருக்கொருவர்செய்யு முதவியி லதிவியாத்தியினறெனவுணர்க. 'ஆதலான் மற்றுத் துணையாவாரைக் கண்டிலே' மென்றது பிறர்க்குப்பிறாசெய்வதுண்டோவென்ற ஆராய்ச்சியிற் றோன்றிய துணிவுரைகூறியவாறு. 'தமககுமருத்துவர்தாம' என்றது பழமொழிக கூற்று. இது தற்காப்பிற் பராககாயிருப்பாரெனுருவ னிடருற்றுழி அவனைநோக்கி யிடிப்பாருரைக்குமிடத்துத் தனக்குவைத்தியன் றானகவேண்டும் என்னும உலக வழக்காயுள்ளது. இதன்பொருள ஒருவர்கரு ஒருபிணிநோயுற்றுழி அப்பிணி நோயுறறுனுகிய தானே அந்நோய்தீர்ககுமருநதின்கூற்றுள் முதலாய்நின்று தன அறிவாற்றலொழுககங்களால அநநோய்தீர்த்தற்குக காரணமாவதுபோல இடருற்றானும் தன அறிவாற்றலொழுக்கஙகளால அவ்விடர்தீர்கரு முபாயங்க ளுள முதலாய்நின்று தீர்த்துக்கொள்ளவேணடுமென்பதாம நோயுற்றானே அந்நோய்தீாககு மருநதின்கூற்றுள் முதலாயுள்ளானெனபதை "உற்றவன றீர்ப் பான மருந்துழைச செலவானென, றப்பானாற் கூற்றே மருநது"* என்னுங் குறளுரையானு மறிக. இக்குறளில, நோயுறறானையும அது தீர்ப்பானையும் மருந் தென்றுகூறியபடியே 'தமககுமருததுவர்' எனறதற்குத 'தமக்குமருந்தாவார்' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது

57. கைவிடட வொண்பொருள் கைவர விலலென்பாா
மெய்படட வாறே யுணர்நதாரான—மெய்யா
மடமபடட மானோக்கின் மாமயி லன்னாய்
கடம்பெற்றான் பெற்றான் குடம.

எ-து, தனிசென்று ஒருவன் பிறர்ககுக் கைவிட்ட வொண்பொருள், பின்னைத் தன்கையின்கண்வருவதிலலையென்றுசொலலுவார் மெய்ம மைப்பட்டநெறியானே அறிந்தாாகள்; மெய்மமையாகவே, மடமையை யுடைத்தாகிய மானோககினையுடைய மாமயிலபோலவாய்! பிறர்ககுத தனிசிட்டான் அததனிசுபெற்றபடியாவது சூனூறுதற்குப பாம்புக் குடத்தைப்பெறுதல எ-று. "பாழ்ந்தனிசுவேண்டிப் பாம்புக்குடம் பெற்றான்" என்னும பழமொழி இது.

(குறிப்பு) இது சான்று சாசனம் அடகுமுதலியபற்றுன்றுமின்றிப் பொன்மயமானபொருள்களைப் பிறர்க்குக் கடன்கொடுககலாகாதென்பது கூறு கின்றது. 'கைவிட்டவொண்பொருள்' என்றதற்கு, 'கடம்பெற்றான்' என்னுங் குறிப்பால், 'தனிசென் றொருவன் பிறர்க்குக்கைவிட்டவொண்பொருள்' எனப்

* திருக்குறள், 95-ம் அதிகாரம் (மருந்து) குறள்-10.

பொருளுரைக்கப்பட்டது. தனிசு-கடன். 'பிறர்க்கு' என்றது தன்னோடியை பில்லாத அயலாருக்கு என்றபடி. 'கைவிட்ட'வென்றது பிறரொடர்தற்காதர வான ஈடு சாசனமுதலியவொன்றுமின்றிக்கொடுத்த வென்றபடி. இதனால வர்த்தகமுறைப்படிகொடுக்கும் தனிசு விலக்கப்பட்டது. 'ஒண்பொருள்' என்றது கொள்வோன் விழைவுற்றுவெஃகுமாறு அவனிலைமையினமிக்க சிறந்தபொருள என்றபடி. 'பின்னைத் தனகையின்கண்' என்றது மறித்தும கொடுத்தானவயமாக வென்றவாறு. 'வருவதில்லை யென்றுசொல்லுவார்' என்றது வராதென்பார் என்றபடி 'மெய்ம்மைபட்டநெறி' உண்மைப்பாடுடையநெறி, அதாவது பிரமாணங்களாம்;அவற்றுனறிந்தாராவார்-பிராமாணிகாகளெனக்கொள்க.'மெய்ம மையாகவே' என்றது உதாரணங்காட்டும் பழமொழிக்கதை, கட்டுக்கதையன்று உண்மையாகவேநடந்தகதை எனப துணாத்தியவாறு. 'கடம்பெற்றான்பெற் றான்குடம்' என்றது பழமொழிக்கூற்று இக்கூற்றில் இகழ்ச்சிக்குறிப்பாற் குடம்பெற்றதே கடன்பெற்றதாய்முடிந்ததென்பார் கடம்பெறுவானென்னாது கடம்பெற்றான்என இறந்தகாலத்தாற்கூறினார் எங்ஙனம்பெற்றான்எனபார்க்குக் குடம்பெற்றானாகியெனப பெற்றபடிகூறுவார கடம்பெற்றான என்றமையால், அதற்கு 'தனிசுபெற்றபடியாவது சூளுறுதற்குப பாம்புகுடத்தைப்பெறுதல' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. குடம என்றதற்குப் பாமபுகுடம என அடை யும், சூளுறுதற்கு என நிமித்தமும இப்பாட்டிற்கெடுத்துக்கொண்ட பழமொழி யின்கூற்றுலுங் குறிப்பாலுங கூட்டியுரைக்கபபட்டது 'பாழ்ந்தனிசுவேண்டிப் பாம்புக்குடம்பெற்றன் எனனும பழமொழியிது'வென்றது ஓரைதிகமடியாகப் பிறந்ததாய், இப்பாட்டிற்கெடுத்துகொண்ட பழமொழியி னாகாரமிருக்கும்படி காட்டியவாறு. பாழ்ந்தனிசென்றது-ஈடு சான்று சாசனமுதலியவொன்றுமின்றிக கொடுத்ததனி சென்றபடி. இதனாலும சான்று அடகு சாசன முதலியவுள்ள தனிசு விலக்கப்படுதல்காண்க. இதன் ஐதிகமாவது —சிறிதுபொருள்படைத்தா னொருவன, தன்னிடமிருக்கும்பொருளைத் திருடர்கவராதிருக்கவேண்டிப் பிற ரறியாதுவைத்துத் தனனோடுபயின்றானொருவனுக்கு மந்தணத்திற் றனிசு கொடுக்க அத்தனிசுபெற்றான் அதனையிறுத்தற்குரியகாலத்திறுத்திலனாகத் தனி சிட்டோன் பன்னாட்டொடர்ந்து தனித்துக்கேட்டும் சாக்குப்போக்குச்சொல்லிக் கடத்திக்கொண்டுவருவதுகண்டு இனி இவன நேரேதாரானென்று துணிந்து நியாயசபையில் முறையிட, அதுகேட்ட நியாயசபையார் எதிரியையழைத் துரைத்து நின்னெதிருரையென்னென்ன; யான தனிசுபெற்றிலேன என்ன, அதுகேட்டவர் வாதியைநோக்கி நீ யிவற்குத் தனிசிட்டதற்குச்சான்றுண்டோ வென்ன; சான்றில்லையென்ன; சூளுரைகூறி யுனவழக்கை மெய்ப்பிக்க நாளை வாவென்றுபோக்கி மறுநாள அவன்வந்துழி அவ்வாதிகையிற பாமபினகுடங் கொடுப்பித்து அதனுட்கையிட்டுசூளுரைகூறென்ன,அவ னதிற்கையிடற்கஞ்சி நேற்றிரவேதனிசுபெற்றுக்கொண்டேனென்றுகூறி வழக்கைநிறுத்திக்கொண்டு

பொருளையிழந்தான் என்பதாம்.* இவ்வாறு பண்டைக்காலத்துப் பாம்பின்குடத்துக்கையிட்டுச்சூளுரைசொலலும்வழககுண்டெனபதை "ஆரங்கெடப்பரனன்பர் கொள்ளாரென்றவர்களுக்கா, வாரங்கொடுகுடப்பாம்பிற்கையிட்டவன்மாற்றலரை, வீரங்கெடுத்தசெங்கோற்கொல்லிகாவலன்வில்லவர்கோன், சேரன் குலசேகரன்முடிவேந்தர்சிகாமணியே" † என்பதனுனறிக. (சான்றுவார் தீங் ய மம் முற்காலத்துப் பிறநாட்டினுமிருந்ததென்பது என்ஸைகளோபீடியா (பிரிட்டானிகா) பதினேழாவதுவாலயும (9-வது பதிப்பு) 698, 699-வது பககங்களிற் கூறபபட்டிருத்தலாலும அறியததக்கது.)

58. நிரந்து வழிவநத நீசரு ளெலலாம
பரந்தொருவர் நாடுங்காற் பண்புடையார் தோன்றார்
மரம்பயில் சோலை மலைநாட வென்றுங்
குரங்கினு ணன்முகதத தில.

எ-து, இடையறுது குடியாகபபிறநதுவநத கீழ்மககளுளெலலாம் பரந் தாராயுங்காற பண்புடையாரொருவர் தோன்றார்; மரம்பயில் சோலைமலைநாடனே! என்றும குரங்கினததில் நன்முகததவாயுள்ள குரங்குகளிலலை, அதுபோல எ-று.

---

* இதன பழமொழியினைதிகம பிறிதோராற்றனுங் கூறப்படுவதுண்டு அதாவது —உழுதொழிலவாழ்க்கையுடையானேரிவனுன், தன்வீட்டாரறியாது தன ஞேட்டததிலுள்ள காய்கறிகளைவிற்றீட்டிய சிறுதேட்டைப் பிறரறியாது ஒருவனிடம் கடன்கொடுத்துவைததுப் பின்பொருகாலததுத தனித்துககேட்ட பொழுது, கடனபெற்றுன் அதனை வஞ்சித்துக்கொள்ளககருதி நாளையிரவிற றருகின்றேன் வாவென்றுசொலலிப்போககி, ஒருகுடத்தில இரைவைத்துப் பாமபைப்பிடிதது, அககுடத்தினவாயைக கிழியால் மூடிககட்டி, வீட்டிற் கொணாந்துவைதது, அன்றிரவிற் றனிசிட்டோனவந்து கேட்க, இக்குடத்தில இட்டுவைததிருககிறேன் இதனை ஒசைப்படாது கொண்டுசென்று உனதோட்டத்திலவைத்து, எண்ணி எடுத்துக்கொள என்றுசொல்லக்கேட்டு, அவன குடத்தை யெடுததவளவிற் கனததிருப்பதுகண்டு, பணக்கிழியென்று மகிழ்ந்து, அதனைக்கொண்டு தனதோட்டஞ்சென்று வேலிமறைவில்வைத்துக் குடத்தின் வாய்க்கிழியை அவிழ்ததுக குடததுட்கையிட்டவாறே அதனுள்ளிருந்த பாம்பு சீறியெழுந்து கடிகக உடனேஇறந்தான் என்பதாம.

† நாலாயிரதிவ்யப்பிரபந்தம பெருமாள்திருமொழிததனியன.

(குறிப்பு) இது குற்றமேசெய்யுங்கூட்டத்தாராகிய இழிகுலத்தவருள் ஒருவரேனும் நல்லொழுக்கமுடையராயிராராதலா லவரைநட்பாகாதென்பது கூறுகின்றது. 'இடையறாதுகுடியாகப்பிறந்துவந்தகீழ்மக்கள்' என்றது குலம் சாதி கோத்திரநியமமொன்றுமின்றி ஒருஞான்று முயர்குலத்தன்மையெய்தற் குரியராகாது வழிவழியே இழிதொழில்புரிந்துவந்த கீழ்மக்கள் என்றவாறு. இவரையே காங்க் என்னும்பெயரால் ஆங்கிலம்வல்லார்வழங்குவர். இவ்விழிகுல மானது நியமமுடைய சாதிவிசேடங்களிலுள்ள குடிப்பிறப்பின்வேறாதலால், இப் பாட்டின்கருத்து, "பெருங்கடலுட், பலவிலைய முத்தம் பிறக்கு மறிவார்யார், நல் லாள் பிறக்குங் குடி"* என்பதனோடு மாறுபடாதெனவுணர்க. பரந்துநாடுங் காற் பண்புடையாரொருவர்தோன்றா எனக் கூட்டுக. 'பண்புடையார் ஒருவர் தோன்றார்' என்றது நல்லொழுக்கமுடையாரொருவரும் தோன்றாரென்றவாறு. ஒருவரும் என்ற உம்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. என்றுமென்றது, "மன்னுப் பொருளு மன்ன வியற்றே"† என்றதனா லும்மையுங் களனு மொருங்கு கூறிய வாறு. 'குரங்கினுள் நன்முகத்தவில' என்றது பழமொழிக்கூற்று. இது, குரங்கு மூஞ்சியில் நல்லமூஞ்சியுண்டோ. என்றும், தங்கிலியக்குரங்கி லெந்தக் குரங்கானாலென்ன. என்றும் துஷ்டகிருத்தியஞ்செய்யுஞ் சிறாரைச்சுட்டி வழங் கப்படுகிறது.

59. முட்டின் றொருவ ருடைய பொழுதின்க
ணட்டிற்றுத் தின்பவ ராயிரவ ராபவே
கட்டலர்தார் மார்ப கலியூழிக் காலத்துக்
கெட்டார்க்கு நட்டாரோ வில்.

எ-து, ஒருவர் குறைவின்றிச் செல்வமுடையபொழுதின்கண் அவரட்டிலின்கண் ணுள்ளதனைத்தின்பவர் ஆயிரவருள்ளாராவர்; கட டலர்தார்மார்பனே! கலியூழியாகியகாலத்துக் கெட்டார்க்கு நட்டார் ஒருவருமில்லை; ஆதலான் எ-று.

(குறிப்பு) இது கெடுங்காலைக்கைவிடுவாரொடு கேண்மைகொள்ளலாகா தென்கின்றது. முட்டு-முட்டுப்பாடு; இது, தாமுண்ணுதற்கும் உறவார்க்குதவு தற்கும்போதாத பொருட்குறையையுணர்த்துங் குறிப்புமொழியாயிற்று. அக் குறைவின்மையே செல்வத்துக்கு நிறைவுடைமையாதலால், 'செல்வமுடைய பொழுதின்கண்' என்றது நிறைந்தசெல்வமுடையபொழுதின்கண் என்றவா றாயிற்று. 'அட்டிலின்கணுள்ளது' விரும்பியுண்ணுதற்கேற்ற விளஞ்சூடாறாத அறுசுவையுண்டியும் பண்ணியவகைகளுமுதலிய வுணவின்றொகுதி 'தின்பவர்'

* நான்மணிக்கடிகை செய்—4.

† தொல். சொல். கிளவியாக்கம், சூத்திரம்—34.

என்றது பின் பவர் நன்றிமறப்பவர் என்பதுநோக்கிய செறற்சொல்லாயிற்று. 'ஆயிரவருள்ளாராவர்' எனறது மிகப் பலராவர் என்றபடி. கலியூழியாகியகாலம் எனறது கலிபுருஷன் என்னும் இழவூழ்தெய்வம் முறைசெலுத்துங்காலமாகிய இக்கடையுகமென்றவாறு. காலவியல்புநீவினைக்கே துணையாமாதலால் நன்றியறிதலுடையராயிருப்பா ரரியரென்பது கருத்து 'கெட்டாக்குநட்டாரோவில்' என்றது பழமொழிக்கூற்று. கெட்டார்க்கென்றது குறைவின்றிச செல்வமுடையராயிருந்துகெட்டார்க்கு என்றபடி. 'நட்டாரோவில்' என்றதற்கு 'அட்டிற்றுத்தின்பவ ராயிரவராபவே' என்றகுறிப்பால் 'ஒருவருமில்லை'யெனப் பொருளுரைககப்பட்டது. ஒகாரம தெரிநிலையானமையால் 'ஒருவருமில்லையாதலால்' என ஏதுவாககிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. 'ஆதலால்' என்றது கெடுங்காலக்கைவிடுவாரநட்புக கொள்ளற்கவெனனும் குறிப்புப்பொருள்கொள்ளக் கூறியவாறு. 'கெடுங்காலக்கைவிடுவாரகேண்மை'என்னுங் குறளும* 'காவாது போழ்தி'†லென்னும் நாலடிச்செய்யுளு மிக்கருத்துடையன. இதன்பழமொழி 'கேட்டவருக்குநட்டவருண்டோ' என்பதாம். இது மிகுதிபற்றியவழக்கான்வந்த பழமொழி. இப்பழமொழிப்பொருள், 'நல்கூர்ந்தார்க்கில்லைசுற்றம்' எனச சீவகசிந்தாமணியுள்ளும்‡ வழங்கப்பட்டது.

60. ஆற்று மிளமைக்கட் கற்கலான் மூப்பின்கட்
போற்று மெனவும் புணருமோ—வாற்றச
சுரம்போக்கி யுல்குகொண்டா ரில்லையே யில்லை
மரம்போக்கிக் கூலிகொண் டார்.

எ-து, கற்கலாமிளமைக்கட் கற்கலாதான், மூப்புவந்தகாலத்துக் கலவியைக்கற்றுப் போற்றுமென்று சொலலப்படுவதும் ஒருவர்க்குக் கூடுமோ? மிகவுஞ்சுமந்து வழியைக்கடக்கப்போகவிட்டு ஒருவனைச் சுங்கங்கொண்டாரில்லை; ஓடத்தினின்றும்போகக் கரையேற்றிநின்று கூலிகொண்டாருமில்லை எ-று.

(குறிப்பு) இது கல்வியை அன்றறிவாமென்றிரா திளமைப்பிராயத்தே கற்கவேண்டுமென்கின்றது 'கற்கலாமிளமைக்கண்' என்றது பலவாற்றானுங் கற்றற்குயோக்கியமுள்ள இளமைப்பருவத் தென்றவாறு. அவையாவன, மனம் மாசுபடாமையும, உணர்தல்வேட்கையும், மனக்கவலையின்மையும், விடயாந்தரங்களில் மனஞ்செல்லாமையும், இயல்பானே குரவரதாணைக் கடங்கியொழுகு மியல்புடைமையும, ஆற்றல்குன்றாது வளர்வடைந்துவருதலும் முதலாயின.

---

* திருக்குறள் 80-ஆம் அதிகாரம் (நட்பாராய்தல்) குறள்—9.
† நாலடியார் 12-ம் அதிகாரம் (மெய்ம்மை) செய்—8.
‡ சீவகசிந்தாமணி 12 இலக்கணையாரிலம்பகம் செய்யுள்—158.

'மூப்புவந்தகாலத்' தென்றது பலவாற்ருனுங் கற்றற்குயோக்கியமாகாத வயது நிரம்பியபிறகென்றவாறு. இதனை 'மூப்பதாமாண்டளவில'* என்ருர்பிறரும். 'கல்வியைககற்று' எனறது போற்றுமென்றதற்கேற்பச் சுட்டாற்போந்த செயப்படுபொருளை விரித்துரைததவாறு. 'போற்றுமென்றுசொல்லப்படுவது மொருவர்க்குககூடுமோ' வென்றது போற்றுவானென்று ஒருவர் சொல்லு வதுஞ் செய்யார் எனப் போற்ருமையை வலியுறுததியவாறு 'மிகவு' மென றது சுமப்பார் வாததகத்தின்பொருட்டனறித் தமககு நுகரும்பொருட்டுச சுங்கமின்றிக்கொண்டுசெல்லற்குரிய அளவின்மேற்பட வென்றவாறு. 'வழி யைக்கடக்கப்போகவிட்டு' எனறது சுங்கம்வாங்குமவழிவாயிலைக கடநதுசென்று போகவிட்டு எனறவாறு. இபபாட்டிற் பின்னடியிரண்டும இருதொடரிணைந்த தொருபழமொழிககூற்று. இப்பழமொழியின்சொரூபம வழக்குஞ் செய்யுளு ளோககி வந்துழிககாணக இதன்பொருள உபலக்ஷணவகையால ஒன்றனை யொருவன் பெறுதறகுரியகாலததுப் பெருதுவிடுததாற் பின பதனைப் பெறுத லரிது என்பதாம. இப்பொதுப்பொருளால், இளமையிற்பெறுதற்குரிய கலவி யைப் பெருதுவிடுததான பின பதனைப் பெறுதலரிது என்னுஞ் சிறப்புப்பொருள் துணியப்பட்டது. இப்பாட்டால், கல்விகற்றற்கு இளமைப்பருவமே சிறந்த தென்றமையாலும, முதுமைப்பருவத்திற் கற்கலாகாதென்றுவிலக்காமையாலும, கல்வி கரையிலவாதலால் இளமையிற்கற்ற னவ்வளவினொழியாது மேலுங்கற்றல் முதுமையி னியலுமாதலாலும்இது 'என்னொருவன்சாந்துணையுங்கல்லாதவாறு'† என்னுங் குறட்கருத்தொடு மாறுபடாதென்க. இதில 'மரம்போககிககூலிகொண் டார்' என்னும் பழமொழியிலுள்ள ஒடததை உபலக்ஷணவகையாற் பண்டியாக வைதது, "உழுந்தாலும் புததச்சொன் றிட்டேர்த றேற்ரு, திழந்தார் பலரா லிடுமபை கீர் யாற்று, ளழுந்துமாலப்பண்டியச்சிறு முன்னே, கொளுஞ்சீலங் கூலியாக் கொண்டேர்மின்பாகீர்" எனச் சீவகசிந்தாமணியுள்ளும‡ வழங்கப்பட்டது.

61. உணற்கினிய வின்னீர் பிறிதுழியில் லென்னுங்
கிணற்றகததுத் தேரைபோ லாகார்—கணக்கினை
முற்றப் பகலு முனியா தினிதோதிக்
கற்றலிற் கேட்டலே நன்று.

எ-து, உண்ணுதற்கினிய இந்நீர் பிறிதோரிடத்தில்லையெனக் கருதிக் கிணற்றகத்தேவாழுந் தவளைபோல ஒழுகலாகாது; நூலொன் றினையே முடியும்படி நாடொறும்வெருதே யினிதாகவோதிக் கற்றலிற் பலநூல்களையுங்கேட்டலே நன்று; ஆதலான் எ-று.

---

* கல்வழி, செய்-39.

† திருக்குறள் 40-ம் அதிகாரம் (கல்வி) குறள்—7.

‡ சீவகசிந்தாமணி, 13-வது முத்திஇலம்பகம், செய்-23.

(குறிப்பு) இது ஒருநூற்கல்வியினும் பலநூற்கேள்வி சிறந்ததென்கின்றது. 'இக்கீர்' என்றது இங்குள்ளகீர்போலும்கீர் என்றவாறு. இல்லெனல் தலைவினையாகாத குறிப்புச்சொல்லாதலால் 'இல்லையெனக்கருதி' வாழுமெனத் தாற்பரியப்பொருளுரைக்கப்பட்டது. 'கிணற்றகத்தேவாழுந்தவளைபோலொழுகலாகா' தென்றது தானறிந்ததொருநூலினையே பயின்று பிறிதொருநூலும் அத்துணை நன்றன்றென்று பயிலாதுவிட்டிருக்கலாகாதென்றவாறு தனிச்சீர் உரையொடுபொருந்தக் 'கணக்கொன்றே' என்றிருக்கவேண்டும். 'முற்றப்பகலும் முனியாதினிதோதி' என்றது கற்றலின் சிறந்தமுறையிருந்தபடி கூறியவாறு. 'நூலொன்றினையே' என்றது கற்குங்காலத்துப் பலநூலுமொருங்கு பயிலாது கற்கத்தகு பொருநூலையே பாடங்கேட்பது நன்றென்றுணர்த்தியவாறு. 'முடியும் படி' என்றது இடையில்விட்டொழியாது விரைவில்முடியும்படி வேண்டுமளவு பயின்று என்றவாறு 'நாடொறு' மென்றது உரியகாலங்களை வீணாக்காது என்றவாறு. 'வெருஉதே' என்றது விருப்புடையனாய்க்கொண்டென்றவாறு. 'இனிதோதி' என்றது மனஞ்சோர்வடையவிடாது அநாயாசமாகப் பாடம் வரப்பண்ணி யென்றவாறு. இவை கற்கும் முறைகளாம். கணக்கொன்றே கற்றலின் எனக் கூட்டுக 'பலநூல்களையு'மென மறுதலையடையும் செயப்படு பொருளும் வருவித்துரைக்கப்பட்டன. 'கற்றலிற்கேட்டலேநன்று' என்றது கற்றல்நன்று அதனினும் கேட்டல் மிகவும் நல்லது என்றவாறு. ஏகாரம் தேற்றப்பொருள்குறித்துநின்றது. ஆதலால் என்னும் ஏது ஒழுகலாகாதென்னுந் துணிபொருள்கொண்டுமுடிந்தது. கிணற்றுத்தவளை நாட்வேளமறியாது என்பதிதன்பழமொழி. கணக்கொன்றே முற்றப்பகலு முனியாதினிதோதிக் கற்றொழுகுவாரைக் கூபகூர்மம் எனப் பழிப்பதும், பலநூல்களையுங் கேட்டொழுகுவாரை ப₃ஹுஶ்ருத: எனப் புகழ்வதும் வடமொழிவழக்கு. இப் பழமொழிப்பொருளே, "ஊற்றுநீர்க் கூவலு ளுறையு மீனனார், வேற்றுநாட் டதன்சுவை விடுத்தன மேயினார்"* எனச் சீவகசிந்தாமணியினும் உபலக்ஷண வகையா லெடுத்துரைக்கப்பட்டது.

62. கழுமலத்த தியாத்த களிறுங் கருவூர்
விழுமியோன் மேற்சென் றதனால்—விழுமிய
வேண்டினும் வேண்டா விடினு முறற்பால
தீண்டா விடுத லரிது.

எ-து, கழுமலமென்னு மூரினகண்ணே பிணித்துநின்றகளிறும், கருவூரின்கண்ணேயிருந்த கரிகால்வளவன் கடிதிளையனாயினும் அவன் சிறப்புடையனாதலால் அவன்மேற்சென்று தன்மிசையெடுத்துக்கொண்டு அரசிற்குரிமைசெய்ததாதலால் விழுமியபொருளைக் காதலிப்பினும் காதலியாதுவிடினும் உறக்கடவன தீண்டாவாய்விடுதல் அரிது எ-று.

* சீவகசிந்தாமணி, 5-வது பதுமையாரிலம்பகம் செய்-11.

(குறிப்பு) இது முயற்சியின்றியும் நல்லூழ்வலியால் விழுப்பேறடைத லியலுமெனப் புலப்படுத்துகின்றது. 'முழுமலத்'தென்றது கருவூரின்சேய்மையிலுள்ளதென்னுங் குறிப்புணர்த்தியவாறு. 'யாத்த' என்றது அவ்வூரைவிட்டுப் பிறிதிடம்புகவறியாது கட்டுண்டுபழகிய வென்றவாறு. 'களிறு' என்றது தகுதி யறியுந்திறனில்லாத விலங்கு என்றவாறு. 'கருவூர்' என்றது தேசாந்தரமாகிய சேரநாட்டுள்ளதென்னுங் குறிப்புணர்த்தியவாறு. இவை நான்கும் வளவன் விழுப்பயனெய்தற் கியைபின்மையுணர்த்திநின்றன. 'கரிகாலவளவன் கடி இளையனாயினு'மென்றது இசையெச்சம்: இதுவும் அவனரசுரிமையெய்தற் கியைபின்மைகாட்டியபடி. 'அவன் சிறப்புடையனாதலால்' என்றது அவன் அரசுரிமையெய்தற்குச் சிறந்த நல்லூழுடையனாதலால் என்றவாறு. இஃதொன்றுமே யவனரசுரிமையெய்தற் கேதுவாயின்றென்பதாம். 'விழுமிய பொருளை' என்றது ஒருவன் தானுழைத்து முயன்றெய்தற்கரிய பெரும்பேறுகளை என்றவாறு. 'காதலிப்பினுங் காதலியாதுவிடினு'மென்றது விரும்பிமுயலினும் முயலாதுபேக்ஷித்திருப்பினு மென்றவாறு. 'உறற்கட்டவன' வென்றது நல்லூழா லுறற்பாலனவாகிய நலங்கள் என்றவாறு. 'நீண்டாவிடுதலரிது' என்றது அவ் வூழுடையானைப் பற்றுதொழியாவென்றவாறு. இப்பாட்டிற் பின்னடி இரண்டும் பனுவல்வழக்காய்ப்பிறந்த பழமொழிக்கூற்று. இது நாலடியுள்ளும்* வழங்கப்பட்டது.

63. எவ்வந் துணையாப் பொருண்முடிக்குந் தாளாண்மை
தெய்வ முடிப்புழி யென்செய்யு—மொய்கொண்டு
பூப்புக்கு வண்டார்க்கு மூர குறும்பியங்குங்
கோப்புக் குழிச்செய்வ தில்.

எ-து, துன்பமே தனக்குத்துணையாக ஒருவன் நினைத்தபொருளை முடிக்குந் தாளாண்மை, முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினைவந் திடையூறு செய்தால் அவ்வினையைவலிந்து என்செயவற்று; பூப்புக்கு வண்டார்க்கும் ஊரனே! எங்கும் தடையின்றிச் செல்லவல்ல அரசன் கைக்கொண்டநாட்டின்கட் குறும்பன் வலிந்துசெய்வதொன்றில்லையாதலான் எ-று.

(குறிப்பு) இது வலியானமிக்க இழவூழின்முன் எளியமுயற்சி யழிவெய்துமென்பது கூறுகின்றது. 'துன்பமேதனக்குத்துணையாக'வென்றது பொருண்முடித்தற்கேற்ற காலமிடமுதலிய பிறதுணையொன்றுமின்றி என்றவாறு. 'ஒருவனினைத்தபொருளைமுடிக்குந்தாளாண்மை' யென்றது இடையூறில்வழிக் கருதியபொருளைமுடித்தற்குப்போதியவளவினையுடைய மெய்ம்முயற்சி

* நாலடியார், 11-ம் அதிகாரம் (பழவினை), செய்-9.

யென்றவாறு. தாளாண்மை யெனசெய்யு மென்னுங்குறிப்பால 'தெய்வமென்றது' ஈண்டு முயற்சிக்குவிரோதியாயுள்ள இழவூழ்தெய்வமாயிற்று. அது முடித்தலாவது காரியகேடாகிய தனகாரியமேமுடியுமாறு முயற்சியைக் கெடுத்தல். 'அவ்வினையைவலிந தென்செயவற்று' என்றது அவ்வலியதீவினையை எளியமுயற்சியானது வலிந் தொன்றுசெய்து வெலலரபாலதில்லை யென்றவாறு. மொய்கொண்டு என்செயவற்று எனக கூட்டுக 'குறும்பியங்குங், கோப்புக்குழிசசெய்வதில' என்பது திட்டாந்தமாககாட்டிய பழமொழிககூற்று. இப்பழமொழியினசொரூபம் வழககுஞ்செயயுளுநோககி வந்துழிக காண்க. இது நைடததத்துள், "வைய மேழுடை மனன னிறுததலும, வெய்ய பாசறை விட்டகல் வேளிரின்"* எனப பொருள்பறறி யெடுத்தாளபபட்டது. 'எங்குந் தடையின்றிசசெல்லவல்ல அரசன்' எனறது எநநாட்டுந் தடையினறித தனனாணை செலலவல்ல சார்வபௌமனனை அரசன எனறவாறு. 'கைககொண்டநாடு' - கையாட்சியிலுள்ளநாடு. குறுமபன் எனறது குறுநிலமன்னனொருவனெனறவாறு. இதனாற் குறுமபர்பலர்கூடி எதிர்ததல் விலககப்பட்டமையால், "ஊழையு முப்பககஙகாண்பர்"† என்னுங குறளொடு மாறுபடாதாயிறறு. 'வலிநதுசெய்வதொனறிலலை' எனறது அப்பேரரசனாணையினடங்கிச் செயலற்றிருபபதன்றி அவ்வாணையொடு மாறுபடட தனனாணையை வலிந்துசெல்லசசெய்யுமுபாய மொன்றுமில்லையெனறவாறு. 'ஆதலால' என்றிருபபது அதுபோல என்றிருகக வேண்டும பேரரசனாணையை ஒரு குறுநிலமன்னனாணை வெலலாதவாறுபோல இறைவனாணையாகிய வலியதீயூழை உயிரினாணையாகிய ஒரு எளியமுயற்சி வெலலாதென்பதாம ஆணை எனறது இங்குச சங்கற்பத்தை எனக கொள்க. இவ்விரண்டுபாட்டானும ஊழானனறி, முயற்சி பயனளிததலிற் பிறழ்ச்சியுடையதன்றெனபது கூறப்பட்டது.

64. கலலா தவரிடைக் கட்டுரையின் மிக்கதோர்
பொலலாத திலலை யொருவாககு—நலலா
யிழுக்கததின் மிக்க விழிவிலலை யிலலை
யொழுக்கததின் மிகக வுயாவு.

எ-து, கலலாதாாமுன்பு சொலலுங கட்டுரையின்மிககதொரு பொலலாமையிலலை ஒருவாககு: நலலாய்! இழுககததினமிககதோரிழிவுமிலலை; ஒழுககததின்மிககதோருயாவுமிலலை, ஆதலான எ-று.

* நைடதம, இந்திரபபடலம செய்-2.

† திருககுறள், 62 -ம அதிகாரம (ஆள்வினையுடைமை) குறள்-10.

(குறிப்பு) இது கல்லாதவரிடை வைதுஷ்யப்பிரஸங்கம்செய்யலாகாதென உடன்பாட்டானு மெதிர்மறைமுகத்தானுங் கூறுகின்றது. கல்லாதவர்-கல்வியறி வில்லாதவர். கட்டுரை-வைதுஷ்யப்பிரஸங்கம். 'பொல்லாமையில்லை' என்றது வேண்டாமைபிறிதொன்றில்லையென்றவாறு. பின்னடியிரண்டும் ஒருபழமொழி. இது கட்டுரைவகையால் வந்தது இது "ஒழுக்கத்தி னெய்துவா மேன்மை யிழுக்கத்தி, னெய்துவ ரெய்தாப் பழி"* என்ற திருக்குறளினு மமைந்துள்ளது. இழுக்கம்-நெறியினீங்கியசெயல் ஒழுக்கம்-நெறிமுறையொழுகல் கல்லாதவரிடைக் கட்டுரை பயனில்கூறலும் பயனில்செய்தற்க வென்னும் நெறிவழிப் படாமையால் அது நெறியினீங்கியசெயலா யிழுக்கமாயிற்று. அது செய்யாமை பயனில்செய்யாமையாகிய நெறிவழிப்பட்டமையா லொழுக்கமாயிற்று. 'ஆதலான்' என்றது கல்லாதவரிடைச்சொல்லுங்கட்டுரை யிழுக்கத்தின்பாற்படுதலாலும், அது செய்யாமை யொழுக்கத்தின்பாற்படுதலாலும் என்றவாறு. இது ஒருவர்க்கு அதனின்மிக்கதொரு பொல்லாமையில்லை என்று அன்வயத்தானும் வெதிரேகத்தானும் துணிதற்கு ஏதுவாசகமாயிற்று 'இழுக்கத்தின்மிக்கதோ ரிழிவுமில்லை' என்றது கல்லாதவரிடைக்கட்டுரைசொல்லுதல் தீதென வுடன்பாட்டாற்கூறுதற் கேதுவாயிற்று 'ஒழுக்கத்தின்மிக்கதோருயர்வுமில்லை'யென்றது கல்லாதவரிடைக்கட்டுரைசொல்லாமையே நல்லது என எதிர்மறைமுகத்தாற்கூறுதற்கு ஏதுவாயிற்று. 'கல்வியாளுயகழிநுட்பம்'† என்றபாட்டு நூலகத்த வருமாணுக்கர் அந்நூற்பொருள்கொள்ளற்கேற்றகல்வியிலராயிற் சொல்லலாகாதெனக் கற்பிப்போனை நோக்கியகூற்றுகையாலும், இப்பாட்டுக் கல்லாதாரவையுள் வைதுஷ்யப்பிரஸங்கம்செய்யலாகாதெனக் கோட்டிகொள்வாரை நோக்கிக்கூறிய கூற்றுகையாலும் இவை தம்முட் கூறியதுகூறலன்றென வுணர்க. இதனால், கற்றற்கு அதிகாரநியமம்வேண்டுவதுபோலக் **கேட்டற்கும்** அதிகாரநியமம் வேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. "ஒளியாருமுன்னொளியராதல்வெளியார்முன், வான்சுதைவண்ணங்கொளல்"‡ என்பதும இக்கருத்துடையது.

65. வென்றடு கிற்பாரை வெப்பித் தவர்காய்வ
தொன்றோடு நின்று சிறியார் பலசெய்தல்
குன்றோடு தேன்கலா வெற்ப வதுபெரிது
நன்றோடு வந்ததொன் றன்று.

எ-து, வென்று தம்மைக் கொல்லவல்லாரை மனத்தைக்கொதிப்பித்தவர்வெகுள்வதொருகாரியத்தொடுநின்று எளியராய்ப் பல குற்றங்களைச்செய்தல், குவடுகளும் தேன்பொதிகளும் தம்முள் விரவிநெருங்கிய வெற்பையுடையானே! மிகவும் அது தனக்கு நன்றோடுவந்ததன்று எ-று. குற்றென்பதும வரும்.

---

* திருக்குறள், 14-வது அதிகாரம் (ஒழுக்கமுடைமை), குறள்-7.
† இந்நூலின் மூன்றுஞ்செய்யுள்.
‡ திருக்குறள் 72-ஆம அதிகாரம (அவையறிதல்) குறள்—4.

(குறிப்பு) இது வலிமிக்க அரசரை அவரி னெளியராயினர் அவமதிக்க லாகாதெனபது கூறுகின்றது. 'வென்று தமமைக் கொல்லவல்லாரை' யென்றது போர்சேர்ந்தழித் தம்மை வெல்லவுங் கொல்லவுமவல்ல வலிமிக்கஅரசரை யென்றவாறு 'மனத்தைகொதிப்பித்து' என்றது அவர்க்குச் சொலலாலுஞ் செயலாலுஞ்செய்யகடவமரியாதைகளைசசெய்யா துபேக்ஷிக்கும் அவமதிப்பால அவர்மனம புழுங்குமாறுசெய்து என்றவாறு. 'அவர் வெகுள்வதொரு காரியதொடுகின்று' என்றது அவர் வெகுளவதாகிய பிரதிகூலமொன்றேயன்றிப் பிறிதொருபயனுமில்லையாக வென்றவாறு. 'எளியராய்' எனறது அவர் வெகுண்டால்வருந்தீங்கு தாஙகமாட்டாதாராய் என்றபடி. 'பலகுற்றங்களைச் செய்தல்' என்றது முன்செயதது பராக்கிஞலன்றென்றெண்ணுமாறு குற்றங்களைத் தொடர்ந்துசெய்தல என்றவாறு. 'நன்ஞெடுவெந்ததொன்றன்று' என்றது தீங்குடையவாகும் எனனும பழமொழிபபொருள்கொடுத்து முடிததுக காட்டியவாறு. பெரியாரையவமதிக்குஞ் சிறியாரை யிடித்துரைக்குமிடத்து அச சிறியார்செய்யுஞ்செயலைச்சுட்டி இது "நல்லதோடுபட்டதில்லை" என வழங்கும் அடிப்பட்டவழக்கே இப்பாட்டிற்கு எடுத்துக்கொண்டபழமொழியெனவறிக. உரை முடிந்தபிறகு குற்றென்பதுமவரும் எனறெழுதப்பட்டிருப்பது ஆராயததக்கது; குன்றென்பதும்வரும ஏன்பது பிரதிபேதம.

66\. முன்னினனு ராயினு மூடு மிடாவநதாற்
பின்னின்னு ராகிப பிரியா ரொருகுடியார்
பொன்னுச செயினும புகாஅர் புனலூர
துன்னினு ரல்லா பிறர்.

எ-து, முன்பு ஒருகாரணததால இன்னாராயினும தமமைமூழுக்கும இடர்வந்தாற் பின் இனனாராகிப் பிரியாதேபொருந்துவா ஒருகுடிபபிறநதார்; பொன்னுகப பிறரைசசெய்யினும் பிறர் தமக்கோரிடர் வந்தால அவ்விடத்தின்வந்துபுகுதார்; புனலூரனே! ஒருகுடிப்பிறவாதாா துன்னினுரல்லராகலான் எ-று.

(குறிப்பு) இது சுற்றததார்துணை சிறந்ததென்பதுகூறுகின்றது. 'முன்பொருகாரணத்தால்' என்றது தமமைமுழுக்குமிடர்வருதற்குமுன்பு தாயவழக்கு முதலிய யாதேனுமொருகாரணத்தால் என்றவாறு. 'இனனுராயினு' மென்றது ஒருவர்க்கொருவர் இனிமையற்ற பகைவராயிருபபினு மென்றவாறு. உம்மை காரணமுள்ளவழியு மின்னுராகாரென்பது குறித்துநின்றது. 'தம்மைமூழுக்குமிடாவநதால்' எனறது தம்முள் யாரேனும் ஒருவரையாயினும், இருவரையுமாயினும் அழுந்தச்செய்யுங்கேடு வருவதாயிருப்பின என்றவாறு. 'பின்னின்னுராகி, எனறது உடனே ஒருவர்க்கொருவர் இனிமையுடைய நட்பினராய் என்ற

வாறு. 'பிரியாதேபொருந்துவர்' என்றது வேற்றுமையின்றி யொன்றுபடுவர் என்றவாறு. 'ஒருகுடிப்பிறந்தார்'-குடிப்பிறப்புடைய ஒருகுலத்திற் பிறந்தவர். மூன்றுமடி பழமொழிக்கூற்று. 'பொன்னுகப் பிறரைச்செ யினும்' என்றது தம ...யவர்க... செய்துவைப்பினு மென்றவாறு. பிறர் என்றது அங்ஙனம் செய்துவைக்கப்பெற்ற பிறராகிய அவர் என்றவாறு. தமக்கென்றது,அப்பிறரைப பொன்மிக்குடையராகச்செய்துவைதத தமக்கே என்றவாறு. 'வந்துபுகுதார்' என்றது வந்து துணைசெயயாது விலகி நிற்பா என்றவாறு. துன்னினுரலலர் பிறர் என்றதனைப் பிறா துன்னினுரல் லா எனக்கூட்டிப் பழமொழிப்பொருளைசசாதிததற் கேதுவாககி 'ஒருகுடிப் பிறவாதாா துன்னினுரலலராகலான'எனப பொருளுரைககப்படடது. "பொன் னுச்செய்தாலும் பொருந்தார் பொருந்துவரோ" என்ப திதன்பழமொழி ஒருகுலததார்கட் பொழிககறபாறறனறெனபது கருததது.

67\. சுற்றததார் நட்டா ரெனசசென ளுருவரை
யறறததாற றேறா ரறிவுடையாா—கொறறப்புள்
ளூாநதுலகந தாவின வண்ணமே யாயினுஞ்
சீர்ந்தது செய்யாதா ரில.

எ-து, சுறறததாரெனறும நட்டாரெனறுங்கொண்டு ஒருவரை மறைத்துசசெய்யுங்காரியததின்கண் அறிவுடையாா தேறாா; வெனறி யையுடைய புள்ளையூாவதுஞசெயது உலகததைதக காலாறகடபபதுஞ செய்த உயாநதமுதலவனேயாயினும, தனக்குச சீாககபபெறற தொன்றை ஒழியவிடுவாரிலலை எ-று. தனபபேறு சீரிதாயிருநததாயிற பழியும பாவமும பாராதே யாவராயினும மனநதிரிநதுவெளவுவா எ-று.

(குறிப்பு) இது, பிறபதியிற் பொருட்பேறறை அவா தமதாககிககோடற் குரிய சீரியகாரியத்தி லொருவரையும் நமபலாகாதென்கின்றது 'சுறறததா ரெனறும நட்டாரெனறுமகொணடு' என்றது இவா நம் சுற்றத்தாராதலால் நமக கனுகூலமசெயவரெனறேனும், இவா நட்டாராதலால் நமக கனுகூலம செய்வரென்றேனும மனததுட்கொண்டெனறவாறு. 'ஒருவரை' என்றது தானல்லாத பிறரொருவரையும எனறவாறு. விகாரத்தாற்றொக்க முற்றும்மையை விரிததுரைத்துககொள்க. அறறம-பிறரறியாது மறைககததகுவது அற்றததால எனறது வேறறுமைமயககமாதலால 'ஒருவரை மறைததுசசெயயுஙகாரியததின கண்' எனப் பொருளுரைககபபட்டது மறைததுசசெயயுஙகாரியமாவது:— பிறிதொருதுணையுமவேணடாது தனியேமுயல வெளிதினெயதும் பொருட பேற்றினைத தன்னதாககிககொள்ளறகுரிய காரியம. 'அறிவுடையார் தேறார்'

என்றது அக்காரியவிஷயத்தில் அறிவுடையோர் தெரிந்தெடுக்கமாட்டார் என்றவாறு. 'வென்றியையுடைய புள்ளையூர்வதுஞ்செய்து' என்றது இந்திராதி தேவர்களெல்லாரையும்வென்று, அண்ணலாகிய தன்னினும் வரத்தானுயர்வு பெற்ற கலுழனைத் தனக்கு ஊர்தியாகக்கொண்டதுமேயன்றி யென்றவாறு. 'உலகத்தைக் காலாற்கடப்பதுஞ்செய்த' வென்றது எல்லாமுடையனை என்றபடி. இத்தொடர் இக்கருத்துடையதென்பதை "அடியளந்தான் றாஅய தெல்லா மொருங்கு"* என்பதனானுமறிக. 'உயர்ந்தமுதல்வனேயாயினு'மென்றது முதல்வராயுள்ளாருட் டலைவனேயாயினு மென்றவாறு. இதனை, 'முதலாவார் மூவ ரம்மூவ ருள்ளும், முதலாவான் மூரிநீர் வண்ணன்'† என்பதனானுமறிக. 'தனக்குச் சீரகப்பெற்றதொன்றை'யென்றது தன்னதாக வெளிதிற்கொள்ளத்தகுவதாய் வாய்க்கப்பெற்றதொன்றை யென்றவாறு 'ஒழியவிடுவாரில்லை' யென்றது ஒழிய விடுவாரொருவருமில்லையாகலால்யாரும் தம்மதாகக் கைப்பற்றிக்கொள்வரென்றவாறு சீர்நத்து-மெலித்தல்விகாரம். அண்ணலேயாயினுமச்சுற்றத்தார் நட்டார் சீர்ந்தது செய்யாதாரில் எனப் பன்மைவினைக்கேற்ற எழுவாய் விரித்துமுடித்துக் கொள்க. 'தனப்பேறு சீரிதாயிருந்ததாயிற் பழியும் பாவமும் பாராதே யாவ ராயினும் மனங்கரிந்து வௌவுவர்' என்றது 'சீர்ந்ததுசெய்யாதாரில' என்ற பழமொழிப்பொருளை விரித்துரைத்தவாறு யாரும் 'வாய்த்ததை விடமாட்டார்' எனும்மடிப்பட்டவழக்கே இப்பாட்டிற்கெடுத்துக்கொண்டபழமொழிபோலும்.

68. எனைப்பலவே யாயினுஞ் சேய்த்தாய்ப் பெறலிற்
றினைத்துணையே யானு மணித்துகோட னன்றே
யினக்கலை தேன்கிழிக்கு மேற்கலசூழ் வெற்ப
பனைப்பதித் துண்ணார் பழம்.

எ-து, எத்துணைப் பலவாயினும் காலநெடிதுசென்றுற் பெறுமதனிற் றினையளவேயாயினும் அணித்தாகவொருபொருளைப்பெற்றுத் தான்கோடல் மிகவும் நன்று; இனக்கலைகள் தேன்பொதிகளைக் கிழிக்கும் பிறங்கியகறகள்சூழ்ந்தவெற்பனே! பனையைநட்டு அப்பனைபழுத்தாற் பழமுண்போமென்றிருப்பார் ஒருவருமில்லை எ-று.

(குறிப்பு) இது சூசிகடாஹந்யாயத்தாற் சேய்மைக்கட் பெரும்பயனுறு முயற்சியினும் அண்மைக்கட் சிறுபயனுறுமுயற்சி சிறந்ததென்பது கூறுகின்றது. 'எத்துணைப்பலவாயினு' மென்றது பனையளவான் மிகப்பலவாயினும் என்றபடி. 'காலநெடிதுசென்றுற் பெறுமதனின்' என்றது நெடுங்காலமுயன்று சென்றுற் பெறலாம்பயனாகிய அம் மிகப்பலவாகியபொருளினும் என்றவாறு

* திருக்குறள், 61-ம் அதிகாரம் (மடியின்மை) குறள்-10.

† நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்தம் இயற்பா முதற்திருவந்தாதி, பாசுரம்-15.

‘தினையளவேயாயினு மணித்தாக வொருபொருளைப்பெற்றுத் தான்கோடல் மிகவும்நன்று’ என்றது சிற்றஞ்சிறுகாலேமுயல உடனேகிடைக்கும்பொருள் அளவான் மிகச்சிறிதாயிருப்பினும் அதனையே கைக்கொள்ளுதல் மிக நன் றென்றவாறு. அணித்துக்கோடல் என்பது அணித்தக்கோடல் எனக் கடைக்குறை யாயிற்று. அணித்தாகக்கொள்ளுதல் என்பது பொருள். ‘இனக்கலைக டேன் பொதிகளைக்கிழிக்கும்’ என்றது தம்மினங்களுடன் கூடிய ஆண்குரங்குகள் தேனி றாலகளைப்பிய்த்து இனங்களையூட்டித் தாமுமுண்ணுகின்றன என்றவாறு பிறங்கிய கற்கள்-விளக்கமுள்ள சிறுகுன்றுகள். பனைப்பதித்துண்ணாபழமென்பது பழ மொழிக்கூற்று. ‘பனையைநட்டு, அப்பனைபழுத்தாற் பழமுண்போமென்றிருப்பா ரொருவருமில்லை’ என்றது பசியுடையராய் அப்பசிதீரப் பனம்பழமுண்ணும் வேணவாவுடையாரெவரும், எளியமுயற்சியிற் கிடைப்பதொரு பனம்பழத்தைத் தேடியுண்டு பசிதீராது, அதன் கொட்டைதேடிக்கொணர்ந்து நட்டுத் தண்ணீர் வார்த்து வளர்த்துவந்து அது பனைமரமாய்ப் பின் காய்த்துப் பழுக்கும் மிக்க பழங்களை நுகர்வேமென் றெதிர்பார்த்திரார் என்றபடி. “பசித்துண்ணவேண்டிப் பனைநடுவாருண்டோ” என்பது இதன்பழமொழி இப்பொருள்பற்றி நாளைக் கிடைக்கும் பலாப்பழத்தைக்காட்டிலும் இன்றுகிடைக்குங் களாப்பழம் நல்லது எனவும் ஒருபழமொழி வழங்குவதுண்டு.

69. தந்தம் பொருளுந் தமர்தம் வளமையு
முந்துற நாடிப் புறந்தர லோம்புக
வந்த வருவி மலைநாட சேணோங்கி
நந்துநீர் கொண்டதே போன்று.

எ-து, தந்தமது பொருளினதளவினையும், தமர்கள்செல்வத்தினள வினையும் முந்துறவே ஆராய்ந்தறிந்து உய்தற்குத்தக்கவகை புறந்தருதற் பொருளைப் பொருள்செய்து பாதுகாக்க; அந்தணருவிமலைநாடனே! பின் தனக்கு நீர்பெறலாங் காலக்கொடுமையைப்பார்த்து நந்து நீரைத் தாங்கியதுபோல எ-று.

(குறிப்பு) இது ஈட்டியபொருளை வீண்செலவுசெய்யாது சிக்கன முடையராய் வைத்து வாழவேண்டுமென்கின்றது. ‘தந்தமதுபொருளினதள வினையும்’ என்றது ஒவ்வொருவரும் தம்மால் ஈட்டப்பட்டுள்ள பொருளினது அளவு இத்துணையென்பதையும் என்றவாறு ‘தமர்கள்செல்வத்தினளவினையும்’ என் றது தம்மாற் பாதுகாக்கத்தக்க இருமுதுகுரவரும் மனைவியும் மக்களும் ஏவலாள ரும் மற்றுந் தம்மைப்பற்றிய சுற்றத்தாரும் உண்டுடுத்தணியவேண்டும்பொருள் களும் அவற்றிற் குபகரணங்களுமாகச் செலவுசெய்யவேண்டும்பொருளினள வையும் என்றவாறு, முந்துறவாய்ந்தறிதலாவது செலவிட்டுவாழவேண்டும் பிற்றைஞான்றின் முற்படவே அவ்விருவகையளவையும் சீர்தூக்கியறிதல்.

'உய்தற்குத்தக்கவகை புறந்தருதற்பொருளைப் பொருள்செயதுபாதுகாக்க'வென் றது,தம்பொருளினளவுசிறிதாயின் தாமுந் தமரு முயிர்வாழுமாறு பாதுகாப்பிற்கு வைத்திருக்கும் அப்பொருளைப் பிறிதொருசெலவுமசெயயாது சிக்கெனவுடைய ராயப் பாதுகாததுவாழவேண்டுமென்றவாறு. "சேணுகைி நநத நீாகொண்டதே போனறு" என்பது பழமொழிககூற்று ஙுதாரணங்காட்டியவாறு. 'பின் றனக்கு நீாபெறலாங் காலநெடுமையைப்பாாத்து நநது நீரைததாங்கியதுபோல' எனறது நதை தன்கூட்டினுள்ளே பனிககாலததிலீட்டிவைததநீரைத தான வீண்விர யஞ்செயயாது காற்றுலுஞ் சூட்டாலுஞ் சுவறவிடாது புதாங்ழற்பசுமரங்களி லொட்டிக் கூட்டின்வாயைமூடி மிககசிககெனவுடையதாய மாரிக்காலததளவும் வைத்தருந்தி வாழுமாறுபோல எனறவாறு. இதனுல், சுருங்கியபொருளுடையாா அப்பொருளைத தீயர்கவாாந்துகொளளவிடாது தண்ணளியுடையோரான வலி யோாசார்புபறறிச் சேமிததுவைததுக்கொண்டு சிககெனவுடையராய நுகாநது வாழவேணடுமென்பது குறிபபாயிறறு இதன்பழமொழிசசொரூபம வழககுஞ் செய்யுளுநோக்கி வந்துழிக் கண்டுகொளக

70. சிறியவ ரெய்திய செலவததின மாணபு
பெரியவர் நலகுரவு நன்றே—தெரியின
மதுமயஙகு பூஙகோதை மாணிழாய மோரின்
முதுநெய்தீ தாதலோ வில

எ-து, கீழ்மககள்பெற்றசெலவததின் மாடசிமைப்பட்ட பெரி யோர்பெறறவறுமை உலகததுப் பயன்படும், ஆராய்வேமாயின், தேன் மிடைந்த பூங்கோதையையுடைய மாணிழாய்! மோர்போலப் பழைய நெய் தீதாகமாட்டாது; நன்றேயாம் அதுபோல எ-று.

(குறிப்பு) இது வினைத்தூய்மையின உயாவுகூறுகிறது. 'கீழ்மக்கள் பெற்றசெல்வத்தின்' என்றது பழிபாவங்களையஞ்சாது பொருளொன்றையே கருதிய கீழ்மக்கள் தீநெறியிலீட்டிய நிறைசெல்வத்தைககாட்டிலும் என்றவாறு. 'மாட்சிமைப்பட்டபெரியோர்பெற்றவறுமை யுலகத்துப்பயன்படும்; ஆராய்வேமா யின்' என்றது அங்ஙனமீட்டாமையாற் பொருள்வரவின்றி நெறிநின்றபெரி யோர்க்கு வறுமைவருமாயினும அது ஆராயுமிடத்து உலகிற் கொழுக்கநடை யைக்காட்டி அதனை வலியுறுத்திப் பயன்படுமென்றுதோன்றுதலால் அது மிக நன்றென்றவாறு. 'தேன்மிடைந்தபூஙகோதையையுடையமாணிழாய்' என்றது (மகரேஉமுன்னிலை) வண்டுகள்மொய்க்கும் பூச்சூட்டணிந்தகூந்தலினையும் சிறந்த அணிகலங்களையுமுடையாய் என்றவாறு. உரையில் 'மோர்போல' என்றது மோரின் என்றிருக்கவேண்டும். மோரைக்காட்டிலும் என்றவாறு. 'பழையநெய

தீதாகமாட்டா'தென்றது (புதிதாயப்பெருகியுள்ளமோரைககாட்டிலும்) பழைய தாய்சசுருங்கியுளளநெய் தீதாகாது நன்றுகுமென்றவாறு. அதனினும் புதிய நெய மிகவுநன்றுகுமெனபது சொலலாமையேபெறப்பட்டமையால அதனுப மேயமாகிய பெரியவரெயதியசெலவம் மிகவு நனறுகுமெனபதும குறிப்பாயிற்று. இதன்பழமொழியினசொரூபம வழககுநோககி வந்துழிக்காணக. இப்பாட்டின கருதது, "பழிமலைந் தெய்திய வாக்கததிற சான்றோர், கழிநல் குரவே தலை"* எனத திருககுறளிலுமுள்ளது பாவமும பழியுமுண்டாகச சிறியராயினுமீட்டுஞ் செல்வத்திரட்சியினும் அங்ஙனமீட்டாமையால நெறிநினறபெரியார வறுமை யுறினும அது சிறநததெனறமையாற பொருளை நனனெறியினின்றேயீட்ட வேண்டுமென்பது குறிப்பாயிறறு

71. வன்பாட டவாபகை கொள்ளினு மேலாயார
புன்பாட டவர்பகை கோடல பயமின்றே
கணபாட்ட பூஙகாவிக் கானலந் தண்சேர்ப்ப
வெண்பாடடம வெள்ளந தரும.

எ-து, வலியதகைமையையுடையாரொடு பகைகொள்ளினும மேலா யார எளியதகைமையையுடையாரோடு பகைகோடல ஒருபயனும படாது; கண்களினறகைமையாயுள்ள பூஙகுவளைகளையுடைய கானலந தண்சேர்ப்பனே! பருவமழையன்றியே வெண்பாட்டமும வெள்ளந்தரு மாதலா னென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது ஒருவரோடும் பகைகொண்டு மேற்செலலலாகாதென் கிறது. 'வலியதகைமையையுடையாரொடு பகைகொளளினும்' என்றது அறிவு ஆணமை பெருமை என்னும மூவகையாற்றலாலுந தம்மின்வலியராயினு ரோடு மாறுபட்டு மேற்செல்லினும செல்லுக என்றவாறு. உமமையால அது வும்கூடாதென்பது கருததாயிற்று. 'மேலாயார' என்றது அவ்வாற்றலான்மிக்கா ராயினுரென்றவாறு. 'எளியதகைமையையுடையாரோடுபகைகோடல் ஒரு பயனும்படாது' என்றது அவ்வாற்றலா விழிந்தாரோடு மாறுபட்டுமேற்செல்லல் கூடாதென்றபடி. வலியார்மேற்செல்லின் ஒரோவழி அவர் இவரது எளிமையை யும் அறிவின்மையையுமுணர்ந்து பிழைப்பிற்குத் தகவொறுதது அறிவுறுத்திவிட உய்தலுஙகூடுமாதலால் வன்பாட்டவாபகைகொள்ளினுங்கொள்க என்றும், எளி யோர்மேற்செல்லின் அவர் தா மொருவாற்றுனும இவர்க்குய்தல் அரிதெனறு துணிந்து பலதீங்குகளும் ஒருங்குபுரிவராதலாலும் அவற்றிற்கெல்லாமஞ்சாது அவரைக்கொலலினும் பழியும் பாவமுமெயதுதலானும அது பயமின்றெனறுங்

* திருக்குறள் 66-ஆம அதிகாரம். (வினைத்தூய்மை) குறள்—7.

கூறப்பட்டன. பயமின்றென்றது செய்யலாகாதென்றபடி. 'கண்களின்றகை மையாயுள்ள' என்றது மகளிர்கண்களின் றகைமைபோலுந் தகைமையையுடைய என்றவாறு. இது பூவிற்கு அடையாயிற்று. 'பூங்குவளை' பூக்களையுடைய குவளை. கானல்-கழிக்கரைச்சோலை. "வெண்பாட்டம் வெள்ளந்தரும்" என்பது பழமொழிக்கூற்று. இதனுள் வெண்மை கருமையின்மறுதலையாய்ப் பாட்டத்தை விசேடித்தலால் வெண்பாட்டமென்றது காரகாலமல்லாத வேனிற்காலத்துப் பெய்யும் மழையை யுணர்த்திற்று. பாட்டம்-மழைபெயல். பாட்டமும் என்னும் உம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது 'பருவமழையன்றியே வெண்பாட்டமும் வெள ளந்தருமாதலான்'என்றது கார்காலத்துமழையேவெள்ளந்தருமென்றெண்ணற்க; வேனிற்காலத்துமழையும் வெள்ளந்தருமாதலால் அதன்மேலும் செல்லலாகா தென்றவாறு. அதன்மேலும் செல்லலாகாதென்பது பொருட்குறிப்பாற்பெறப் பட்டது. வெள்ளந்தருதல்-நீரைப்பொழிதல். இது எடுத்துக்காட்டாதலால 'ஆதலானென்றவாறு' என்றது ஆதலான் அதுபோலவென்றவாறு என்றிருக்க வேண்டும். பருவமழை ஒழியாதுநின்றுபொழிதலால வலிமிகுடையதும், வெண் பாட்டம் சிறிதுபொழுதுபெய்தொழிதலால் வலியிலலதுமாகிய வேறுபாடுடைய வாயினும் அவற்றைமதியாது எதிர்த்துச்செல்வார் அவற்றின அம்புமாரியாற் றுக குறுதல ஒருதலையானெய்துவர். அவற்றுட் பருவமழையிற்செல்வார், இடி, ஆலி, சுழிகாற்று முதலியவற்றால் வாதையிலலாமையும், வெண்பாட்டத்திற்செல்வார் இடிமுதலியவற்றால வாதையுறுதலும எய்துவராதலாற் பருவமழையிற் செல்லுத லினும வெண்பாட்டத்திற்செலலுதல் தீதாவதுபோல, வலியாரும் எளியாரும வலியால்வேறுபாடும, தம்மையெதிர்ப்பார்மேல அம்புமாரிபெய்தலால ஒப்புமையும் உடையராயினும, வலியராயினோ எளியார்மேன் மிகச்சினங்கொள்ளாது அவர் அடங்குமளவே போர்புரிவராதலாலும்,எளியராயினோர் தமக்கு உய்யுமாறில்லாமை யாற் றம்மேலெதிர்த்துவரும் வலியாரை யில்லையெனச்செய்யக்கருதி மிக்கசீற்றங் கொண்டு தாங்கவொண்ணாதபலதீங்குகளைச்செய்து கொல்லத்துணிவராதலாலும வலியார்மேற்செலலுதலினும் எளியார்மேற்செல்லுதல் தீதாகுமெனத் திட்டாந் தத்தொடு பொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. இப்பாட்டிற்சொல்லப்பட்டபகை ஆக கிரமணம் எனனும் மேற்செலவும், "வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா, மெலியார்மேன் மேக பகை"* என்னுங் குறளிற் சொல்லப்பட்டபகை தற்காப் பின்பொருட்டு எதிர்த்தலுமாகிய வேறுபாடுடைமையால இஃது அக்குறளொடு மாறுபடாதென உணர்க. இப்பாட்டிற்கு எடுத்துக்கொண்ட பழமொழியின்வடி வம வழக்கும் செய்யுளுமநோக்கி வந்துழிக் கண்டுகொள்க எளியாரைப் பகை யாக்கிக்கொள்ளலாகாதென்னும நீதியை நரியெதிர்த்தாற் சிங்கம் என்னுந் தொடர்மொழியால நாட்டாரவழங்குகின்றனர்.

---

* திருக்குறள் 87-ம் அதிகாரம (பகைமாட்சி) குறள—1.

72. நடலை யிலராகி நன்றுணரா ராய
முடலை முழுமககண் மொய்கொ ளவையு
ளுடலா வொருவற குறுதி யுரைததல
கடலுளான் மாவடித தற்று.

எ-து, மனததின்கட கவலையிலராய் நனமையறியாராகிய மனம வலிய முழுமககண்மொய்கொண்டவவையின்கணிருநதவொருவற்கு அறிவிற்குடலாகிய வுறுதியாயினவற்றையுரைததல் கடலுள்ளே மாங்கனியைவடிததாறபோலும் என்றவாறு.

(குறிப்பு) இது நலலோரல்லாதார் கூட்டத்துளள ஒருவனுக்குச சாஸத்ரார்த்தஸாரதமங்களான தத்வஹிதபுருஷார்த்தஙகளை உபதேசிககலாகாதெனகிறது. 'மனததின்கட்கவலையிலராய்' என்றது விசாரமற்றசிந்தையராய் என்றபடி. விசாரமாவது பிறப் பிறப்புப பிணி மூபபு வறுமைகளின றுன்பமுணர்ந்து அவற்றிற்கஞசி அவைதீருமவாயில் நாடுதல 'நனமையறியாராகிய' என்றது இவை தமககு நன்மையாயின; இவை தமககுத தீமையாயின எனப் பகுததுணர்ந்து நனமையாகிய ஒழுககங்களை விருமபாதவராகிய என்றவாறு. 'மனமவலியமுழுமக்கள்' என்றது அனபு, விருப்பம், அசசம், பசசாததாபம முதலிய மனநெகிழ்ச்சியோடுகூடிய குணஙகளொனறுமின்றி, அமமனம வலியடைந திறுகுதறகுரிய வெறுப்பு, தறுகண, களிபபு முதலிய துர்க்குணங்களையுடைய அறிவிலாமககள் என்றபடி. முடலை-வலிமை. இஙகு முழுமை-திருததப்படாமையுணரநினறது; முழுமரமெனபுழிபபோல. மொய்கொளவையுள ஒருவற்குடலாவுறுதியுரைததல் எனக் கூட்டுக உடலாவுறுதி-வினைததொகை. ஒருவற்கு எனபது இடைப்பிறவரல் 'மொய்கொணடவவையினகணிருந்தவொருவறகு' எனறது கொசசைமக்களாதலால் ஆட்டுமந்தைபோலத் திரண்டகுழுவிலுளள ஒருவனுககு எனறபடி. ஒருவனுக்குரைததலே கூடாதெனறமையால் எல்லோர்க்கு முரைத்தல் கூடாதென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. 'அறிவிற்குடலாகிய வுறுதியாயினவற்றையுரைததல்' என்றது ஞாதவ்வியஙகளான தத்வ*ஹித†புருஷாாததங்களை‡யுபதேசித்தல என்றவாறு. உடல்-இங்கு இலக்கணையால் அங்கவாசகமாயிற்று. அறிவிற்கு விடயங்கள அங்கமாகையால் அங்ஙனங்கூறினா. 'கடலுள்ளே மாங்கனியை வடிததாற்போலும்' எனறது உவர்க்கடலுள் ஒருதுளி

* தததுவம், "சுவையொளி யூறோசை நாறறமென் றைநதின், வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு" (திருக்குறள 3-வது அதி. நீத்தார்பெருமை குறள—7) என்னும் குறளாற் சொல்லப்பட்டவை.

† ஹிதம், தீயனவொழித்து நல்லனசெய்தல்.

‡ புருஷார்த்தம அறம் பொரு ளின்பம் வீடெனபன.

நீரில் அது இனசுவையெய்தற்பொருட்டு ஒரு தேமாங்கனியைப் பிழிந்தாற் போலும என்றவாறு. தேமாஙகனிரசம பிழியப்பெற்ற உவர்க்கடலின் நீர்த்துளி யானது, அதன்கணுள்ள பிறநீர்த்துளிகளின கூட்டரவால இனசுவையெய்தா தொழிந்து திருந்தாதவாறுபோல மூடலேமுழுமககண்மொய்கொளவையுளுள்ளா னொருவனுககு உறுதிப்பொருளே யுபதேசிப்பினும அக்குழுவினுள்ளார்கூட்டர வால அவன் அதனே யுளளததுட்கொள்ளாதொழிதலால் அவன் ஒருநாளுந்திருந தான் எனக கருததுநோககி யுவமையொடுபொருதது யுரைததுககொள்க. "கட லுளானமாவடித்தற்று" எனபது பழமொழிககூற்று. இது ஒபபுமைவகையால் வியாததம் என்னும் பொருட்குறிப்புடையதாய்ப் "பனறிக்கூழ்ப் பததரிற் றேமா வடிததற்று"* என நாலடியுளளும், "ஆற்றிற்கரைததபுளியாககிடாமலென்னன் பையெல்லாம" எனத திருவேகமபமாலேயினும்† வழங்கப்பட்டது. சமுத்திரத்திற் பெருங்காயம் கரைத்தாற்போலும் என்பது சாமானியவழககு.

73. யானுமற றிவ்விருநத வெம்முனு மாயககால்
வீரனு செயககிடநத திலலென்று கூடிப
படைமாறு கொள்ளப பகைதுணட லிலேதே
யிடைநாயிற் கென்பிடு மாறு.

எ-து, யானும இவவிடததிருநத வென்முன்னேனுமாக வொரு வினேசெய்யததொடஙகியக்காற் பகைவரால வீரனுசெயககிடநத தொன்றுமிலலேயெனறுசொலலிப பிறருந் தம்மோடுகூடிய படைத தொழிலினகண் மாறுகொள்ளுமவகை பகையைமிககசொலலுதலாகிய வது ஆடுகாததுககிடககும இடையாநாய்ககுக் களளா எலும்பிடுமாறு போலு மெனறவாறு.

(குறிப்பு) இது வலிமிககபகைவரை அடுத்துககெடுக்குமாறும், வஞ்சத தீஞ்சொற்சொலவாரை நம்பலாகாதென்பது மொருங்குகூறுகிறது. 'யானும' எனறது பிற பகைவர்செருககையடககவல்ல யானுமென்றபடி. இது கெடுப்பான் கூற்றாய் அவன் தன்னேயுணாததியவாறு. 'இவ்விடத்திருந்த' என்றது கெடுக கபபடுவானே அவன்பகைவரும பிறருமறியுமாறு கெடுப்பான்சுட்டிககாட்டியவாறு. 'என்முனனேனுமாக' எனறது கெடுககப்படுவான் கெடுப்பானுகியதன்னேத தம னெனறு நமபுமபடி அனபுடைமையும பணிவுடைமையுந்தோன்ற உறவுமுறை கூறியவாறு. 'ஒரு வினேசெய்யததொடஙகியகாற் பகைவரால வீரஞ்செயக்

* நாலடியார் 26-ம் அதிகாரம் (அறிவின்மை) செய்யுள—7.

† பட்டினததார்பிரபந்தம், திருவேகமபமாலே செய —22

கிடந்ததொன்றுமில்லை"என்றது இதுகாறும் எம்முண் மாறுபாடுடையோமாயிருந் தோமாதலாற் பிற பகைவர் செருக்குற்றிருந்தார்; இப்பொழுது ஒன்றுபட்டோமாத லால் நாங்கள்கூடிச்செய்யப்போகும் ஒருகருமத்திற் பிறர் பகைவராய்வந்து அவ வெற்றியடையக்கிடந்ததொருசெயலுமில்லை; எல்லாவெற்றியையும யாமேயடை வோம என்றவாறு. 'பிறரும்' என்றது பகைவரல்லாத பொதுமலாய்நின்றவரும என்றவாறு. 'தமமொடுகூடி' என்றது பகைவராயக் கெடுப்பாராகின்றருந தமக்கு அநுகூலராய் என்றவாறு. படைத்தொழில்-போர். 'மாறுகொள்ளுமவகை' என்றது கெடுக்கப்படுவானைப் பிறரெல்லாம் வீரமானத்தால விரோதிக்கும்படி என்றவாறு. பகையைமிகச்சொல்லுதலாவது பகைவாபலராயமிகுமாறு வீரம்பேசு தல். "இடைநாயிற்கென்பிடுமாறு" எனபது பழமொழிக்கூற்று. அடுத்தடுக் கெடுக்குமியல்புடையான்கூறும் இனமொழியை அறிவுடையோா கேட்டுழி அத னைச்சுட்டி இடைநாய்க்கிட்டவேலும்பிது எனவழங்கும வழக்கே இப்பழமொழி எனக்கொள்க. 'கள்ள ரெலுமபிடுமாறுபோலும்' என்றது கள்ளர் என்பிட்டு வஞ்சிக்குமுபாயம்போலும் உபாயமென்றவாறு. அதாவது —ஆடுதிருடுங்கள்ளர், ஆட்டுக்கிடைகாத்திருக்கும நாய தம்மை ஐயுறறுக குரையாதிருக்குமவண்ணம் பசுவுனறசைபற்றிய எனபுததுண்டத்தைச சிறிது சேயமைக்கண்வைத்திருந்து, மோப்பங்கொண்டு அந்நாய் தம்மருகுவருவதுகண்டு, அவ்வெனபுததுண்டத்தை அதனமுனபிட அதனை அந்நாய் உவந்துகௌவிக்கௌவிச் சுவைத்து மகிழ்ந்து கள்வரைத் தமராகக்கருதி ஆட்டுக்கிடைப்பாதுகாப்பிற் பராக்காயிருக்குமளவிற் கள்வா தம்மினத்தாரையேவி ஆடுமுதலியவறறைத திருடிச்செலலச்செயவது போலக கெடுப்பாரும், கெடுக்கபபடுவார்கேட்டுத தமமைத தமரென்று நமபியுவக குங் களிபபாற் பாதுகாப்பிற் பராககாயிருக்குமாறு, "யானுமற் றிவ்விருந்த வெம் மூனு மாயக்கால், வீரஞ் செயக்கிடநததிலலெனறு" சொலலல்போன்ற வஞ்சத தி[illegible]ாற்களைசசொலலித் தமமினததாரைததூணடி அப்பகைவரது பாதுகாப் பற்ற நாடுமுதலியவற்றைக் கைப்பற்றச்செய்தலாம.

74. கண்ணில கயவர் கருததுணர்நது கைமமிக
நண்ணி யவாக்கு நலனுடைய செய்பவே
லெண்ணி யிடாவரு மென்னோ புலிமுகத
துணணி பறிதது விடல.

எ-து, கணணோட்டமிலலாத கீழ்மக்கள் கருத்தின்கண்விரும்பிய துணாநது செயன்மிகுக அவரோடு நண்புகொண்டு நன்மையாயின செய்வாராயின், ஆராய்ந்திதுசெய்தால நமக கிடர்வருமென்னுதே புலி முகததினுணணியை அருளினுலேபறித்ததனோடொக்கும் என்றவாறு.

(குறிப்பு) இது கண்ணோட்டமிலலாதார்க்கு நனமைசெய்யலாகாதென்கிறது 'கண்ணோட்டமில்லாதகீழ்மககள்' எனறது (எது அடையானடுக்கப்பட்டமையால்) கண்ணோட்டமின்மையொன்றுனே சௌர்ய வீாய தைர்ய பராககிரம முதலிய நற்குணங்களையும அநுகூலர்பககல தீக்குணங்களாக்கிககொள்ளுந் தீயார் என்ற குறிப்புணாத்தியவாறு. 'கருததினகண்விருமபியதுணர்ந்து' என்றது அவாககுச்செயயும நன்மையின சிறப்புத்தோன்றக் கூறியவாறு கருத்தின் கண்விரும்பியதுணர்ந்து நன்மையாயினசெய்வாராயின் என இயையும் கருததினகண விருமபியதுணர்நதுசெய்யுஞ் சிறநதநனமைககே தீஙகுபுரியும இயலபுடையராயின் அவா கருததுணராதுசெய்யும நனமைககு மிகக தீங்குவிளைப்பரெனபது சொலலவேண்டாதாயிற்று. ஆகவே அவாககு ஒருவிததிலும் நனமை செய்யலாகாதெனபது குறிப்பு. 'செயன்மிககு' எனறது தீயாரோடிணஙகலாகாதென்னும விதியைககடநது என்றவாறு. இஙகு ஒழுககததையுணர்ததுமகையும செயலும விதிவாக்கியததுககு ஆகுபெயராயின. 'அவரோடுநணபு கொணடு' என்றது தமமொடுநணபில்லாத அக்கயவரோடு தாமாய ஒருதலை நண்புகொண்டெனறவாறு 'செயவாராயின' என்றது செய்தல அரிதென்னுங் குறிப்புணாத்தியவாறு. 'ஆராய்நது இதுசெய்தால நமககு இடாவருமெனனுதே' என்றது இதுசெயதால நமககு இடாவருமெனறு ஆராயாதே என்றபடி 'புலிமுகததினுண்ணியை' என்றது புலி தன்னுற போககிககொளளவொணணுதபடி அதன கண்ணிமையைபபற்றி ரததபானமபணணும உண்ணியை என்றவாறு. ஈண்டு முகம ஆகுபெயராயிற்று. 'அருளினுலே' என்றது பிறிதொருபயனுஙகருதாது புலியின்றுயர்தீாததலொன்றே கருதி யெனறவாறு. 'பறிததததேடொக்கும்' என்றது பறித்ததோா ஐதிகச செயலோடொக்கும் அச்செயலென்றவாறு. அசசெயலெனற சுட்டு வருவித்துக் கூட்டியுரைத்துககொளக. 'எண்ணியிடாவருமெனனுர்' என்னும உவமையடையைப் பொருளொடுங்கூட்டிவிரித்துரைத்துககொள்க."புலிமுகத தூண்ணி பறித்துவிடல்" என்பது ஓ ரைதிகமடியாகவந்த பழமொழிககூற்று. இதனைதிக முங் கூற்றுலேவிளங்கும. இது "வேங்கை வரிப்புலிநோய் தீர்தத விடகாரி, யாங்கதனுக் காகார மானுற்போல"* எனப் பிறிதோராற்றுனும் வழங்கப்படும். சௌரிய வீரிய தைரிய பராக்கிரமமுதலிய குணவிசேடங்களாற்சிறந்த ஒரு புலியின்முகதது அதனுதிரத்தை யுண்ணுதவாறு உண்ணியைப்பறிததெடுத்து நன்மைபுரிந்தவனைக் கண்ணோட்டமின்றிக் குடலைப்பறித துதிரததையுண்டு உயிரைப்போக்கிய அப்புலிபோலச சௌர்யாதிகுணங்களுடையராயினும் நிர்த்தாக்ஷிண்யமுள்ள கயவர்கள் தமககு நன்மைசெய்வாாக்கும் மிககதீஙகுசெய்வார் எனக் கருததுநோக்கிப் பொருளொடுபொருத்தி யுரைததுக்கொளக.

---

* மூதுரை, செய்யுள்—15.

75. பெரியார்க்குச் செய்யுஞ் சிறப்பினைப் பேணிச்
சிறியார்க்குச் செய்து விடுதல்—பொறிவண்டு
பூமே லிசைமுரலு மூர வதுவன்றோ
நாய்மேற் றவிசிடு மாறு.

எ-து, பெருமைக்குணமுடையோர்க்குச் செய்யக்கடவ சிறப்பினை விரும்பிச் சிறுமைக்குணமுடையார்க்குச் செய்துவிடுதல், பொறிவண்டு பூமேற்படிந்திசைமுரலாநின்றவூரனே! அதுவன்றோ! குதிரைமேலிடக் கடவ பண்ணினை நாய்முதுகிலிடுநெறி யென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது தகுதியில்லாதார்க்குச்செய்யுஞ் சிறப்பின்குற்றங் கூறுகின்றது. பெருமைக்குணங்களாவன:—கல்வி அறிவு ஒழுக்கம் குடிப்பிறப்பு வீரம் வினைத்திட்பம் சால்பு முதலியன. 'செய்யக்கடவசிறப்பினை' என்றது செய்யக்கடமைப்பட்டசிறப்புக்களை யென்றவாறு. அவை பொற்பூமுதலிய பரிசும் பட்டமும் 'புரவலர்தம்மோடிருக்கையு மெடுபிடியு' முதலாயின. 'விரும்பி' என்றது வெளியிடத்தகாதகாரணத்தால் அவரைவிரும்பி என்றவாறு. சிறுமைக் குணமுடையார் - பெருமைக்குணங்களின் மாறுபட்டகுற்றங்களையுடையராய்க் காமநெறியொழுகுமவர். 'செய்துவிடுதல்' என்றது செய்துவிட்டோமேயென்று பச்சாத்தாபமுண்டாகும்படி தவறுகச்செய்தல் என்றவாறு. இதுவே பின்னும் அதுவென்று சுட்டப்பட்டமையால், தகாது என ஒருபயனிலைச்சொல்வருவித்து முடிக்கற்பாற்று. இங்ஙனம் முடியாதிருப்பின் மேல் அதுவென்னுஞ்சுட்டு வேண்டாதுகூறலாம். "நாய்மேற்றவிசிடுமாறு" என்பது பழமொழிக்கூற்று. தகாதார்க்குச்செய்யுஞ்சிறப்பை நாய்க்கிட்டதவிசு என வழங்கும் அடிப்பட்ட வழக்கே இதன்பழமொழியாகும். நாய்மேற்றவிசிடுமாறென்றமையால், 'குதிரை மேலிடக்கடவபண்ணினை' என மறுதலையுவமம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. பண் - ஏறுகுதிரைமேலிடுஞ் சேணமென்னுந்தவிசு. 'குதிரைமேலிடக்கடவ பண்ணினை நாய்முதுகிலிடுநெறி' என்றது தகாதகாரியம், பயனில்லாதசெயல், இகழப்படுஞ்செயல், அறிவில்லாதசெயல், முறையில்லாதசெயல் எனப் பலதிறத் தானும் பழித்தற்குரிய குறிப்புணர்த்தியவாறு. இப்பழமொழிக்கு மறுதலையுவமம் யானைமேலிட்டதவிசென்பதே சிறந்ததெனக்கொண்டு, "அடுகளிற்றெருத்தி னிட்ட, வண்ணப்பூந்தவிசுதன்னை ஞமலிமேலிட்டதொக்கும்" எனச் சீவகசிந்தாமணி*யுள் வழங்கப்பட்டது. இப்பழமொழியிலுள்ள ஏழனுருபைப் பொருட்டுப் பொருளுணர்த்தற்குரிய விடயசத்தமியாகவும், மறுதலையுவமம் நாயகராகவும் கொண்டு, நாயகருக்கிட்டதவிசை நாய்க்கிட்டுக்தூர்தவைத்தவாறும் எனப் பிறிதோருரையில் வரையப்பட்டுள்ளது. இக்கருத்துப்பற்றியே திருவாசகத்தில்

* சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், செய்யுள்—202.

"நாயினுக்குத்தவிசிட்டு நாயினேற்கே"* எனவும், "நமமையுமோர்பொருளாக்கி நாய்சிவிகையேற்றுவித்த"† எனவும், "நனருக்கவைத்தெனனை நாய்சிவிகையேற்றுவித்த"‡ எனவும், "ஒருநாய்க்குத்தவிசிட்டிஙகூருடலபுகுந்தான்"|| எனவும், "பொற்றவிசுநாயககிடுமாறனறே"§ எனவும் வழஙகப்பட்டது இவ்வாறன்றே "நாய்மேற்றவிசிட்டுநன்றாயப்பொருட்படுத்த"$ என்றதும இககருத்துடைய தாமென வேறுரையை ஆதரித்தற்கேதுவாயிற்று.

76. செருககெழு மன்னர் திறலுடையாரச சோந்தா
ரொருத்தரை யஞ்சி யுலைதலு முண்டோ
வுருத்த சுணங்கி னொளியிழாய் கூரி
தெருத்து வலியதன் கொமபு.

எ-து திறலுடைய செருமேவியிருநத மன்னவரையடைந்தவர்கள் பிறரொருவரையஞ்சித் தளாதலுமுண்டோ; முலைமேற்றோன்றிய சுணஙகினையுடையவொளியிழாய' வலிய வெருத்தின்கொமபு கூரிதாகலா னென்றவாறு. எருத்து வலியதன்கொம்பென்பதனைப பிடாவலியதன் கொமபென்பாருமுளா.

(குறிப்பு) இது வலியாரைச்சாாதலினவனமை கூறுகிறது. 'திறலுடைய' என்றது திறலுடையராயுள்ள என்றவாறு. இது மன்னவரெனப் பின்வருமபெயருட னியையும் திறல் - வலி திறலுடைமை அஞசாமைக்கும செருமேவியிருத்தல் தளராமைககும ஏதுவாகக்காட்டப்பட்டன செரு-போர். அது இங்குச சேர்ந்தார் பகைவரோடு பொரும்போர் என்பது குறிப்பாற்பெறப் பட்டது. 'பிறரொருவரையஞ்சித்தளர்தலுமுண்டோ' என்றது தாம பிறராயினு ரெலலாரையும அச்சுறுத்தித் தளரச்செய்வதல்லது தா மொருவருக்கும் அஞ்சித் தளராரென்றவாறு. "கூரி தெருத்துவலியதன்கொமபு" என்பது பழமொழிக கூற்று. இப்பழமொழிவடிவம் வழக்குஞ் செய்யுளுமநோககி வந்துழிககாண்க. எருத்துவலியது எனபதனை வலியதாகியஎருது என்னுமபொருளில் எருத்துவலியது என விசேஷணோத்தரபத கர்மதாரயசமாசத்தொடராககவைத்து ஆறனுருபு கூட்டி 'வலியவெருத்தின்கொம்பு' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. 'கூரிதாகலான' என்றது மொணணையாயிருப்பினும கூர்மையுடையதுபோற் பயமாகலா

* திருவாசகம், சுட்டறுத்தல், செய்யுள—28.
† ,, அசசோப்பதிகம், செய்யுள —9.
‡ ,, திருககோததுமபி, செய்—8.
|| ,, உயிருண்ணிப்பத்து, செய்யுள் –2
§ ,, திருவேசறவு, செய்யுள்—5.
$,, திருககோத்துமபி, செய்யுள்—20.

னென்றவாறு. இதனால், அது கூரிதாயிருப்பின் மிகவும் உருவப்பாயுமென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. வலியுள்ள எருத்தின்கொம்பு மொண்ணையாயிருப்பினும் அது பாயும்போது அவ்வெருத்தின்வலியாற் பாயப்படுமுடலிற் கூரிய கொம்புபோல விரைந்து உருவப்பாயும்; அவ்வாறே திறலுடைய அரசரைச் சார்ந்தபிறர் திறனிலராயினும், அத்திறலுடையரசரதுவலிகொண்டு வலியுடையார்போலத் தம்பகைவர் அஞ்சித் தளருமாறு தாக்குவரெனத் திட்டாந்தத்தொடு பொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. இதனால், வலியாரைச்சேர்ந்தார் எளியாராயிருப்பினு மவரை யெள்ளலாகாதென்பதும் குறிப்பாயிற்று.

77. அன்பி னெகிழ வழிபட்டுக் கொள்ளாது
நின்ற பொழுதின் முடிவித்துக் கொள்வது
கன்றுவிட் டாக்கறக்கும் போழ்திற் கறவானை
யம்புவிட் டாக்கறக்கு மாறு.

எ-து, அன்பி னொருவ னெகிழும்படி தான் வழிபட்டொழுகி யவனாலுள்ளபயன்கொள்ளாது தானினைத்தபொழுதே முடித்துக் கொள்வேனென்றுகருதி முயறல், ஆவினைக் கறக்கும்பொழுதறிந்து கன்றுவிட்டுக்கறவாது அவ்வாவினை யம்பினைவிட்டுக் கறக்குநெறியோ டொக்கு மென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது உடையோரிடத்து ஒன்று இரந்துபெறுமாறுகூறுகிறது. 'அன்பினொருவனெகிழும்படி' என்றது இரப்பானாகிய தான்செய்யும் அன்பினால் இரக்கப்படுவோனாகிய பிறனொருவன் உளநெகிழும்படி என்றவாறு. 'தான்' இரப்பான். வழிபட்டொழுகலாவது – உரியோன்சொல்வழிநிற்றலும் அவன மனமறிந்து வேண்டுவனசெய்தலும் முதலாயின. அவனாலுள்ளபயன்கொள்ளலாவது அவனிடத்துள்ளதொருபொருளை அவன் மனமுவந்துகொடுக்குஞ்செவ்வியறிந்து இரந்துகொள்ளுதல். 'நினைத்தபொழுதே முடித்துக்கொள்வேனென்று கருதிமுயறல்' என்றது இரப்போன் தான் வேண்டும்பொழுது தனதாற்றலைக் காட்டியச்சுறுத்தித் தன்விருப்பத்தை முடித்துக்கொள்வேனென்றெண்ணி முயறலென்றவாறு. மூலத்தில் 'ஆக்கறக்கு' மெனபவற்றுள், முன்னது எழுவாய்த்தொடராகவும், பின்னது இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடராகவும்கொள்க. ஆக்கறக்கும்போழ்தில் என்பதற்கு ஆவானது தானே கறக்கும்பொழுதறிந்து என்பதே பொருளாமாயினும், 'ஆவினை' என்றது, பின் 'கறவானை' என்றவினைக்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவித்துரைத்தவாறு. 'ஆவினைக்கறக்கும்பொழுதறிந்து' என்றது ஆவினை, அது கறக்கும்பொழுதறிந்து என்று கூறியவாறு. அதாவது ஆப் பசிதீரப் புல்லார்ந்து நீர்பருகிக் கன்றுள்ளிப் பான்மடிசுரந்திருக்குஞ்செவ்வியறிந்து என்றபடி. 'கன்றுவிட்டு' என்றது செவ்விவாய்ந்திருப்

பினும் கறத்தல்சோர்வுபடாமைக்குச் சிறந்ததோ ருபாயங்கூறியவாறு. 'அவ் வாவினை' என்றது தானே கறகுமியல்பினையுடைய அதனையென்றவாறு. 'அம பினைவிட்டுக்கறககுநெறியோடொககும்' என்றது அம்புகொண்டெய்தலான் அச் சுறுதிக் கறக்குமுறைபோலுமென்றவாறு. இதன்பழமொழி, கன்று சுவைக்கக் கறவாதகறவை கம்பிட்டடிக்கக்கறக்குமா எனவும், பொதுமைபற்றித் தானுக் கனியாதது தடிகொண்டடிக்கக் கனியுமோ எனவும் வழங்கப்படும் இதனுவ மையை, வழிபாடுபுரிந்து கன்றுவிட் டாக்கறப்பாருககுப் பால்சுரந்தளிக்கும் கறவைபோலக கொடுப்பாரும, வழிபாடுபுரிந்து மனமுவககச்செய்துகொடுககுஞ் செவவியறிந்து விருப்புடையாரைமுனனிட் டிரப்பாரககே கொடுககத்தகுவ தாய்த் தமமிடததுளளபொருளை மனமுவந்துகொடுப்பர் எனவும, அமபுவிட்டு அசசுறுதிப் பால்கறசகப்புகுவாரால் அப்பாலுக காதாரமாகிய உதிரததை யொழுக்கினும் ஒழுக்குவதல்லது பால்சிறிதுமுதவாத கறவைபோல, இரக்கப் படுவோரும், ஆறறலால அச்சுறுதியிரப்பாரால் விரும்பியபொருளினுதாரங்கள அழியினும அழியவிட்டிருபபதலலது அவர்விரும்பியது சிறிதும் அளியார எனவும் பொருளொடு பொருததிவிரித்துரைததுக்கொள்க.

78. இணரோங்கி வநதாரை யென்னுற்ற கண்ணு
முணாபவ ரஃதே யுணாப—வுணர்வாரக
கணிமலை நாட வளரூடிக கண்ணு
மணிமணி யாகி விடும.

எ-து, தொடர்ச்சியுறுதுயர்நதுவநதாரை யவர்கள் எல்லா விட ருற்றகாலததும அறிவுடையா ரப்பெற்றியே யவர்களையுணர்நது மதிப் பா; அணிமலைநாடனே! சேறுடியவிடதது முணர்வார்க்கு நலலமணி மணியேயாய்த்தோன்று மதுபோல வென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது உயர்ந்தகுடிப்பிறந்தா தாழ்வடைநதாராயினும் இகழப் படாரென்கிறது 'தொடர்ச்சியுறுது' என்றது குலபரம்பரையாக என்றவாறு. 'உயாந்துவந்தாரை'யென்றது குணமுடைமையால நனகுமதிககப்பட்டுவந்தாரை என்றபடி. 'எலலாவிடருற்றகாலததும' எனறது எவ்விடருற்றகாலததும் என்ற படி. இடர்களாவன. காரியககேடு, பொருட்கேடு, இரணம், வறுமைமுதலிய வற்றால உளவாயதுன்பங்களா. அவற்றையுறுதலாவது அததுனபங்களில் அழுந் தல். 'அறிவுடையாா' என்றது அவரதுதகுதியறியும் அறிவுடையார் என்றபடி. 'அப்பெற்றியே யவர்களையுணாந்துமதிபபா' என்றது அவா இடருற்றிருககுந் தாழ்வுநிலைநோக்காது இயற்கையினுளதாம உயர்வுநிலையொன்றேநோககி அவர் களை நன்குமதிப்பர் எனறபடி. 'சேறுடியவிடத்தும்'என்றது அணிகலங்களி விடு

தங்கத்திடையிற் பதிந்திருத்தலையிழந்து அழுக்கணச்சேற்றில் அழுந்திக்கிடப்பி னும் என்றவாறு. 'உணர்வார்க்கு' என்றது மணிகளின் குணநலமுணர்வார்க்கு என்றவாறு. 'நல்லமணி'-மாணிக்கம் 'மணியேயாயத்தோன்றும்' என்றது அணி கலங்களிற் பொதிந்துவிளங்கிய முன்னைய நிலையினின்றுந் தாழ்வடைந்ததாகத் தோன்றுதென்றவாறு. 'அதுபோல' என்றது பொருளொடுபொருந்தமுடித்தற் கெடுத்துக்காட்டுறுப்பினை விரித்துரைத்தவாறு. இதனைபழமொழி மண்ணிற் கிடந்தாலும் மாணிக்கந்தாழாது எனப் பிறிதுமொழிதலாக வழங்கப்படுகிறது. இதன்பொருள், மண்ணிறகிடந்து மாசடைந்திருந்தாலும் மாணிக்கமணியை அதன் மாசுடைமைபற்றியிகழாது அதன் குணமகிமையாகிய தேசுடைமைபற்றி மேற்கொள்வதுபோலக் குலபரம்பரையிற் றேசுற்றுயர்ந்தோரை ஒருதாழ்வுவந் துழி அத்தாழ்வுநோக்கியிகழாது அவரதுகுணமகிமையாகிய தேசுடைமைநோக்கி மேற்கொள்ளவேண்டுமெனபதாம.

79. கோவாத சொல்லுங் குணனிலா மாக்களை
நாவா யடக்க லரிதாகு—நாவாய்
களிகள்போற் றூங்குங் கடற்சேர்ப்ப வாங்கி
வளிதோட் கிடுவாரோ வில.

எ-து, பொருந்தாதனவற்றைச் சொல்லவல்ல குணனில்லாத மாக் களை நாவினிடத்தை யடக்குதல் பிறர்க்கரிதாகும; கள்ளுண்டார்போலத் களிகள்போல நாவாய்கடூங்குங் கடற்சேர்ப்பனே! காற்றைவாங்கித் தம முடையதோண்மேலேயிடவல்லாரில்லை யென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது புலவறிவாளரைத் தெளிவிக்கலாகா தெனகிறது. 'பொருந்தாதனவற்றை' என்றது நூலவழக்கோடும் உலகவழக்கோடும் பொருந் தாதவிஷயங்களையென்றவாறு கோத்தன முறைப்பட்டனவாதலாற் கோவா தன முறையில்லனவாய இருவகைவழக்கினுஞ் சேராவாயின. 'சொல்லவல்ல' என்றது சொல்லுதலளவேயன்றிச் சொல்லியவண்ணஞ் செய்யவல்லரல்லாத எனறவாறு. 'குணனிலா' என்றது ஒருகுணமுமிலலாது பலகுற்றங்களும பொருந்திய என்றவாறு 'மாக்களை' என்றது விலங்கினம்போலக் காமசாரமாய் ஒழுகுமவரையென்றவாறு. 'நாவினிடத்தையடக்குதல்' என்றது நாவிற்கிடமா யுள்ள வாயையடக்குதல என்றவாறு. நாவிற்கிடமாயுள்ளதென அவர்வாயை விசேடித்துக்கூறியது நாவுள்ளதுணையும அவர்வாய அடங்காது; அதனையறுத் தால் அடங்கும் என்னும செறற்குறிப்புணாத்தியவாறு. அவர்வாயையடக்குத லாவது அவர்சொல்லுமவை அங்ஙனமன்றென மெய்ப்பித்து அவர் எதிர்மொழி சொல்லாதிருக்கும்வகைசெய்தல். வாய் இங்குப் பேச்சுக்கு ஆகுபெயராயிற்று.

மாக்களை நாவினிடத்தையடக்குதல் என ஈருருபிணைந்துநின்றது. நாவாலடக்கல் எனபது பாடமாயின் அவரை எதிருரைகூறி யடக்கல் அரிதெனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க அருமை-ஈண் டினமையுணர நின்றது இங்கு நாவென்றது கருவியாகுபெயராய் உரையையுணர்த்தியதாம. 'பிறாக்கரிதாகும்' என்றது அப்புல்லறிவாளரின்வேறாய பேரறிவாளர்க்கு அரிதாகுமென்றவாறு. பிறபுல்லறிவாளா அறிவொபபுமையால மாறுபட் டுரையாடாராதலால் அங்ஙனங் கூறினாரென்க. "வாங்கி, வளிதோட்கிடுவாரோவில்" என்றமூலம் பழமொழிக்கூற்று. 'காற்றைவாங்கித தம்முடையதோணமேலே யிடவல்லாரில்லை'யென்றது அதனுரை. இதனுள, 'காற்றைவாஙகி' எனறது காறறைததிரட்டி யுருட்டி நீட்டி வளைதது என்றவாறு. வாஙகுதல்-வளைததல் 'தம்முடையதோண்மேலேயிட வல்லாரில்லை' எனறது அஙஙனம்வளைததசெயறகருஞ்செயல்தோன்றப் பூண்ட பரிசாகத தம்முடையதோளுககு வளையலாயிட்டுககாட்டவல்லார் ஒருவருமில்லை யெனபதாம ஒப்புயர்வறறசெயற்கருஞ்செயற்கு அசசெயலாலாகியதொன்றே சிறந்தபரிசாமாதலால அங்ஙனஙகூறினா. 'இலலையென்றவாறு' என்றிருப்பது இல்லை; அதுபோலுமென்றவாறு என உவமவுருபு விரிததுரைககற்பாற்று. வாங்கி வளிதோட்கிடுவாரில்லாதவாறுபோலக கோவாதசொலலுங் குணமில்லா மாககளை நாவாயடக்குவாருமில்லை; அடக்குவாருளராயின வளிதோட்கிடுவாருமுண்டு என்னும் விதணடையானே புலலறிவாளர்வாயினை யடக்கலாகாதென்பது வற்புறுததப்பட்டது. இப்பாட்டிக, "காணுதாற்காட்டுவான்றானகாணுன் காணுதான, கண்டானுந்தானகண்டவாறு"* என்னுங் குறட்கருததுடையது. இப்பழமொழி ஒப்புமைபற்றி, "மானிடன்விசும்பைததோலபோற்சுருட்டுதல் வலலனுயி, னீனமில்சிவனைககாணுதிடுமைபதீர்வீடுமெய்தும்"† எனக் காஞ்சிப் புராணததுள் வழஙகபபட்டது.

80. தாழார மாரப கசட்டறக கைகாவாக்
கீழாயோா செய்த பிழைப்பினை—மேலாயோ
ருள்ளததுக் கொண்டுநொந தூக்கல் குறுநரிக்கு
நல்லநா ராயங் கொளல.

எ-து, வடமாகக கேட்கபபட்ட முததினையுடையமார்ப' குற்றமற வொழுககங்களைப்பாதுகாவாத கீழ்மக்கள்செயதபிழையினை, மேன்மக்கள் தமமனததின்கட்கொண்டு மறறதற்குநொந தக கீழாயினுரை யிடும பைசெய்தற கூககுதல, சிறியநரியின்பொருட்டு நாராயணமென்னு மம பினை யெய்தற்குவாங்கிக்கொண்டதனேடொககு மென்றவாறு.

---

* திருக்குறள் 85-ம் அதிகாரம் (புல்லறிவாண்மை) குறள்—9.
† காஞ்சிப்புராணம், சனற்குமாரப்படலம் செய்—43.

(குறிப்பு) இதுவும் பெரியாரைப் பிழைக்கலாகாதென்கிறது. 'குற்ற மற வொழுக்கங்களைப் பாதுகாவாத கீழ்மக்கள்' என்றது பாவந்தேயுமாறு வருணாச்சிரமசமயவொழுக்கங்களைப் பாதுகாவாது காமசாரமாயொழுகுங் கீழ்மக்கள் என்றவாறு. வருணாச்சிரமசமயவொழுக்கத்தாற பாவநதேயுமெனபதை "ஒழுக கத்துநீத்தாாபெருமை"* என்னுங் குறளுரையானறிக. மேலாயோர்-ஒழுககத்து நீத்தாராயமேன்மக்கள். 'தம்மனம' எனறது பிறர்குறறமுணராத சிறப்புணர்த தியவாறு. கொண்டு, நொந்து எனறது கொள்ளுதலுங்கொடிது; நோதலுங் கொடிது, இவ்விரண்டும் ஒருங்குகூடினவர் எஙஙனந்தாங்குவா என்னுங் குறிப் புணாததியவாறு. 'இடுமபைசெய்தற் கூககுதல' என்றது ஒறுககததொடஙகல என்றவாறு. "குறுநரிககு நலலகாரயங்கொளல" என்பது பழமொழிககூற்று. 'சிறியநரியின்பொருட்டு' எனறது சிறியநரியை எய்துகொல்லுமபொருட்டு என்றவாறு. சிறியநரி-குள்ளநரி நாராயணமென்னுமம்பு-நாராயணாஸதிரம். 'வாங்கிக்கொண்டதனோடொக்கும்' என்றது தவஞ்செய்து பெற்றுககொண்டு அதனை லதனை எறியததொடஙகுதலோடொக்கும் என்றவாறு. இதன் பழமொழிப்பொருள ஒப்புமைபற்றிக நுள்ளநரியெய்யக்கோதண்டம்வேண்டுமோ எனவும், கோழியடிக்கக்குறுந்தடிகொள்வானேன் எனவும, வழககிலும,"கோழிவெண்முட்டைகென்செய்வதெநதாய்குறுநதடிநெடுங்கடலவணணா"† எனவும் "எருககிலைக்காகவெறிமழுவோசசலென்செயவதெந்தைபிரானே" ‡ எனவும் பெரியதிருமொழியுளளுமவழங்கப்பட்டது. இபபாட்டாற் சிறியாாசெய்தபிழை கண்டுவெகுளும் பெரியாரைநோக்கிப் பிழைபொறுப்பிப்பார்கூறுவதுபோனறு பெரியாரைப்பிழையாமைகூறப்பட்டதெனககொளக. "வெனறடுகிற்பாரை"§ என்ற பாட்டுககு வலியான்மிககஅரசரும், இப்பாட்டுககுத தவததானமிககமுனிவருமாகிய விடயபேதமுடைமையால இது கூறியதுகூறலாகாதென உணர்க

81. நாடி நமரெனறு நன்கு புரநதாரைக
கேடு பிறரொடு சூழ்தல கிளர்மணி
நீடுகல வெறப நினைப்பின்றித தாமிருநத
கோடு குறைத்து விடல்.

எ-து, ஆராய்நது நமக் கிவர் தமராவரென் றுமதிததது மிகவுந தமமைப் புரந்தாரைப் பிறரோடு கேடுசூழ்தல,கிளாமணிநீடுகலவெற்பனே! உணர்வின்றித தாமேறியிருநதமரககொமபினைக குறைததுவிட்டதனோடொக்கு மென்றவாறு.

---

* திருககுறள் 3-ம் அதி. (நீத்தார்பெருமை) குறள—1.

† திவ்யப்பிரபந்தம், பெரியதிருமொழி 10-மபத்து 9-வதுதிருமொழி பாசுரம்-7.

‡ ,, ,, ,, ,, ,, பாசுரம்-6.

§ இந்நூலின் 65-ம் செய்யுள

(குறிப்பு) இது ஸ்வாமித்துரோகம் செய்யலாகாதென்கிறது. 'ஆராய்ந்து நமக்கு இவர் தமராவரென்றுமதித்து' என்றது பலரைப்பரிசோதித்து அவரு ளெல்லாம் இவரே நமக்கு வேற்றுமையில்லாத்துணைவர் எனநினைத்து என்ற வாறு. இது அவர் கேடுசூழ மனஞ்செல்லாமைக்கு நிமித்தங்காட்டியபடி. 'மிகவுந்தமமைப்புரந்தாரை' என்றது தாம் அவரைப் பாதுகாத்தமையினின்றும் மிகவும் தம்மைப் பாதுகாத்தவரை யென்றவாறு. இதுவும் அவர்செய்த நன்றி மறத்தற்கு மனமெழாதிருக்க நிமித்தங்காட்டியபடி. 'பிறரோடுகேடுசூழ்தல்' என்றது அவர்க்குப் பகைவராயினரோடுகூடிக் கேடாயினவற்றைச்சூழ்ந்துசெய் தல் என்றவாறு. கேடு-இங்குக் கேட்டிற்குக்காரணமாகியசெயலை யுணர்த்திற்று. 'உணர்வின்றி' என்றது தமக்குக் கேடும் பழியும் பாவமும் ஒருங்குவருமென்னு முணர்வின்றி என்றவாறு. இவ்வுவமையடை பொருளொடுகூட்டியுரைக்கற் பாற்று இவ்வுணர்வொன்றிருப்பிற் பிறகாரணங்கள் எனனிருப்பினும் அது செய்யாரெனச் செய்யாமைக் குபாயமும் குறிப்பாற் காட்டப்பட்டது. 'தாமேறி யிருந்தமரக்கொம்பினைக் குறைத்துவிட்டதனோடொக்கும்' என்றது தம்மைத் தாங்கியிருக்கும் மரக்கொம்பின்மேலேயிருந்துகொண்டு அதனைக் கீழே குறைத்து விட்டதனோடொக்கும் என்றவாறு. இருதலையினுங்கெடுவது சினையும் முதலு மாதலால், முறையே கெடுக்கப்படுவார்கேட்டினும் கெடுப்பார்கேடே மிக்கதென் பது குறிப்பாயிற்று. தனக்குப் பற்றாயிருந்ததொரு மரக்கொம்பை அதன்மேலிட்ட திருந்துகொண்டே கீழிட்டதனை வெட்டிவீழ்த்தியவன் பிறிதொருபற்றில்லாமை யாற் றானும் அதனொடுவீழ்ந்திறப்பதுபோலத் தமக்குப் பற்றாயிருப்பாரைப்பற்றி யிருந்துகொண்டே அவரைக்கெடுப்பானும் பிறிதொருபற்றில்லாமையால் அவ ருடன் ஒருங்குகெடுவன் என்க கருத்துநோக்கிப் பொருளொடுபொருத்தி யுரைத் துக்கொள்க. இதன்பழமொழி, தனக்கேகேடுபயக்கு மறிவிலிசெயலைச்சுட்டி இது முனைமரத்திலிருந்து அடிமரத்தைவெட்டிறுற்போலும் என நாட்டுவழக்காக வழங்கப்படுகிறது.

82. பொற்பவும் பொல்லா தனவும் புனைந்திருந்தார்
சொற்பெய் துணர்த்துதல் வேண்டுமோ—விற்கீ
ழரிபாய்ப் பரந்தகன்ற கண்ணா யறியும்
பெரிதாள் பவனே பெரிது.

எ-து, நல்லனவற்றையுந் தீயனவற்றையும் மருங்கிருந்தார்புனைந்து சொற்களைப் பெய்துணர்த்துதல்வேண்டுமோ; விற்போலும்புருவத்தின் கீழரிபரக்கப்பட்டுப் பரந்தகண்ணினையுடையாய்! பெரிதுமுதன்மையை யுடையனு யாளுமவனே மிகவு மறியு மென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகலின் வகைவிசேடங் கூறுகிறது. பொற்பவெனபது பொலலாதனவற்றின் மறுதலையாதலால் நல்லவெனப் பொருளுரைககப்பட்டது. நல்லனவாவன நனமைபயககுஞ் செயலுஞ் சொலலும. 'தீயன'-தீமைபயககுஞ செயலுஞ சொல்லும. 'மருங்கிருந்தார்'-மன்னரைசசார்ந தொழுகுங்காரியத்தலைவர். 'புனைநதுசொற்களைப்பெயதுணாத்த'லாவது சுருக்கமாயுங் குறிபபாயு ஞசொலலாது அறியாதார்க்குரைப்பதுபோல விரிதது வெளிப்படையாயுரைத்தல. 'வேண்டுமோ' என்றது இன்றியமையாததன்றுதலாலும், தனனை யறிவிலியெனறுமதித்துரைப்பதா யரசன்கருதுவனுதலாலும் வேண்டாவெனறபடி. 'பெரிதும மூதனமையையுடையனுயாளுமவ' னெனறது அந் நல்லவுந் தீயவுமாகியபயனைத தற்சாரந்தாரைககாட்டிலும் மிகவுமநுபவிததறிதற்குரியனுன அரசன என்றபடி அல்லதூஉம ஆட்சியினபயிறசியாலாகிய அநுபவவுணாவுடையஅரசன எனினுமாம். இது பெரிதறியும எனபதற் கேதுவாயிறறு. 'மிகவுமறியு'மெனறது மிகவுமறியுமாதலா லுணாததுதலவேண்டுமோ வெனக கூட்டி முடிககற்பாற்று. ஆள்பவனறியானேமெனனும அடிப்பட்ட வழக்கே இப்பாட்டிற்கெடுததுககொண்ட பழமொழியெனவறிக.

83. உற்றதற் கெலலா முரனுசெய்தல வேண்டுமோ
கற்றறிந்தார தமமை வெகுளாமை காபபமையு
நெற்செய்யப புற்றேய்நதாற் போல நெடுமபகை
தற்செய்யத தானே கெடும

எ-து, உற்றதற்கெல்லாந் தனிததனியே தமமை வலிசெய்யவேண்டுமோ, கற்றறிநதவர்க டமமைவெகுளாமைகாபபதே யமையும். நெறசெய்யப்புற்றேய்நதாற்போலப் பெரியபகை தானேகெடுந் தன்னை வலி பண்ண வமையு மென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது அரசர்நீதிநூல்வல்லாரோடு விரோதிககலாகாதெனகிறது. 'உற்றதற்கெலலாந் தனிததனியே தமமை வலிசெய்யவேண்டுமோ' வென்றது அரசியற்குப் பலவகையானு மிடையூறுகளுண்டாவ தியல்பு; அவை யொவ்வொன்றிற்கும் வெவ்வேறுவலிசெய் திடர்ப்படுவர் அறிவிலார்; அறிவுடையோ ரவையொனறுஞ்செய்யவேண்டாது எலலாவற்றிற்கும எளிதிற்செய்தற்குரிய உபாயமொன்றைச் செயதிருப்பா என்றவாறு பலவகையாகவரு மிடையூறுகளாவன- தாயத்தார, பகைவர், தெய்வம், கோல்குறுமபர், வினைசெய்வார, சுற்றததார், குடிகள்முதலாயினோராற் பலதிறப்படவருவன. 'கற்றறிந்தவர்கள் தம்மை வெகுளாமைகாப்பதேயமையு' மெனறது அவ்வெளியவுபாயம யாதெனவினவியவழி இதுவென விடையிறுததவாறு. 'கற்றறிந்தவா' என்றது நீதிநூல்களைக கற்றறிந்தசான்றோா எனறவாறு. 'தம்மைவெகுளாமை' எனறது அரசராகிய

தம்மை அசசான்ஞோ வெகுளாதிருககுமவண்ணம் என்றபடி. காப்பு - அவா வெகுளவதற்குக காரணங்களான நீதியொடுபடாதனசெய்தலும், அவாசொல்வது கேளாமையும், அவரையவமதித்தலு முதலிய பிழைகள தமமாட்டணுகாது பாது காததல். 'அமையு'மென்றது இக்காப்பொன்றுானதாகவே அவர்களவ்வரசனை யநுவர்த்தித்து வேண்டுவனசெய்து எலலாவிடையூறுகளேயும போக்குவராத லாற் பிறிதோருபாயந்தேடவேண்டாவென்றவாறு. அவர் விரோதமுளதாயின் அவ்விரோததது ககேதுவாகிய நீதியிலலாதசெயலகளே த்தடுப்பாரின்மையால் நாடு கெடுவதுகண்டு அவரே அச்செயல்களேக குடிகட்கும பகைவர்கருங்காட்டித தாமு முபேக்ஷிததிருககப பலவகைவிரோதஙகளாலும அரசன் பகைகடெளிய ஞய்க் கெடுவன்என்பது கருதது. இங்ஙனஙகாவாமையாலுணடாகிய நீதிநூல் வல்லார் வெகுளியைப்போககுதற குபாயம்யாதென நிகழும்வினவை யவலம் பித்துத்திட்டாந்தமுகததா லதற் குபாயங்கூறுகிருர்,'நெற்செய்யபபுற்றேய்ந்தாற் போல' என்றுதொடங்கி "நெற்செய்யப்புற்றேய்ந்தாற்போல" என்பது பழ மொழி. இதன்பொருள புறபற்றியதரிசுநிலததைத தொளியுழு தெருவிட்டு நெற்பயிரகட்டு நீகால்யாக்கவே நீரூடுதலாலும நெற்பயிரினருளடர்த்தியாலும் முன்பிருந்தபுல்விதைகள முளேததுச செழிததுவளாதறகிடமின்றித தேய்ந்து குறைந்தாற்போலும என்பதாம 'பெரியபகை' என்றது எலலாப்பகையுள்ளும் பெரிதாகிய நீதிநூல்வல்லார்பகை எனறவாறு. 'தானேகெடு' மென்றது "காரணநசிக்கக் காரியநசிககும்" எனனுநியாயத்தால் அதனைக்கெடுத்தற்குப் பிறிதோருபாயந்தேடவேண்டுவதில்லை என அதனைக கெடுககுமுபாயததி னெண்மைகூறியவாறு. பினனையொனறுஞ் செயயவேண்டுவதில்லையோவென் னுமவினவுககு விடையாக, அமையுமென்பதைப் பின்னு மநுவாததிச்செய்து தற செய்ய அமையும் எனக்கூட்டி, தன்னை வலிபண்ணவமையுமெனப் பொரு ளுரைக்கப்பட்டது. இது, "ஆதலாற் றன்னைவலிபண்ணவமைய" மென்றிருக்க வேண்டும். தன்னைவலிபண்ணலாவது நீதிநூல்வழியொழுகுதல. ஒழுகவே, அவர்விரோதம் வளர்தற்கிடமில்லாமையாலும் அவா விரோதமுண்டாதற்கு வேறுகாரணமில்லாமையாலும் விரோதமொழிந்து அவர்தாமே யநுகூலராவராத லால், பிறிதோருபாயம்வேண்டுவதில்லை; நீதிநூல்வழியொழுகுதலாகிய கடமை யொன்றே செய்யவமையுமென நிகமிககப்பட்டதாயிற்று. இதன்பழமொழி "நெற்செய்யப் புற்றேயுமாப்போலே தன்னடையே நிரஸ்தராவர்களிறே" எனத திருவாய்மொழியின் முதற்பாட்டின் ஈட்டிற் காட்டப்பட்டுள்ளது.

84\. இதுமன்னுந் தீதென் றிசைந்ததூஉ மாவார்க்
கதுமன்னு நல்லவே யாகு—மதுநெய்தல்
வீநாறு கானல் விரிதிரைத் தண்சேர்ப்ப
தீநா டிருவுடையார்க் கில்.

எ-து, இவ்வினை யிவர்க்கு மிகவுந் தீங்கினைத்தருவதொன்றே யென்று பிறர்சொலலும்வகை வந்துபொருந்தியவினையுஞ் செல்வமாகக் கடவார்க்கு அதுநல்லதேயாய்விளையும்; தேனையுடைய நெய்தற்பூக்கணுறு நின்ற கடற்சோலையையுடைய விரிதிரைத தண்சேர்ப்பனே! தீமையைப் பயக்குநாட்கள் புண்ணியமுடையார்க்கில்லை யதுபோல வென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது கேடுபயக்குஞ்செயலும் ஆகூழுடையார்க்கு நன்மைபயக்குமென்கிறது. 'இவ்வினை' யென்றது ஆகூழுடையார்முயலுமமுயற்சியைச் சுட்டிற்று. 'இவர்க்'கென்றது அம்முயற்சியுடையாரைச்சுட்டிற்று. 'மிகவுந்தீங்கினைத்தருவ' தென்றது அவ்வினையினியல்பானே மிகவுந்தீங்கினைத்தருவதென்றவாறு. 'பிறர்சொலலும்வகை' என்றது அநுபவசித்தமா யெல்லாராலு மறியப்பட்டதாய் என்றபடி. 'வந்துபொருந்திய' வென்றது அவர்தாமும் மனமறிந்துசெய்யத்தக்கதல்லாத எனனுங்கருத்துடையதாய்த் தீங்குபயக்குஞ்செயல் என்பதை வலியுறுத்தியவாறு. உம்மை உயர்வுசிறப்புணர்த்திற்று. எச்சவும்மை எனினுமியையும். 'செல்வமாகக்கடவார்க்கு' என்றது ஆகூழுடையார்க்கென்றவாறு. 'அது நல்லதேயாய்விளையும்' என்றவுரை 'அது பொருந்துநல்லதேயாய் விளையும்'என்றிருக்கவேண்டும். இதனுள் அதுவென்றதனால் ஆவார்க்கென்பதன் கண்ணுள்ள ஆக்கத்தைச்சுட்டி, அவ்வாக்கம்பொருந்துதற்கேதுவாகிய நல்வினையாய்முடியும் எனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. இங்ஙனங்கொள்ளாக்கால் அது என்னுஞ்சுட்டு, இசைநிறையுபயோகிக்கும்உம் என்றது பயனிலகொள்ளாதிருக்க வதனைச் சுட்டவேண்டாமையால் நின்றுவற்றுமெனவுணர்க. 'தீமையைப்பயக்குநாட்கள் புண்ணியமுடையார்க்கில்லை' என்றது புண்ணியப்பயனனுபவிக்கக்கடவார்க்குத் தீயநாட்களும் தீமைபயப்பனவல்லவென்றவாறு. தீயநாட்கள் முகூர்த்தநூல்களுள்ளாதனவெனவொழித்தவை. அவையும் புண்ணியமுடையார்க்குத் தொடங்கியகருமமுடிதற்கு நல்லனவாவதுபோலக் கேடுபயக்குஞ்செயல்களும் நல்லூழுடையார்க்குக் கேடுபயவாது நல்லனவா யாக்கம்பயக்குமென்பது கருத்து. இது "தீயவு, நல்லவாஞ் செல்வஞ்செயற்கு*" என்னுங் குறட்கருத்துடையது. "ஆகூழுடையார்க்காகாதனவில்லை" என்பதிதன்பழமொழி. நல்ல என்பது-சாதிப்பன்மையாய் ஒருமைப்பெயர்க்குப் பயனிலையாயிற்று.

85. ஓட்டிய காத லுமையா ளொருபாலாக்
கட்டங்க வெல்கொடிக் கொண்டானுங் கொண்டானே
விட்டான் ககலா முழுமெய்யுங் கொள்பவே
நட்டாரை யொட்டி யுழி.

---

* திருக்குறள், 38-ஆம்அதிகாரம் (ஊழ்) குறள்—5.

எ-து, பொருந்திய அன்பினையுடைய வுமையாளைத் தனக்கொரு கூறாகக் கட்டங்க வெலகொடியைககொண்டமுதல்வனுங் கொண்டான்; அதுபோலததம்மையங்குவிட்டகலார் தமமுடம்புமுழுதினுனுங் கலந்துகொள்வா தமமொடுநட்டாரை யவ,ர்கள்வந்தடைந்தவிடத் தென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது, கொழுநன் மனையாளையாதரிக்குமாறுகூறுவதுபோன்று, மனையாள் கணவனை யன்பொடு வழிபட்டொழுகவேண்டுமெனகிறது. கணவ னுதரவின்றிப் புலந்துவருந்துமொருததிக்குப் புததிகற்பிக்கும் ஒருமுதுமகள் கூறிய துறைப்பாட்டாகவுமாம். ‘பொருந்திய’ என்றது அநுவர்ததித்தொழுகு பவளாகிய என்றபடி. ஒட்டுதல அநுவாததிததலாதலை ஒட்டிப்பாடுதல் என்பதனு னுணர்க. அநுவாததிததலாவது பினபற்றல். இங்கு அன்பு-பர்தருவாத்ஸல்யம். ஒட்டுதலும் காதலுமாகிய இவ்விரண்டும், சிவபிரானதுநினைவால் உமையாளை ஒருகூறாககொள்வதற்கும, தாமபதயதர்மம கூறுவார்நினைவால் அங்ஙனம் கொண்டமை போதாதென்பதறகும ஏதுவாயின. ‘தனக்கொருகூறாக’ என்றது தன்னை அனபோடுவழிபடுமவளாதலால் அவட்குத் தன்னாற் கொடுக்கத்தகுவ தொருசிறந்தபரிசிதுவேயென்று தன்னுள்ளேநினைந்து தன்னுடலினிடததே தாளொருகூறும் அவளொருகூறுமாயிருக்கும்படி என்றவாறு. ‘கட்டங்கவெல் கொடியைககொண்டமுதல்வனும்’ என்றது இன்பசசுவையோடியையாத வுருத் திரசசுவையொன்றற்கேயுரியசெயலுடைமைதோன்ற வெடுக்கப்பட்ட மழுப் படையெழுதிய வெறறிக்கொடியையுடைய முதற்கடவுளாகிய சிவபிரானு மென்றவாறு. இது கொள்ளவேண்டுமாறுகொள்ளாமைககு ஏதுக்காட்டிய படி, சிவபிரானுககு மழுப்படையெழுதிய வெற்றிக்கொடியும ஒன்றுண் டென்பதை, “வலமழு வுயரிய நலமலி கங்கை, நதிதலை சேர்ந்த நற்கருணைக் கடல்”* என்பதனானும் அறிக. ‘கொண்டான்’ என்றது படுத்தலோசையா யிசைக்கும் ஒலிவேறுபாட்டால் அதிருப்திக்குறிப்புணர்த்துமாதலால், ஒட்டிய காதலுடையாளாகிய மனைக்கிழத்தியைக் கணவனுடமபின் ஒருகூறாகக்கொள்ளு தலும் ஒருகொள்ளுதலாகக்கொள்ளலாகாது என மேற்கொண்டுகளைந்தவாறா யிற்று. இனி இவ்வாறன்றி, ஒற்றித்திருக்குமுயிர்களு முடல்விட்டுநீங்கப் பிரிக் குங் கட்டங்கத்தை † வெற்றிக்கொடியாகக்கொண்ட முதல்வனுமொருபாலாகக்

---

* சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் பிரபந்தத்திரட்டு, நால்வர்நான்மணிமாலை, செய்-16.

† கட்டங்கம், மழு, கணிச்சிஎன்பன ஒருபொருட்பெயர்கள். இது ஊழி யினிறுதிக்காலத் துயிர்கவருமியல்பினதென்பதை, “மடங்கலுங் கணிச்சியுங் காலனுங் கூற்றுங் தொடர்ந்துசெல் லமையத்துத் துவன்றுயிருணீஇ, உடங்கு கொட்பனபோற் புகுத்தனர்தொழூஉ” என்னுங் கலித்தொகை 105-ம்பாட்டடி களின் உரையாலும் விசேடவுரையாலும் அறிக.

கொண்டானென்னுங்குறிப்பாற கூட்டத்தைவிழையுமபிறர் முழுமெய்யானுங் கொள்வர் எனததுணர்தற்கேதுவாக்கி யுரைபபினுமமையும். 'அதுபோல' என்றது, மூலததுள்ள ஆஙகென்பதன்பொருளாய, விட்டகலார் என்பதன் முதனிலை வினைகொண்டு முடிந்துநின்றமையால் ' அதுபோலத்தம்மையங்குவிட்டகலார் ' என்றதற்கு, இன்பநுகரும்பிறர ஒட்டியகாதலுடையராகிய மகளிரை யொருபாதி யுடம்பாற்கொண்டு மற்றொருபாதியுடம்பா லவ்வொட்டியாருடமபைவிட்டிருக்க மாட்டாதவராகி எனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. இதனுள் அங்கு என்றது மற்றொருபாதியுடம்பைச்சுட்டியவாறு. 'விட்டகலாா' என்றது விட்டகலா என்னும் ஈறு தொககவினையெச்சப்பொருளாகிய முற்றெச்சமாய் முழுமெய்யுங்கொள்ப வென்பதற்கேதுவானமையால ஒட்டியொழுகுமகளிருடமபினகண் வேட்கை மிகுதியால் அதனை யொருசிறிதும விட்டுப்பிரியமாட்டாதவராகி என்றபடி. 'தம்முடம்புமுழுதினுனுங்கலந்துகொளவர்' என்றது காதலியைக் காதலன்கலக்குங்கலப்பு, சர்வாங்கசமவேதமாயிருககுமென றபடி. இதனை " இடியினுங் கொடியினுமயங்கியாவதுங, கடிமணக்கிழமையோர் கடலினமிககதே"* என்பதனுனறிக. இனி,ஒட்டியொழுகுதல் இவ்வுலகத்தின்கண்ணதாகவிதிக்கப்பட்டமையால் ஆஙகென்றதற்கு இரட்டுறமொழிதலால் மறுமையுலகமாகிய துறககத்தின்கண் எனவும, தம்முடமபுமுழுதினுனுங் கலநதுகொள்வர் என்றதறகு அவ்வுலகிற் றமகணவர் தாமடைநதுளள தெயவசரீரமாகிய உடமபுமுழுதினுனுங கலந்துகொள்ளும் பர்தருசாயுஜ்யம் அளிப்பா எனவும், கணவர் தெய்வவழிபாடு புரியாது ஒட்டியொழுகியதம்மையே வழிபட்டொழுகினும கற்புடைமகளிராகிய தாமெய்துந்துறக்கத்துத தம்முடனைக்கியமாவரெனவும பொருளுரைத்துக் கொள்க. கலவாதவியல்புடையவுடம்புமுழுதினுனுங்கலத்தல்சொல்லவே கலக்குமியல்புடைய வுயிர்முழுதினுனுங்கலத்தல் சொல்லவேண்டாதாயிற்று. இதனால், கணவர் பிற தெய்வவழிபாடுசெய்தடையும் சாயுஜ்யபதவியையும், மனைக்கிழத்தியர் கணவர்வழிபாட்டால், பர்த்ருசாயுஜ்யம்பெற்றடைவர் என்பது குறிப்பாயிற்று. ஆகவே மகளிர்ககு மறுமையொன்றே யடைதற்குரியதெய்வவழிபாட்டினும் இருமையுமடைதற்குரியகணவர்வழிபாடே சிறந்ததென்பதுபெறப்பட்டது. கொள்கவெனவிதியாது கொள்பவென்றமையால் அவர்க்கு இது கற்றறிந்து விதிபற்றியொழுகவேண்டாத இயல்பான ராகப்பிராபதமாகு மென்னுங்குறிப்பாற் பிறழ்ச்சியின்மைகூறப்பட்டது. 'நட்டாரை' என்றது, மனைக்கிழத்தியரான தம்மொடுநட்டாராகிய கணவரை என்றவாறு. "மாகனகந்திகழ்கோகனகம் பொலியும், ஆயிழைநண்பனை† என்றார் பிறரும இஙகுக் கணவரை நட்டார் என்றது, ஒரோவழி யவர் பிழைசெய்யினும் அது பொறுக்கற்பாற்றென்பதை வலியுறுத்தற்கெனக்கொள்க. நட்டாருழைப் பிழைபொறுககவேண்டுமென்பதைத் திருக்

---

* சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், செய—167.

† திருவரங்கக்கலம்பகம், செய்—21.

குறளுட் பழமை என்னும் அதிகாரப்பொருள்கொண்டறிக. 'அவர்கள் வந்தடைந்தவிடதது' என்றது, மனைக்கிழத்தியா வலியசசென றடைந்து அன புடன்வழிபட்டொழுகினல் என்றவாறு. இதனல் மகளிர் கணவரை அன்புடன் வழிபட்டொழுகாராயின் அவர் கணவர் அவரைவிட்டுப்பிரிந்து வேறுபடுவர் என் பது குறிப்பாயிறறு. ஆகவே மகளிர் கணவரோடு ஐககியமாந்துணையும் அவரை அன்பொடுவழிபட்டு ஒழுகவேண்டுமென்பது குறிப்பாற்றேன்றிய குறிப்பு. முன்பு ஒட்டியகாதல் எனக காதலும உடனியைநதமையால் இங்கும் ஒட்டுதலோடு அன்புடைமைகூட்டியுரைக்கற்பாற்று. இதன்பழமொழி 'நட்டாரையோட்டி ஒர்நல்லமணம்பெறுவர்' என்பதாம். இது, கணவனுதரவுபெறுதுவருந்து மகளொருத்தியைநோக்கி அவளுககு நல்லறிவுகொளுதது முதியோர்கூற்றுள், 'நீ கணவனை வழிபட்டொழுகினல் எலலாநன்மையுமடைவை' என்னுங் கருத் துடன் வழங்கப்படும்.

86\. உழையிருந்து நுண்ணிய கூறிக் கருமம
புரையிருநத வாறறியான் புக்கான் விளித
னிரையிருந்து மாண்ட வரங்கினுள் வட்டுக்
கரையிருந தார்க்கெளிய தே.

எ-து, முதன்மையையுடையானொருவ னருகிருந்து நுண்ணிய காரியங்களையாராயாதுசொலலிக் குறறமிருநதநெறியறியாதே யக்கரு மத்தைச் செய்யப்புககவன் கெடுதலுளது. ஆட்களாக நிரையிருககப பட்டு மாட்சிமைபபடட வட்டாடு மரஙகின்கடபோநதே மருங்கிருந்தார் கூறுதற் கெளியவாய்த்தோன்றும வட்டுப போற்கண் பொருதலரியவா மாறுபோல வென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது, அரசன் கேவலபராதீனனுய வினைசெய்யலாகாதென கிறது. 'முதன்மையையுடையானொருவன்' என்றது அரசனைத் தன்வயமாக்கிக கொண்டுநடத்து மொருவனென்றவாறு. இது கூறி, புக்கான் என்னுங்குறிப் பால் உழையிருத்தற்குரிய எழுவாயாக வருவிததுரைக்கப்பட்டது. 'அருகிருந்து' என்றது அவனைவிட்டுப் பிரியாதிருந்துகொண்டு எனறவாறு. இது தன்சொற் கொளளச்செய்தற்கும பிறர்சொற்கொள்ளாதொழிதற்கும உபாயமாயிற்று. 'நுண்ணியகாரியங்களை' என்றது நுண்ணறிவுடையோரால் ஆராய்ந்தறிந்து செய்தற்குரிய ராஜ்யகார்யங்களை என்றவாறு. 'ஆராயாதுசொல்லி' என்றது "முடிவு மிடையூறு முற்றியாங் கெய்தும், படுபயனு" முதலாயினவற்றை அறி வுடையாருடனிருந்தாராயாது தனக்குத்தோன்றியவாறேசொல்ல அது தன் னையேயுட்கொண்டு என்றவாறு. இங்கு, மனத்தொழிலின்மைகுறிக்கும்

வாயத்தொழிலேபற்றி, கூறி யெனறமையானே ஆராயாமை பெறப்பட்டது. கூறி என்னும எசசம "நடுவிகந்தாமாக்கம"* என்புழிப்போலப் பிற வினைகொணடது. 'குறறமிருந்தநெறியறியாதே' என்றது அக்காரியத்தின் விரோதமிருந்தபடியறியாதே என்றவாறு. 'அக்கருமத்தைச் செய்யப்புக்கவன்' என்றது அககருமத்தைச செய்யப்புககவரசன் என்றவாறு. 'கெடுதலுள'தென்றது கெடுதல் தவறுதென்றவாறு 'ஆட்களாகநிரையிருககப்பட்டு' என்றது போர்க்களத துக்காலாளஎன்னும படைவீரர் முன்னணியாகநின்றுற்போல ஆள் என்னும வட்டுக்கள் முன்வரிசையாயிருக்கபபட்டு என்றவாறு. 'மாட்சிமைப் பட்ட' என்றது போர்க்களம் ரத கச துரகங்களையும படைததலைவரையுமுடைய தாய்ச சிறப்புற்றிருப்பதுபோல, யானை குதிரை தோ மந்திரி என்னும் வட்டு வகைகளையுடையதாய்ச் சிறந்த என்றவாறு. 'வட்டாடுமெரஙகின்கண்' எனறது போர்க்களமபோல்விளங்கும் ஆடரங்கின்கண் என்றவாறு. 'போந்தே' என்றது அறியான் புக்கான் என்னும்பொருட்குறிபபாற் பராதீனமாகவேபோந்து என்றவாறு. 'மருஙகிருந்தார்கூறுதற்கெளியவாய்ததோன்றும்வட்டு' என்றது ஆடுவோரேயன்றிப் பககத்திருப்போரும் "அரசைப்பகைத்து ஆட்காலிற்கட்டு" என மரபழியவழங்கற் கெளியதாய்ததோன்றும் வட்டரசு என்றவாறு. 'போற்கண் பொருதலரியவாமாறுபோல' என்றது விளிதல் என்ற பொருளவினைககேற்பத் திட்டாந்தவினைவருவித்துரைததவாறு. இதன்பொருள்.-போலஎன்னும் வட்டு விசேடம்வரின அதனொடுபொருதலரியதாய்க கெடுமாறுபோலும் என்பதாம். 'போல' என்றது வட்டறையினுள எட்டாமறையேறிய காலாள்வட்டின்பெயர். இது காலாளினவேறுகிய பிறிதொருவட்டுப்போறலின் போல் எனனுங் குழூஉக் குறிபபெயரால்வழஙகப்படும். இதனை'மஸ்து'என்னுந் திசைசசொல்லாலும வழங்குவர். இது பிறவட்டுக்களால வெட்டப்படாது அவற்றையெல்லாமவெட்டவும், எதிரியரசைக்கட்டவும வல்லது. போர்க்கண் என்பது பாடமாயின், போர்க்களத் தின்கட்செனறு எனப் பொருளுரைத்துககொள்க. இதன்பழமொழி வட்டுக்கரசு கட்டுக்கெளிது என்பதாம. இதன்பொருள வட்டரசுபோலும பிரேரகபராதீனனாய் வினைசெய்யுமரசன் சதுரங்க சைநியமுடையனாயிருப்பினும் அவன் பகைவர்கெளியனாய்க் கட்டுப்படுவென் என்பதாம். இது பிறிதுமொழிதலாகியகுறிப்பு. இங்குஅக்குறிப்பொழியச்செம்பொருளுணரநின்றது. இக்காலத்துப்பிரேரகபராதீனனை அரசனை யிழிததுரைக்குமிடதது, இவன் என்னராஜா? இஸ்பேட்டு ராஜா. எனச சீட்டுவிளையாட்டுவழககில்வைத்து வழங்கப்படுகிறது. இப்பாட்டின் ஈற்றடி பிரதிகளிற் பலவாறு வேறுபட்டுள்ளது; ஒன்றுனும் உண்மைப்பாடமுடையதாகத்தோன்றவில்லை. அது, "வட்டுக, கரைசிருந்தாககெளியதாம்" என்றிருக்கவேண்டும. வட்டுக்கரைசு - வட்டரசு. இருநதார் - மருங்கிருந்தார். எனக்கொண்டு, இருந்தார்க்கெளியதாம் வட்டரசுவிளிதல்போலுமெனக்கூட்டிப் பொருளொ்டுபொருத்தியுரைததுக்கொள்ளற்கியையும்.

---

* திருக்குறள், 12-ம் அதிகாரம் (நடுவுநிலைமை) குறள்—3.

87\. கள்ளியகிலுங் கருங் காக்கைச் சொல்லும்போ
லெள்ளல கயவர்வா யின்னுரையைத்—தெள்ளிதி
னூர்க்கு மருவி மலைநாட நாய்கொண்டாற்
பார்ப்பாரு தின்பா ருடும்பு.

எ-து, கள்ளியின்கட்பிறக்கு மகிலையுங் கருங்காக்கைவாயின்கட் சொல்லையும்போலக் கீழாயினார்வாயிற்பிறந்ததேயாயினும் நல்லுரையாயின் அதனை யிகழாதொழிக. மிகவுமாக்கு மருவியையுடைய வணி மலைநாடனே! நாய்கொண்ட வுடும்பினைப் பார்ப்பாருந்தின்பா அதுபோல வென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது, கீழாயினோர்சொல்வதும் நல்லுரையாயின் அது கேட்கற்பாற்றென்கிறது. அந்நல்லுரையைக் குற்றம்பற்றியிகழலாகாதென்கிறார் திட்டாந்த முகத்தால் ‘கள்ளியகிலு’மென்று தொடங்கி. ‘கள்ளியின்கட்பிறக்குமகிலையும்’ என்றது நச்சுமரமாய்க் குலத்தாலிழிந்தகள்ளியினிடை யொரோவழி யகில்பிறக்குமாயின் அதனையும் என்றவாறு. கள்ளியினிடை யொரோவழி யகில்பிறக்குமென்பதை, “கள்ளிவயிற்றினகிற்பிறக்கும்”* என்பதனானறிக. ‘கருங்காக்கைவாயின்கட் சொல்லையும்,’ என்றது கட்கின்னாத நிறங்கரிய பிணந்தின்னிக்காக்கையின்வாயிற் செவிக்கின்னாதகத்ததலாகிய சொல்லையுமென்றவாறு குற்றம்பற்றி எள்ளப்படாதென்னுங்குறிப்பாற் கரைதலென்னாது சொல்லெனப்பட்டது. ‘போல’ என்றது கள்ளியகில குலத்தாலும் நலத்தாலுமிழிந்ததாயினும் பரிமளமுடைமைபற்றியும், ஒழுக்கத்திலிழிந்த கருங்காக்கைச்சொல் செவிக்கின்னாதாயிழிந்ததாயினும் பிரமாணமாதல்பற்றியும் அவற்றினிழிவுநோக்காது குணமொன்றேநோக்கி அறிவுடையோர்கொள்ளுதல்போல என்றவாறு. ஒரோவழிக் காக்கைவாய்ச்சொற் பிரமாணமாகுமென்பதனை, “காக்கைவாயினுங்கட்டுரைகொள்வர் காரணகருளக் கொடியானே”† என்பதனானறிக. “கொடிகூப்பிடினுங், குறியாகயப்பவர்போற் கொடியேன்சொலுங் கொள்வனென்றே”‡ எனவும், “சினக்காக்கைவாயினுறுங் குரற்சொல்லொக்கும்”¶ எனவும் பிறருங்கூறினர். ‘கீழாயினர்’ என்றது இங்குக் குலத்தாலும் நலத்தாலும் ஒழுக்கத்தாலும் தோற்றத்தாலும் சொல்லாலும் சிறவாதிழிந்த கீழ்மக்கள் என்றவாறு. ‘நல்லுரையாயின்’ என்றது பயனுள்

* நான்மணிக்கடிகை, செய்—6.

† நாலாயிரப்பிரபந்தம், பெரியாழ்வார்திருமொழி, 5-ம் பத்து, 1-ம் திருவாய்மொழி, பாசுரம்—1.

‡ திருவரங்கத்தந்தாதி, செய்—91.

¶ மறைசையந்தாதி, செய்—58.

நன்மைபயத்தற்குரிய சொல்லாயிருப்பின் என்றவாறு. 'இகழாதொழிக'என்றது அவரது குலம் நலம் ஒழுக்கம் தோற்றம்முதலியபற்றி இகழலாகாதென்றவாறு. இதனால உதாசீனபாவமொழியாமையால அதனையும் ஒழிக்கின்றார் 'நாய்கொண்டால்' என்றுதொடங்கி 'நாய்கொண்டவுடும்பினைப் பார்ப்பாருந்தின்பர் அது போல' என்றது வேட்டைநாய் பற்பதியக்கௌவிப்பிடித்ததாயினும் உடும்பின் றசை யுண்பார்க்கு நன்மைபயத்தலால அதனை நாய்வாய்ப்பட்டதென்றிகழாது பார்ப்பாரும் விரும்பிக்கொள்வர், அதுபோலக் கயவர் ஒருசெய்திசொல்லுமிடத்து நல்லுரைதோன்றின் அதனைக் கயவர்வாயப்பட்டதென றிகழாது உயர்ந்தோரும் விரும்பிக்கொள்வர் என்றவாறு. பார்ப்பாரும என்னும உயர்வுசிறப்பும்மையால் எல்லோருந்தின்பரென்பது குறிப்பு. இதன்பழமொழி பண்டையவூழிக்காலத் தொழுக்கம்பற்றிப்பிறந்ததாதலால் அவ்வொழுக்கம பழிக்கப்பட்ட பிற்காலத்து வழக்கிற் பொருளற்றமையால இறந்ததாயிற்று. இவ்வொழுக்கம் பண்டைக் காலத்தார்கொண்டதென்பதை, "[illegible]" எனவும், "[illegible]" எனவும் வழங்கும் பிரமாணங்களாலறிக. "வேட்டையின்ஞமலி கறித்திடுசெய்யமென்றசையும், ஒன்றியமிச்சிலெனவிகழ்ந்துரையாருணர்ந்துளோர்"* என்பது மொருசான்று. இங்ஙனமன்றி, "நோய்கொண்டாற, பார்ப்பாருந்தின்பருடும்பு" என்பது பிரதி பேதமாயிருப்பினும், அது இழிந்தோர்வாய்ப்பட்ட நல்லுரைக்கு உவமமாகாமையானும், உடும்பே யிழிக்கப்பட்டதாகவேண்டுமாதலானும, பொருளொடுபொருந் தாமையானும், பிறிதொருசிறப்புமில்லாமையானும் அது பாடமன்றெனவுணர்க.

88. தெற்றப் பரிந்தொருவர் தீர்ப்ப ரெனப்பட்டார்க்
குற்ற குறையை யுரைப்பதாந்—தெற்ற
வறையா ரணிவளையாய் தீர்த லுறுவார்
மறையார் மருத்துவர்க்கு நோய்.

எ-து, மிகவிரங்கித் தம்துன்பத்தைக்கேட்டாற் றீர்ப்பரென்று தாங்கருதப்பட்டார்க்குத் தாங் காதலுற்றகாரியத்தை மறையாதே தாமுரைப்பர்; அறுத்துச்செய்யப்பட்ட அணிவளையையுடையாய்! நோய்தீரவேண்டுவார் அந்நோயை மருத்துவர்க்கு மறையார்; அது போல எ-று.

(குறிப்பு) இது, தாமுற்றகுறைதீர்க்கவல்லாரைப்பெற்றுழி அவர்க்கு அது சொல்லுவது இகழ்ச்சியன்றென்கிறது. பரிந்துதீர்ப்பரெனத் தெற்றப்பட்டார்க்கு

* காசிகண்டம், 39-வது இல்லறங்கூறிய அத்தியாயம் செய்—11.

ஒருவர் தாம் உற்றகுறையைத் தெற்ற உலரப்ப எனக்கூட்டுக. 'தாஙகருதப்பட் டார்க்கு' என்றது தம்மாற் றெளியப்பட்டார்க்கென்றவாறு. 'தாஙகாதலுற்ற காரியததை' என்றது தாம அவரிடை விரும்பிநின்றகாரியத்தை என்றவாறு. 'நோய்தீரவேண்டுவார்' என்றது மானததாற் பிறர்க்குரையாது மறைத்தற்குரிய நோய்தீரவிரும்புமவர் எனறவாறு. 'அந்நோயை மருத்துவர்க்குமறையார் என்றது அந்நோயைத்தீர்ககவல்லமருததுவாககு மானததால்நாணி மறையாதவராய் அந் நோயிருந்தபடிதெளியச்சொலவா என்றவாறு. 'அதுபோல' என்றது உரைப்ப என்பதனேடுகூட்டிமுடித்து ஒருதொடராக்கற்பாற்று. இதனபழமொழி தாயிக் கொளித்ததூஉம்மருத்துவர்க்கொளித்தநோயுமில்லை என்பதாம. இது, "வாளாலறுத்துசசுடினும் மருததுவன்பால், மாளாதகாதல்நோயாளன்போல்" எனப் பெருமாள்திருமொழியுள்* வழங்கப்பட்டது.

89\. கண்ணுணை மணியேபோற காதலா னட்டாரு
மெண்ணுந துணையிற பிறராகி நிறபரா
லெண்ணி யுயிரகொள்வா னேன்று திரிபினு
முண்ணுந துணைககாககுந கூற்று

எ-து, ஒருவன் தனகண்ணுண்மணியேபோல அன்பினுல நணபு கொள்ளபபட்டாருந தங்காரியமுடியவெண்ணியவளவு வந்தவாறே பின்பு ஒருபொழுதுமநில்லாதே நட்பைவிட்டுப்பிறராய்நிற்பர்; ஆராய்ந தொருவனுயிரைக்கொள்ளவேண்டித திரியாநின்றதாயினும அவ்வுயி ரைத் தானுண்ணுங்காலம்வருமளவும அவவுயிர்க்குப பிறிதோரிடை யூறுவராமறகாத்து அககாலமவநதவளவிலே கூற்றுவனுண்ணுமது போல எ-று.

(குறிப்பு) இது பயனகொண்டொழியுநட்பின் கொடுமைகூறுகிறது. 'பிறராய்நிற்பர்' என்றது பிறர்போலப் பரிவின்றியிருப்பார்சில ரென்றவாறு. 'ஆராய்ந்து' என்றது துணிவுடையதாய் என்றவாறு. 'ஒருவனுயிரைககொள்ள வேண்டி' என்றது ஒருவனுயிரை யுடம்பினின்றுங்கவரவேண்டி என்றவாறு. 'திரியாநின்றதாயினும்' என்றது அவ்வுயிருடையுடம்பைவிட்டுநீஙகாது அத னுடனிகழ்வதாய்த்தோன்றினும் என்றவாறு. 'அவ்வுயிரைத் தானுண்ணுங்காலம் வருமளவும்' என்றது உண்பானெருவன்வளர்த்தவுயிரைத் தானுண்ணவிரும்பிக் கொல்லுங்காலம்வருந்துணையும் என்றவாறு. 'அவ்வுயிர்க்குப் பிறிதோரிடையூறு வராமற்காத்து' என்றது அவ்வுயிர்க்குப் பிறிதொன்றினுலுஞ் சாவுண்டாகாத வாறு காப்பதுபோலக்காத்து என்றவாறு. 'கூற்றுவனுண்ணுமதுபோல' என்றது

* நாலாயிரப்பிரபந்தம், பெருமாள்திருமொழி, 5-வதுபதிகம், பாசுரம்—4.

காலக்கடவுள் வாய்ப்பெய்துநிற்குமதுபோலும் என்றவாறு. இதுதகையோர்நட்புக் கொள்ளற்பாற்றன்றென்பது குறிப்பு. இது காலத்தின்வேறுபடக் கருதப் பட்டமையால் "மாலைபடாதரும்போழ்து"* என்புழிப்போல உண்ணுந்துணைக் காக்குங்கூற்றென்றார் இக்கூற்று ஒருவனுயிர்வாழ்க்கைக்குத்துணையாய் உடனுறைந்திருப்பதுபோன்றிருந்து முடிவில் இறுதியைப்பயப்பிப்பது. இதனை, "நாளென வொன்றுபோற்காட்டி யுயிரீரும், வாள்"† எனபதனுனும அறிக. இப்பழமொழி, "செயிரிற் குறைநாளாற் பின்சென்றுசாடி, யுயிருண்ணுங் கூற்றமும் போன்ம்"‡ எனக் கலித்தொகையுள்ளும் எடுத்தாளப்பட்டது. இப் பழமொழி வடிவமவந்துழிக் கண்டுகொள்க.

90. செந்நீரார் போன்று சிதைய மிதிப்பார்க்கும்
பொய்ந்நீரார் போன்று பொருளை முடிப்பார்க்கு
மந்நீ ரவரவர்க்குத் தக்காங் கொழுகுபவே
வெந்நீரிற் றண்ணீர் தெளித்து.

எ-து, தங்கருமத்தைக் கெடவொழுகுகின்ற பிறர்க்கும் செவ்விய நீர்மையுடையாரைப்போன்றும், பொருளைப் பாதுகாததுமுடிக்கின்ற பிறர்க்கும் அவர்க்கன்புபடடிலலாதாரைப்போன்றும இப்பெற்றியால அந்நீர்மைகளையுடைய அவரவர்க்குததக்கபெற்றியால் ஒழுகவேண்டும; வெய்யநீரிற் குளிர்ந்தநீரையளாவியாற்றினற்போல எ-று.

(குறிப்பு) இது, உட்பகையாயினரிடத்தும பகைநட்பாக்கொண்டொழுகத் தொடங்குவாரிடத்துந் தக்காங்கொழுகுமாறு கூறுகிறது. 'தங்கருமத்தைக் கெடவொழுகுகின்றபிறர்க்கும்' என்றது முதலடியின்பொருளாதலால, தம்மாட்டுச் செவ்வியநீர்மையுடையாரெனத்தோன்றுமாறு புறத்தேகாட்டி அகக்கோட்டமுடையராய்த் தமக்குக் காரியக்கேடுண்டாகும்படிநடக்கும் உட்பகையாயினர்க்கும் என்பதுகருத்தாகக்கொள்க. சிதைதல்வினைக்கேற்ற கருமம்விரித்துரைக்கப் பட்டது. மிதித்தல் நடத்தலாய் ஒழுகுதலுணர்த்திற்று. உம்மை ஆக்கமுணர்த்தியது; பின்வருமும்மையுமது. 'செவ்வியநீர்மையுடையாரைப்போன்றும்' என்றது தாமும் அவர்க்குச் செவ்வியநீர்மையுடையராகத்தோன்றும்படி புறத்தேகாட்டியும் என்றவாறு. இது உம்மையாற்போந்தபொருள். செவ்வியநீர்மை-நேர்மை. 'பொருளைப்பாதுகாத்துமுடிக்கின்றபிறர்க்கும்' என்றது இரண்டாமடியின் பொருளாதலால், இனிமையற்ற உதாசீனரென்றுதோன்றுமாறு புறத்தேகாட்டியகத்தே தம் கருமக்கேடுவாராது உதவிபுரிந்து பகைநட்பாக்கொள்ளவிரும்பிய

* திருக்குறள், 123-ம் அதிகாரம், (பொழுதுகண்டிரங்கல்), குறள்—9.
† ,, 34-ம் அதிகாரம், (நிலையாமை), குறள்—4.
‡ கலித்தொகை, செய்—105.

பிறக்கும என பதுகருத்தாகக்கொள்க. நீர்மை-இனிமையாய் அன்பினையுணர்த்தி நின்றது. பொய்ம்மை-இன்மைப்பொருளுணரநின்றதாதலால, 'பொய்ந்நீரார் போன்று' எனறது அன்பில்லாதநொதுமலர்போன்று எனறவாறு. பொருள்-இங்குப்பொருள்கருதிமுயலுங் கருமததுககாகலால் ஆகுபெயராயிற்று. 'அவர்க் கன்புபட்டில்லாதாரைப்போனறும்' என்றது அவர்குத் தாமும் நொதுமலராகப் புறததேகாட்டியும என்றவாறு. இதுவும உமமையாற்போநதபொருள். 'இப் பெற்றியால்' என்றது இவ்வியல்பாக என்றவாறு. 'அநநீர்மைகளையுடைய அவ ரவர்க்குததக்கபெற்றியால் ஒழுகவேண்டும' என்றது கருமஞ்சிதையமிதிப்பார்க்கு அவ்வளவின் அவர்கருமஞ்சிதையமிதிததும், பொருளைமுடிப்பார்க்கு அவ்வள வின் அவர்பொருளைமுடித்தும் எற்றததாழ்வின்றி ஒழுகவேண்டும் என்றவாறு. ஒழுகுபவென உலகியனமேல்வைததுககூறினாராயினும் கருத்துநோக்கி யொழுக வேண்டும் என விதிப்பொருளுரைக்கப்பட்டது. "வெந்நீரிற் றண்ணீர் தெளித்து" என்பது பழமொழிககூற்று. இது ஒழுகுப என்பதற்கு விசேடண மாயிற்று. 'வெய்யநீரிற் குளிர்ந்தநீரையளாவியாற்றினாற்போல' என்றது மேற் கொள்ளி னாற்றவொண்ணாதகூடுமிக்க வெய்யநீரை யாற்றுமளவு அதன்கூடுதணி யத் தண்ணீரையளாவியாற்றி மேற்கொளளுதல்போலும் என்றவாறு. செந்நீரா போன்று சிதையமிதிப்பாரதுகருமததைதத தாமும் சிதையமிதியாதவழி அவர் மிகை தணியாதாதலால் அது தணியுமாறு மிதித்தல் வெந்நீர்மிகைதணிக்குந் தண்ணீர்தெளிததலாயிற்று. பொய்ந்நீரார்போன்றுபொருளைமுடித்துப் பகைகட் பாகக்கொண்டொழுகத்தொடங்குவார்க்குத் தாமும்அவர்பொருளைமுடிததுப் பகை நட்பாக்கொண்டொழுகததொடங்காதவழிஅவர் பழையபகையாய் மிகுவராதலால் அவர் மிகைதணியுமாறு பொருளைமுடித்தலும் வெந்நீர்மிகைதணிக்குந் தண்ணீர் தெளித்தலாயிற்று. வெந்நீர்மிகையைத் தண்ணீர்தணிக்கும் என்பது இதன் பழமொழி.

91\. பெருமலை நாட பிறரறிய லாகா
வருமறையை யான்றோரே காப்ப—ரருமறையை
நெஞ்சிற் சிறியார்க் குரைத்தல பனையின்மேற்
பஞ்சிவைத தெல்கிவிட் டற்று.

எ-து, பெருமலைநாடனே! பிறரறியலாகாதவருமறையையமைந்த வறிவுடையாரேகாக்கவல்லார்; அரியமறையை நெஞ்சினாற்சிறியகுணத் தார்க்குச்சொல்லுதல் நெடும்பனையின்மேற் பஞ்சியைவைத்தெல்கினாற் போலுமஎ-று.

(குறிப்பு) இது, மந்தணமுரைத்தற்குரியார் இவரென்கிறது. 'பிறரறிய லாகாதவருமறையை' என்றது தமக்குளமனததால்வேறுபாடின்றி ஒன்றுபட்டிராத பிறர் அறியலாகாது மறைக்கத்தக்கதும கடைக்கொட்கற்பாலதுமாகியகருமங்களை என்றவாறு.'அமைந்த அறிவுடையாரே காக்கவல்லார்'என்றது வேறுபாடில்லாத ஒற்றுமையுடையாருள்ளும இயற்கையானும் நூலானும நிரம்பிய அறிவுடையோரே வெளிவிடாது நெஞ்சில்வைத்துக காக்கவல்லோர் என்றவாறு. இதனால் மந்தணமாயவற்றை மிக்கநண்புடையராயிருக்கும் அறிவுடையார்க்கே யுரைக்க வென்பது குறிப்பாயிற்று. அதனையெனச்சுட்டியொழியாது பின்னும் "அரு மறையை" என்றது உற்றாரேயாயினு மறிவிலராயி னவர்க்குரைக்கலாகாதெனப தறிவித்தற்கென்க. 'நெஞ்சிற்சிறியகுணத்தார்க்கு' என்றது பிறபெருங் குணங்களுடையராயிருப்பினும நெஞ்சிற் சிறியகுணமுடையராயிருப்பராயி னவர்க்கு என்றவாறு. நெஞ்சிலாகிய சிறியகுணம்-பேதைமை. உணர்த்தல் என்றதுஉரைத்தல (சொல்லுதல்) என்றது குறிப்பாலாயினும் பிறரறியலாகாத கோப்பியமென்னுங்குறிப்புணர்த்தியபடி. நெடும்பனையென மோனைத்தொடைக் கேற்றவிசேடண மூலத்தில்லாமையாலும, மூலததில்லாதநெடுமைவிசேடணம் உரையில வருவிக்கவேண்டாமையாலும, மூனமுமடியிறுதிச்சீர் பனையின்மேல் என்றிருப்பது சுவையின்மையானும் அது உண்மைப்பாடமன்றெனவும், நெஃ கான்முதன்மொழியுடையதாயிருந்திருக்கவேண்டுமெனவும உணர்க. மூலத் துளளும் உரையுள்ளும பனையின்மேல் எனறிருப்பவை 'மனையில்' என்றிருக்க வேண்டும். மனை-ஆசனம். அது பருததியினின்றும பஞ்சுபிரித்தெடுக்குங் கருவிக்குக குறிதாயிராது நெடிதாயிருக்குமாதலால் அது நெடுமனையென விசே டிக்கப்பட்டு அக்கருவிக்கு அடையடுதத சினையாகுபெயராயிற்று. இக்கருவி அடையின்றியே மனையென்வழங்கப்படுகிறது. 'பஞ்சியைவைததெஃகிறை போலும்' என்றது நுண்பொருளாகியபஞ்சினை நெஞ்சிற்கொள்ளுமாறு அக்கருவி வாய்வைத்துச் சுழற்றியென்னுங் கைபிடியைப்பற்றியெஃகுங்கால் அக்கருவி யப்பஞ்சினை விரைவின்உட்கொண்டு நெஞ்சிற்றங்கவையாது உடனே புறத்தே வெளிவிட்டிருப்பதுபோல் அவரும் புறத்தே வெளிவிடுவாராதலால் அவர்வயின் உரைக்கலாகாதென்றவாறு. எஃகல்-இயக்கற்கரியதொன்றை எளிதின்ியக்குங் கருவியின வியனிலைநெடுமுனையைப்பற்றியியக்கல். இதனை இயக்கற்கரிய கற் பாறைமுதலியவற்றை யவ்வாறியக்கும் இருப்புகசம்பிக்கு எஃகு என்னும் பெயர் வழக்குண்மையானறிக. "பஞ்சுண்டமனைக்குநெஞ்சுண்டோ" என்பது இதன் பழமொழி. இது பிறிதுமொழிதலாய்ப் பொருளையுணர்த்துவதாயினும் இப் பாட்டி லுவமையளவாய்நின்றது பனையென்பதேபாடமாயின் அது பன்னுதற் றொழிலுடைமைபற்றி அக்கருவிக்கக்காலத்திருந்துவிழுந்ததொரு பெயராதல் வேண்டும்.

92. பொலந்தா ரிராமன் றுணையாகப் போதந
திலங்கைக் கிழவற் கிளையா—னிலங்கைக்கே
பேர்ந்திறை யாயதூஉம் பெற்றான் பெரியாரைச
சார்ந்து கெழீஇயிலா ரில.

எ-து, பொற்றாரையுடையவிராமனைத் தனக்குத் துணையாகக் கருதிப்போநது, இலங்கைககிழவனாகிய இராவணற்கிளையான், இலங்கைக்கே மீடடும இறைவனானான்; ஆதலாற் பெரியராயிருப்பாரைச சார்ந்தால அச்சார்ச்சியாற் பயன்பெறாதாரில்லை எ-று.

(குறிப்பு) இது, பெரியாரைத் துணைக்கோடலின் நன்மைகூறுகிறது. 'பொற்றாரையுடைய' என்ற விசேடணம் இராமபிரானது மணிவண்ணததிருமேனிக் கியையக்கூறியவாறு. "இலங்கைக்கிழவற்கிளையான்" என்றது பகைப் பககததுள்ளானாகிய வீடணன் என்றவாறு. இதனால் நட்பின்பக்கத்தார நலம் பெறுதல்சொலலவேண்டாதாயிற்று.அனறியும்,எல்லாச்செல்வததாலும்நிறைந்த இலங்கைக்கிளவரசு என்னுங்குறிப்பால் எளியார்நலம்பெறுதலும் சொல்ல வேண்டாதாயிற்று. அன்றியும, "எம்பெருமான் பின்பிறந்தாரிழைப்பரோ பிழைப்பு"* என்பதற்கெதிராக இலங்கைக்கிழவற்கிளையான் இழைப்பதுபிழைப்பே என்றுதுணிதற்குரிய பிறப்புடையன் என்னுங்குறிப்பால், பிழைப்பிலார் எனறுதுணிதற்குரிய பிறப்புடையார நலமபெறுதலும் சொல்லவேண்டாதாயிற்று. 'இலங்கைககே' என்றதனால் எலலாசசெல்வததாலுமிக்கதற்கு எனனுங் குறிப்பால் ஏதேனுமொருகருதியசெல்வமுடைய நலமபெறுதல சொல்லவேணடாதாயிற்று. 'மீட்டுமிறைவனானான' என்றது நட்டப்பொருள்பெற்றான் என்னுங் குறிப்புணர்த்தியவாறு. இதனால், ஆககப்பொருள்பெறுதல்சொல்லவேண்டாதாயிற்று. நட்டப்பொருள்பெறுதலரிதென்பதைக கெட்டமாடுதேடுமுன்னம் எட்டு மாடுதேடலாம் என்னும் பழமொழியானறிக. 'ஆயதூஉம்' என்றது தொழிற பெயர்ப்பொருளுணரநின்றமையால் பெற்றான் என்பதன்பொருளுடன்கூட்டி இறைவனானான் எனப்போந்தபொருளுரைககப்பட்டது.'இறையாயதூஉம்'என்ற உம்மை, இராவணனாற்கொல்லப்படாதுய்நதமையுமனறி என்ற அநிஷ்டநிரஸனமும, இலங்கையரசாளும் இஷ்டஸித்தியுந்தோன்ற நின்றமையால் இறந்தது தழீஇய எசசமாயிற்று. இதனால் அநிஷ்டநிரஸனம, இஷ்டப்ராப்தி இரண்டும் ஒருங்கடைவரென்பது குறிப்பாயிற்று. இதுகாறும்எடுத்துக்கொண்டபொருளுக கேற்றதோர் இதிகாசங்காட்டப்பட்டது. 'பெரியராயிருபபாரை' என்றது அறிவு ஆண்மை பெருமைகளான் மிக்காரை என்றவாறு. 'சார்ந்து' என்றது ஈண்டுச் சிததமில்லாத சாத்தியவினையாதலால் சார்ந்தால் என்றும, அவ்வினையெச்சவாய்

* கமபராமாயணம், அயோத்தியாகாண்டம், குகப்படலம்—செய்-௬௦.

பாட்டிக்குசகாரணப்பொருண்மையால் அச்சார்ச்சியாலெனறும் பொருளுரைககப் பட்டது. 'பயன்பெறுதாரிலலை' என்றது எலலாரும பயனபெறுவர்என்னும் எஞ்சாமைப்பொருள்தோன்றக் கூறியவாறு. பெரியாரைச்சார்ந்தவர்பேறு பெறுவர் என்பது இதன பழமொழி.

93. சால மறைதத்தோமபிச சானறவர் கைகரப்பக
காலை கழிநததன் பின்றையு—மேலைக்
கறவைககன் றூர்நதானைத தநதையு மூரநதான்
முறைமைக்கு மூபபிளமை யில.

எ-து, மிகவும் மறைத்தோமபிச சான்றோராயிருபபார் புலனுகாமை யசெயலையொளிபபவும பலகாலமகழிந்ததன்பின்பும முன்னொரு காலததுக் கறவையின்கன்றையூர்ந்தபுதலவனைத தநதையாகியசோழ னும தோரானூர்ந்தானுதலால வழககிறகு மூப்பிளமையிலலை எ-று.

(குறிப்பு) இது, காலங்கழிந்தாலும் கடமைசெய்துதீரவேணடுமென்கிறது. 'மிகவு மறைததோம்பிசசானறோராயிருப்பாா புலனுகாமை அச்செயலையொளிபப வும' என்றது மனுமுறைகண்டசோழன்மகன ஆனகன றினமேல் அவசமாய்த் தேரூர்நதசெயதியையறிந்தவராகியஅமைச்சர்களதாம்சிறிதுமறியாதவர்போன்று ரகசியமாகபபலவாறுறுலும் கரியிலதாககிமறைத்து அரசனுககுப்புலனுகாதவாறு செய்திருககவும எனறவாறு. இதனுல, சான்றிலலாமையால் வழக்கிறநதுபடு மென்னும் அரசியனூரனுககத்தை அறநூலநோக்கமபற்றி மறுததுரைத்தவாறு யிற்று. 'பலகாலங் கழிந்ததன்பினபும' எனறது அரசியனூரனுககால் வழக்குத் தொடர்தற்குரியகாலவரையறையினின்றுமமிக்ககாலம்கழிந்தபினபும்என்றவாறு. இதுவும், வழககுத்தொடர்தற்குரியகாலவரையறைகடந்தால் அவ்வழக்கு இறநது பட்டதாகுமென்னும அரசியனூரனுககததை அறநூலுகககம்பற்றி மறுத்துரைத் தவாறு. 'முனனொருகாலதது' என்றது அறம தலைதமொறிய இக்கலிகாலத்தனறு; அது நிலைநின்ற முன்னையவூழிககாலததெனறவாறு. அன்றியும் இது, பண்டைக காலந்தொட்டடிப்படவழங்கும்வழக்கென இதிகாசததின் வலிமைகூறியதாகவு மாம். "கறவையின்கன்றையூாந்தபுதல்வனை" எனறது ஆவின்கன்றின்மேற் றேரூர்ந்தபாவந்தீரப் பிராயச்சித்தஞ்செய்யமுயன்ற புதல்வனை எனறவாறு. 'தந்தையுமூர்ந்தான்' என்றது அமமுயற்சியானறிந்தமனுமுறைகண்டசோழனும் அரசனும்நிலையினன்றித் தந்தையாம்நிலையினின்று தன்றேர்க்காலிற்கிடததி யூர்ந்தான் என்றவாறு. வேறு சான்றினமையாலுங்காலங்கழிந்தமையாலும் அரசி யல்நூல்கள் இவ்வொறுப்புககிடங்கொடாதாகையால அந்நிலைவேண்டாது அற நூல்நோககொன்றேகருதி யொறுததான் என்பார் வேந்தன் என்னுது தந்தையு மூர்ந்தான் என்முர். உம்மையால் மைந்தனும் அதற்குடம்பட்டான் என்பது

குறிப்பு. இதுகாறும் எடுத்துக்கொண்டபொருளுக்கேற்றதோர் இதிகாசங்கூறப் பட்டது. இது பெரியபுராணத்துள் விரித்துச் சிறிது வேறுபடக்கூறப்பட்டுள் ளது. 'ஆதலால்' என்றது இவ்விதிகாசங்கொண்டு எடுத்துக்கொண்டபொருள் துணிதற்கு ஏதுவசனங்கூறியவாறு. 'வழக்கிற்கு மூப்பிளமையில்லை' என்றது விவகாரபதத்தில் வழக்குத்தொடரப்படுதற்குரியார் தம் கடமையைச் செய்துதீர்ப் பதற்குக் குறித்தகாலங்கடந்தமைகுற்றமும், அக்காலங்கடவாமைகுணமுமாகக் கொள்ளுதல்கூடாதாதலால் எப்பொழுதும் செய்துதீர்க்கவேண்டுமெனறவாறு. அதாவது கடன்கோடல்பற்றிய வழக்குள்வழிச்சான்றில்லாதொழியினும், காலா திக்கிரமணமாயினும் அறநெறியொழுகுநன்னெஞ்சுடையார் தாம் இறுக்கவேண் டியகடனை யுடையார்க்கிறுத்துத்தீர்ப்பதுபோலச்செய்யக்கடமைப்பட்டவற்றைச் செய்துதீர்க்கவேண்டுமெனபதாம். வழக்குக்குவயதில்லை என்பது இதனபழ மொழி. வழக்கு-விவகாரபதம் பதினெட்டென்னுமவை.* வயது-காலபரிமாணம். இதன்பொருள் மாறுபட்டஇருவர் மன்றத்துச்சென்று வழக்குத்தொடாதற்கும், மன்றத்தார் அதனையேற்றற்குமே அரசியலுடையாரால் காலவரையறைகற்பித் துக்கொள்ளப்பட்டதேயன்றி அறநெறியொழுகுவார் தம்கடமையைத் தாமே செய்துதீர்த்தற்குக் காலவரையறைகற்பிக்கப்படாமையால் ஒருவர்க்குச்செய்யக் கடவகடமைகளைக் காலாவதியாயிற்றென்று செய்துதீராதொழிதல் கூடாதென்ப தாம்.

94. நற்பால கற்றாரு நாடாது சொல்லுவ
ரிற்பால ரல்லா ரியல்பின்மை நோவதென்
கற்பா விலங்கருவி நாடமற் றியாரானுஞ்
சொற்சோர் விலாதாரோ வில.

எ-து, நல்லகுடிப்பிறந்தகற்றோரும் ஆராயாது சிலசொல்லுவா ரக்குடிப்பிறவாதா ரியல்பின்மையைநோவதென் ; கற்பாவிலங்கருவி நாடனே! சொல்லின்கட்சோர்வுபடாதார் உலகின்கண் யாவருமில்லை. எ-று.

(குறிப்பு) இது, பிறர் ஒன்றுசொல்லுங்கால் அவரது சொற்சோர்வை நோக்கி வருந்தாது பயனொன்றையேகொள்ளவேண்டுமென்கிறது. 'நல்லகுடிப் பிறந்த'என்றது 'நற்பால' எனனும் பெயரெச்சப்பொருளை விரித்துரைத்தவாறு.

---

* விவகாரபதம் பதினெட்டாவன:—கடன்கோடல், உபநிதி, கூடிமேம் படல், நல்கியதைநல்காமை, ஒப்பிப்பணிசெய்யாமை, கூலிகொடாமை, உடைய னல்லான்விற்றல், விற்றுக்கொடாமை, கொண்டுள்ளமொப்பாமை, கட்டுப்பாடு கடத்தல், நிலவழக்கு, மாதராடவர்தருமம், தாயபாகம், வன்செய்கை, சொற் கொடுமை, தண்டக்கொடுமை, சூது, ஒழிபு என இவை.

பால்-இடம். அது இங்குப் பிறத்தற்கிடமாகிய குலத்தையுணர்த்திற்று. குலத்திற்பிறந்தார் மரபுதவறாதினியனவாகச்சொல்லுவரென்பது குறிப்பு. இதனை "நிலத்திற்கிடந்தமை கால்காட்டுங் காட்டுங், குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச் சொல்"* என்பதனான் அறிக. 'கற்றாரும்' என்றது எண்ணும் எழுத்துமாகிய கலைகளைக் கசடறக்கற்றாரும் என்றவாறு. இவர் சொற்பிழை பொருட்பிழையில்லாது சொல்லவல்லவரென்பது குறிப்பு. 'ஆராயாது சிலசொல்லுவர்' என்றது உலகியல் வாசனையால் ஒரோவழித் தம நெஞ்சொடுபடாது சில பிழைபடச்சொல்வாராயிருக்கச்செய்தே என்றவாறு 'குடிப்பிறவாதாரியல்பின்மையைநோவதென்' என்றது குடிப்பிறப்பில்லாதார்சொல்லின்கண்ணுள்ள இன்னாமையும் பிழைகளுமாகிய இயல்பின்மையைநினைந்து நோவதிற்கில்லை என்றவாறு. குடிப்பிறவாதாரெனவே கல்வியில்லாதவரென்பதும் அடங்கிற்று. செவ்வியசொற்களுக்கு இனிமையும் பிழையின்மையும் இயல்பானமையால், 'குடிப்பிறப்பில்லாதார்சொல்லின் இயல்பின்மை' என்றது இன்னாமையும் பிழையுமாவனவாம். 'கற்பாலிலங்கருவிநாடனே' என்றது மலைகளினிடத்தேவிளங்கிய அருவிபாயு நாட்டையுடையானே என்றவாறு. "யாரானுஞ், சொற்சோர்விலாதாரோவில்" என்றது பழமொழிக்கூற்று. இது எடுத்துக்கொண்டபொருளைநாட்டுதற்குரிய விஷயவாக்கியமாகிய சத்தப்பிரமாணமாகக் காட்டப்பட்டமையாற் கூறியது கூறலன்றாயிற்று. 'சொல்லினகட்சோர்வுபடாதார் உலகினகண் யாவருமில்லை' என்றது சோர்வுகாண்பார் தம் சொல்லிலும் சோர்வுண்டாமாதலால் அச்சோர்வுபற்றி நொந்திகழாது பயனுண்டேல்கொண்டொழிகவென்னுங் குறிப்பால, நொந்திகழாமைக்குபாயமு மொருங்குணர்த்தியவாறு. இதன்பழமொழி வடிவம் வந்தவழிக்கண்டுகொள்க.

95. தத்தமக்குக் கொண்ட குறியே தவமல்ல
செத்துக சாந்து படுக்கமன—ஒத்துச்
சமத்தனுய் நின்றொழுகுஞ் சால்பு தவமே
நுகத்துப் பகலாணி போன்று.

எ-து, தத்தமக்குச்சமயத்தார்கொண்ட வேறுபட்டகுறிகளையுடைய வேடங்களன்று தவமாவது; தன்னையொருவன் வாய்ச்சியாற்செத்துக; சந்தனக்குழம்புமேலே பூச; தான் மனம்பொருந்தி அவ்விருதிறத்தார்க்கும் நடுவாய்நின்றொழுகு மமைதிதவமாவது. நுகத்தின்கண் நடுவுநிற்கும் பகலாணியேபோல எ-று.

* திருக்குறள் 96-ம் அதிகாரம் (குடிமை) குறள்—9.

(குறிப்பு) இது, தவத்துக்குப் புறவொழுக்கத்தினும் விருப்பு வெறுப்பற்ற சமநிலையே மிகச்சிறந்ததென்கிறது. 'தத்தமக்கு' என்றது சமயநிலைபற்றிப் பல வேறுவகைப்பட்ட தவவொழுக்கமுடையார்க்கெல்லாம் என்றவாறு. 'சமயத்தார்கொண்டவேறுபட்டகுறிகளையுடைய வேடங்களன்று தவமாவது' என்றது அவ்வச்சமயத்தார்கொண்ட தலைமழித்தலும் வளர்த்தலும் உடுத்தலும் பூசலும் முதலிய பலவகைப்பட்டகுறிகளுஞ் செயல்களுமாகிய புறவேடங்களே தவத்துக்குச் சிறந்தவுறுப்பன்று என்றவாறு ஈண்டுத் தவத்தினுறுப்பைத் தவமென்றது உபசாரவழக்கு. 'தன்னையொருவன் வாய்ச்சியாற்செத்துக' என்றது தன்னையொருவன் செற்றம்பற்றி ஒருபுறம் வாய்ச்சியாற் செத்துகுவானாகவும் என்றவாறு. 'சந்தனக்குழம்புமேலேபூச' என்றது மற்றொருவன் அன்புபற்றி அடிகளிற் சந்தனக்குழம்புசாத்திப் பூசைபண்ணுவானாகவும் என்றவாறு. 'தான் மனம் பொருந்தி' என்றது அவ்விருசெயலினும் வெறுப்பு விருப்பின்றி யுடம்பாடுடையனாய் என்றவாறு. 'அவ்விருதிறத்தார்க்கும் நடுவனாய்நின்றொழுகுமமைதி' என்றது முறையே பிரதிகூலமும் அநுகூலமும் செய்பவராய்த் தம்மைநினைத்திருக்கும் அவ்விருதிறத்தாரிடத்தும் வெறுப்புவிருப்பற்ற நடுவுநிலைமையுடையனாய்நின்றொழுகும் அகவுறுப்பாகிய சால்புடைமை என்றவாறு. 'தவமாவது' என்றது தவத்துக்குச்சிறந்தவுறுப்பென்றவாறு. இது, "வாய்ச்சிவாயுறுத்திமாந்தர்மயிர்தொறுஞ் செத்தினும், பூச்சுறுசாந்தமேந்திப்புகழ்ந்தடிபணிந்தபோதும், தூக்கியிவ் விரண்டுநோக்கித்தொல்வினையென்றுதேறி, நாச்செறுமபராவுங்கொள்ளா நமர்பிறரென்றுமுள்ளார்"* எனச் சிந்தாமணியிலும், "செஞ்சாந்தெறியினுஞ் செத்தினும் போழினும், நெஞ்சோர்ந்தோடா நிலைமை. அது காமவெகுளிமயக்க நீங்கினார்கண்ணேநிகழ்வது"† எனப் பொருளதிகாரவுரையிலும் வந்துள்ளது. "நுகத்துப்பகலாணிபோன்று" என்றது பழமொழிக்கூற்று. இது இங்குச் 'சமத்தனாய்' என்றதற்கு அடைமொழியாய்நின்றது. நுகத்துப்பகலாணி-சகட்டினுகத்தினிடையேயுள்ள விரிதாள் என்னும் இழுப்பாணி. இது சகடிழுக்கு மெருதுகட்கிடையே ஒருபாற்கோடாது சமனாய்த் தன்னிலையினிற்றலால் நடுவுநிலைமைக்குவமையா யடிப்பட்டு வழங்கப்படுவது; "நுகத்திற்பகலனையாய்"‡ எனத் தஞ்சைவாணன்கோவையுள்ளும் வழங்கப்பட்டது. இப்பழமொழிவடிவம் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

96. மாட மழிந்தக்கால் மற்றுமெடுப்பதோர்
கூட மரத்திற்குத் துப்பாகு மஃதேபோற்
பீடில்லாக் கண்ணும் பெரியார் பெருந்தகைய
ரீடில்லதற் கில்லைப் பாடு.

* சீவகசிந்தாமணி 13-வது முத்தியிலம்பகம், செய்—227.
† தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் மெய்ப்பாட்டியல் 12-ஞ்சூத்திரவுரை.
‡ தஞ்சைவாணன்கோவை செய்—48.

எ-து, மாடம் செய்கையன்றியழிந்தக்கால் அதன்கண் மரமுத லாயினவுறுப்புகள் பின்னையுமெடுப்பதொரு கூடத்துக் குதவும், அது போலப் பெரியோர் தஞ்செல்வம் அழிந்தவிடத்தும் தம் பெருந்தகை மையினகண்வழுவார்; வலியிலதற்குப் பெருமையிலதாதலால் எ-று.

(குறிப்பு) இது பெரியோர்வறுமையுற்றினும் அவர் தம் பெருந்தகைமையிற் குன்றுர் என்கிறது. கூடத்துக்கு மரம் துப்பாகும் என உருபுபிரித்துக் கூட்டிக்கொள்க. மாடம் மேனிலையுடைய சிறந்தவீடு, அதன் மரமுதலாயினவுறுப் புகள்,தூண், உத்தரம்,துலாக்கட்டை, நிலைமுதலியன. கூடம் மேனிலையில்லாத சிறியவீடு. பெரியோர் குடிப்பிறப்பாலுயர்ந்தோர். தம் பெருந்தகைமையாவது இயன்றவளவு தம்மையடைந்தார்க்கு ரக்ஷகமாயிருத்தல். அதன்கண்வழுவாமை யாவது,அதனைநீங்காதிருத்தல். அதாவது பெருமைபொருந்திய மாடவீடு செய்கை யின்றிச்சிதைவுற்றதாயினும் அது தன் னுளுறுப்புகளாற் பிறிதொரு கூட வீடுசமைத்தற்குபகாரப்பட்டுத் தணணிழலுடையதாயடைந்தார்க்கு ரக்ஷகமாவது போலக் குடிப்பிறப்பாலுயர்ந்தார் வறுமையுற்ருராயினும் தம்மையடைந்தார்க்குத் தண்ணளியுடையராய ரக்ஷகமாவர் எனபதாம். இதன் திட்டாந்தம், "செய்கை யழிந்துசிதனமண்டிற்ருயினும், பெய்யாவொருசிறைபேரிலுடைத்தாகும்" * எனபதுபோன்று சிறந்திருக்கவேணடுமாகையா லுரையெழுதுமுன்னமே இதன மூலம் வேறுபட்டதுபோலும். ஈடில்லதற்கில்லைப்பாடு எனபது பழமொழிக கூற்று. இது எடுத்துக்கொண்டபொருளை எதிர்மறைமுகத்தானும் வலியுறுத தியவாறு. 'வலியிலதற்குப் பெருமையிலதாதலால்' என் றது பிறிதுமொழிதலாய, ஆற்றலில்லாதார்க்குப் பெருமையிலலையாதலாற பெருமையடையவிரும்புவோர தம்மையடைந்தபிறர்க் குபகரிக்கு மாற்றலுடையராயிருக்கவேண்டு மென்னும் பொருள்குறித்துநின்றது.

97\. தழுங்குகுரல வானதகுத தண்பெயல பெற்றுற்
கிழங்குடைய வெலலா முளைகுமோ ராற்றுன்
விழைந்தவரை வேர்சுற்றக் கொண்டொழுகல் வேண்டா
பழம்பகை நடபாத லில.

எ-து, முழங்குமோசையையுடைய முகிற்கணுள்ள தண்பெயலைப் பெற்றுற் கிழங்குடையபுன்முதலாயினவெல்லாம் ஒருவகையான முளையாநிற்கும், பழைதாகப் பகைவராய்வாழ்கின்றுரை விரும்பி யொருவரும் நட்பாகக்கொண்டொழுகவேண்டா; பழம்பகை நட்பாத லிலலையாதலான் எ-று.

* நாலடியார் 15-ம் அதிகாரம் (குடிப்பிறப்பு) செய்—7.

(குறிப்பு) இது, பழம்பகையாயுள்ளாரோ டுறவுகொள்ளலாகாதென்கிறது. 'தண்பெயல்' என்றது, தண்பெயலையுடைய காரகாலம் எனக் கொள்க. 'கிழங்குடையபுல்' கோரைமுதலிய புல்வகையாகியவை. 'ஒருவகையான் முளையாநிற்கும்' என்றது விளைநிலத்துத்தோன்றாது மறைந்துகிடந்த அவை அந்நிலத்துள்ள விளைபயிர்வளர்ச்சிக் கிடையூறாக முளைத்துக் கிளைத்துத் துணையாயிருப்பது போன்றுகாட்டி யப்பயிர்களை நலியாநிற்கும் என்றவாறு. இது உருவகவகையாற் பிறிதுமொழிதலாய்நின்று, காலங்கருதித் தோன்றாதுமறைந்தொழுகும் பழம்பகையாயுள்ளார் தமக்கு ஏற்றகாலம்வந்தவாறே தமநாட்டின்கண்ணுங்காங்குத்தோன்றி நிலைபெற்றுத் துணையாவார்போன்று கரந்து குடிகளைநலியாநிற்பர் என்னுங் குறிப்புணர்த்தினமையால், மேல் மூலத்துள் அவற்றை யென்றது அவரை யெனச் சுட்டிக்கூறினாராதலால் அச்சுட்டுப்பெயர்க்குப் 'பழைதாகப் பகைவராய வாழ்கின்றாரை' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. 'பழைதாகப் பகைவராய் வாழ்கின்றாரை' என்றது நெடுங்காலம், அல்லது குலபரம்பரையாயப் பகையுடையராயிருந்துவருமவரை என்றவாறு. 'விரும்பியொருவரும் நட்பாகக் கொண்டொழுகவேண்டா' என்றது அக்கிழங்குடையபுல் வேர்சுற்றியூன்றிப் பயிரை நலிவுறுத்தாதவாறு அவற்றைக் களைந்து புறத்தேயெறிவதுபோல அப்பகைவர் தமநாட்டிற் காலூன்றிக் குடிகளைக் கரந்து நலிவுறுத்தித் தமக்குக் கேடுசெய்யாதவாறு அவர்மேல் வெறுப்புடையராகி அவரைப் பகையாகவே கொண்டு களைந்து புறம்பாக்கவேண்டும் என்பதாம். இதனுள் விளைநிலம் நாடும், பயிர் தம்குடிகளும், புற்கிழங்குகள் மறைந்தொழுகும் பழம்பகைவரும், தண்பெயல்(கார்)அவர்கிளைத்தற்குரியபருவமும், அப்புல் சுற்றிவேரூன்றல் அவர் பக்கத்துணையுடையராய் நிலைபெறுதலும், அக்களை பயிர்களைநலிதல் அப்பகைவர் தம் குடிகளைநலிதலும், அவைகளை வேரூன்றாதவாறு களைந்தெறிதல் அவர் தம் நாட்டிற் காலூன்றவிடாது களைந்து புறத்தகற்றலுமாகக்கொள்க. இவை கூற்றானுங் குறிப்பானுங் கொள்ளப்பட்டன. இவ்வாறு "வையகமுழுவதும்வறிஞ னோம்புமோர், செய்யெனக்காத்தினிதரசுசெய்கின்றான்"* எனக் கம்பரும், "மிடியனொருசெய்யானனச்செய்விளையுக்காக்குஞ்செயல்போல"† எனச் சிவப்பிரகாசரும் கூறிப்போந்தனர். 'பழம்பகைநட்பாதலில்' என்பது பழமொழிக்கூற்று. இது இப்பாட்டி லெடுத்துக்கொண்டபொருளுக்குப் பிரமாணமாகக் காட்டப்பட்ட விஷயவாக்கியமானமையாற் கூறியதுகூறலன்றாயிற்று. பழம்பகைநட்பாகாது என்பதிதன்பழமொழி. இது "பாட்டினைக்கேட்டலோடும்பழம்பகைநட்புமாமே"‡ எனச் சிந்தாமணியினும்வந்துள்ளது. அதனுரையுள் "பழம்பகைநட்பாதலில என்னும் பழையமொழியுமுளதன்றே" என இப்பாட்டினீற்றடி காட்டப்பட்டுள்ளது.

---

* கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம் அரசியற்படலம் செ-12.

† பிரபுலிங்கலீலை 3-வது மாயையினுற்பத்திகதி. செ-49.

‡ சீவகசிந்தாமணி 7-வது கனகமாலையாரிலம்பகம் செய்-185.

98\. வெள்ளம் பகையெனினும் வேறிடத்தார் செய்வதென்
கள்ள முடைத்தாகிச் சார்ந்த கழிநட்புப்
புள்ளொலிப் பொய்கைப் புனலூர வஃதன்றோ
வள்ளில்லத் துண்ட தனிசு.

எ-து, தமக்கு இடையிட்ட நாட்டின்கணுள்ள பகைவர் வெள்ளம் போல மிகப்பலராயினும் அவர்கள்வந்து தம்மைநலிந்துசெய்யுந்துன்பமென்? மனத்தின்கண் வஞ்சனையுடைத்தாய்த் தம்மைச்சார்ந்த மிகநட்டார்செய்யுந்துன்பத்தைச் செய்யமாட்டாராதலால்; புள்ளொலிப் பொய்கைப் புனலூரனே! அஃது புக்க தம்மோடொக்கவோரில்லின்கண் ணிருந்தார்மாட்டுக்கொண்ட தனிசுபோலும். எ-று.

(குறிப்பு) இது உட்பகையுண்டாகாவாறொழுகவேண்டுமென்கின்றது. 'தமக்கிடையிட்டநாட்டின்கணுள்ளபகைவர்' என்றது தம்நாட்டினின்றும் பிறநாடிடையிட்ட புறநாட்டின்கணுள்ளபகைவர் என்றவாறு. இது வேறிடமென்றதனாற் பெறப்பட்டது. பகை-ஆகுபெயர். வேறிடத்தார் என்றது பிறநாடுகடந்துமவரும் பகைவர் எனப் பகையின்வலிமிகுதிகாட்டியபடி. 'வெள்ளம்போல மிகப் பலராயினும்' என்றது தாம் ஒன்றெனனுமெண்ணுகை அவர் வெள்ளமென்னுமெண்ணளவாய் மிக்கிருப்பினு மென்றவாறு. 'அவர்கள்வந்து தம்மைநலிந்துசெய்யுந் துன்பமென்' என்றது அவர்களுக்குத்தடையா யிடையிட்டிருக்குநாடுகடந்து வந்து ஒருகாலவிசேடத்தில் தம்மைமெலிவிக்குந்துன்பம் உட்பகையுள்ள சிலர் இடைவிடாதுசெய்யுந்துன்பத்தினும் பெரிதாகாதென்றவாறு. இங்கு என் என்றது எவ்வளவென்னும்பொருளுடையதாய்ச் சிறிதென்னுங்குறிப்புணர்த்தினமையாற் பெரிதாகாதென விளக்கியுரைக்கப்பட்டது. இதனாற் புறப்பகையாயினார்செய்யுந்துன்பத்தினும், உட்பகையாயினார்செய்யுந்துன்பம் வெள்ளம் போலு மிகப்பலவாமென்பது குறிப்பாகி அது ஏதுவாயிற்று. இங்ஙனம் போந்த பொருளைத்திரட்டியே 'மனத்தின்கண்வஞ்சனையுடைத்தாய்த் தம்மைச்சார்ந்த மிகநட்டார்செய்யுந்துன்பத்தைச் செய்யமாட்டாராதலால்' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. 'மனத்தின்கண் வஞ்சனையுடைத்தாய்' என்றிருப்பது மனத்தின் கண்வஞ்சனையுடையராய் என்றிருக்கவேண்டும். இதன்பொருள் சொற்செயல்களால் இனிமையுடையார்போற்காட்டிக்கொண்டு மனத்தின்கண் வஞ்சனை

யுடையராய்நின்று என்றவாறு. 'கள்ளமுடைத்தாகிச்சார்ந்தகழிநட்பு' எனச் செறலின் உயர்திணை யஃறிணையாயிற்று. இதனை, வேறிடத்தார்பகை வெள்ள மெனினும் என்றகுறிப்பின் அவாய்நிலையாலவந்த சிறிதெனினும என்னும் பயனிலைகொடுத்து முடித்துக்கொண்டு அஃதென்னும் சுட்டோடியைக்க. 'தமமைச்சார்நத மிகநட்டார்' ராவார-அரசர்ககுத தம்வினைசெய்வாரும சுற்றமும் குடிகளுமாகிய இவர். 'அந்நட்பு' எனறது மனததின்கண் வஞ்சனையுடையராய்க கரந்து தம முடனுறைவார்நட்பு என்றவாறு. ஈற்றடி பழமொழிக்கூற்று. இத னுள், வள்ளில்லத தெனறிருப்பது உள்ளிலலதது எனறிருக்கவேண்டும. 'உள்ளில லத்துணடதனிசு' எனபது இலலததுட்கொண்ட கடனென்றுபொருள்படுமாத லால, 'தமமோடொககா வேரிலலினகண்ணிருநதாரமாட்டுககொணட தனிசு போலு'மெனப் பொருள விரிததுரைககப்பட்டது. தனிசு கடன. 'தம்மோ டொக்க வோரில்லினகணணிருந்தார்மாட்டுக்கொண்டதனிசுபோலும்' எனறது தம்மோடொககு வோரில்லின்கண்ணே துசசிலிருப்பார்மாட்டுக்கொண்ட கடன் போல மிகத்துன்புறுககும் எனறவாறு. அதாவது அவா அடிக்கடி கேட்டுவருததி உணணுதறகிட்டிவரும்பொருளையுங கவாநது துனபுறுததுவதுபோல உட்பகை யாயினரு மிடைவிடாதுதுன்புறுததுவராதலா லவாகட் பொழிக்கவேண்டு மெனபதாம. இதனபழமொழி உள்வீட்டுக்கடன் உள்ளங்கைச்சிரங்கு என வழங்கபபடும். இதனபொருள், உள்ளங்கைசசிரஙகு உண்ணும்போதெல் லாந் துன்புறுப்பதுபோல உள்வீட்டுககடனும உணணவிடாது துன்புறுககு மென்பதாம்.

99\. அடங்கி யகப்பட வைந்தினைக் காத்துத்
துடங்கிய மூன்றினுன் மாண்டீண்—டுடம்பொழியச்
செலலும்வாய்க் கேமஞ் சிறுகாலைச செய்யாரே
கொல்லிமேற் கொட்டுவைத் தார்.

எ-து, தாமடங்கித் தம்மைம்பொறியுந தமக்ககப்படப் பாதுகாத்துத் தாந் தொடங்கியவொழுக்கங்கள் மனமொழி மெய்களான்மாட்சிமைப் பட் டிவ்வுலகததின்கண் உடம்பொழியத் தாம்செல்லும மறுமையுலகத் துக்காமுறுதியைக் காலததாலேசெய்யாதார், கொலலிமேல் கெற்கூடு புரிந்துவைத்தாராவர். எ-று. இதனுட்கொட்டெனபது நெற்கூடென்ற வாறு. அல்லதூஉங் கிழங்ககழ்ந்துண்டற்குக் கருவியாங் கொட்டென் பாரு முளர்.

(குறிப்பு) இது அன்றறிவாமென்னாது இம்மைக்கண்ணே மறுமைக்குறுதியாயின காலம்பெறச்செய்யவேண்டுமென்கிறது. "அன்றறிவாமென்னாதறஞ்செய்க"* என்றார் பிறரும். 'தாமடங்கி' என்றது தாம் மெய்மொழிமனங்களானறங்கடையாகிய தீயொழுக்கிற்செல்லாதடங்கி என்றவாறு. 'தம்மைம்பொறியுந் தமக்கசுப்படப் பாதுகாத்து' என்றது உரியராகிய தமக்குரிமையாயுள்ள இந்திரியங்களுக்கே தாம் பராதீனராய தம்மையழியமாறி யைம்புலவின்பங்களைக் காமசாரமாய் நுகரச்செல்லாது அவ்விந்திரியங்களை விஹிதவிஷய விநியோகயோக்கியமாகத் தமக்கு ஸ்வாதீனமாயிருக்கும்படி பாதுகாத்தென்றவாறு. 'தாந் தொடங்கியவொழுக்கங்கள்' என்றது தாம் அநுஷ்டிக்கத்தொடங்கின வர்ணாசிரமதர்மங்களும் சமயாசாரங்களும் என்றவாறு. 'மனமொழிமெய்களான் மாட்சிமைப்பட்டு' என்றது திரிகரணசுத்தியாற் சிறப்புற்று என்றவாறு. திரிகரணசுத்தியாவன — செற்றம் சினம் வஞ்சம் முதலிய தீக்குணமின்மையும் யோகநிலைநிற்றலுமாகிய மனத்தூய்மையும், பொய் குறளை கடுஞ்சொல் பயனில்சொல்லின்மையும் பிழையறமொழிதலுமாகிய மொழித்தூய்மையும், சிந்தையும் மொழியுஞ் செவ்வியவாய் நீராடி நித்தியகடனமுடித்திருக்கும் ஒழுக்கமுடைமையாகிய மெய்த்தூய்மையுமாம். தொடங்கியவொழுக்கங்கள் மாட்சிமைப்பட்டுச்செய்யாதார் எனச் சினைவினை முதல்வினைகொண்டுமுடிந்தது. 'இவ்வுலகத்தின்கண் உடம்பொழிய' என்றது தானல்லாதவுடம்பு இவ்வுலகிலழியவும் என்றவாறு. இதனால் இவ்வுலகவாழ்க்கைக்கண் உடம்பைக்குறித்துச்செய்வன தமக்குச்செய்வனவாகாவென்பது குறிப்பாயிற்று. 'தாம்' என்றது ஆன்மாவாகிய தாம் என்றவாறு. 'மறுமையுலகத்துக்காமுறுதியைக் காலத்தாலேசெய்யாதார்' என்றது மறுமையுலகத்துக்காமுறுதியை மேற்சொல்லியவாறு காலம்பெறச்செய்யாது அடக்கமின்றி ஐம்பொறிவயத்தராய் மணமுதலியகோடிப் பொருள்தேடி இம்மையுலகத் தின்பந்துய்த்திருப்பவர் என்றவாறு. 'கொல்லிமேல் நெற்கூடு புரிந்துவைத்தாராவர்' என்றது மேலைக் குணவுவிளைக்கவேண்டிப்புரிந்துவைத்த விதைநெற்கூடுகளை நெருப்பிலிட்டெரித்து ஒருசில பொரியாய்த்தெறித்து விழுமவற்றைப் பொறுக்கி யுண்டுமகிழு மறிவிலிகள்போலு மென்றவாறு. நெற்கொட்டு, நெற்கூடு, நெற்கோட்டை என்பன ஒருபொருட்பெயர். நெறிப்படவொழுகின் இம்மை மறுமை இருமையுமொருங்களிக்கவல்ல கருவிகரணங்களைக்கெடுத்து மறுமைப்பயனிழந்து இம்மையி னற்பசாரமாகிய சிற்றின்பத்தைநுகர்வார்க்கு, நெறிப்படச்சமைப்பிற் பொரியும் போனகமுமாகவல்ல நெற்

* திருக்குறள், 4-ம் அதிகாரம் (அறன்வலியுறுத்தல்) குறள்—6.

கட்டைச் சுட்டுக்கெடுத்து அற்பசாரமாகியபொரியொன்றே பயனாகக்கொள்ளு மறிவிலிகளை யுவமமாக்கினர். 'எனைப்பலவே'* என்னும்பாட்டுப் பொருட் கேடின்றிப் பயன்பெறுதலும் இப்பாட்டுப் பொருட்கேடெய்திப பயனிழத்தலு மாகிய பொருளவேறுபாடுண்மையா லிவை தம்முண் மாறுபாடிலவாயின. இதன் பழமொழி, சிறியபயனகருதிப் பெரியபொருளையழிக்கு மறிவிலிகளைச்சுட்டி இவர் சூடுகட்டுப் பொரிபொறுக்கிகள் என வழங்கப்படுகிறது. சூடு, கூடு என் பனவும் நெறபோரையுணர்த்தும் ஒருபொருடசொற்கள். 'அலலதூஉங்கிழங்க கழ்ந்துணடற்குக்கருவியாக கொட்டென்பாருமுளர்' என்றது கொட்டென்பது நெற்கூடெனனுமபொருளிலவழக்குண்மையறியார்கூறிய வுரைவேறுகாட்டிய படி. அவாகொண்டகருததாவது, உணபாருயிாகொலவதாகிய நாவிககிழங்கினை, யுண்ணற்குரியகிழங்கெனமயங்கி யதனை யகழ்ந்துண்ணமுயல்வார்போலுமஎன்ப தாம். இங்குக கொட்டுவைததல், கொட்டென்னுங்கருவிகொண்டு வெட்டி யெடுக்கமுயலு முயறசியையுணர்ததுங குறிப்புமொழியாயிற்று. ஆகவே, "அடங்கி யகப்படவைந்தினைககாததுத,துடங்கியமூன் றிறன்மாண்டன்,டமபொழியச, செல்லும்வாய்க்கேமஞ்சிறுகாலைச்செய்தல்" தாமுய்தற்கும், அதுசெய்யாது மறுதலைபுரிதல தாமுய்யா தழிதற்கும ஏதுவானமையாற் றாமுய்யா தழிதற்கேது வாகிய கொல்லிமேற்கொட்டுவைததல இதற்கொப்பாயிறறு.

100. நலகூர்ந தவர்க்கு நனிபெரிய ராயினா
செல்விருந் தாகிச் செலவேண்டா—வொலவ
திறநதவர் செய்யும் வருததங் குருவி
குறங்கறுப்பச சோருங் குடர்.

எ-து, மிகப்பெரியசெல்வராயினா வறுமையையுடையாாக்கு விருந்தாகிசசெலலவேண்டா; செல்வராயின் அசசெல்லப்பட்ட வறுமை யுடையராயினா் தமக்கியலவதனைககடநது விருந்துசெய்யும்வருததம் குருவி குறங்கறுப்பவே குடாசோருமதுபோலும். எ-று.

(குறிப்பு) இது வலியார் எளியார்ககுவிருநதாகலாகாதென்கிறது. 'குருவி குறங்கறுப்பச்சோருங்குடர்' எனபது பழமொழிக்கூற்று. 'குடர்சோருமதுபோ லும்' என்றது குடர்சோரும்வருததமபோலும் எனறபடி. ஏனையவலிமிகக விலங்குகளாற்றுதற்குரிய குறங்கின் றசையறுப்பினை அத்துணைவலியில்லாத குருவி சிறிதும் ஆற்றாதழிவதுபோலப் பொருண்மிக்குடையபிறா ஆற்றுதற்

* இந்நூலின் 68-ம் செய்யுள்.

குரிய வலியோர்விருந்துபுகுதலை எளியோராற்றுமாற்றலின்றி யழிவராதலால் அவர்பால வலியார்விருந்துபுகலாகாதென்பது கருத்தாககொள்க. இதன் பழமொழிவடிவம வந்தவழிக்கண்டுகொள்க. இது, பொருளொப்புமைபற்றி "யானை மீதிக்கச்சந்துண்டா" வென வழங்கப்படும். இமமுதனூறுபாட்டுக்களின் முதற் குறிப்புவருமாறு:—

அரிது
~~உலகு~~ கல்லாதான் கல்வி கேட்பார்
புலம ஈனுலகத தாஅமெனக் கெநெறி
இருந்தாய் பெரிய மிகக்கு விழுமிழை
பாப்புத தாநட் டங்கண நண்பொன்றி
உள்ளது தக்கார் கறுத்துக் காவலனை
உரைமுடி வுரைத்தார் அருமை இசைவ
உரிமை விடலரிய தோர்நது தாமாற்ற
முழுதுடன் நிறையான் எமரிது தெருளாது
வெஞ்சினம் பரந்த தமனென்று மிக்குடையர்
வைத்ததனை யுற்றான் நாட்டிய பயனேக்கா
வெள்ளம் விளிந்தார் மறந்தானும கையார
நோவ முகம்புறத் தாயிரவர் நிரைதொடி
வீங்குதோட் கற்றதொன் றியற்பகை பாரதத்
தலலல தெள்ளி ஆறறவும் எமக்குக்
கைவிட்ட நிரந்து முட்டின் றூற்றும
உணற்குக கழுமலத தெவ்வம கலலாதவா
வென்றடு முன்னின்னார் சுற்றத் தெனைப்புல
தந்தம் சிறியவர் வன்பாட்டு நடலை
யானும் கண்ணில பெரியாா செருககெழு
அன்பின் இணரோங்கிக் கோவாத காழார
நாடிகமர் பொற்பவும உற்றதற கிதுமன்னும
ஓட்டிய வுழையிருந்து கள்ளி தெற்றக்
கண்ணுள் செங்கீரார் பெருமலை பொலந்தார்
சால நற்பால தத்தமக்கு மாடம்
தழங்கு வெள்ளம்பகை யடங்கி நல்கூர் பரி
பழமொழி முதனூற் றடிவர விலையே.